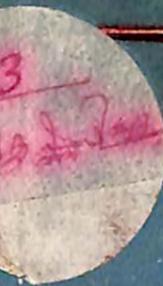

3834

നിബാരിയു ഗവപ്പിന്തുല

സ്കൂൾ
സ്കൂൾ
സ്കൂൾ

C. 136.

എ.

മുപ്പള്ളണ്ണപിള്ള.

സംഗ്രഹിതപ്ര
ശ്രദ്ധവേദാഖ്യാന പ്രാല
(ക്രാം ഭാഗം)

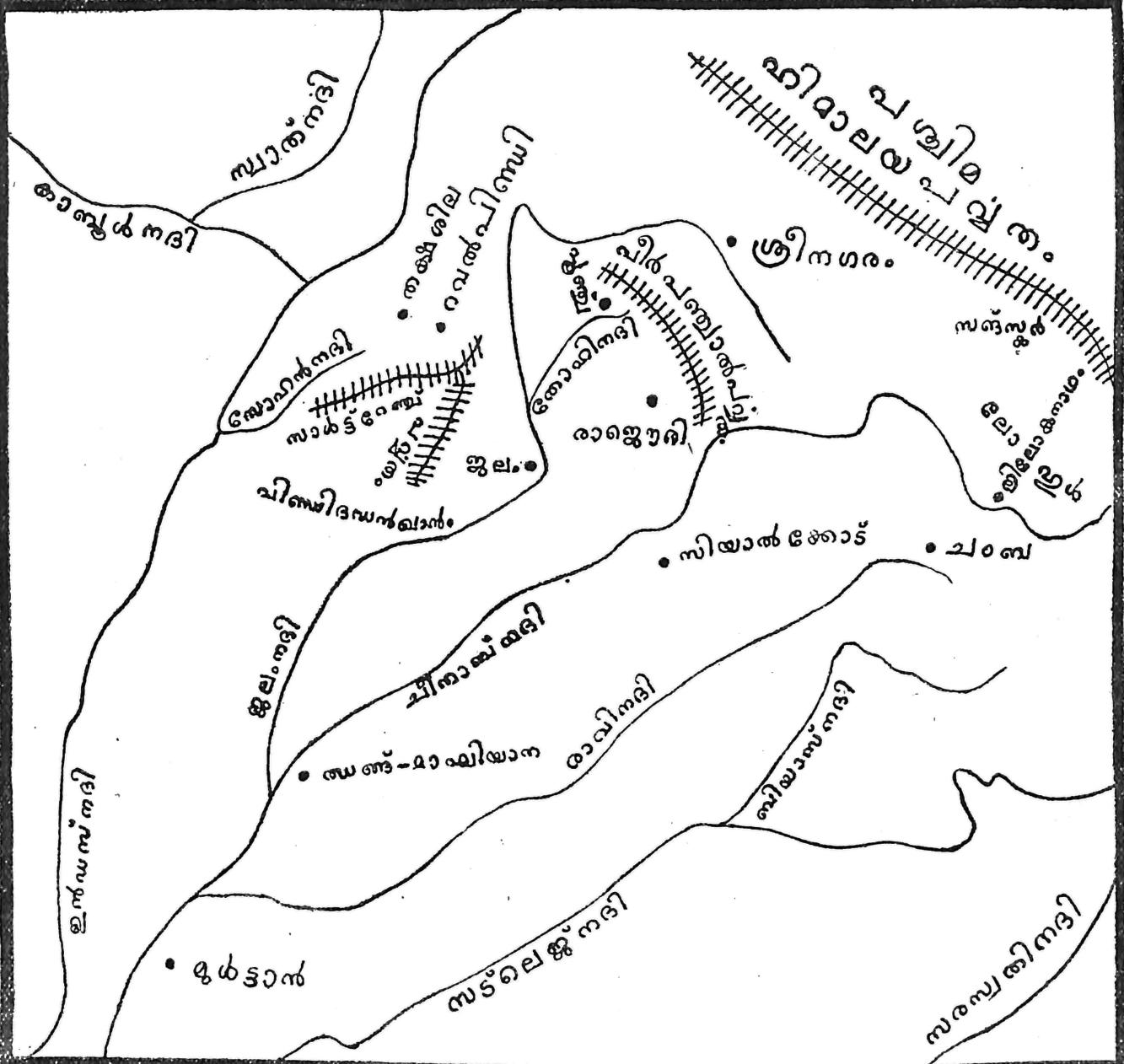
റൂമകര്ത്താ:

എ. വാലകുമാർപിള്ള

PUBLISHERS:

THE MANGALODAYAM LTD.,
TRICHUR.

1954/1129

പ്രവാസം കാല്പനികവും

ക്ലൗഡ് ടെലിക്സ്

“കാരോ രാജ്യത്തിലേയും ജനങ്ങൾ തന്നെള്ളടച്ച ജീവി തരീതി സ്വപ്നവാണെന്ന വിചാരിച്ചുവരുന്നു. എറാറും പ്രചീനരായ രാജ്യക്കാരുടെ ഇടയ്യേപാലും, അവരുടെ ജീവിതരീതിയുടെ വത്തിലെലാൻവരുത്ത് ഭാഗവും വാസ്തവ തത്തിൽ പുറമെന്നിനു സ്വപ്നികരിച്ചുവയ്ക്കായിരിക്കും. കാരോ രാജ്യക്കാർക്ക് അനന്ത്യസദ്ധരമെന്ന വള്ളിക്കാവുന്ന കണാട്ടു നംബ തത്സമയത്തുതന്നു സമർത്തിച്ച മതിയാവു. എന്നതാ ണം ഇതു്? പല ശതകങ്ങൾക്കാണു് അനന്ത്യരിൽനിന്നു നേടിയ അസംഖ്യാ അനുചാരവിജ്ഞാനാലടക്കങ്ങളും അവ യുടെ പുതിയ വരിതന്നുമിതികളോട് തുടരു ഇണക്കി തു വാങ്ങിപ്പുട്ടത്തിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു് ഉത്തരവിച്ച സമഗ്രമായ സംസ്ഥാനരീതിയും ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു്.”

മല്ലാഹസ്ത ഡാക്ടറിൽ ഫോർമു.

മുവവു

പല മാസികകളിലും ഞാൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന സംസ്കാരത്തെ ചുമതലയിൽ സാഹിത്യചരിത്രസംബന്ധികളായ ചില ലേവന്റെ ഒരു സമാധാരത്തിന്റെ കണ്ണാട്ടോ ഗമാണം പ്രക്രമിച്ചു. ഇവയെ ഇതിൽ തിങ്കളിപ്പറിയ്ക്കിയും വിചുലികരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശാസ്ത്രിയമായ സാഹിത്യചരിത്രഗവേഷണത്തല്ലുംബന്ധിച്ചും അനുപരിശീലനരാജു കാരണം വളരെയധികം പിന്നിൽ നില്ക്കുന്നതു ഭാരതം എന്ന നില്ക്കുക്കുവാതികമാം സഹതിക്കുകതനു ചെയ്യും. ഇതിനു പ്രധാനമായ കാരണം സ്ഥലകാലനിർണ്ണയങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഇന്നത്തെ പ്രാചീന ഇന്ത്യചരിത്രം നയുടെ ശോചനിയമായ സ്ഥിതിയാണ്. അനുരാജുചരിത്രങ്ങളിലും ചരിത്രപ്രവർത്തികൾക്കും പ്രശ്നികൾക്കും ചുഡി പതിപ്പിക്കാതെയും, യുക്തിക്രമ പുരോഗമ കൂടാണ്ണുണ്ടെന്നും അവ ദിന്യാജുമായ രണ്ട് കാംത്തിപ്പം — അവരോധിക്കാൻ തുടക്കിയും, ഇതിന്റെ വരീക്കണവും — പ്രജാഗിക്കാതെയും, ചരിത്രചെന്നയിൽ പ്രവേശിച്ചതാണ് പ്രസ്ത്രക്ഷണമിതി വരുത്തിവെച്ചതും.

കാലത്തോട് ചേന്നു കലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളിൽ പ്രധാനത്തിന്റെ വംശാദ്ധ്യ, പിന്നുന്നേ, അതു വെളിപ്പെട്ടത്തുനു സംസ്കാരങ്ങൾമായ മാരംഡിക്കാസപാവത്തിന്റെ വംശാഖാണും ശാസ്ത്രിയമായ ചരിത്രത്തിന്റെ കൈറ്റുമണ്ണാണും അതുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും. മനസ്യമനസ്സു ശരിരത്തിന്റെ കൂടുതൽ പ്രവർത്തനമാണെന്നും, ഇവയ്ക്കു തുടർന്ന് അവന്നേയുമായ ഒരു ബന്ധമുണ്ടെന്നും ഇന്നത്തെ ഏൻ

ഒധാക്കിനോളിശാസ്ത്രജ്ഞർ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. റൈറ്റ് പ്രത്യേകതയിൽ അല്ലപ്പോ പാക്കിന്നതു. സ്ഥലകാലങ്ങളുടെ ഒരീയ ക്രമ വരിതസ്മിതി ഇതിനുണ്ട്. ഈ വരിത സ്മിതിയും, ചെറിയ തോതിൽ നവധാരവും തുടിച്ചുന്ന സ്വഭാവികങ്ങന്താണ് മറബ്പുമനസ്സു്. ഇതുകാരണം സ്ഥലകാലങ്ങൾക്കു സുക്ഷ്മതയില്ലെങ്കിൽ, മറബ്പുന്നർ ചിത്ര മുത്തിച്ചുട ഗതി ശരിയായി ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ക്രമ മറബ്പുന്നായ കവിയുടെ തുതികൾ സ്ഥലകാലങ്ങളെ സുക്ഷ്മമാക്കാതെ പഠിക്കുന്നതാണെങ്കിൽ, അതിനെന്നും മഹം സത്യത്തിൽനിന്നു വളരെ അക്കന്നേ നില്ക്കുകയുള്ളിട്ട്. ക്രമ രാജ്യത്തിലെ ജനത്തു സുക്ഷ്മമായ ചരിത്രജ്ഞന്മാരായി, അതിനെന്ന് വെളിച്ചുത്തിൽ . ധനഭരണത്തെ തെററുകൾ തിരുത്തുകയും, അന്നത്തെ നല്ല കാഞ്ഞങ്ങൾ പുതിയ വരിതസ്മിതിക്ക് അരാംധരാജ്യമാക്കി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യാത്തമാറുമെന്ന്, അതിനായ ധമാത്മമായ മുൻഗതി ഉണ്ടാക്കുകയുള്ളിട്ട്.

സാർവ്വലൗകികമായ ചരിത്രപഠനംമുഖ്യവേദ താൻ കണ്ണപിടിച്ചിട്ടുള്ള അതിപ്രാചീനഭായ കല്പഗണിയിൽ പ്രയോഗിച്ച പ്രസൂതത്തിലും ചരിത്രരിഷ്വാസികവാസളിലും ക്രമ എഡി ഇന്ദ്ര പാരിത്രമഹാണാം പ്രകൃതഗുഹമാം. ഇതിനെന്ന് പ്രസ്തു കോപ്പാം ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പുകര്ത്തിത്തന്നുതിനാണ് ശ്രീ: വാദ്യർ ശാരി വന്നോട് ഏറ്റവായിക്കുള്ള കുരാജശരായും രേവപ്പുട്ടരാജശാരിക്കാം ഇതുടെ.

വരവുർ,

1958.

}
}

എ. ബംലകുമാർമ്മിള്ള

ആരുമിവു

പ്രകൃതകൂത്തി അച്ചടിച്ചകുംണിരിക്കുന്നോപാദം, പുതിയ ഗവേഷണംമുഖ്യമാണെന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ള അതിലെ രണ്ടുനാ തെരഞ്ഞെടുത്തുടർന്നും, ഒരു സ്ഥാനത്തുവിവര മും ഇതിൽ ചെച്ചാണുള്ളൂ. ഇവയെഞ്ചുള്ളടി പ്രകൃത തുടി വായിക്കണമെന്ന് ശ്രദ്ധേക്കുകയിക്കുന്നു.

ഇണ്ണാധ്യാലോവന്തതിൽ മെന്നുന്നുടെ (ഇതാണോ ദിയായ ഉച്ചാരണം) ജനനാഗ്രാമഹായ കലശ രാജാജീവിയാ ണ്ണനു പറഞ്ഞതിട്ടുള്ളതു തീരുത്തി ഇമെഴുസ(ലക്ഷാപുരി) ആയ പിണ്ണി_ദഡി_വാൻ ആരുണ്ണനു വായിക്കണം. ബേണ്ണലുജയിനമതകൂത്തികളും ലക്ഷാപുരിയുടെ സംരക്ഷക ദേവതയായി കലശോദ്ധരയക്കുന്ന പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ തീൽനിന്നു കലശ പിണ്ണി_ദഡി_വാൻ ആരുണ്ണനു മ നല്ലിലാക്കാം.

രാജാജീവി, മീചുന്നസ്യാദ്^o മഹാബലശ്വപുലോ എന്ന പേരിട്ടുള്ളതു കലശപുരമെന്നതിനെന്ന് ചീറാനുപ മെനു പറഞ്ഞതിരിക്കുന്നതു തീരുത്തി കാരണശ്വരം എന്നു തിനെന്ന് ചീനനുപമെന്നു വായിക്കണം. സാർവ്വവംശ തതിനും, അതിനും ഒരു ഉപവംശഹായ മദ്രക്ക്^o യമാന്ത്ര മം കാരക്കുക്കൈളുന്നും, മദ്രകാരരെന്നും പേരുകളുണ്ട്. ഇവയിൽനിന്നു മദ്രാലസ്യഹായ സാകല. രാജാജീവി കാരണശ്വ എന്ന നാമം ലഭിച്ചു.

മെന്നു എന്ന നാമം ഗ്രീക്കിൽ ചാന്ദ്രനെന്നും അ ത്വന്മുള്ള മേനേ എന്ന പദത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചതാണും. ‘മണ്ണാഗ്രീമുലക്കളു’ത്തിൽ, മെന്നുക്ക് ശ്രേതചാന്ദ്രനെ

ഓം, സാതവാഹനൻ എന്നും പേരുകൾ നൽകിയിരിക്കും നാശം ചുവടെ ഉല്ലരിക്കുന്നു: —

“മക്ഷിണാം ദിശിമാനുത്തിയു സസ്ഥദ്രാം വസുധരാം
രാജാ ശ്രേതസ്വചന്റു സാതവാഹന എവ തു.”

ഇതിലെ മക്ഷിണാം കിഞ്ചിത്തും അപ്രത്യേകിച്ചുള്ള സമ്പദം ശ്രേതസ്വചനാം ഒരു മനസ്സിലുണ്ട്. ഇതിനും ഇലം നടി ക്ഷമിട്ടിട്ടുള്ള സിസ്യസാഗരപീഠിനോട്ടും മെന്നുകുറ്റം ശ്രേണിയാണ്.

പാഠാവിലെ പ്രധാനയുടെ (കീകടത്തിന്റെ) രാജ്യാനീ ശിരിപ്രജം രാജൈശ്വരിയാണെന്നു പ്രക്രിയയിൽ വരുന്നതിട്ടുള്ളതു തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന പുണ്യം (അംഗീകാരം) നശരകമെന്നും വായിക്കുന്നു. ശിരിപ്രജത്തിന്റെ പഞ്ചായത്തും ക്ഷുമവും, പുഷ്ടിവും, പാടലിപ്പും, വസ്തുവും, വിശ്വലെ എന്നീ പാഠത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നണ്ണും. ദ്രാവുക്കം, ജ്ഞാനിഗ്രഹി, ബഹു ഭാരം അമവാ വൈഹാരം, വിപ്പുലഗ്രഹി, പാണ്ഡവഗ്രഹി എന്നീ നാമങ്ങളും അംബു ക്ഷുകളിൽനിന്നും ശാരി പ്രജം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നും. വസു എന്നും ദിശി എന്നും മെന്നു അതെന്തെല്ലാം. ക്ഷണവരരാജ്യാനീയായ അംഗീകാരപുണ്യം തന്നെ തന്നെ മിരിതം വസുപുരഖനു പേരു കീഴ്തം. ക്ഷണവരിമാരായ പുഷ്ടിക്കർഷിയിൽനിന്നും ഇതിനു പുഷ്ടിവും (ക്ഷുമവും) എന്നും, ക്ഷണവരാക്കി എന്നും പഞ്ചായത്തും പാടലി (പാതിരി) പുക്കാതാം പേരിൽനിന്നും പാടലിപുരമെന്നും, വിശാലഭക്കു പഞ്ചായത്തും വിപ്പുലഗ്രഹി (ഗ്രഹി) യുടെ പേരിൽനിന്നും വിശ്വലെയെന്നും നാമങ്ങൾ ശിരിപ്രജത്തിനു ലഭിച്ചു.

കൂളിക്കാസൻ^o ഈ ബിൽക്കു നൽകിയ ദേവീപീംമാ യ ചംഡാനഗരമാണ് റഹിറുചുരാണ്ടാളിലെ ശ്രൂമദ്വൈ പികളിൽ കണ്ണായ പുജ്യരവേടിയെന്ന തൊൻ പിന്നീട് ക ണ്ണപിടിക്കുകയുണ്ടായി. വരങ്ങൻനീരും പുജ്യരനെ നു പോരാട്ടം^o. വരങ്ങനുത്തുന്ന എന്നും അത്രസ്ഥാ എന്നും റാഷ്ട്രഭാഷാക്ഷണംവരുത്തിൽ അത്രമുഴുവ് പാരിക്കന എന്ന നാമം ടോളം എന്ന ഗ്രീക്കുലൈഖിസ്റ്റാസ്ത്രനും ചംഡാനഗരത്തിനും നല്ലിൽഡിപ്പിക്കേണ. എ. ഡി. 500-676 എന്ന കാലത്തിനാട്ടു രചിച്ച ഇന്നാത്തു പത്രചുരാണ്ടാപാംത്തിനു മുമ്പ്, ഒരു അതൃപിതമചുരാണ്ടാപാംഞ്ചായിക്കുന്ന. ഈ പുസ്തകം രചിച്ചതു ചംഡയായ പുജ്യരത്തിൽവെച്ചും നും. ഈ പുസ്തകംതു തന്നീരു ശാക്തത്തിനും, രാജു പഠനം എന്നീ നൃത്യകളിൽ കൂളിക്കാസൻ അത്രുന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അ ഭേദമം ഈ രാജ്യക്കാരാനായിരുന്നതിനിൽക്കും ഇതു^o എഴി പ്രത്തിൽ സാധ്യവുമാണ്. കേരളത്തിലെ വികുംഘാദിത്യ മഹാനായ രാമവർമ്മൻ കലാശവരപ്പുജമാം കണ്ണമാം, (641. 657 എ. ഡി) തന്നീരു വാതമികിരാമായണവ്യാവ്യാമായ ‘തിലകം’ എന്നതിൽ, പത്രചുരാണ്ടാത്തിനീരു പുസ്തകാംത്തിൽനിന്നുണ്ട് പല ഭാഗങ്ങളിൽ ഉല്ലരിച്ചിട്ടുള്ളതു^o. ഈ പുരാണത്തിനീരു രണ്ടാംപാംത്തു എ. ഡി. എടുക്കാംഗത്താജുത്തിനീരു പുസ്താല്പത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഭവദ്രതി തന്നീരു നൃത്യകളിൽ അത്രുന്നയിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വാദ്യർ,
1958 }

എ. ബംലത്തുജ്ജവില്ല

വിഷയവിവരം

- I. മുന്നാധ്യന്തം
- II. കാളിപ്പാസന്തർ ഉച്ചതം പോകം കാലഘട്ടം
- III. അരംബമുഖ്യം: ഭ്രഹ്മങ്ങൾ
 - (1) പഞ്ചാഖ്യം കാണ്ഡീരഘട്ടം
 - (2) രാമഗിരി

സം ഹി ത്ര ഗവോഷണരാല്

1. മണാഡ്യർ

പണ്ണാറിക്കൽ പശ്ചിമാത്തരലാരത്തിലെ ഒരു എല്ലാത്തിൽ റണ്ട് ബ്രാഹ്മണർ കനിച്ചു തവസ്സുചെള്ളുകാണും അനു. ഇവരിൽ ഒരു തന്ത്രാർ അട്ടത്തെ ജന്മത്തിൽ ഒരു രാജാവായും, മറ്റൊരു അട്ടത്തെ ജന്മത്തിൽ നിർവ്വാനമടങ്ങുമോക്കിം പ്രാചിംഖന ഒരു മഹാദൈശിയായും ജനിക്കാനു മെന്നുള്ള അത്രുമാദ്യം പ്രകടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഇവ അനുസരിച്ച് അട്ടത്തെ ജന്മത്തിൽ കനാമൻ മിച്ചിന്നൻ, മിലൻ, നന്നൻ, ശതവാഹനൻ, അന്തിവാഹനൻ, നമവാഹനൻ, ഉദയനൻ മുതലായ ബിജദണ്ഡങ്ങളുള്ള സിന്ധുരാജു റൂപനായി കലശഗ്രാമത്തിൽ ജനിച്ചു. മദ്രാജുതലസ്ഥാനമായിരുന്ന സാകലനാഗരായിക്കനു ഈ രാജാവ് ദിനം രാജ്യാന്വീനിക്കുന്ന അപരാധാക്രമ ജനിച്ചുതു കാപിൻ എന്ന ഒരു ദാതയെ വിഭർഭരാജുത്തിലെ ചേരാല്പിച്ചരത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. നാഗനാനാ പേരുള്ള ഒരു ബ്രാഹ്മണനുബാലഗായിട്ടാണ് രണ്ണാമൻ ജന്മം കൊണ്ടെന്നു. പിതാവു കട്ടിയുടെ ജാതകം ജോത്സ്യം നാശിച്ചു ഗണിപ്പിച്ചപ്പോൾ, അവൻ ശബ്ദം

നയോഗത്തിൽ പിരിന്നവനാണോ, തനിമിത്തം എഴു ദിവസംമാത്രമേ ജീവിച്ചിരിക്കുകയുള്ള എന്നും അവർ പറഞ്ഞു. ഈ ബാലാരിപ്പുത്തിനു പരിഹാരമായി എറു ഭിക്ഷുക്കാൾക്ക് ശരന്നടാനും ചെയ്യാതെ, ഒരു പദ്ധതി വരുമ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുമെന്നും അവർ പിതാവിനു യരിപ്പിച്ചു. മുഴുള്ളതാവരേഖമാണുള്ള പിതാവു മുൻതിക്കുകയും ചെയ്തു.

കൂടിജും എഴുവയല്ലോ അടക്കാരായി. മാതാപിതാക്ക നാർ യാത്രാ ശരന്നടിവിച്ചു. ഏകദുരമരണം കാണാതെ യിരിക്കുവാൻ പിതാവും ശരവനാ ട്രൈസ്മിതം മുചരയുള്ള ഒരു വിജന്നമലത്തു് അയച്ച പാപ്പിച്ചു. മരണഭിന്നം സജീവിച്ചുപൂശം കരിക്കൽ, മഹാക്കണ്ണബന്ധനാളും തന്റെ ബിരുദം അത്യംവത്താക്കത്തക്കവണ്ണം, അവലോകിക്കിൽപ്പെ തങ്ങാധിസത്പാനം വേഷംമാറി കൂടിജുടെ മുഖിൽ പ്രത്യേകിപ്പും. നാലുനവിധാരത്തിൽ പോയി കീഴു സ്ത്രീകൾ ആണു് ഒരു ഭിക്ഷുവായാൽ, മരണം വരുന്നതെല്ലാംു് അദ്ദേഹം ശരവനോടു് ഉപരിചിച്ചു.

നാഗൻ നാലുനയിൽ ചെന്നു് ഒരു ഭിക്ഷുവായി പഠിച്ചതുട്ടും. കുറേ വർഷംകൊണ്ടു് ആ വിഹാരത്തിലെ ചെറിയ കുങ്ഗലോഗസമ്പന്നക്കവാൻ അവൻ സാധിച്ചു. അച്ചിരുന്ന ചണ്ഡികാജേവിയുടെ കാങ്ങന്നുംകൊണ്ടു് അവൻ തൊഗാളുംനാത്തിൽ അതിസമർപ്പനായി. തന്റെ പ്രസംഗം കേരിക്കുവാൻ വന്നിരുന്ന നാഗബാലനാർ തങ്ങളുടെ നാട്ടായ പാതാളിത്തേയ്ക്കു നാഗനെ ക്ഷണിച്ചു. ഇതു സ്ത്രീകൾിൽ നാഗൻ കുറേക്കാലം പാതാളിത്തിൽ പോയി പാ

ത്ത്. ഒടക്കം നാഗരികത്വം സമ്മാനിച്ചും, അവക്കട സ്നാഗസഹായിക' മുതലായ ക്രിയികൾ മതഗവും വധിച്ചുകൊണ്ട് നാഗർ നാലുദിവ്യിലേപ്പു തിരിച്ചുവാനു. അനാറ്റരം അരങ്കുമം നാലുദിവിഹാരത്തിന്റെ അല്ലെങ്കു നായി-ഭവിഷ്യം ചെയ്തു.

പ്രസ്തുതപ്പൂർണ്ണമാനല്ലെങ്കിലും നാഗലിക്ഷീ തന്റെ ശ്രദ്ധക്രമം മുന്നാലും അന്തരുക്തമായി മാറും അതലോചി ചുവെച്ചിരുന്ന മാല്പുമികമഹായാനബുദ്ധമതസില്ലാത്ത തന്ത പോഷിപ്പിച്ചു് അതു സൗഖ്യക്രതം പ്രഖ്യാപിക്കാൻഡാ യി. ഗൈത്രമവുലും സ്ഥാപിച്ചു് നാന്തുക്കത്പസ്തിക്കിച്ചും യുക്തിപ്രധാനവുമായ മഹിനയാനബുദ്ധമതത്തിൽ വികാര സ്പൃഷ്ടിയായ ഒരു ഭാഗം ത്രിക്ഷേപ്യത്രം അതിനൊപ്പം സാവജന്നി നമാക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുള്ളിയാണ് നാഗലിക്ഷീ തന്റെ പുതിയ മതം സ്ഥാപിച്ചതു്. നാഗലിക്ഷീവിന്റെ ഒരു നന്ദനാമമായ വേദാലിക്കിൽനിന്നു മഹായാനമതത്തിനു 'വൈത്രുല്യ' (വൈദ്യുല്യ)മതം എന്ന പേരും വണ്ണം ലഭിച്ചിരുന്നു. സിംഹാണ്ഡ് ചരിത്രമായ 'മഹാവംശ'ത്തിലും മഞ്ഞലു ആയിലെ ക്രായും ത്രിക്ഷേപ്യമതക്കുത്തികളിലും വൈത്രുല്യമതത്തെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടോ. എന്നാൽ, മഞ്ഞലു ആയിലെ ചില ക്രായും ത്രിക്ഷേപ്യത്തികളിൽ ഇതിനു 'വൈപ്പുല്യ'മതം എന്ന പേരും കൊടുത്തിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. 'വൈത്രുല്യ'ത്തിന്റെ ഒരു ഭാഷിച്ചു ത്രിപ്പമാണ് 'വൈപ്പുല്യ'മെന്നു തന്നെ ചിലക്കരിക്കുന്ന അഭിപ്രായം ശരിയല്ല. നാഗലിക്ഷീ വിലും രാത്രേക്കാലം ചാവുംവിൽ വണ്ണുണ്ടായിരുന്നു പ്രമശയയും ഒരു രാജ്യാന്തരിയായ ശിരിപ്രജയത്തിൽ പാതന്ത്രികന്നതായി

പിന്നീട് സ്ഥാപിക്കാതാണ്. ഈ ഗിരിഗ്രാമത്തിന് ചുറ്റുമല്ലെങ്കിലും കനായ പിചുലഗ്രാമത്തിൽനിന്നാണ് ‘ബവച്ചുല്യം’ എന്ന നാമം ജനിച്ചതും.

പിന്നീട് നാഗർക്കിൾ ദ്രാവിഡരേഖകാരായ മധു, സു പ്രമധ എന്നീ രണ്ട് പ്രസിദ്ധരായ മിനുംതചണ്യിത്തമാരെ വാഴത്തിൽ തോല്പിച്ചു. തുടക്കത് അദ്ദേഹം കഡിശയിലെ മണ്ണു എന്ന രാജാവിശനയും ധാരാനഗരത്തിലെ ഭോജരാജാവിശനയും മഹായാനമതാനംസാരികളാക്കുകയും ഇക്കുംബം, കഡിശാനുതലായ സ്ഥാപണയ്ക്കിൽ വിധാരണാം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

നാഗലിക്കുവിന്റെ കീൽക്കി കേട്ടവിന്തകപ്പോൾ സാക്കലരാജാവും മതതപ്രശ്നപ്പോൾ അതിതാൽവയ്ക്കും വാദപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ സ്പരശിയാനിയില്ലെങ്കും ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുകയും, പല വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ പദ്ധതി മഹാശാഖാവാദം ഉറുപ്പിലുണ്ടായി ഭവിച്ചു. നോഗവിദ്യുതിവന്നുവരുത്തുന്ന മഹാശാഖാവാദം ഉടൈണ്ട് എന്നാം കൈമാറ്റും ജീവിക്കുവാൻ, കണ്ണിച്ചു മരിക്കുവാൻ ഇവർ നിന്നുണ്ടിച്ചു. മുഖ്യമരിയിട്ടും, കൈ സിലുനാക്കുകയും, കാലകികരണാർ നാഗലിക്കുവിനെ സംശോചിച്ചുപിടിപ്പിച്ചു. സ്നേഹമിതനായ രാജാവിശ്വാദാനിച്ചു മരിക്കുവാൻ നാഗർക്കിൾ നുഞ്ഞിച്ചുകൊന്നതുനിരാതരം, കാലക്രമത്തോടുന്നു മിഞ്ചിന്നേയും യമലോകത്തെന്നും കൊണ്ടുപോകുവാൻ ദേഹത്തുമല്ലാതെ വന്നു. തന്റെ പുത്രനാർ പുശ്രായി മരിക്കുന്ന

അ കണ്ണകൊണ്ട് മിളിന്റും ജീവിതം നയിച്ചവരെക്കയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെയിരിക്കുവോർ കൈ ദിവസം മിളിന്റെന്നറി രാജഭാരി തന്റെ ഒട്ടവിലതെന്തു പുതുന്ന ധരിക്കുവാനായി വിശ്വഷപ്പെട്ടു കൈ വല്ലും സമ്മാനിക്കുവോൻ കുറഞ്ഞു. പ ക്കു, അതു താൻ രാജാവാക്കിന്മാരും നാശിയാൽ മ തിരെന്ന പറഞ്ഞു പുതുന്ന നിഃസിച്ചു. പിതാവു ചീരം ജീവിയായതുനിമിത്തം പുതുന്ന രാജാവാക്കാൻ ഭാഗ്യമില്ലെ നൂ മാതാവു ദിവിച്ചു പറഞ്ഞത്തിനെന്തുടന്നംബാധ സംഭാ ഷണ്ണത്തിൽനിന്നു പിതാവിന്റെ ചീരംലായുസ്സിന്റെ രഹ സ്വം രാജക്കമാരൻ മനസ്സിലാക്കി. ഉടനെ നാഗലിക്കുചി ഞന അംഗപണിച്ചു കണ്ണപിടിച്ചീ അദ്ദേഹത്തോട് തന്നെ വേണ്ടി ഉരിക്കണമെന്ന് അവേക്കുക്കാൻ നിശ്ചിയിച്ചു രാ ജക്കമാരൻ ഇപ്രകാരം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

നാഗലിക്കുവിരു താമസിച്ച യോഗാല്‌സം തൃടക വാനായി മിളിന്റും പണിയിച്ചു വിമാരഞ്ഞിൽവെച്ചും സോ രാജക്കമാരൻ അദ്ദേഹത്തോട് മേലുന്നതു അവേക്കു ചെയ്തു. ഈ വിഹാരം ത്രീപത്രത്തിൽ, അമവാ ഭൂമഗിരിയിൽ, സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. അവേക്കു കേട്ട നാഗലിക്കു രാജക്കമാരനോട് തന്റെ കഴുത്തു വെട്ടാൻ പ രഞ്ഞു. രാജക്കമാരൻ അപ്രകാരം ചെയ്തു. പാക്കു അ നേകം തവണ വെട്ടിയിട്ടും ലിക്കുവിന്റെ തലയററില്ലോ. അനന്തരം കുറേ നേരമാലോചിച്ചതിനശേഷം നാഗലി ക്കു രാജക്കമാരനോട് പറഞ്ഞു: “എന്റെ തല കൈ പൂശുകൊണ്ട് ഫോട്ടിച്ചാൽമാത്രമേ മരിയുകയുള്ളൂ. മഹാന്മ

കമ്മഹലംനിമിത്തമാണ് ഇങ്ങനെ വന്നതു്. മുഖ്യമായ ഒളിപ്പൊന്നിൽ ഞാൻ ഒരു കൂടിയെ ഒരു കൂടിപ്പുണ്ടെങ്കാണ്ടു കൊന്നിരുന്നു. അതു കൂടിയായിരുന്ന നിങ്ങൾ ഈ ഒരു നീതിയിൽ ഒരു രാജക്കമാരനായി ഇനിച്ചു. ഞാൻ മുഖ്യമായ നീതിയും ചെയ്തുവ്വാലെ നിങ്ങൾ എന്നോടു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അരക്കൂട്ടാം ഞാൻ മരിക്കും. എക്കിലും, എന്നെന്നു തല പിള്ളാലത്തു് ഉടലിനോടു ചേരുന്ന ഞാൻ പീണ്ടും ഭീ പിക്കയും ധമ്പദു ചരന്നും നടത്തുകയും ചെയ്തു. മെന്നുട്ടി നാഞ്ചെഴു ധരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.” ഈ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധകാരം രാജക്കമാരൻ പ്രവർത്തിച്ചപ്പോൾ നാഗലിക്കു വിന്നെന്നു തലയറ്റു വാനു. രാജക്കമാരൻ തല വഹിച്ചു കൊണ്ടു പോകുവാൻ ഭാവിച്ചു. അരക്കൂട്ടാം ഒരു യക്കൻ അതു തട്ടിപ്പാരിച്ചു് അഞ്ചു യോജന കൂടത്തു വലിച്ചേരി തന്തു. അതു് അവനുടെ ഒരു ശില (കല്ല്) അതിന്തീരകയും ചെയ്തു.

നാഗസേനന്നെന്ന ബുദ്ധമതഭിക്ഷ വിന്നെന്ന് ‘മിളിന പ്രയ്യം’ എന്ന സംസ്കാരത്തിൽ 317—400 എ. പി. എന്ന കാലത്തു ചീനാശയിലേയ്ക്കു പരിശോഷപ്പെട്ടതിനിരുത്തിയുണ്ടു്. ഇതിന്നെന്ന് അവതാരികയിലും തിവബന്നതുകാരൻ താരാനാ മാൻനു ബുദ്ധമതചരിത്രം, ‘മഞ്ചാ ഗുരുമുഖകല്ല്’ ദിതലായ മഹായാനബുദ്ധമതത്തികളിലും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്തി മഹായാനമുഖ്യമായ ഘട്ടിപ്പാച്ചു ഞാൻ രചിച്ചു. കമധയാണ് മുകളിൽ ചേത്തിട്ടുള്ളതു്. ഇവയേയും ഇവയേം ബന്ധ മുള്ള അരബ്രഹ്മതിമഹ്യമാണെന്നും അരസ്സിച്ചു ഞാൻ നടത്തിയ ഗവേഷണത്തിന്നെന്നു മലഞ്ചെഴു ഇന്ന വിവരിക്കുന്നു.

ബി. സി. 83-ൽ ഇനിച്ചു ബി. സി. 55—14 എന്ന കാലത്ത് പഞ്ചാബിൽ നാട്വാണിക്കന അബ്ദഗ്രീക്ക് വംശങ്ങളായ ഒരു ഉദ്രോഹനപരമാണ് പ്രസ്തുതകമയിലെ മിലിന്റെ. ഉജ്ജൈനിച്ചും ധാരാനഗരവും രാജധാനികൾ ഇഡിക്കന മാലവരാജും പരവതിയായ വിക്രമാഭിത്രംഭാജ കെന്ന മെഹറവെതിച്ചുവും, നരവാഹനന്നനു ചെജ ചെന്തിച്ചുവും, ഇൻഡോ-ഗ്രീക്കരാജവംശങ്ങൾ മെന്നുന്ത് (മെന്നുന്ത്) എന്നും ഇന്നതെത്ത് ഇൻഡ്യാചരംഗത്കാരങ്ങം പേരിട്ടിട്ടില്ല ഫേമവും ഇന്ത്യമംതനെ. മഹാഭാഖമന: ഓർ ഏന്ന ഭാരതീയവിജയവും ‘സോട്ട്’ (രക്ഷിതാചു്, ഗ്രാതാചു്), ‘പികേഡോസ്’ (നീതിശീലന്ത്) എന്നീ ഗ്രീക്ക് വിക്രമങ്ങളും ഇന്ത്യമത്തിന്റെ നാശയ്ക്കുള്ളിൽ കാണാം. അലക്സാണ്ഡ്രമഹാന്റെ പാരസ്യികസാമ്രാജ്യാന്തരം സാനന്ദരം മദ്ദേശപ്രായിലെ കാസ്സസ്സു് നടീതീരം ഔളിൽ ഉത്തേവിച്ചു മാക്കോടിയാരാജ്യത്തിലെ ഗ്രീക്ക് രാജവംശം ഗണ്ഡിം പഞ്ചാബിനെ ആകുച്ചിച്ചു കീഴടക്കി, അവിടെ തക്കശിലയും ഷുപ്പക്കമഹാലന്ദരവും തലവാമാനങ്ങളായും ഇട രണ്ട് രാജ്യങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിക്കനു.

പ്രാചീനകാലത്തു പ്രസിദ്ധിനേടിയ ഒരു സർക്കലാ ശാലയണ്ണായിക്കന തക്കശിലയ ഗ്രീരാമന്റെ കാലത്തെ അദ്യോദ്ധ്യാനഗരത്തിനു സചീവമാണ് സമിതിചെയ്യുന്നതു്. അലക്സാണ്ഡ്രമഹാന്റെ വിത്രുതമായ അശോം ഷുപ്പക്കമഹാലസ് മരിച്ചു സമലത്തു് അതിന്റെ സൃഷ്ടാന്തമും അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചു നഗരമാണ് ഷുപ്പക്കമഹാല. ഇലം നടീതീരത്തിലെ ഇന്നതെത്ത് ഇലംനഗരത്തിനു് ഒരു കുപ

തുരേമക്ക് വടക്കെള്ള പിണ്ണികടക്കിനു സമീചമായിരുന്നു ബുക്കേഫാലു നിന്നൊക്കുതു്. പുരാണപ്രസിദ്ധമായ ചാണ്യവരാജ്യാനി ഇറ്റപ്രസം ഇതിനു സമീപം സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നു. ഇന്നുതുന്തു ഡൽഹിജുടെ നാമം ഇറ്റപ്രസം സ്ഥിതിന്റെ മരുദായ ചേരായ ദേഹലിയിൽനിന്നും ഒന്നി തുതാൻം. മദ്ധ്യത്തിനു മട്ടിര എന്നും ദേഹലാ എന്നും സംസ്കാരപ്രസ്താവനാജ്ഞാനിക്കുംപോലും. അതുകൊണ്ടു ദേഹലിനഗതിനു മട്ടിര, അംമധാ മട്ടിര, എന്ന നാമവും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു് ഉംഗിക്കാം.

ബി. സി. കന്നാംഗതാബൃത്തിന്റെ പ്രാരംഭത്തോടു കൂടി തക്കശിലയിലെ, ഗ്രീക്കരാജ്യവംശം നാമാവക്ഷണംമാ വുക്കയും ഇവയുടെ രാജ്യം ബുക്കേഫാലരാജ്യത്തിൽ ലഭിക്കയും ചെയ്തു. ഏ. ഡി. കന്നാംഗതാബൃത്തിലെ പ്രീനി എന്ന രാജാർന്നുകാരൻ അബൈനി(ബരശ്രാനി), അംമാ, ദാഖ(വാദി)കാമേനൻ ബുക്കേഫാലരാജ്യവംശത്തിനു പേരു നില്ക്കിയിരിക്കുന്നു. മണ്ണാവ്യുഗങ്ങൾ വിശ്വപിത്രതമായ ‘ബുക്കേഫാലമക്ക്’യെ അപ്പുംപും ചപിച്ചിട്ടുള്ള വരുത്തചിയുടെ ‘സിംഹാസനപാത്രിംശികാ’ എന്ന കമാസമാഖാരത്തിലും മരുരാതിച്ചുണ്ടുള്ളും മാലവത്തിലെ വിത്രുംബി തുംബോജിന്റെ സാലഭജ്ജികാലംകൂർത്തമായ പങ്കിസിംഹാസനത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങ സിംഹാസനം പുരാണ പ്രസിദ്ധമായ ഉദ്രാജ്യതലസ്ഥാനമായ സാകലയിൽ (കാണ്ണിരത്തെ ഇന്നുതുന്തു രാജജിവിനഗത്തിൽ) നിന്നും എന്ന തൊൻ കണ്ണപിടിച്ചിട്ടുള്ളുണ്ട്.

ബുക്കേഫാലരാജാക്കന്നാർ പതിവായി സാകലയി

എല്ല മദ്രാസവംശകനുകക്കെല്ല വേട്ടവന്നിരുന്നു. മദ്രാസ മക്കന്തായികളായിരുന്നതു ബുദ്ധക്ഷോമാലയിലെ ഗ്രീക്കരാജി വംശവും സാകലയിലെ മദ്രാസവംശവും തമിൽ ലക്ഷ്മിക്കുന്നതിനൊടയാക്കി. കേരളീയക്ക് സുവര്ണപിതമായ ചെൻ്റ് വഴിലാട്ടവാഴു മദ്രാസ സപ്രികരിച്ചിരുന്നതുനിമിത്തം, മദ്രാസകനുകക്കർക്ക് മക്കന്തായികളായും ബുദ്ധക്ഷോമാലയിലെ ഗ്രീക്കഭർത്താക്കന്നാരിൽനിന്നും ഇന്ത്യക്കുന്ന സന്തതികൾക്കും സെറോമയത്തുതന്നു നിയമേന മദ്രസപ്പയം ബുദ്ധക്ഷോമാലയാഞ്ചുന്നായക്കായി ദേവിക്കുമണ്ണു.

എ. ഡി. രണ്ടാംശതകത്തിൽ ചെമ്പിച്ച ഗ്രീക്കകാരൻ ടോളുമിജുവട ഭ്രഹ്മാന്ധുത്തിൽ, മദ്രതലസ്ഥാനമായ സാകല, ബുദ്ധക്ഷോമാല, ലവക, ഇമെഴുസ എന്നീ പുരികളിട്ട് ഒറിയ പഠനാവിലെ ഒരു രാജ്യത്തെ രേഖ്യവന്നതു പാണ്ഡ്യവാദ്യ എന്ന രാജവംശമാബന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വംശപ്പൈ പാണ്ഡ്യർ എന്നതിനേൽക്കും ഒരു ഗ്രീക്കന്തുവക്കാണ്. അതിലെപ്പുരാഗാനികകാലത്തെ പാണ്ഡ്യരാജും മെർക്കലേസ് എന്ന മഹാവീരൻ തന്റെ ഏകച്ചത്രിയും വാല്പിക്രൂരും മെർക്കുക്രക്കാലത്തെ ഭാരതീയതടട ഇടയ്ക്കു പെൻഡബാഴ്യും ഇള ഏകരാജും ഇതു മാത്രമായിരുന്നുവെന്നും ചാറുള്ള മെഞ്ഞുവന്റെ രാജധാനിയിൽ ഗ്രീക്കരാജ്യതന്നായി പാതം ആന മെംഗാബുദ്ധവന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. തുടാതെ, ഈ തിൽ തന്റെ കാലത്തു താമസിച്ചിരുന്നവരായ ത്രാസേന വർഘക്കാർ ഈ മെർക്കലേസ്സുണ്ടെന്ന അന്ത്രധികം ബഹുമാനിച്ചുവരുന്നു എന്നും മട്ടു, ചീഡിസേഖാവാര എന്നീ ദ

ഞ്ഞ വലിയ നഗരങ്ങൾ സമിതിചെയ്യിത്തന ഇവരുടെ ഒരു ത്രിപൂട്ട ഇസൈബേംസുന്നാ കുക്കിയിത്തന എന്നം ഇംഗ്ലീഷ് രാജ്യത്തൻ പറയുകയും ചെയ്തു.

മദ്രാജവംശമാണ്² ടോളമിയുടെയും മഹാസൂത്രാ സിന്റർജ്ജും പാണ്ഡ്യർ. ഭ്രാഹ്മ എന്ന പ്രത്യുടിയുള്ള സാകലകാലീനത്തെ രാജാജീവിലും, ബൃഹിഷിദാല പാണ്ഡ്യാബിലെ ജലംനഗരത്തിനു സമീചവും, ലവക രാജേണ കിക്ക വടക്കുള്ള ലോഹരായിൻറുാമത്തിലും, ഇമെണസ (അമനഗരം) ജലംനഗരത്തിന്³ ഒരു നാല്പത്തു മെത്ത തെക്കേവ ടിന്തരുള്ള പാണ്ഡ്യാഭ്യൻവാൻനഗരത്തിലും നാന്നിങ്ങനു എന്ന തൊൻ കണ്ണുപാടിച്ചിട്ടുണ്ട്. മിഹിരകലാനെന്ന രാജാവിൻറെ ദിഗ്ഗിവിജയം വന്നുക്കിട്ടേണ്ടും ഇമെണസയ്ക്കു കാലീനചരിത്രകാല്പനായ ‘രാജതരംഗിണി’ എഴുഷാ എന്നം ലക്ഷ്യങ്ങം പേരുകൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. മഹാസൂത്രാനെപിൻറെ മദ്രാജഗരം ജലം, ചീനാബും എന്നുവയുടെ സംഗമസ്ഥലത്തിനു സമീചമുള്ളതും അനീതുണ്ണുവിൻറെ കാലത്തു് ഉത്തരമുട്ടരയെന്ന നാമം വഹിച്ചിരുന്നതുമായ ഇന്ന തെന്ത ത്യജ് - മാലിയാനനഗരവും, ക്ഷേയിസേബാര മീളിന്റെ ജനനഗരവും മുന്നു വിവരിച്ചു കുമ പറയുന്ന കുലശയും, മദ്രതലസ്ഥാനമായ സാകലയുമാണ്⁴. പാഞ്ഞ പഞ്ചാലധ്യാരാ എന്ന പേരു വഹിച്ചിരുന്ന പീർ പാണ്ഡ്യാർപ്പാതയുടെ അല്ലെങ്കിൽ, തെക്കായി സമിതിചെയ്യുന്നതുകാരണം കുലശയും ധാരാനഗരമെന്നം പാഞ്ഞ പേരു കിട്ടിയിരുന്നു. കുലശവാര (കുലശഗ്രാമം) എന്നതിൻറെ ഗീക്ക ആവമരേ ക്ഷേയിസേബാര എന്നതു്. മഹാസൂത്രാനും

നെറ്റ ഇംസാബാരസ്‌നദി പണ്ടത്തെ സെശ്യൂലീരാജുത്തി ഘട്ട കഴകിയിക്കുന്നതു നിമിഖം സെശ്യൂലിം (ഇംസാബാര സ്) എന്ന നാമം നേടിയ ഇന്നത്തെ ജലംനദിഭൂമാണ്. മെഖാസുനെന്നപേരിൽനിന്ന് മഹർഷജലസു് ത്രിശ്ശേരിവംഡജൻ അനീകൃഷ്ണൻ കൈ മുന്നു സമാന്വയത്താണും മുമ്പ് ജീവിച്ചിരുന്ന കൈ വിള്ളപ്പതാരമാണ്. മഹാവിള്ളവിജാം മഹർഷജലസു് എന്ന ബിങ്കിട്ടുണ്ടായിരുന്ന എന്നു എന്താൻ വിചാരിക്കുന്നു.

ചരിത്രാതിതകാലത്തു് ഉരുളുന്ന കൈ രാജവംഡ മായ സാർവക്കട കൈ ശാഖയാണ് മദ്രസ്സും. സാർവക്കട എന്നുതാനം ശാഖകളും മുട്ടക്കട ചേർക്കുന്ന ‘ചരുപ്പത്തി’എന്നോകം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു:

“ഉച്ചംവരാസ്‌തിലവലാ മദ്രകാരയുഗസ്യരാഃ

ഭലിംഗാഃ ശരദണ്യാശപസാർവാവയവയവസംജ്ഞതിതാഃ”

ഈവ ത്രികാരതെ, കാരകക്കുക്കളിലൂനം കേക്കയരെനാം സാർവക്കണ്ണനാമം ഉണ്ട്. പാമിർ ഉച്ചത്രുകയുടെ കൈ ഭാഗത്തിനു കാർമ്മളശ്ശേപാമിർ എന്ന നാമം കിട്ടിയതു കാരകക്കു എന്ന ഉവരുടെ പേരിൽനിന്നുണ്ട്. ഭലിംഗശാഖയെ കലിംഗമെന്നും ഭരണിയെന്നും പറയും. ചെറു രാജാക്കാലത്തെ ചേരുചോളവാണ്യുക്കന്തുരാജവംഡ ഔദ്ധുടേജും കാശിദാസനെറ്റരായും പുഷ്ടികനായ തുപ്പസു വും സാർവക്കട ശാഖകളിലെബന്നിൽ ഉംഖുട്ടവനായിരുന്നു. അരംഗരാജാവായ കണ്ണൻ കോവിച്ചുപ്പാർഥ അരങ്കുമാം ശല്ലുനെറ്റം വംശക്കാരായ മദ്രാര അവരുടെ കുടംബവ

ജീവിതരീതിയെം അസ്ത്രിച്ച വള്ളരറ്റെങ്കാക്കുന്ന തെറിച്ചറ എത്തടായി മഹാഭാരതം പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടോ. എ നാൽ ദൈത്യത്തിനും പ്രേമഭക്തത സാന്തുഷ്ടവാനം സാദി ത്രിശ്ശും സാർവ്വത്വത്തു ശാഖകളിൽപ്പെട്ടവരാണും താൻം. അതിവച്ചരാജികകാലങ്ങളിൽ പലരുമ്പുഴും സാർവ്വത്വായ കേകയക്കുകക്കുള്ള വേദിക്കുകയും ഇംഗ്ലീഷ് കുകയവംശത്തിന്റെ ഒരു ശാഖയായ ക്ഷീരഭാലവ — അമൃതാ, ഗ്രൗണ്ട് കുട്ടവംശത്വത്വത്തു നേരും സ്വാധീനകയും പെയ്ക്കും പതിക്കേതി മുരാക്ക പിടിച്ചിരുന്നവരുമായ ശ്രമപാക്കകൾ തങ്ങളിടെ പതിക്കേതിലൂതുൽത്തെന്നും കുമാരിക്കുള്ള കുപ്രാജനംകഴിക്കുമായിരുന്നുനാ? ഇംഗ്ലീഷ് പരസ്യരബേജും എന്നും എന്നും പാടും സാർവ്വത്വായി? സാർവ്വത്വത്വം ഒരു കുകയായാണും കൊണ്ടും പെണ്ണ് പാടുകൊണ്ടുതന്നെ.

സാർവ്വവപ്പത്തിന്റെ ഉരു പത്തപ്പുറാഡിശ്ശും സാർവ്വത്വത്വം ചെച്ചരാജികകാലവന്നും കുള്ളുക്കാംഘും ചരിത്രപ്രാധാന്യം ചുരുക്കിയാണും ചില വിവരങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നത്. ഏവ ചികക്കാലത്തെ ഭാരതീയരണ്ടുപൂജയെ, ഇന്ത്യൻവാസിന്മാരുടെ അനുഭിംഗവാദരും അനുഭാവിച്ചുവന്നിരുന്നും ഇന്നു കണ്ണുപിടിച്ചിട്ടുള്ള മെസാപ്പൂരത്തിയായിലെ മഹിയൻ-മിത്രാന്തിനരവംശക്കാരരാജിക്കും (ബൈബിളിലെ മോഹരാജാവർദ്ധക്കാരരാജിക്കും) ഭാഷയിൽ ‘സാർ’ എന്ന പദത്തിനു കുന്നുക എന്നതുമുണ്ട്. മതകമ്മപുര്യും വിവാഹം നടത്താതെയിരുന്നതുകാരണം ഇംഗ്ലീഷ് പേരു രതിക്കേവിയായ കാളിക്കും കിട്ടി. ഇംഗ്ലീഷിനാമത്തിൽനിന്നും സാർവ്വത്വായ എന്ന വാദാശം ഉരുവിച്ചിട്ടുള്ളതും. സുമേരിയൻഡ്രാജ്

யിൽ സാക്ഷാത് എന്നതിനു സാക്ഷാത്കാരികളും വർ, അമുഖ സാക്ഷാത്കാരികൾ, എന്നോ അതിൽ ഒന്ത്. പ്രാചീനവാസികളാണെങ്കിലും ജ്ഞാതിസ്ഥാപക അന്തർ കമ്മിറാഴിക്കുട അധിക്ഷാനദേവതയായി സാല ഭേദവിശയ സകല്ലിപ്പിക്കുന്നു. സിറിയായിലെ ഏതിന്റെ പ്രകാരം സാലദേവിക്കുട ഭന്താവു ദഗ്ദം, അമുഖ അദാചി, ആൺ. തഗി-തുഗ എന്ന നാമം നല്കി തും ദേവനെ കൈ മുളയത്തോട് അതിപ്രാചീനമായ കൈ സുമേരിയൻ സൃഷ്ടം എടപ്പിക്കുകയും ചെയ്യിരിക്കുന്നു.

க்கிரியீலை புயாகங்கூரும் மின் கூத்து என ஒயிறு கொடுத்து வருத்தி கூற அருத்துவதோன்றும் ஆயிர்ஜ்ஞானம் பேசுத் தொடர்பாக வாய்ந்த வாய்களை வாய்க்கூறுவதை விடுதியிலே செய்திமுடிகிற கூத்து என்று அழைக்கப்படுகிறது. கூத்து என்ற பெயரை கொடுத்து வருத்தி கொடுத்து வருத்தி என்று அழைக்கப்படுகிறது. கூத்து என்ற பெயரை கொடுத்து வருத்தி கொடுத்து வருத்தி என்று அழைக்கப்படுகிறது.

വാദിലോണിയാക്കാർ ശിവൻ തമ്മുഖ്യം എന്ന
ചെരിട്ടിരുന്നു. ഇളംമത്തിന്റെ ചേര വഹിക്കുന്ന തമ്മു
ഞാറു എന്ന അംഗവിപർക്കാരുടെ ഒരു നബിയായി
കൂടുതൽ അവക്കുടെ ഏതിന്ത്യം പ്രസ്താവിക്കുന്നു
ണ്ട്. ഇളംമത്തും, ബുദ്ധമതക്കാരുടെ സാഖലന്തരജനന്ന
ഖ്വാധിസത്പരം, സാലന്ന സവിത്രാവുമായ മഹാവി
ഖ്ഷിതിനന്നയാണ്. കാക്കയെന്ന ലത്തിനിൽ അത്ഭുതമുള്ള
കോർവി എന്ന നാമം പാശ്വാത്രു അത്തന്നക്കൾക്കുത്തി
ന നല്കിയിട്ടുണ്ട്. ബഹിപുഷ്ട മും ബലിളിക്കം കാക്കന്റെ
സംസ്കാരപരമ്പരായണ്ണാണ്. ഇത്ത് അതിമഹാവലി മഹാ
വിഖ്യാദിവായ സാലന്നന്ന സുചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. വെറുതെയാ
ണോ സാത്യവവംശങ്ങരായ കേരളിയർ ഇന്നം അഞ്ചിലോ
രിക്കൽ സാത്യവന്നം മഹാവലിയും തിരുവോൺത്തപ്പുന്നം
അത്തത്തിന്റെ ദേവതയുമായ മഹാവിഖ്യാദി പിരുന്ന തിരു
ദ്വാണാഡോഷം, അത്തപ്പും പിടിൽ എന്നിവയും സൂരി
ചൂഢകുന്നതു്? ചരിത്രാത്മകാലത്തെ വാദിലോണിയാ
യിലെ സുമേരിയൻമഹാകാവുമായ ‘ഇഷ്ടാർജ്ജവിയുടെ (ര
തിരേവിയുടെ) ചാതാളാവരോധന’ത്തിന്റെ ഒരു പ്രതി
ധനിമാറുമാണ് ഭാരതീയരുടെ സുപ്രസിദ്ധമായ സാഹി
ത്രി-സത്രവാൻകമായുണ്ടു് കാണാം. ഇം കമരിൽ, സാ
ഹിത്രിക്കു സാത്യവവംശങ്ങൾ സത്രവാനിൽനിന്നും സാഹി
ത്രിനാമാക്കിത്തരായ എഴു പുത്രങ്ങം, സാഹിത്രിയുടെ മാതാ
പും അശൈപതികേക്കയൻ്റെ ഭാദ്യം യുമായ മാളിക്കു
മാളി വന്നാം വഹിക്കുന്ന എഴു സന്താനങ്ങളും ഉണ്ടാക്കു എന്ന
യമവെവസ്പതന്റെ വരം കൊടുത്തതായി പൂരാണങ്ങൾ

ಪ್ರಸ್ತಾವಿಕಣಣಾಗ್ಯ. ಈ ಕರ್ಮಾಂಶಿಗಳಿಗಂ ಇವು ವಿವರಿ ಹ್ಯ ಸಂಗತಿಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗಂ ಸಾರ್ಥ ಬರ್, ಸೂಚಿತ್ರ ಕರ್ಮ, ಸಾ ರಸಪತರ್, ಅಂದಿಂದ ವಿಷಿಕ್ಕಣಂತೆ, ಗಾಂಧೇಯರ ಏಣಿಗೆ ಪ್ರಾ ಕಹಿತ್ತು ಯಂಶಕಾರ ಕರ್ನಾಕಾರ್ಯಾಜಂ (ಕರ್ನಾಕಾರ್ಯ ವಿಕಸನ ಉದ್ದೇಶ ಘರ್), ಕೋಣಾವೀ, ಮಹೋಡಿಯಂ, ಕರ್ನಾಕಾರ್ಯಾಜಂ, ವರಸಾಗ ಂ, ವಂಂಗ (ಎಂಬಿ) ನಗರಂ, ವಿಶಾಲ ದುತಲಾಯ ಪ್ರಾಕ್ತಿಕ್ತು ಗಣರಾಜ್ಯಾತ್ಮಕ ನಾಟಕಾಣಿಕಣ ಏಕ್ಗಾ ಮಾಲ್ಪಿಲಾಕಾರಂ. ಇ ಇಂಫಾಲೆ ಮಾತ್ರವರ್ (ಮಾಲ್ಪವರ್) ಶ್ರುಕರ್ತು ಬಾಲವ್, ಮಲ್ಪಂ, ನ ಲಯಂ, ಅರವತ್ತಿ, ಲಾಂಡ ಏಣಿ ನಾಮಣಂ ವಹಿತ್ತು ಇಂಣ ಹಾಜ್ರತಿಲ್ಲಾಣಂ ನಾಟಕಾಣಿಕಣತ್ತ. ಇತಿಭಾರ್ತಾ ರಾಜ್ಯಾ ಗಿಕ್ಷ ಸಾರ್ಥವರಾಜ್ಯಾಗ್ರಾಂತಿಕಾಮಣಾರ್ಮಿಕ ಘ್ರಾಂತ ಉಂಟಣಿ ನಿ, ವಿಶಾಲ, ಕೋಲಾಹಲಂ, ಕರ್ಬೀರಘರ್, ವರಮಾವತಿ, ಮಣಿರಘರ್ (ಬೆಂಲಾಪ್ಪಾರ್), ಕ್ಷಿಂಪಕಘರ್ (ತ್ತುಂಕಘರ್), ಸೀ ಗ್ಯಾರ್ಪೀರ್ ದುತಲಾಯ ಪರ ನಾಮಣಾತ್ಮಂತ್ರಂ ಉಣಾಯಿತಣಂ. ಸಾರಸಪತರಾದ ಈ ಪಂಚಾಯಮಾಯಿ ಮಹಾವರ್ಗಣ ಪರ ಇತಿಕ್ಕಣ ವಿಕ್ಕಣಂ ಏಕ್ಗಾ ಪ್ರೋಫೆಸರ್ ಅರಂಬಿ ಚಿರ ರಾಜ್ ಕೊಂಡುಹ್ಯಾವರ್, ಅರತಾಯತ್ತ ರಾಜ್ ಕೊಂಡುಹ್ಯಾ ಇಗ್ನೌಸಿಜಣ. ಸಂತಾಪಣಾರ್ಮಿ, ಏಣಾ ಅರತ್ಮಂಶ್ಯಾತ್ತುಂ ಇ ಪಿಟ ಗ್ರಾಂತ ಮಾಣಂ.

ಮಿಂತಿಸ್ಯಾತ್ ಏಣ ಚೀನಸಂತ್ಯಾರಿ ಕಾಂತ್ರೀರಣೆತ ರಾಜ್ಯಾಗೀನಿಗಣರಾತ್ಮಾಗಿ ಗಳ್ಳಿಯಿಕ್ಕಣ ಪ್ರಾಯ ಮೂಲುಷಿ ಕಲಾರ್ಥಾಮಾರ್ಗಾಂತರಿಗಳಿಗೆ ಈ ತ್ರಿಖಾಯ ಗ್ರಾಂತಾರ್ಮಾಗ್ರಾಂತಿಕಾರ್ಯಾಗ್ಯ. ಬೀ. ಸಿ. ಕಂಪತ್ತಂ ಏಕ್ಕಂ ಶಂತಾಖ್ಯಾತ್ಮಾತ್ಮ ಪರಮಾಂತ್ರಾಂತಿಕಾರ್ಯಾಗ್ಯ. ಅಂದಿಂದ ವಿಷಿಕ್ಕಣ ಇಂಫಾಲೆ ಪ್ರಾಂತಾಂತರಾಜ್ ವಂಂಶತಿಗಳಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾಗಿ—ಪಾ

ലലീപുരം, പുജ്ഞപുരി, കസുമപുരം, വിശാല, രാജഗ്രഹം, ഗിരിപുജം, കണ്ണഗാമപുരം, കന്ത്രക്കമ്പീജം മുതലായ അന്നവിധി നാമങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചിരുന്ന നഗരം—രാജേരി (രാജചുരി)യിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. കസുമപുരം, വിശാല എന്നീ നാമങ്ങൾ പ്രശ്നാതവംശരാജ്യാനിക്ഷ തന്റെ അവന്തിസൗമ്യത്വികമായിരുന്നു. നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ ഇൻഡ്യാചരിത്രകാരർ പണ്വാബിലെ പേരുണ്ടോനികരാജ്ഞായ, പ്രശ്നഗയയും വിഖ്യാലത്തുണ്ടായ സ്വീച്ഛാരിലെ ഗയയും കൊത്തേന്നയാണെന്നുള്ള ധാരണയിൽ തന്മുഴ്ജ്വല ചരിത്രത്തികൾ രചിച്ചിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിവരുന്നു.

നാഗലിക്കു ഒന്നിലും ദേശമായ കിച്ചിൻ എന്നതുകാബ്യപ്രാണക്കീതിരം, സപാത്തംകീതിരം, ഇൻഡ്യസ്സുണ്ടം എന്നും അരതിന്തുരം അഭ്യു പോഷകനാട്ടികളും ഉത്തരാഗതിരം എന്നാിവ ചേന്ന് കൈ വിശാലപ്രദേശത്തിന്തുരം നാമമാണ്. ഇതാൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന വിഭിംഖാജ്ഞത്തിലെ പേരാലിനഗരം പണ്വാബിലെ ഇന്നത്തെ സിയാൽക്കോട്ടുംാണ്. പ്രമഗയയിലെ ചെറു രാണികമായ സ്വാമ്പദ്രമരാജ്യവംശത്തിന്തുരം സ്ഥാപകൻ സ്വീച്ഛദ്രമത്തുരം കൈ സോദരനായ വേദിച്ചു, അമ്മവായക്ക്, പേരാലിയെ തന്റെ രാജ്യാനിക്കാണ്. സാൽവക്കോട്ട് എന്നാണ് സിയാൽക്കോട്ടിന്തുരം പുന്നത്രുപം. ഇതിനു കോശാംബി, വിശാല, ഉച്ചജൈജ്വാ മുതലായ നാമങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇലംനഗരത്തിനു സംഖ്യം നിന്നു തന്നെ പാണ്യവരാജ്യാനി ഇരുപ്പുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇലംനഗരിയുടെ കൈ ശത്രീണം വരുത്തിവെച്ച വെള്ളപ്പൂഞ്ഞം ന

ശിപ്പിച്ച്. ഇതുപുസ്തകത്തിന് പുവ്വുക്കരാജ്യാനി മഹുദി നാഡുരത്തിന്റെ നാമവും, കരക്കോട്ടരുളും എഴുപ്പുള്ളടച്ചി കര അംഗ നണ്ണിച്ചതു നിമിത്തം, ലഭിക്കുന്നതായി. ഇതുകൊണ്ടാണ് ഇതുപുസ്തകത്തിന്റെ പ്രസ്തുതനാശത്തെ മഹുദിന് പുരത്തിന്റെ നാശമെന്ന പുരാണഃഞ്ചളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു'. ബി. സി. 13-ാം ദാതാവുംത്തിന്റെ അതുരംഭ കാലത്തെ കാര്യാഖ്യവരാജ്യാവായ ഒരു ചക്രവർത്തി കണ്ണാമ നീറം വാഴ്യയിൽ ഈ വെള്ളിപ്പും ഉണ്ടായി. അതു പ്രോത്സാഹം ദാരാദ്വിഹം രാജ്യാനി വേണാലിയായ കോശാംബാ യിലേങ്കു മാറ്റാം സ്ഥാവിഷകയും ചെയ്തു.

കോശാംബാവിധായ സിയാങ്കോട്ടിന് സമീവരണായിക്കുന്ന രാജ്യത്തിന് മീറ്റുന്നുണ്ട്' ടക്ക എന്ന പേരിട്ടി രിക്ഷനു. പേരൻ സ്വന്നിക്കാശയിൽ 'ടക്ക' എന്ന പദത്തിന് പീം, ഇരിപ്പിടമെന്ന അത്തമ്മുണ്ട്. 'രാജതരംഗിനി' യിലും, മാക്കണ്ണായയൻറെ 'പ്രാക്തതസ്ത്വസപ' തതിലും ടക്ക യെപ്പറാം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ടാക്കിലാശയെ അതിനിന്നീ, ശാകാരി മുതലായ അഭേദ വിഭാഗകളുടെ തുടക്കത്തിൽ മാക്കണ്ണായയൻ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അനന്തരം ഇംഗ്ലീഷ് മാം ഇംബേനെ പറയുന്നു:

“ടക്കദേശീയഭാഷാധാരം ദശ്വരത ഭാവിഡി തമാ അരബ്രേവാധാരം പിശേഷാടസ്സി ഭാവിഡേന ദാവരം.”

ഭാവിഡുസാമിത്രകാരർ പ്രശ്നത്രകം സ്വംഖ്യാനിയുവ കുന്ന എന്നും' ഇപ്പുകാരം മാക്കണ്ണായയൻ പറഞ്ഞതിട്ടുള്ളതിനീറം അത്മം ഭാവിഡിയും ടാക്കിച്ചും കുറേ വിഭാഗങ്ങാണുന്നുണ്ട് എന്നും' കര വ്യാവ്യാതാവു ചുണ്ടിക്കാണിച്ചി

കൂടിണ്ട്. ഈ ഭാവിയി കര ഭ്രാവിധാശയപ്പെന്നം അതു കര ഇന്ത്യാ-യോഗപ്രാഥാശയാനന്നം ഗ്രീക്കൾ സഞ്ച പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ഭ്രാവിധാശയത്തെ രാജു വണ്ണിതരായാണ് നാഗലിക്കു തോല്പിച്ചത്. വാഹിക എന്നതു ക്കുടുട കര പഞ്ചായത്താനന്നം ഫേമചന്റു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. വാചസ്മിമിത്രൻ ബുദ്ധാനന്ന വി ശേഷനാപദം ഭന്തുമരിഞ്ഞുട നാമത്തോട് ചിലപ്പോൾ ചേത്തിരിക്കുന്നതു കാണും. ഇതാറു കാരണം ഭന്തുമരി വാഹിക എന്ന പേരുട്ടിയുള്ള വേദാലിഖിതവു കര സാ കവതരാജാവായിക്കുന്നതാൽ.

ശതപമല്ലാമന്നവും ഏറ്റവേറും ഉല്ലിപ്പി കൂടു കര പ്രാചീനഗാമയിൽ, വാണിജ ചന്ദ്രൻ ജനങ്ങൾ രാജ്യാനിക്കു അതുസന്ദിപ്പിൽ ചുന്നു നാമം ന കൂടിക്കിരിക്കുന്നു. ‘സുമംഗലവിലാസിനി’ എന്ന ഭാഷ്യ താംകു ‘അതുസന്ദിം’ എന്ന പദത്തെ കര വലിയ പീം മെന്ന ബുദ്ധാശാഖയും വ്യാദ്യാശിച്ചിരിക്കുന്നതു ഫേമച ഗ്രൂപ്പായ് ചൗധ്യാർഥി ചുണ്ടക്കാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. പീംചുരം, അ മിവാ ടക എന്നാളിട്ടി പാണ്ടി പേരുണ്ടായിരുന്നു ഇന്ത്യപ്പു സ്ഥാനത്തെ മുകളിൽ പഠിത്തത്തുരുചവാലെ ജലംനദി നശിപ്പി ചുപ്പോൾ, രാജ്യാനി കോശാംബിയിൽക്കൊണ്ടു മാറ്റി സ്ഥാ ചിച്ചവള്ളു. ഈ കോശാംബിക്കു് (വേദാലിക്കു്) പഴയ ഇന്ത്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പേരുക്കുള്ളാം കാട്ടി. ടകയെന്ന തും ഇവയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. പഴയ വാണിജവരാജ്യാ നി ഇന്ത്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഫേമലി ഏന്നു പേരും കോശാംബിക്കു് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നും. ഇതിൽനിന്നുണ്ട് വിനീടി

ണ്ണായ ഇന്നത്തെ ഡയർഫിക്സ് അതിനേരു നാമം കിട്ടി അതു.

നാഗലിക്കു ദീക്ഷ സപീകരിച്ച പറിച്ച നാലുവി മാരം തക്കശിലയ്ക്കു സമീചം നിന്നുന്നു. വീംഹാരിലെ പാറംനാലുട്ടതു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട സുപ്രസിദ്ധമായ നാലുവിമാരം സർപ്പകലാശാലയമല്ല ഇതു. ഗൗതമബുദ്ധനു പ്രധാനശിഷ്യൻ ആനന്ദനേരം ഇന്നത്രാമമായതു നിമിത്തം ബുദ്ധനോളമെങ്കിലും പ്രാചീനതപം വീംഹാരി ലെ നാലുലുട്ടുണ്ണായിരുന്നു. വേദശ്ശു ഇവിടത്തെ വിഹാരം കീത്തിനേടിയതു ക്രീണ്ണപഞ്ചം തൃട്ടാഡിയതിനാശം മാണം. നാഗലിക്കുവിനേരു കമ്പയിലെ പാതാളം ഫോട്ടേജേം ശഭ്ദനാ പ്രാചീനാഭാരതീയർ പേരിട്ടിരുന്ന ഇന്നത്തെ ലാഡക്കാണ്. ഇതിനു ചെറുതിബന്ധത്തു എന്നും പേരുണ്ട്. തംബൊഡ് എന്ന തിബിൽത്തിനേരു നാട്ടഘരിനേരു കൈ ആയുനിക്കരുച്ചുത്തു തിബന്നതു. കാല്ലീരവും, ലാഡക്കം, തിബന്നതും നാഗവർഗ്ഗക്കാരുടെ വാസസ്ഥാനങ്ങളായിരുന്നു എന്നും ‘രാജതരംഗിനി’യിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഗൗതമബുദ്ധനുന്നുണ്ണായിരുന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ‘പുര്വ്വബുദ്ധ നാർ’ സ്ഥാപിച്ച ‘പുര്വ്വബുദ്ധമതം’ ഗൗതമനേരു കാലത്തും നാഗലിക്കുവിനേരതിലും ലാഡക്ക എന്ന പേരെത്തു പ്രചരിച്ചിരുന്നു. നാഗലിക്കു, മതപരിവർത്തനം ചെയ്തിച്ച ധാരാനഗരത്തിലെ ഭോജൻ രാജഞ്ഞരിയായ ധാരാനഗരത്തിലെ വിക്രമാഭിത്രേഖാജനായ മെനന്നരാണും; കുഡിരാജാവും ക്ഷേത്രാണമെന്ന പേരുമുണ്ണായിരുന്ന റവത്പിണ്ഡിയിലെ കൈ സാമന്തരം.

നാഗലിക്കുവിന്റെ തല വെട്ടിയ സംഭവം നടന്നതായി വരയുന്ന ശ്രീപത്മം തക്ഷശിലയ്ക്ക് അഞ്ചു ദിവാജന അക്കലെയുള്ള ഒരു കണാണ്. മലപ്രദേശത്തെല്ലുംവസ്തി ചുംബിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് തക്ഷശിലയിൽനിന്ന് ഒരു കൈ ഇതുവരുത്തിരുന്നു മെച്ചൽ അക്കലെയുള്ള ഇന്നത്തെ റവത്പിണ്ഡിനഗജത്തിന്റെ പരിസരത്തിലുള്ള ഒരു കണാണ് ശ്രീപത്മം എന്നോ ഉംഗിക്കാം. റബർ എന്ന അംബിപിപ്പത്തിന്റെ ഒരു തൃപ്രമായ റവത് എന്നതിന് മുഴു, പ്രഖ്യാപകൻ എന്ന അത്മമുണ്ട്. പിണ്ഡി പഞ്ചാംബി ശാശ്വതായിൽ ഗ്രാഹഭാന്തിന്റെ പത്രായവുമാണ്. ശ്രീ എന്നതു കൂറാം പിപഞ്ചായമായതുനിമിത്തം റവത് പിണ്ഡി അല്ല, തത്ത കൂരാക്കുംബാണ് എന്ന വിശ്വസിക്കാം. പീംബഹനത്മദശം മുമ്പുവരുത്തുന്ന ‘ടക്ക്’ എന്ന പാം തക്ഷശിലയുടെ നാമത്തിലും കാണാം. മഹാധാനമത്തിന്റെ ഒരു ശാഖയായ വള്ളയാനമതത്തിലെ നാലു പ്രധാനപ്പെട്ട ഭോധിസത്പരീംണ്ണിൽ കനായ ക്രിംഗാണവീം. റവത്പിണ്ഡിയിലെ ശ്രീപത്മത്തിൽ നിന്നീങ്ങനെ തക്ഷശിലയെ വർഗ്ഗിക്കുവോം അവിടത്തെ രാജാവും ഒരു ഭോധിസത്പരമായ ചത്രപ്രഭേം തന്റെ തല വെട്ടിക്കുള്ളിൽത്തുവെന്ന മിച്ചുമ്പസ്യാദ്’ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കട്ടാക്കണ്ണനു ശ്രൂദാമണംവേണ്ടിയാണ്’ ചത്രപ്രഭേം ശിരസ്സു ഫേരണിച്ചതെന്ന മഹാധികാർ എന്ന സഭാതിയും പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ‘തക്ക്’ എന്ന പഠത്തിനുമേരുയുള്ളാശയിൽ വെട്ടുക എന്ന്’ അത്മമുള്ളതായി

കാണാം. ‘ഗീല’ എന്നതു് റല്ലേരട്ടേട്ടതാൽ ‘ഗീര’ (സോ) (തല) എന്നാകം. നാഗലിക്കുവിന്റെ വെട്ടിയ തല കല്പായിത്തീന്മ എന്ന പറമ്പിട്ടുള്ളതു് തക്കശിലയുടെ പേരിന്റെ സുമേരിയൻ അത്മതെത്ത ആസ്പദിച്ചണാക്കിയ ക്രൈ കെട്ടകമയാണതാനും.

ആനവ(ഞ്ചൻ)വംശജൻ ഉണ്ണിനരചക്രവർത്തിക്ക എഴു ഡെയയവംശസ്ഥാപകൻ റൂഹൻ, കുറില—അമബാ പൂജ ല—വംശസ്ഥാപകൻ കുമി, നാരാധൃവംശസ്ഥാപകൻ നവൻ, അംമവഷ്ടിവംശസ്ഥാപകൻ സൗതൻ, ശിഖിവംശസ്ഥാപകൻ ശിഖി എന്ന അഭ്യു പുത്രണാജണായിരുന്നു. ശിഖിയുടെ മകളിൽ ഒരാൾ മദ്രക്കന്നനു നാമവും വന്നിച്ചിരുന്നു. ഗ്രംഗചക്രവർത്തി പുജ്യരാജുറുന്ന ധർമ്മാശാക്കരാപ്പോലെ സാകലവരത്തോടു സാമ്രാജ്യം വിന്നീ ശ്രീമഹാക്ഷേത്രം ശ്രീമിശ്വരന്റെ എന്ന യക്കരാജാവു് അദ്ദേഹത്തെ മുല്ലത്തിൽ വധിച്ച എന്ന ‘പിച്ചാവ മാന’ത്തിൽ വരണ്ടിരിക്കുന്നു. കാണ്ണിരതെത്ത വശവർദ്ധകാർ, കഞ്ചപ്രജാപതിയുടെ ക്രൈം ഭാര്യയായ വശയിൽ നിന്നു ജനിച്ചതായി പൂരണാശം പറഞ്ഞ യക്കരാജാതാനം. കുമിലാപുരിയുടെ മരാറായ പേരായ പൂജല പ്രാതൃതത്തിൽ വിഷല എന്നാകം. ഇതിൽനിന്നാണു് കാണ്ണിരതെത്ത പീർവ്വബ്രഹ്മ പാപതനിരയുടെ തൈക്കും ക്ഷേമ വിഷലാടമെന്ന ഭേദത്തിന്റെ അതിന്റെ പേരു കിട്ടിയതു്. ഈ സംഗതികൾ മദ്രാജവംശത്തിന്മ ഉണ്ണിനരവംശക്കാരോട് ബന്ധമുണ്ടാണെന്നും മുവരുചെടുപ്പു വിന്നശാമികളും കിട്ടാണു് മദ്ര സാകലപ്രശ്നം ഭരിച്ചിരുന്നതെന്നും നൃ

ചിപ്പിക്കുന്നു. പ്രസ്തുതചുരാനുവംശാവലിയിലെ തുമിവം റോറേഡാൻ നാഗക്കിങ്കു പിന്നീൽ കമയിൽ പ്രസ്താവി ചുട്ടുള്ളതു്.

ഈ മഹാരജന്റെ ബാക്കിപ്പെട്ടപ്പറ്റി പ്രതിപാദി ക്കാം. മുപ്പത്തിരണ്ട് ഖാർച്ചദ്വാമരക്കുടെ വാഴക്കഴിഞ്ഞു്, (ചണ്യ) പ്രജ്ഞാതവംശവും, പാനീഥ ശിത്രനാഗവംശവും, അനന്തരം ത്രാദക്കവശജന്നു മഹാവത്രമന്നാന്നീൽ വംശവും മഹയിൽ—അതായതു പണ്ണൊബിലെ പ്രമഹയ യിൽ—നാട്ടഭാണിക്കുന്നാവന്ന പുരാണങ്ങളിൽ കാണാം. ഈ വംശങ്ങളുടെ വഴ്ക്കാലങ്ങൾ യമാനുമം, ബി. സി. 1597—889, ബി. സി. 889—749, ബി. സി. 749—420, ബി. സി. 420—320 എന്നിച്ചയാണെന്നു ഞാൻ കണ്ണവിടിച്ചുട്ടുണ്ടു്. അഭ്യുദയക്കുള്ള പ്രജ്ഞാതവംശത്തിലെ അവസാനരാജാവായ അവന്തിചല്ലന്ന് (769—749 ബി. സി.) തന്നീൽ ഒരു ഘുതനായ ശിത്രനാഗന്നു പണ്ണൊബിലെ ചംബാനഗരത്തിനും സമീപം അന്ന സ്ഥി തിചചയ്യിക്കുന്ന വാരാനസി (കാഴി) നഗരത്തിൽ വാഴിച്ചു കൊണ്ട് താൻ പ്രമഹയതലസ്ഥാനമായ ശിരിലുജത്തിൽ (രാജീവഹിയിൽ) ദേശം തൃടന്നുവന്ന എന്നും ഘുരാണ്ണങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിരിക്കുന്നു. അവന്തിചല്ലന്നീൽ മരണാനന്തരം അരംദൈഹത്തിന്നീൽ മറ്റു ഘുത്രയും ഇവങ്കുടെ സന്താനങ്ങളും വാരാനസിയിലെ ശിത്രനാഗങ്കുടെ സമകാലീന രാജി ശിരിലുജത്തിൽ നാട്ടഭാണിവന്നു. ഈ ശിരിലുജ റൂപക്കാക്കി മഹയരാജാക്കന്നാരെന്നും, ഉട്ടിരരാജാക്കന്നാരുണ്ടും, വാരാനസിറൂപമാക്കി ചംബാനഗരാജാക്കന്നാരെന്നും താരാനാമൻ നാമങ്ങൾ നാള്ക്കിയിട്ടുണ്ടു്.

പത്തു റൂപതല്ലെ ശിൽഹഗവംശത്തിലെ കടവില്
തന്ത രാജാവായ മഹാന്നറിക്ഷ ത്രിക്കാംശഭയായ കൈ
വിജാതീയദാർശനിൽ ഗാഗദാസകവാന കൈ പുതുന്ന ജ
നിച്ചു. പഠാവിശൻറു മറ്റൊരും അരജാകം പുതുന്നാരെ തോ
പ്പിച്ചു ഗാഗദാസകൾ വാരാന്നസിരാജാഃചായ. ഫുസിലു
സം അതിരശ്രതിമാനമായ കൈ ചക്രവർത്തിയായി വേംച്ചു
ഇള്ളേമത്തിനാണ് പുരാനങ്ങൾ ത്രിക്കാംശഭയായ മ
ഹാപത്മനാന്ന എപ്പോൾ ബിരുദം നല്കിവരിക്കുന്നതു. മ
ഹാപത്മനാന്നനാന്നതു എപ്പോൾ മഗധരാജാക്കന്മാരും വമ്പി
ചുംകന കൈ പൊതുവായ വംശബിജങ്ങളാണ്. പ്രമഹ
ധരാജയാനി ഗ്രാഡുഷത്തിശ്രീ സംരക്ഷകദേവനായ മ
ഹാപത്മനാന്നയക്കിൾറു പേരിൽനാണാണ് ഈ വംശ
ബിരുദം ഉത്തേച്ചിച്ചതു. കൈ ബുദ്ധമതക്കാരാണും, പണ്ഡി
തവസ്തുരാമായികനു ഈ മഹാപത്മനാന്ന. പാണി
നി, ഉപവാച്ചൻ (അമ്മവാ ബേബാധാരന്ന) മുതലായവർ
ഇള്ളേമത്തിശ്രീ സാമിത്രസദസ്സിനെ അംഗങ്ങരിച്ചികന്നു.
ധന്മാശാക്കന്നനും കാമാശാക്കന്നനും ബിരുദങ്ങൾ
തിബ്ബത്തിലേയും അന്തുരാജുങ്ങളും ലൈംഗിക്കലും മുങ്ങുന്ന
മുന്നും ഇള്ളേമത്തിനു നല്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ അന്തുരാജു
ങ്ങളിൽ പലതിലേയും പ്രാചീനരാജുവംശങ്ങൾ തന്നെഴുടെ
കൈ പുഖികനായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട് അംഗശാക്കൻ, ഇന്നു
ഇരുവർ വിചാരിച്ചുവരുന്നപോലെ, അപക്ഷാക്കമഴുഞ്ഞനല്ല,
പിന്നെങ്ങെന്നും, ത്രിക്കായ ധന്മാശാക്കനാണ്. തന്നെരു
രാജധാനി വാരാന്നസി (ചംബാ), കാമത്രുപം, കാംബേം
ജം എന്നീ നാമങ്ങൾ വമ്പിച്ചികന്ന രാജുത്തിശ്രീ തല.

സ്ഥാനവും മാറ്റിക്കൊള്ളുമ്പിൽ തന്നെ ധനംാശാകരണ കാമാശാകരണ വികാരവും ലഭിച്ച.

പ്രസ്തുതമഹാപത്രമാണ് ഗവർ (ബി. സി. 420—390) അതുകൂടായി കാണ്ടിരാത്ര ഗിരിപ്രജയത്തെ വദ്ധിപ്രശ്നഗയ രാജാവിന്നും രാജ്യം അതുകൂടിച്ച കീഴടക്കി. പിന്നീട് ഈ ദ്രോഹം പുംബാന്തരയെ ശത്രുക്കൂടിച്ച ബീഥാരാപരാശ്രമയും തതിലെ ബിംബാസാരകലത്തിലെ ഒട്ടവിലത്തെ റൂപനാരായ ദിണ്ഡികൾക്കും അനിക്രിയലഭികൾക്കും രാജ്യപദ്ധതികൾക്കും വിടിച്ചടക്കി. ഒട്ടകം, അന്നുരാജ്യങ്ങളിലെ മാത്രമുണ്ടായിരുന്നു ഇതുകൂടി മഹിമാലപ്രശ്നത്തിനും വിന്റു രാജ്യം മാറ്റിട്ടുള്ള സകലരാജ്യങ്ങളും യും ചക്രവർത്തിക്കായി ദാഖിച്ച. ഇതുകൂടി ഏതു നായ ശിശ്രിതനാശൻ, അമധവാനന്നൻ, തൊൻറു രാജ്യാനി ബീഥാരാപരാശ്രമയെ കശ്യതലസ്ഥാനമായ ഗിരിപ്രജയത്തിലെല്ലാം മാറ്റി സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ മഹാപത്രമാണ് ഗവർന്നും സന്തതികളായ നന്ദവംശത്തെത്താൻ ചെയ്തുള്ളതുമായും തോട്ടിച്ച മെഞ്ഞസാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചതും.

പ്രസ്തുതമഹാപത്രമാണ് ത്രിക്കവംശം സാർവ്വമഹാവംശത്തിന്നും ഒരു ശാഖയാണെന്നു ദിനു പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നല്ലോ. മരക്കുത്തായികളായ ഈ ത്രിക്കകൾ മഞ്ചത്തായികളിലും യാദവരാമമായ അംഗീരരോട് (അംഗീരരോട്) നിയങ്ങന്തെ പരസ്യവിവാഹം നടത്തിവന്നിരുന്നു. ഇതിൽ നിന്നുത്തേ പിച്ച ത്രിക്കകാണ്ടിരവംശമാരുതു കേരളത്തിലെ ചേരമാൻവൈക്കമാക്കുന്നുണ്ടെന്നു വിശദമാണ്. മരുരച്ചുരം എന്നും വേരുള്ള ഇരുപുസ്തതിൽ (സിയാൽക്കോട്ടിൽ) ത്രിക്കകൾ ചെട്ടു നാട്വാണിക്കുന്നതിനികിത്തമാണ് ചേരവംശക്കാരായ

മുഷിക്ക് കേരളചരിത്രകാവും ഭായ ‘മുഷികവംശകാവും’ മറ്റൊരംശക്കാവരന്ന പേരിട്ടിട്ടില്ലതു്. ക്ഷുദ്രകം (മുത്രകം) എന്ന പദത്തിനു ചെറിയതു് എന്ന സംസ്ഥാനത്തിൽ അതുമുള്ളു്. ഇതുനിമിത്തമാണ് കേരളത്തിനു ബാലമുഷിക്കം എന്ന പേരു ലഭിച്ചതു്. ചെറിയവനെന്നതിനു നന്ദൻ എന്ന ചെറത്താഴിൽ പറയും. പണ്ഡത്തെ ചെറത്തമിഴകാവുങ്ങളിൽ പ്രജവലരായ കൈ നന്നാരാജവംശത്തിന്റെ ചെള്ളികൾ എന്നില്ലോ മലിപ്പിമിക്കനും. ഇച്ചർ ഉത്തരമെന്നും, ധാർവാർ, ഉത്തരകാന്ന എന്നീ ജാലുകളിലും നാട്വാനിങ്ങനു കൈ തേരവംശശാഖയാണ്.

ധമ്മാശോകൻ മഹാപത്മനാനന്ദൻ പുത്രനായ ടി മുന്നാഗൻ രാജധാനി ബീച്ചാറിഡ്വല്ലൂ സാറാ സ്ഥാപിച്ച തോട്ടുടി മുത്രകവംശക്കാരുടെ ബന്ധുക്കളായ മദ്രാസക്കാർ സാമൗതരാജാക്കന്മാരായി രാജഞ്ഞരിയിൽ നാട്വാശാൻ തുടങ്ങി. ഈ മദ്രാസലത്തിലെ കൈ രാജകമാരിയാണ് മെന്നുടെ മാതാവു്. ഈ മദ്രാസക്കാർ രാജഞ്ഞരിയിൽ ആലപ്പിം നാട്വാനിങ്ങനു പ്രജ്യാതവംശക്കാരുടെ ബിക്കു ഒപ്പേല്ലും ഇതോട്ടുടി സപ്രീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവയാണ് നന്ദൻ, ശതവാമനൻ, അ(വ)ന്തിവാമനൻ നന്ദവാമനൻ (കബേരൻ), ഉദയനൻ (ശരഗസ്സുൻ), എന്നീ ഔദ്യോഗനു മെന്നു വഹിച്ചിരുന്ന ബ്രിട്ടീഷ്യർ.

‘മണ്ണു തീരീകുലകളു്’എന്തിൽ സഭത്വാധനൻ (ശതവാമനൻ) എന്ന പേരിട്ട മെന്നുരെ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കും:

“പക്ഷിനാം ദിനമാത്രിൽ സസ്ഥിദ്രം വന്നുന്നും രാജാ ശ്രേതരസു ചന്തയു സാതവാഹന എടുവ തു.”

സമഭ്ര(സിന്ധു)രാജാവു വരുന്നു പക്ഷിനന്ന പേരു മുണ്ട്. സാഗരരന്നതും വരുന്നനാമമാണ്. പ്രസ്തുതിയ്ക്കു കത്തിലെ പക്ഷിനാംസമഭ്രരാജും ഇൻഡിയസിനും ഒലംനടി കമിട്ടീയുള്ള സിന്ധുസാഗരപീംബാണന്ന തന്നിമിത്തം ഉംഫിക്കാം. സാതവാഹനനായ മെന്നുകൾ ഇതിൽ ശ്രേതസുചന്തയും എന്നു ബിജദവും നല്ലിയിരിക്കുന്നു. ശ്രേതരം (വൈഴിപ്പ്) ഏറ്റന്തിനു പാണ്ഡു എന്ന വഞ്ചായമുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ശ്രേതസുചന്തയും എന്നതിനു പാണ്ഡ്യവം ശജനായ സുചന്തയും, അമവാചന്തയും, എന്ന റൂബലൂണി കാം. സാകലയിലെ ദ്രവംശക്കാർ മെഗാന്റുന്നും ടോ ഇമിയും പാണ്ഡ്യവും എന്ന വംശനാശം കൊടുത്തിട്ടില്ലതു കൂടി കൂടി പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നല്ലോ. പാണ്ഡ്യവും എന്ന കൂടു തന്നെ തന്ത്രിയരാജാവു് ബി. സി. 20-ൽ റോമാസാമ്രാജ്യസ്ഥാപകനും അഗസ്റ്റസും സീസാരിടെ രാജധാനിയിൽഉള്ളു് കൂടു രാജ്യത്തുനംവരെത്തു അയച്ചിരുന്ന എന്ന റൂബലോ പറയുന്നുണ്ട്. ഈ പാണ്ഡ്യനാണ് മെന്നു. ‘മേനേ’ എന്ന പത്രത്തിനു ഗീക്കിൽ ചന്തയും എന്ന അത്മമുണ്ട്. അപ്പോൾ മെന്നു ചന്തനാകമേല്ലോ.

അരശാകമെണ്ണുന്നു വിന്റഗാമികളിൽ കൈത്തനായ ശാലീശ്രൂക്കന്നര കാലത്തു് കൂടു യവന(ഗീക്ക്)രാജാവു മെണ്ണസാമ്രാജ്യമാകുമെന്തു് അതിന്നു എതാനം ഭാഗങ്ങൾ കൈവരിപ്പെട്ടതിനെയും, ഇതു നടന്നതു് കൂടു യശാന്തത്തിലായിരുന്ന എന്നും ‘ശാഖ്യസംഘിത’യിടെ യു.

ഗച്ചാണാല്പൂര്യായത്തിൽ പ്രസ്വാവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ യവ നാൻ മെന്നടക്കെട പിത്രകലം സ്ഥാപിച്ച ബാക്കുഡിയാരാ ജാവു ദമറ്റിയസ് അരുണേന്ന തൊന്ന വിശ്രദിപ്പിക്കുന്നു. കൂടാതെ, ഒരു കലിയുഗാവസ്ഥാനവും ഒരു കൂതയുഗാരംവുമായ ബി. സി. 3101-ൽനിന്ന് 351 ദിവസംവീതഭള്ള കല്പ ഗണിതത്തിലെ നക്ഷത്ര-ചാന്ദ്രവഷ്ണശ്രീ മുഖായിരം കുശിയുന്ന കോല്ലുമായത്രുകൊണ്ട് ഒരു യുഗാന്തത്തിൽ വരുന്ന ബി. സി. 213-ൽ പ്രസ്തുതാക്രമണം നടന്ന ഏന്നം തൊന്ന കണ്ണപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇള്ളദിയം അതുമിച്ച കീഴട കിയതായി ‘ഗാർജ്ജസംമാത’യിൽ പറഞ്ഞതിട്ടുള്ള നഗര ഔദ്യോഗ സാക്കതവും കസ്തുര്യപജവും യമാന്തരം തക്കണ്ണിലയും കസ്തുരമായ രാജജീവിയാണെന്നുണ്ട് തൊന്ന വിചാരിക്കുന്നതും.

ലോകപ്രസിദ്ധനായ ഒരു ബൈജലുചക്രവർത്തിയാണു മെന്നന്നർ. ഇള്ളദിയവും തന്നെ പുന്നിക്കനായ ദമറ്റിയ സ്ഥംഭടി അലഫ്രാണ്യർമഹാന്ന അതുമിച്ച കീഴടക്കിയ ദേശങ്ങളുകാളുഡികം വിസ്തരായ ദേശങ്ങൾ അതുമിച്ച കീഴടക്കി മേച്ചിക്കുന്നവുന്ന രോമാചരിത്രകാരന്ന സ്നാ മോ പ്രസ്വാവിച്ചിരിക്കുന്നു. പാതാളം (സിറിലെ മെച്ചപ്പെടുത്തിയ ചുരുക്കിള്ള ദേശം), സുരാജ്ഞം (ഇൻഡ സിന്റിമുവഞ്ചേളിള്ള ദേശം), സാഗരപീചോ (ഇന്ത്യസിന്നം ജലംനംകിടമിട്ടുള്ള സിന്ധുസാഗരപീചോ) എന്നിവയെ ഈ ദേശങ്ങളിടെ കൂട്ടത്തിൽ മരാംങ ചരിത്രകാരൻ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മെന്നടക്കെട നാണയങ്ങൾ കാണ്ണപം മിതിള്ളു് ഇന്നതെന്തെ മട്ടുവരെയുള്ള ഒരു വിശാലമായ പ്ര

പേരുത്തുനിന്ന കണക്കെടുത്തിരിക്കുന്നു. നമ്മാനുകൂലവത്തു ഒരു ദ്രോഖ്യത്തുമുഖ്യത്തു തന്റെ കാലത്തു മെന്നുങ്ങുന്ന നാ സായനദിശ പ്രചരിച്ചിക്കുവെന്ന ‘ചെറിപ്പുസ്’ എന്ന ഗ്രീക്കകളും പടക്കുതിജ്ഞുടെ കത്താച്ചു് (87 ഏ. യ.) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ‘പിക്കേയോസ്’ (നീതിശില്പം) എന്നു മു പറഞ്ഞ ഗ്രീക്കുവിജയമുള്ള മെന്നുങ്ങുന്ന നീതിന്റൊന്നു നിഷ്ടിച്ചും ഒന്നരജീവന്മാരും മേരുവായി അട്ടേമത്തിനെന്നു ചിത്രാഭ്യൂതത്തിനുവേണ്ടി പല നഗരങ്ങളായം തമ്മിൽത്ത മുൻ കലമീച്ചു എന്ന ഗ്രീക്കഗ്രന്ഥകാരൻ പഴ്ചിട്ടുകൾ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ബി. സി. 57-ൽ ആരംഭിക്കുന്ന വിക്രമാംബും മാലവ രാജാവായ വിക്രമാംബിത്രുംഭാജൻ സഹാവിച്ചതാണെന്നുണ്ടു കൈ ജനകീപ്പേരുതിമുടിണ്ടുപ്പോ. ഇരുവരുടെക്കരിച്ചുള്ള കമകർഷ്ണോ അനും ഇന്നും ഭാരതീയജനതു മുടയിൽ പ്രചാരമുണ്ട്. ഈ വിക്രമാംബിത്രൻ കൈ മാമ്രാധുന്നുണ്ടു എന്നുണ്ടോ ഇന്നുതെത്തു ഭ്രിപക്ഷം ഇൻഡ്യാചരിത്രകാര കുടയും മതം. എത്ര കാഞ്ചുത്തിനും കൈകാരണമുണ്ടായിരിക്കും. ഇം കാരണം എന്നെതനു ചുണ്ടിക്കാണിക്കാതെ കൈ കാഞ്ചും വെറും മിമ്രാജാണുന്നു പറഞ്ഞാതു ശാസ്ത്രീയമന സ്ഥിതിയെയ്ക്കു കാണിക്കുന്നതു്. എത്ര കാഞ്ചുത്തിനും കാരണം കണ്ണപാടിക്കുകയും അത്തരം പല കാഞ്ചുങ്ങളുണ്ടു കീൽ അവണ്ണുപ്പോം ചേരുന്നു കൈ നിയമം മനസ്സിലാക്കി പ്രവ്യാപിക്കുയ്യുണ്ട് അമാക്കംശാസ്ത്രീയമനസ്താതിയുള്ള വർ ചെയ്യുന്നതു്. വിക്രമാംബിത്രൻ കാഞ്ചുത്തിന്മാറു മല്ല, ഒരു വലതിലുംതുടി ഇന്നുതെത്തു ഭാരതീയചരിത്രകാ

കർ അംഗാസ്തീഖമായ പ്രസ്തുതിലയാണ് സ്വീകരിച്ചുവരുത്തുന്നത്. ഈ ചരിത്രജ്ഞിക്കാതെ ഫോട്ടോഗ്രാഫറിൽ ചെന്ന ഘോഷമിക്കുന്നതല്ല.

ബി. സി. 57-ൽ തുടങ്ങുന്ന വിക്രിഖലാവും തതിനു സന്ദർഭിക്കുമാവുമെന്നാം, ഇതിന്തിനിന്നും തൊണ്ടുവച്ചു കഴിഞ്ഞു എ. ഡി. മുപ്പുത്തിമുന്നിൽ ശ്രദ്ധംബേക്കുന്ന മഹംരാജ് വിക്രിഖലാവും തതിനും അതുനും വിക്രിഖലാവുമെന്നാം പണ്ട് പേരും സാധിക്കുന്നതായി സ്ഥാപിക്കുന്ന രേഖകളുണ്ട്. കെവിൽ പരംതു അഭ്യുദാനും എ. ഡി. 12-ാംതാഖ്യാതതിലെ ചുമ്പുകൾക്കായ് തന്റെ കൂതിയിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതും. എ. ഡി. മുപ്പുത്തിമുന്നിൽ എന്ന വച്ചത്തിലാണ് ക്രിസ്തീവിനെ ക്രൈസ്തവത്തെനും ഇഡിട കാക്കുന്നും. ഏവപികകാല കൂതികളിലും ഘോഷങ്ങളിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള സന്നദ്ധം, സന്തതിക്കാരൻ, സനകൻ, സന്നാതനൻ എന്ന നാലു സ്വപ്രസിദ്ധരായ ദോഗികളിടെ ക്രൈസ്തവിൽ കണ്ണാബന്നർ നാമമാണ് ബി. സി. അമ്പദ്ധത്തിലെ വിക്രിഖലാവും നാലുഡിയിരിക്കുന്നതും.

മഹാദേവഗ്രാവനിശ്ചത്തിലെ, “മുഖിതകഖാഖായ തമസസ്താം ദംശതി ഗ്രവാൻ സന്തതികമാരണ്ണം സ്കൂന്ന ഇതി ആവക്ഷ്യതേ”, എന്ന ഭാഗത്തിൽ സന്തതികമാരനെ സ്കൂന്നനാരിൽ കയത്തനാക്കിയിരിക്കുന്നു. സ്കൂന്നൻ കാത്തികെയൻ, സ്കൂന്നൻ നെന്നും മുതലായ സ്കൂന്നനാർ വലക്കായിരുന്നു. കൊറാനം തുക്കി എറ്റത്തില്ലെന്നും രണ്ട് കൊന്ധും ഒരു സ്കൂന്നനെ (ഇസ്കൂന്നർ_സുൽ_കർബനെൻ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതേമുത്തിന്നർ കാലത്തുനായ ഒരു

പ്രചയകമജ്ഞം തുക്കി എതിച്ചുത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു മഹാവിജ്ഞാപിന്റെ വാഴ്വാദങ്കാലമായ ബി. സി. 5970-ൽ നടന്ന പാലാഴിമന്മാൻ. ഇതിന് ആദി തുദേവൻ രാധുടെ പ്രചയമെന്നും പ്രാചീന ഇംഗ്ലീഷ്'കാർ നാമകരണം ചെയ്തിരുന്നു. പ്രസ്തുതസംഗതികൾ മഹാ വിജ്ഞാ ഒരു അനുഭിതുരുന്നു സ്കൂളനമാണെന്നും സു പിപ്പിക്കുന്നു. കുമതു ബ്രഹ്മാവകുളം ദുരാണ്ടാളിൽ കാണാം. ത നീമിത്തം ആദിബ്രഹ്മാവാൻ' മഹാവിജ്ഞാ. ബ്രഹ്മാവിനു സദാനന്ദൻ ഏന്നാൽ ഘോഷിക്കുന്നു. സന്ദരം എന്നതിന്റെ അത്മമാൻ' ഇതിനുള്ളിട്ടും. അതുകൊണ്ട് മഹാവിജ്ഞാ സ്കൂളനാരിൽ കൈത്തറും ആദിതുരുന്നു സന്ദരംമാണെന്നു സിലബിക്കുങ്ങും ചെയ്യുന്നു.

മഹാവിജ്ഞാപിന്റെ വാഴ്വാദങ്കാലമായ ബി. സി. 5970-ൽ നിന്ന് 360 ദിവസംവീതിയുള്ള അരുംയിരും സാവനവയ്ക്കും (5913 സെഴ്രവയ്ക്കും) കഴിയുന്ന കൊല്ലുമാൻ' വികുമാഖും തുടങ്ങുന്ന ബി. സി. 57. കല്പംഃതാദുഖാക്കന്ന അവതാരങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രാചീനമനസ്ത്രയുടെ വാദം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ, മഹാവിജ്ഞാപിന്റെ കാലത്തുനിന്ന് ആയിരും വയ്ക്കുവീതമുള്ള അരും കല്പങ്ങൾ കഴിയുന്ന ആണ്ടിന്ത്യത്തു രേണമാരംഭിച്ച മെന്നും രേ കല്പഃസ്തിപരി അണാന്തുണ്ടായിരുന്ന സമകാലീനർ (വികും) ആദിതുരുന്നു സന്ദരംമായിരുന്ന മഹാവിജ്ഞാപിന്റെ ഒരു അവതാരമായി കുറച്ചി അദ്ദേഹത്തിന്' ആദിതുരുസന്ദരബിജ്ഞപ്പാലം നഷ്ടിയതിൽ അവിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണ്.

പിന്നെയും ബ്രഹ്മമാക്കന്ന അഭന്നങ്ങളെത്തു സുവാദമി

അയാട് മിറ്റീക്കഴിതിയിൽ ഘടപ്പിച്ചു്, ഈ അനുനദിമത അതിനെന്നു പ്രധാനപക്കനാണ് സന്ത്കമാരഗാനം ഹരാ ഓഡ്രോഫനിഷ്ഠതു് സുചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നു സന്ദേശങ്ങൾ പിങ്ഗശാമിയായ സന്ത്കമാരൻു് അനുനദി കുന്ന ബിക്കമുഖങ്ങളായിരുന്നു എന്നും, അദ്ദേഹത്തിനെന്നു നാട് സുവശമനം പേരുള്ള രാജ്യമായിരുന്നു എന്നും അറിവാനിക്കാം. സുവശമനതു് പദ്ധിമദിക്ക് വാല്പൻ വ അണ്ണവെന്നു രാജ്യാനിയാണുന്നു പുരാണങ്ങളിൽ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. സുവാവതി എന്ന പേരിൽ മഹായാനഭൂ ലുമതകൃതികളിൽ ഇതിനു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ അവലോകിച്ചുപറയും, മഹാസ്ഥാമൻ എന്നീ രണ്ടു ഫോ ഡിസ്ത്രക്ടേറാട്ടക്രമത്തി അമിതാഭവുഭും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഏന്നാണ് ഇവയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. സുവാവതി എന്നതിനുള്ള അറിവിവാക്ക് സെണ്ടാ എന്നാണ്. പദ്ധിമദിക്കിലുള്ള അരണേഖ്യയിൽ സെണ്ടാഡാബ്ലൂ എന്നായ ഒന്നുണ്ട്. ഈ സംഗതികളിൽനിന്നു സന്ദാ ചിയായ നാലു യോഗികളുടെ നാട് ചരിത്രാർത്ഥകാല തെരു അരണേഖ്യയാണുന്നു സംശയമണ്ണു പിപ്പേസിക്കു കയ്യും ചെയ്യാം.

പ്രശ്നയയിലെ രാജാരിയിൽ നാട്വർജ്ജനിയു പ്രശ്നാതവംശങ്ങളുടെ ബിക്കമന്ത്രങ്ങളുാം പാനീഡ് അവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന മദ്രാജാക്കന്നാർ സ്വീകരിച്ചിരുന്നവും മുകളിൽ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നവും പല്ലുാ. പ്രശ്നാതനു എന്നതു് അതിതുന്നു കൈ പത്തായമാണ്. അതുകൊണ്ട് മദ്രാജാവായ മെന്നുകൾം അതിതുന്നു ബിക്കമുഖങ്ങൾ

യിരിക്കും. മുന്നാധ്യേനന്ന തുലികാനാമത്തിൽ മെന്നുടെ ചണ്ണാതിയായിരുന്ന നാഗലിക്കു രചിപ്പ് ‘സുഹത്തോക്മ’യെ ആസ്സുചിത്തു വില്ലോലത്തെഴുപ്പുട വരുത്തിയുടെ ‘സിംഹാസനപ്രാത്രിംശികാ’എന്ന കമാസമാചാരത്തിൽ മാലവത്തിലെ വിക്രമാഭിത്രഭോജനർന്ന സാഡഭഞ്ജികാലം കൂതമായ വള്ളസിംഹാസനത്തെ(വള്ളചീംബത്ത)പൂരി വരുത്തിട്ടുണ്ട്. മഹായാനസത്താവദായ വള്ളയാനമത്തിലെ കൂതികളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള നാലു പ്രധാനവള്ളചീംങ്ങൾ ഇൽക്കേണ്—ജലസ്യരവീം—മെന്നുടെ രാജുത്തിലെ കൈ പ്രധാനനഗരമായിരുന്ന സുക്കഹരാലയിൽ (ജലംനഗരത്തിൽ) സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന എന്ന പിന്നീട് സ്ഥാപിക്കുന്നതാണ്. വള്ള ഗായ ഇറ്റുനും വിക്രമാഭിത്രാധാര മഹാവില്ലോത്തെന. മെന്നുടെ രാജധാനി സാകലയ്ക്ക് (രാജേണ്ടരിക്ക്) പഠ്യാലധാരാ എന്ന പാതയുടെ സാമീപ്യത്തിൽനിന്നും ധാരാനഗരമെന്ന പേരുകിട്ടിയതു മുകളിൽ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നാണ്ടും. ഈ ധാരതദേശങ്ങൾ വിക്രമാഭിത്രഭോജനർന്ന ധാരാനഗരവും. മുകളിൽ പിവർിച്ചു അനവധി സംഗതിക്കും പരിഗണിച്ചു മെന്നുരാണ് വിക്രമാഭിത്രഭോജനനു നില്ലുംശയം പറഞ്ഞുകയും ചെയ്യും.

വിശ്വവിശ്വതനായ കൈ സിലുനും ഭാരതീയചീനത്കരിൽ ശ്രീശക്രന്നോട് കിടനില്ലേന്ന പേരും, നാനാശ്ശൈചരണത്തിൽ പില്ലോലത്തെ ‘ശാരംബിക്കമ’കളോട് സാദ്ദൃഢിയുള്ളതും കലാഭേദവും കവിതന്താഴുകന്നതുമായ കൈ ഇനക്കീയസാമിത്രത്തിയുടെ ഇനയിതാവുമാണ് നാ

ഗാലിക്കു. നാഗസേനൻ, തോലൻ, ഭായുമികനാഗാജ്ഞൻ ബോധിസത്പൻ, ഉംഗ്ലക്കണ്ണനമൻ, മരഞ്ഞലുന്നമൻ, അരജിനാമൻ, അരജിസിലുൻ, ലൂളിചാഡൻ, ശ്രംാധ്യുമി എന്നീ വിജയങ്ങൾ ഇട്ടുമും വഹിച്ചിരുന്നു. തന്റെ പുതിയ ദംഭമായ ഭായുമികമഹായാനമത്തിൽ നാഗലിക്കു ഗൗതമബുദ്ധനേജും ഗൗതമരാജനുജും ഇവരെത്തഴു 'പുറ്റബുദ്ധ'നാരേജും അരംഭാജഷയും ആരാലുപ്പ തമാക്കി, അതിനെ ഇനസാമാന്നത്തിൽ സടീകാര്യമായ ഒരു മതമാക്കിച്ചുമാറ്റു. തുടാതെ, മഹായാനമതകാരാട ചിന്താഗതിയിൽ വജ്രര അധികം കൂർം സഖ്യവിച്ഛിന്നനു നിമിത്തം 'മൂലബൈഡിലുൻ' എന്ന മീമാംസകർ പേരാട്ടി അന്ന ഒക്കരാചാര്യരാജാട് 'മഹാവാദ'ത്തിനും ശ്രദ്ധയാളിക്കു കാലജനനിയായ 'മഹാത്മാവാദ'ത്തെ അല്പം ഹിന്ദി നാഗലിക്കു പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെങ്കു. കാര്യകാരണം ബന്ധത്തല്ലും ബന്ധിച്ചും അല്ലെങ്കിലോകത്തിനുജും വീക്കണക്കാടാ ഇപ്പറമമഹായാ ഗൗതമബുദ്ധനും തന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ 'പ്രതീതു-സമുദ്രവാദ'ത്തപം മുഖം അബന്ധാണം പുറപ്പെട്ടവിച്ചുതും. ഇതിൽനിന്നു വജ്രന്താണ് നാഗലിക്കുവിനും 'മഹാത്മാവാദ'വാദം. ഇതിനെ 'രാലംറിവിറി' (സാവേക്കികതപം) എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ച സീചർബാംഗും എന്ന രജുന്നപബന്ധിതൻ പരിശയപ്പെട്ടത്തിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിനെ തന്റെ 'ദോകാതാതിര സ്ഥാവ'ത്തിൽ നാഗലിക്കു ചുവടെ ചേക്കണ്ണപ്രകാരം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു:

“അം പ്രതീതുസമുദ്രവാദഃ ത്രാത്മാ സൈവ തേ മതാകാവഃ സപതശ്രൂ നാന്നിതി സംഘനാഭസ്ഥാത്മലഃ”

ഈ ശ്രദ്ധതാവാദങ്ങിന്റെ ഒരു പ്രാഥിതന്ത്രവം മാഡ്യമികനാഗാജ്ഞയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന സത്യസിദ്ധി എന്ന ഹീനയാനമതരാവയിൽ കാണാമെന്നും ദയമകാമി-ശാഗസ്ത് എന്ന ജപ്പാനീസ്സ് പണ്ഡിതന്റെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാധ്യമികനാഗാജ്ഞയ്ക്കുണ്ട് മായുമില്ല (മായുമിൽ തും) സ്ഥാപിച്ചു എന്ന് ‘മഞ്ചു ഗ്രീറുലക്ട്രു’ ത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിനു കാരണം മയുരഹായ മഹാപിണ്ണി ചരിത്രാതിതകാലത്തു പ്രവൃംപിച്ച താരതികമതത്തെ ഔദിക്കുടി നാഗഭിക്ഷ പ്രവൃംപിച്ച താജന്നനു വരാം. അതു മഹാ, മയുരപുരമെന്ന പേരുണ്ടായിരുന്ന പേരാലിയിൽ ജനിച്ച നാഗഭിക്ഷ സ്ഥാപിച്ചു മതമായതുകൊണ്ട് മഹാ-ശാനമതത്തിനു മായുമിമതമെന്ന പേരു കോട്ടി എന്നും വണ്ണിയ്ക്കും.

‘ഈതാൽ’ എന്ന പദത്തിനു പേരും പഠിപ്പിക്കുന്ന വിശ്വാലയം, പണ്ഡിതസഭ എന്നീ അർത്ഥങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഈ പദം ചെത്തിട്ടുള്ള സ്ഥലനാമങ്ങൾ കേരളത്തിലെ അഞ്ചു ഗോപം, കരിംഗതാപം മുതലായവയിൽ കാണാം. വിഭംഗിയിലെ പേരാലിക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും ചേരുണ്ടായിരുന്നു. വിഭംഗം താഴെന്നും സഭാനഗരം എന്നും നാമമുണ്ടായിരുന്നുതുണ്ടി കൈഞ്ഞലീയശരത്മാസ്ത്രപ്രാവൃംബാന്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉണ്ടായിരുന്നു പാടലീച്ചത്രവും (പ്രമഗധയിലെ പാടലീച്ചത്രവും) പണ്ഡിതസഭകളും നഗരങ്ങളായി അനുബന്ധ രാജഭാവരം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സാമിത്യകാരരും പരിക്ഷിക്കുന്ന ഉണ്ടായിരുന്നിസ്തയിൽ കാളിഭാസമേന്നും കാളികവിക്കുണ്ടും, ശാസ്ത്രകാരരും പരിക്ഷിക്കുന്ന പാട

ചീപുരുഷത്തിലെ പാണിനി, ഉപവശൻ ദിതലായ റാസ്സുകാരംരയും പരിക്കിഴക്കുണ്ടായി എന്നും രാജശേഖരൻ ചുണ്ടിക്കണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ട് നഗരങ്ങളും ലൈംഗികാട്ടിലും (സിയാൽക്കോട്ടിലും രാജേശ്വരി കുലേയും) തോഡുകളുടെ അല്ലെങ്കിലും മെന്തുർ നാഗ ഭക്ഷ്യവിനെ നിയമിച്ചിരുന്നതുനിന്തും. ഇക്കുമ്പത്തിനു തോഡൻ എന്ന പിക്കം ലഭിച്ച.

പുശ്യ കിഞ്ഞംഗചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തു (183—147 ബി. സി.) കൈ യവനരാജാവു ഭാരതം ശരീരത്തിൽ സാക്ഷത്വം മല്ലമികന്നുവും രോധിച്ചു എന്നും അ കാലത്തു ഒരീപിച്ചിരുന്ന വൈദ്യുകരണനും പതഞ്ജലി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിലെ സാക്ഷതം തക്ഷശിലജും, മല്ലുകിക ശ്രദ്ധിക്കുന്നുക്കുള്ളും രവർപ്പിണ്ണിയും, യവനരാജാവു പാർമ്മാചക്രവർത്തി മിറുത്തുനും കനാമനും (171—186 ബി. സി.) ശ്രൂതിനും തോൻ പിചാരിക്കുന്നു. സംസ്കാരത്തിൽ ‘മധ്യമ’ എന്ന പദത്തിനു തിരഞ്ഞെടുക്കുക എന്നും ശരത്മദാണ്ട്. അതുകൊണ്ട് മധ്യമിക കൗംഖിലും തുതിനും മരീരാത്രി നാമമാക്കുതാണ്. മധ്യമികയായ രവർപ്പിണ്ണിയിൽ, (ആചാര്യത്തിൽ) നാഗഭിക്ഷ എന്നാണും പാത്രം രോഗാഗാഭ്രാസംനടത്തിയിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനു മാല്ലമികനാഗാജ്ഞാനനും എന്ന പിക്കം കിട്ടുകയും ചെയ്തു. രാജപുട്ടാന്നയിൽ ശിഖിവംഗം കാരാടെടുവകയായ മരീരാത്രി പ്രാചീനമായ മല്ലമികനാഗം ഇന്നു കണ്ണുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതാണ് മാല്ലമികനാഗഃജ്ഞാനനും ഇന്നന്നുമലമെന്നും ഇന്നനെത്തു ഇൻഡ്യാച്ച തിരുകാരർ പിചാരിച്ചുവരുന്നതു ശരിയല്ല.

ഉള്ളക്കേൾക്ക് എന്നതു ശിവാൻറെ ഒരു പഞ്ചായത്ത് സംബന്ധം (ശ്രീശാന്മാ)നാഡി ഇൻഡിസിനാട് ചേരുന്നിടത്തിനും പട്ടിഞ്ഞാറായി ശ്രീരാമൻറെ കാലത്തുനും സ്ഥിതിചെങ്ങുക്കുന്ന വിഭദ്ധമരാജുത്തിലെ ജനകൾ സീരലുപ്പാൻ അനുഭവിച്ചു അനുഭവിച്ചു കുറഞ്ഞുപാശുനും സ്ഥാപിച്ചു ഒരു രാജവംഡാണും തതിൽ കേൾവിലുപ്പാശുനും എന്ന ഒരു മഹായോഗി ഉണ്ടായിരുന്നു. കുറഞ്ഞുപാശു (1840—ബി. സി.) സ്ഥാപിച്ചു യേം ഗൗതമപരമ്പരയിലും, ഗൗതമപരമ്പരയിലും ആരുന്നുനും സ്ഥാപിച്ചു ഷുഖ്യതാചാരന്മാരിക്കാം നാഗഭിക്ഷുവിന്റെ ഉള്ളംഗൾക്കു നുതനമാണും എന്ന ബിരുദം ലഭിച്ചതും. അമുഖം, ശ്രീ സ്വാമിനാരാധാരി, ശ്രീ സ്വാമിനാരാധാരിക്കും, ശ്രീ സ്വാമിനാരാധാരിക്കുമാരിക്കാം നാഗഭിക്ഷുവിന്റെ ഉള്ളംഗൾക്കു നുതനമാണും എന്ന ബിരുദം ലഭിച്ചതും. അമുഖം, ശ്രീ സ്വാമിനാരാധാരി, ശ്രീ സ്വാമിനാരാധാരിക്കും, ശ്രീ സ്വാമിനാരാധാരിക്കുമാരിക്കാം നാഗഭിക്ഷുവിന്റെ ഉള്ളംഗൾക്കു നുതനമാണും എന്ന ബിരുദം ലഭിച്ചതും. അമുഖം, ശ്രീ സ്വാമിനാരാധാരി, ശ്രീ സ്വാമിനാരാധാരിക്കും, ശ്രീ സ്വാമിനാരാധാരിക്കുമാരിക്കാം നാഗഭിക്ഷുവിന്റെ ഉള്ളംഗൾക്കു നുതനമാണും എന്ന ബിരുദം ലഭിച്ചതും.

മത്സ്യ-വിഭംഗാജും പുരാണങ്ങളിൽ കണ്ടിച്ചു. പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുനാമാർത്ഥം, പണ്ട് ഇവ അയയ്ക്കാജും ഒപ്പേണ്ടാ കേരകയും രാജുത്തിനും രാജുവിഭാഗങ്ങളാണും അനുയായിരുന്നതായി വിശദിക്കാം. മത്സ്യരാജുത്തിൽ ഒരിച്ചു. തുമെത്തുവായി നാഗഭിക്ഷുവിനും മത്സ്യരുദ്ധാമന്നും ബിരുദം ലഭിച്ചു. പക്ഷേ തന്റീക്കയോഗശാസ്ത്രത്തിക്കം-

வூவிலோன்றியாகும் வருமானத்து வாந்திகள் என அல்லது சமத்தொழிய ஏவுவிசையாகவென்றீஸ், ஏவு கண்ணாஸ் ஏவுனி வழ்க்காகவெட்டிடப்போ ஏவுத்-கே சௌ (கூலி) ஏவு முறைகள் ஏவு ஸி. கு.ஒ.ஸமிபாதை' கூட புதிய மதம் என்று உயிர்க்கலா என நாமாக நாக்கேசுவின்ற விதிகளை ஆபாவாயிக்கப்படுத் தங் தேவைகளை கேள்விகள் பது மூன்றாண்டுகள்'. வகூராஸ் ரங்காமலையை பார்மியா பது பது பத்து பத்திரும் புதுந் பார்மாநார்ஜிஸ்' மற்றும் குடும்பத்து ஸ்ரீகாரிதை' கூட இக்குபாயி சிரிந்தை ஜீ போயிக்கொ. ஹா திவாத்து', சிரிம், மங்஗ோஜியா, ஜப்பான் ஏவுனி ராஜ்ஞாஷ்டித் தமாயாகவைபுதுமதம் புது பது பது பது வகைத்துபொசு, பாட ஸிரிய, அதுமுனியா ஏவுனி ராஜ்ஞாபுதரஷ்டித் பாவுசைந்துகீர் ஹது புது பது தைத்துபொசு ஏவு முறை தாஸங்களைக் கொட்டு.

குருபத்திர வாய்க்கலை நிலைமை அமைவதே போன்ற ஒரு பகுதி ஆகும் என்று பொறுத்து விட வேண்டும். முடிவு வாய்க்கலை என்று பொறுத்து விட வேண்டும். முடிவு வாய்க்கலை என்று பொறுத்து விட வேண்டும்.

ഈ മറ്റൊക്കെ കണ്ണടക്കം ഉരുക്കശിക്കുകയും, ഈ തെറാിലും സാമീക്ഷയാണ് ഉള്ളമിക്കന്നവക്ക് ഉയർത്തുകയുള്ള ഉപസ്ഥിതിയും എന്ന ഭാവിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഒരുിയവാദിക്കന്ന ഒരു ചുമ്പിയുടോക്കുകളിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന ഇന്നത്തെ പരിപ്പു തന്മാജുക്കാർ മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുതുപോലെയുള്ള വസ്തുത കുറഞ്ഞു അന്തരീക്ഷപ്പെട്ടുവരാക്കം. മാരാജു സപ്രഭാവം കൂടു പോലെയാകയാൽ പല രാജുങ്ങളിലും സപ്രഭാരൂപകാഡി ഒരു നിക്കന്ന സംസ്കാരങ്ങൾക്കുത്തെല്ലാം സാക്ഷാത്കാര്യ കുറഞ്ഞും കാണാമെന്ന വാദിക്കുന്നവക്കും ഇവരുടെപ്പോലെതു നേരം പ്രസ്തുതസംഗതിക്കുറഞ്ഞു അനുബാദാന്തത്തെല്ലാം കുറഞ്ഞു. ഏന്നാൽ വാസ്തുവത്തിൽ ഈ അന്തരീക്ഷത്തിനാം ഒരു ടീസ്മാനമില്ല. ഒരു പൊതുവായ മതത്തിലും സംസ്കാരവും ചരിത്രാതിതകാലം മുതലെ ഏപ്പോൾ കുറച്ചും ഈ ജില്ലേൻ, ഗ്രീസ്, ഇത്തലി മതലായ വാദ്യാരൂപങ്ങളും മുതലായ നിലവിലിരുന്നിരുന്നു. ഒന്നു കൊന്നുള്ള സ്കൂളും, ആത്മാ ദിനാനും (ബൈബിളിലെ ആദിം രണ്ടാമന്ത്രം), ദണ്ഡുകൾ മരപുൽവുലും മതലായ അസംഖ്യം ബിരുദങ്ങൾ പദ്ധതി മേശുകിലേയും, ഈജില്ലീസലജും, യൂറോപ്പിലേയും നിബാശികൾ നല്കിയിട്ടുള്ള ആട്ടിമന്ത്രവും ആചിപ്രവാചകനരായ മഹാവിജ്ഞാൻ (വി. സി. 5970-ൽ താരുതികമതം, അമാവാ ശാഖക്കുതയമതം, ഏന്ന പേരുള്ള ഒരു മതം സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായി). ഇതിൽനിന്നും ഉത്തരവിച്ചു ഒരു പൊതുവായ മതത്തിലും സംസ്കാരവും ജപ്പാനിൽ തുടങ്ങി അതലാറിക്കാമുള്ളതുകൊണ്ടും വരെ പ്രചരിച്ചിരുന്ന ഏന്നും ഇന്നത്തുനാശിയുണ്ടായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതുണ്ട്.

ഇതിനു ഉള്ളാധികാരം. ഔദ്യോഗികാലത്തെ ഭാരതീയർ അരുംബിച്ചിരുന്ന ഇന്ത്യൻവാസത്രാജിപ്പേരുന്നുതെ അക്കന്ന പുജിച്ചിരുന്ന മിതാനാധികാരം നടപ്പംശക്കാർ (ബൈബിളിലെ ഫോറേറ്റുവർക്കാർ) മെസപ്പോതൈ മിയാ, സിറിയ, വാലൂഫീന, എപ്പുംമെരുന്നൊർ എന്നീ മാര്ക്കുങ്ങൾക്ക് രണ്ടായിരം ബി. സി. ദത്തല്ലോകാലം നിവ സിച്ചിരുന്ന എന്ന കണ്ട്വിടച്ചിട്ടു കാലം കഴി കഴിഞ്ഞി മിക്കന്ന. ഭാരതീയരുടെ സാംഖ്യന്മായങ്ങാഗവെശ ഷിക്കഡംബാദാരുളാട്ട് സാമ്രാജ്യമുള്ള പഠനാശം ത്രിസ്തുപദ്ധതിക്കുള്ളിൽ അരുംഭം ശതാമ്പുങ്ങളിലെ ഗ്രീക്ക് ചിത്രകാരം ആരും പ്രവൃംപിച്ചിരുന്നു. ഭാരതീയരുടെ അരുംഭപ്പരമായ ശാസ്ത്രത്താട്ട സാമ്രാജ്യമുള്ള ഒന്ന് അനന്ന ഗ്രീസ്സ് മുതലായ വാദ്യാര്യരാജ്യങ്ങളിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്ന എന്ന പാല്പിശേഷം സ്കാറ്റ്, ബെൻവൈനിസ്സ് എന്നീ അരുംഭകാരായ വൈദിക ശാസ്ത്രചരിത്രഗവേഷകർ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രാചീന അംബികൾ ഉത്തരാഞ്ചൂലിക്കയിൽ കടിക്കുന്നിപ്പാത്തതു മുഴുവൻ അവിടെ പ്രചരിച്ചതുടങ്ങിയ അംബിസംഗ്രഹിതരാഗ ഒങ്ങളാട്ട് ഭാരതത്തിലെ കണ്ണാടകസംഗ്രഹിതത്തിനു കൂടി സാമ്രാജ്യമുണ്ടാക്കുന്ന് അലെയാൻ-ഭാനിയല്ല എന്ന പ്രശ്നം സംഗ്രഹിതരാഗവിഭാഗവും ചുണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നു. ഔദ്യോഗിക്കാരുടെ ശാന്തരിതിക്കു പ്രാചീനവ്രൂപമായരുടെ ശാന്തരിതിയോട് സാമ്രാജ്യമുണ്ടാക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഡാക്ടർ രാഘവൻ കണ്ട്വിടക്കിക്കയ്ക്കുന്നണായി.

1952-ൽ വിയന്നയിൽവെച്ച കൂടിയ അംഗ്രോപ്പോ കൂളി ശാസ്ത്രത്തുടെയും എത്തോളാക്കി ശാസ്ത്രത്തുടെയും സാലാമത്തെ അവിലലോകസമിളന്തിൽ, മെസ്സാ

ബേദ്യം പെൻഷ്രയിൽഡയും പുരാതനസമചവനനങ്ങൾ വെളിപ്പെട്ടതിലെ പ്രാചീനപരിജ്ഞാരാവഹിപ്പുണ്ണിട്ടുടന്തെ സാമ്പ്രദായത്തെ അനുസ്മരിച്ച് ധ്യാനികൾ റോഡർട്ടെമെച്ചമന്ത്രധ്യാർഹം ദ്രാവിഡക്കുടെ ഉരുളെപ്പറ്റിയും ഭാരതത്തിലെപ്പും ഇളം വരവിനുപ്പറ്റിയും കൈപ്പുണ്ടാം ചെജ്ജിക്കുന്നു.

ഒല്ലപ്പേംത്രം ഇന്ത്യൻനിന്നും ഇന്ത്യൻവായയും ഗവരിജ്ഞാം തൊക്കെ ഇന്ത്യൻവായിലെപ്പും ദ്രാവിഡക്കുടെ കൊണ്ടുവന്നു. എവ ചുവിന്മാനിലുടനെയും ഇന്ത്യൻവായുടെ പദ്ധതിക്കടലോരത്തെ പ്രിടെയും ശാഖാ ഇവർ കുക്കിണംഭാരതത്തിൽ ഏതെങ്കിലും സ്ഥിരമാണ്. സി. എൻ. എന്റും ലോ, അല്ലോ, മുഖം മുഖം അല്ലോ ഇവർ ഇവ പാടെ വന്നുചെന്നതും. ഇതാണ് അംദ്രോഹത്തിനും പ്രസംഗസാംഗം. ശ്രീ അർട്ടിപ്രായവത്തെ അരവിടെമുഖായിക്കുന്ന അഭക്ഷണയാളിക്കും സന്ധ്യക്ലാക്രപ്പാഡിഡായ പ്രാഹമസ്തുപ്പം എന്നും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടുതന്നുനിന്നു വീഴുന്ന ഉള്ളകളിൽനിന്നു നീണ്ടതു ശ്രദ്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടുവെ. സി. മുന്നാം സമാസ്യാഖ്യാനത്തിലും വായിക്കുമ്പും നിന്മിച്ചുകൊണ്ടുവെക്കിയും ഉദ്ദേശം വെ. സി. 1200 മുതലാണ് ഇന്ത്യൻവായനങ്ങൾ അവർ സന്ധ്യാധാരണായാണ് ഉപയോഗിച്ചതുടങ്ങിയതും ഏന്നും ഇന്നത്തെ ഗവേഷണം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇവിടെ അംഗീകാരിയാണ്.

മുകളിൽ വിവരിപ്പിച്ച ഗവേഷണഗതി സാമാന്യമാണ് പറിത്താനുണ്ടാണ് കാഞ്ഞങ്ങളെ എന്നും വളരെ കൊല്ലുന്നതുകൂടി മുമ്പു കണ്ടുപിടിച്ചിരുന്നു. ഇവയിൽ ചിലതു മുകളിൽ അംഗീകാരിയാണ്.

എമിന്നുമായി പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നവല്ലോ. എന്നർക്ക് കണ്ട്
ചിട്ടത്തണൽക്കെട്ട് സാമാന്യഗതി സംഗ്രഹിച്ചു ഇവിടെ വി
വരിച്ചുകൊള്ളിട്ടുണ്ട്: മീറ്റുപുരാണങ്ങളിൽ രണ്ട് പാലാഴി
മമന്മാനങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടോ. ഭാരതീയർ കല്പഗ
ണിതമെന്നം, പാശ്ചാത്യർ പ്രാചീനവർഷങ്ങളുടെ ജ്ഞാ
തില്ലാസുമെന്നം പേരിട്ടിട്ടുണ്ട് ഗണിതപഖ്യതിളുടെ രഹ
സ്രംഘം കണ്ടുപിടിക്കേംവാൻ എനിക്ക് സാധിച്ചു. മിക്ക
പ്രാചീനരാജ്യക്കാരുടെയും ഏതിച്ചും ഒരുപാശാളിലൂടെ
അവക്കുടെ പുരാണങ്ങളിൽനിന്നും കമകളിൽനിന്നും²
എനിക്ക് കല്പഗണിതത്തിന്റെ കവാടം തുംകന്ന താ
ങ്കാരു കിട്ടിയതു്. ഈ ഗണിതപഖ്യതിളുടെ സമായ
തേതാട്ടുടി, അതുപരത പാശ്ചാത്യമമനം ബി. സി.
5970-ലും, ഭാഗവതപുരാണത്തിൽ പാഠത്തിട്ടുണ്ട് രണ്ട്
മഞ്ചത്തു ഭാരതീയരുടെ ക്ഷേത്രിവശ്വരായ ബി. സി.
3101-ലും നടന്ന രണ്ട് ചരിത്രപരമായ മഹാപ്രായങ്ങൾ
ഉണ്ടാണെന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുപരതത്തു് ഈ
ജീവിപ്പ് എന്നം പണ്ട് പേരുണ്ടായിരുന്ന കിഴക്കൻ അരനേ
ബ്രാഹ്മിലും, മരോന്തു പ്രാചീന ബാബിലോണിയായിലും
(ഇന്നത്തെ ഇരാക്കിലും) അരബ്' സംഭവിച്ചതു്. മുമ്പ്
ഇയകാലത്തു് ഇന്നത്തെ പരിപ്പുത്തമനുഭ്യങ്ങളുടെ പൂർണ്ണികർ
എല്ലാവക്കാരുമിച്ചു്, അതിനുമുമ്പ്' ക്ഷേത്രങ്ങളായല്ല
അഭിജന്ന ഇന്നത്തെ പേരംപ്പുറം ഉമ്മക്കലിനു ചുറ്റും വാ
ത്തിക്കുന്നു. രണ്ടാംപ്രായകാലത്താകട്ടെ, ഇവർ മിക്കവാറും
ഇരാക്കിലും പദ്ധതിമേഖലപ്പുത്തിലുമായിട്ടുണ്ട്' നിവസിച്ചു
കണ്ടാൽ. ഈ വസ്തുക്കൾനിന്നിന്നും പല വേദങ്ങളിലും

ഈ രണ്ട് പ്രധിയങ്ങളിൽനിന്നും കമകൾ ഇവരെപ്പാവത്തോടും ചുരാണ്ണങ്ങളിൽ സ്ഥലംവിടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പാശ്വാദ്രോഷ്യരിലെ നവഗിലാസ്യയുഗത്തിന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽ സംഭവിച്ച നോംപ്രധിയത്തിനെ മഹാവിജ്ഞ പ്രധിയകാലസമുദ്രത്തിൽ അത്രുമായി പ്രത്രക്ഷപ്പെട്ട തെന്ന് ഉത്തരഭാരതീയരും, കന്ദ്രകമാരിക്കു തെക്കേ പണ്ടു സാമ്പാദിക്കുന്ന കര കടൽ കേണ്ടേവോയതാണെന്നു തമിഴും പറഞ്ഞുവരുന്നു. അതുംനുത്തമീച്ച കടലിൽ താണ്ടരെ നാം, രാധുട് പ്രധിയമെന്നും പ്രാചീന ഇജിപ്തുകാർ ഇതിനെ വിളിച്ചുവന്നിരുന്നു. കൊരാനിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഇസ്ലാമർ_സുൽ_കർജാനിന്റെ പ്രധിയമെന്ന് തുക്കിക്കുഴും, നോന്നാക്കല്ലിന്റെ പ്രധിയമെന്ന് പ്രിജിഖാകാരം, ദർബാരിലും നല്ലിന്റെ പ്രധിയമെന്ന് ഭായ്നഗരകാരം, ലെറൂഫിയാ ഭ്രവണിയത്തിന്റെ സമുദ്രനിമജ്ജനമെന്നും പ്രാചീനരോ മാകാരം ഇതിനു പേരുകൾ നല്കിയിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാംപ്രധിയമാണ് വൈബിളിലെ നോധുവുടെ പ്രധിയം. ഭാരതീയ ചുരാണ്ണങ്ങളിലെ വൈവസ്പതമനവിശേഷം പ്രധിയം, പാസിക്കടെ ഗായാമദ്ധിനെ കലിയായ അംഗ്രേമന്ത്ര അതുകൂടിചുത്തും, ഗീക്കകാരുടെ ദയുകലിയോന്റെ (കലിഃദിവ നേരം) പ്രധിയം, ചീനകടെ നക്കവോയുടെ പ്രധിയം എന്നിവയും ഇതുതന്നെയാണ്.

സ്രൂജിമതല്ലോ ഭൂമികിലെ ഭ്രവണിയങ്ങളിൽ പല അക്കതിഡേഡേരം വന്നിട്ടുള്ളതിനെ അസ്ത്രിച്ചും ഇന്നതെത്തും ഗഢംശാസ്ത്രത്തെ നാലു ദശകൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ റാലാമത്തേതായ ഷ്ടൂഡിസ്ട്രോസിന്റെശയ്യുടെ പ്രാ-

നാഞ്ഞതിൽ, എഴുപ്പയേധും ജൗഹികയേധും തമ്മിൽ ഘടിച്ചിട്ടിരുന്ന ശേഖാദിവന്മാരും കടലിൽ അരുണ്ടവോ വി. എന്നാലും, അഭാവിക്കടലിന്റെ വട്ടക്ക് അററത്തുകിഴക്കൻ അരുണ്ടവേധും തെക്കൻ പേരുപ്പുഡിധും തമ്മിൽ ഘടിപ്പിച്ച കൈ ചെറിയ കര ശേഖാദിവന്മാരിൽ നിന്നും അവശേഷിച്ചിട്ടിരുന്നതു എന്നും സാമ്പത്തികസാങ്കാരിക ഏതിട്ടുണ്ടിൽനിന്നു കണ്ടവിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ യുള്ള രൂക്ഷിയരു കമൾ_കടാർപ്പശം ഇന്നും സഖ്യരിന്ധനക്കാനും എഴുചതടി താണക്കിടക്കുന്നു. പബ്ലിക്കാർഡേ പ്രവൃത്തിം കിഴക്കൻ അരുണ്ടവേധും തെക്കുപടിവന്മാരും പേരുപ്പുഡി ഉം ജീവിതങ്ങളായതും ഇന്നും നിന്മാനും പ്രാപാദ്ധിട്ടുള്ളതും ശായി അശീചവപ്പുത്തുപാർക്കുന്നു നിറങ്ങ്കിയുണ്ടോ. കിഴക്കൻ അരുണ്ടവും അശീചവപ്പുത്തുപാർക്കുന്നു ദയക്കരമായ കൂടും ഒപ്പും ടന്റുമാറ്റുന്നു. രൂക്ഷിയരു കമൾ_കടാർപ്പശം ഇന്നും പാതയായിരുന്നതും അശീചവപ്പുത്തുപാർക്കുന്നു ദയക്കരമായ കൂടും ഒപ്പും ടന്റുമാറ്റുന്നു. കമൾ_കടാർപ്പശം ഇന്നും സ്ഥിതിയിൽ താണു പണ്ടും നാൽ (അരുളം) എന്ന പേരുണ്ടായിരുന്ന പിഡമായിപ്പോക്കുകയും, ഇതിനു കിഴക്ക് ഇന്നുണ്ടെങ്കിൽ കമൾ_കടാർപ്പശം ഉപകടലിന്റെ സ്ഥാനത്തു നിന്നിരുന്ന അതു അവശേഷിക്കരുകയും ചെയ്തു. ബി. നീ 5470-ൽ നടന്ന ക്രാമത്തിൽ വാലാഴിമമനും ഇതായിരുന്നു. കടാരിനു തെക്കുനിന്നിരുന്ന പുരാണപ്രസിദ്ധമായ അതച്ചവപ്പുത്തുപാർക്കുന്നു (ഇന്നുണ്ടെങ്കിൽ ജീവൻ അതലിന്നും) പേരിൽനിന്നാട്ടുപിച്ചതാണ് കമൾ_കടാർപ്പശായ കൂടുള്ളില്ല അതലായ നാമങ്ങളും ഇതു വഹിച്ചിരുന്നു. ‘ബെന്ത്മ’ എന്ന

ഗീക്കീപദത്തിന് അവഗിഷ്ടമെന്നോ അതുമരുണ്ട്. ഈ തിങ്കിനിന്നാണ് ലക്ക, ലെറ്റർ എന്നീ നാമങ്ങൾ ഇന്നോ ചുത്രു്. ഗോണ്യോവന്ത്രവാണ്യത്തിന്റെ അവഗിഷ്ടമാണ് ഒപ്പു ലെറ്റർ യാ.

ഈ പ്രസ്താവനയുടെ ഭാരതീയത്തെ മുഖ്യ വട്ട ചേഷ്ടനു കൂടി മംഗലദ്ദ്രോക്കം സിംഖമാളിക്കാണു അതു രവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്:

“വദ്ധീകരണം വാരിജാതകസൂചാ
യാപനരിശുന്നമാ
ഗാ.വഃ കാര്യാലാഃ സുഃരംപരശജാ
രംഭാദിപബാഗ്രാഃ
ശ്രംശം സജ്ജുഭിഖാ വിശം ധരിയാഃ
രംഭാദിപബാഗ്രാഃ
രതാനിം ചതുർബം പ്രതിജിനം
കരുഃ സദാ മംഗലം.”

കനാംവാലാഴിമന്ത്രത്തിൽനിന്നും ലഭിച്ച പതിനൊല്ലു രതാനിം ചേങ്കളാണ്. ഈ ദ്രോക്കത്തിൽ പ്രത്ര ക്ഷമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ലക്ഷ്മീദിവി, മഹാവിഷ്ണു ക്ഷത്തിൽ ധാരകനു കൈസ്തുംഭാതാം, വാരിജാതകമന്നു പുണ്ണ്യപ്രക്ഷാം, മത്രം, ബൈപ്രാഗ്രജുജ്ജുനായ ധനപന്തരി, ചുമ്പൻ, എപ്പും അതു മന്ത്രങ്ങളും സാധിച്ചുകൊട്ടുന്ന കാമയേം എന്ന വാദം, ഇന്ത്രാനം എന്നാവതമന്നു ഗജം, മംഗലതലായ ദേവസ്ത്രീക്കമം, സജ്ജുഭവനന്നു അശ്വപം, വിഷം, ഇന്ത്രാനം വിപ്ലവം, ശംഖം, അനുതം എന്നാവയാണ് ഈ ചതുർബംഗരതാനിം. വാസ്തവത്തിൽ, പ്രസ്തുത കനാം

പ്രശ്നയേതാട്ടക്കൂടി വാഴ്യാരംഭിച്ച മംഡാവില്ലോ എന്ന ന
ഷ്ടത്രജവഗൾ (തിരുവോന്തം, അരതം എന്നീ നക്കറും
ഇട ദേവഗൾ) പുരോധമിതനം, തന്നിമിത്തം അഥവാതൈ
പതിവനസരിച്ച് അതിന്റെ പേരു വഹിച്ചിരുന്നവനമാ
യ അംഗവിമനവിഗൾ (കലാസ്ഥാവകഗൾ) കാലത്തുണ്ടാ
യിട്ടുള്ള നേട്ടങ്ങളെയാണ് വുംഗ്രമായി ഇതിൽ വന്നിച്ചു
തിരുന്നതു്. ഇവയെ ഇന്നുനെന്ന പിരാട്ടികരിക്കാം. മഹാവി
ശ്വസ പിന്റെ നാട്വാഴുക്കാലത്തു സകലപ്രജകളുടെയുടി
ലു് എന്നുംപ്രഞ്ചപരിയായ ലക്ഷ്മി കളിയാട്ടിയാണ്. അത്
നാ മതാദർശി വന്നാംചെങ്ഗുടക്കകയും, ശബ്ദേതാസ്വരത്തു
മണിപ്പിടിക്കകയും, പുഞ്ചഹലപുക്കൂദികളും ധാരാഞ്ഞിലും
കൂടിചെയ്യുകയും, മല്ലവും വിശ്വാസ്യയാദിലും അനുത്തതു
മുമായ മറ്റൊരു മനസ്സാക്കളിൽ നിന്മിക്കുകയും വിശ്വാസ്യായ
ചെവല്ലാം നാട്വാര ചികിത്സാക്കവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെ
യ്ക്കിയാണ്. പത്രക്കളേയും കുന്നിരക്കളേയും ഏതൊക്കെല്ലും ഇ
ണക്കന്ന പതിവു് അന്നമുതല്ലോനാ? അംഗംഭിച്ചതു്. ശജ
പീഠനാരെ രാജാധാരമന്മാക്കി ശംനാട്ടരഭ്യു് ഉപദാനാ
ചുത്തുട്ടി. ഇല്ലാതെനിര ഇംപ്രമാഖാശി മഹാവിശ്വസി
ലു് അന്നും പ്രയോഗിച്ചു. ചരുന്റെ ശ്രദ്ധാധന തുടങ്ങി
യതും, ചരുക്കമ്പറുംപരിപാലിക്കുതും, ശ്രാവിനിർ സ്ത്രീപുജാ
കിക്കുയെ ദേവാസിക്കെള്ള സ്ഥാപിച്ചതും മാരാവിശ്വസി
ബാ സീ. ഇപ്രകാരം സ്ഥാരമായ ക്ഷമിത്രംപരിപാലിക്കുതു
നിമിത്തം ഇവയ്ക്കു മുന്നും ക്ഷമിക്കപ്പറാമ്പരിപാലായി
കന്ന എന്ന സിദ്ധിക്കന്ന. ഇതിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സ
ദ്യാരജിവിരത്തിനെ പകരം ഗ്രാമങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു് ഇവ

യിൽ സമിരതാമസി, തുടങ്ങബാൻ മഹാവിജ്ഞ തന്റെ പ്രജകളെ പരിപ്രീക്ഷകയും ചെയ്തു. വാല്മീകിയിൽ നടത്തിവരുന്ന ശാസ്ത്രധനായ ധൂരാതനസ്ഥലവന്നമലഞ്ചിട്ടെടു വെളിച്ചുത്താൽ, മഹാവിജ്ഞവിന്റെ ഇം പ്രശ്നയത്തോന്നുമും, ബി. സി. എന്നായിരത്തിനു ശേഷമും അവിടെയും അഭിവൃദ്ധിചെയ്താൽ പാത്തിക്കുന്ന ചെറുശിലായും ധനുഃഗത്തിലെ നട്ടവിശക്തനരംബംശകാരങ്ങൾ പരിപ്പാരകത്തിനും കൈ മുന്നടിചെയ്യാൻ മഹാവിജ്ഞവിന്റെ കാലത്തെ പ്രസ്തുതപരമില്ലാതെനു നാട്ടക വരച്ചുവാൻ കഴിയും.

അതലാന്തപ്രീപ കടൽ കൊണ്ടിവായതിനെന്ന് റവിയും ഏറ്റവില്ലോ ഫൂചീന ഇംഗ്ലീഷ് കാമിൽനിന്നു മറിഞ്ഞു ധൂരാതനഗ്രീസിലെ അതിന്റെ നഗരം സുപ്രസിദ്ധനായ നിയമകാരകൾ സോഖലാൻ അതലാന്തപ്രീപിന്റെ തിരുന്മാഡനത്തെ ആസ്പദമിച്ചു് കൈ മഹാകാവ്യം രചിക്കവാൻ അന്തുകാലത്തു തുടങ്ങി. നിംബാഗ്ര വശാൽ, ഇതു മുഴുംകണ്ണതിനാമുമ്പു ബി. സി. 558-ൽ അദ്ദേഹം മരിച്ചപ്പോയി. പുത്തിയാകാത്ത കാവ്യം ഇന്നു നില്പിപ്പുട്ടപ്പോക്കകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതലാന്തജും സമുദ്രനിശ്ചാരത്തിനു സോഖലാൻ നച്ചുയിക്കുന്ന കാലം കുപതിനായിരും വർഷത്തിനു മുമ്പുനാണ്. 219 ദിവസം പീതചുഡി ക്കത്തരം കല്പഗണിതവർഷമാനിതു്. ഇതിനു ആസ്പദമിച്ചു് അതിനു കടൽ കൊണ്ടിവാക്കു ബി. സി. 5970-ലുണ്ടനു എന്നു നിംബാഗ്ര ചുഡിച്ചുട്ടുണ്ടു്.

എന്നാൽ അ കാവ്യത്തിചുഡി വിവരങ്ങൾ ദ്രോഗാ

എന്ന ഗ്രീക്കരാർഗ്ഗികൾ തന്റെ ‘തിരെച്ചയും’ എന്ന കു തിരിൽ സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. വിജ്ഞ പിന്തു കാലത്തെ സ്ഥിതിയുടെ ഒരു ചിത്രമാണിതു്. അതല്ലാതെ പ്രീചുകാരുടെ ഒദ്ദേശവീച്ചുവും ഉന്നതമായ പരിജ്ഞാനവും ഷ്ടൂറാ വസ്ത്രിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിളിയെ ഉമ്മവെള്ളുന്ന ഇ വരുടെ കോട്ടതിലുകളിൽ പതിപ്പിക്കുന്ന ചെന്നുംലാമ ക്ഷേമനാഭപാഠ വഹിതുല്യം മിന്നിക്കാണിക്കുന്നതും, ഇവർ ധരിച്ചിരുന്ന വസന്നങ്ങളുടെ നിലപാതയും വസ്ത്രങ്ങളും നല്ല ന പദ്ധതിലെമായ വസതികളുടെ രേപ്രത്ര്യാമഭ്രാന്ത നിരങ്ങളുള്ള ശിലാശകലങ്ങൾക്കാണ് വസ്തി ചുമകു ചീം, കുഷിസചനാത്മം നിന്മിച്ചിട്ടുള്ള സംഖ്യയാണ് തോട്ടുകളിൽ തടാകങ്ങളിൽ ഷ്ടൂറാ വസ്ത്രിച്ചിട്ടുണ്ടു വായി ചൂതു്, എന്നതായ കവിയുടെ ശബ്ദങ്ങൾമാധ്യവും ഭാവന ആശൻ ഉജ്ജപലിക്കാതെയിരിക്കുക!

വുരാന്നങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും ബി. സി. 3835-ന സമീചം നടന്നതുമായ പെൻഡ്രാജുടെ ഇംബുസ്പക്കാഡിസ പ്ലാറ്റിപ്പോ വിജേന്തിരാജു് എഴുവാമെന്നോർമതല്ലോ് അഫീഗാനിസ്ഥാന്റെരജുള്ള പദ്ധതിമേശവും വുരാന്നപു സ്വിലമായ സുഭംഗതപ്രീപേന പേരുക്കായിക്കുന്ന. ടെറും സ്കൂളിന്തെതാട്ടു പടിഞ്ഞാറുള്ള ഇതിനെന്നും ഒരു വിഭാഗം പാ പ്രൂഢ (മാമ്പിലി, മാമ്പിലോണിയ)പ്രീപേനം, ഇതിനു കൂടിക്കുള്ള വിഭാഗം ശശദ്ധപ്രീപേനം നാമങ്ങൾ വഹിച്ചിരുന്നു (മാമ്പിലോകം) എന്ന ചേരുളുള്ള ശശദ്ധപ്രീപീനു ശശം_ക (സമുദ്രഭേഡം) എന്നാണ് മാമ്പിലോണിയ അശർ വിളിച്ചുവന്നിങ്കുന്നതു്. ശശം_ക എന്നതു ശശദ്ധപ്രീ

പായി. ശഭദപിലെ ഇന്നത്തെ പാർസ്‌സംസ്കാരകങ്ങായ അർദ്ദഹിർ (ഉജ്ജബ്രിന്സ്) ബാബിഗൻ എ. ഡി. 226-ൽ സ്ഥാപിച്ച പാരസികരാജ്യവംശത്തിനു ശശാനി അർവംശം എന്ന നാമം ലഭിച്ചതു ശഭദപിലെന്റെ ഫേഖിനിന്നാണോതാനും.

സമുദ്രത്തെ സിസ്യവും പഠിയുമണ്ണം സിസ്യ എന്ന സംസ്കൃതപദം പെർഷ്യൻഭാഷയിൽ മീന്ദ് (ഇന്ത്ര) എന്നാകം. ഇതിൽക്കൊണ്ട് ഇന്നത്തെ ഭാരതത്തിന്റെ ഇൻഡ്യ എന്ന നാമം കിട്ടിയതു്. പ്രാചീനവാസികരാജ്യങ്ങളുടെയും ഇന്ത്രയെ മീറ്റ് (മീന്ദ്) എന്ന പേരിട്ടിരിക്കുന്നതു കാണാം. പ്രസ്തുതശഭദപിലെന്നിനാണെങ്കിൽ ഇന്ത്രയിലേയ്ക്കു പോന്നതു്.

ഇപ്പാൺമുതല്ലോ ഇത്തലിവരെ അതിപ്രാചീനമായ ഒരു കാലത്തു വരും ദയജ്ഞാതിജ്ഞാനം പ്രചരിക്കവാൻ തുടങ്ങി. ഇതിൽനിന്നും ഇന്ത്രാ കല്പാന്തരാജിതം എന്ന തന്ത്രം മല്ലുകാലംവരെ യുറോപ്പിന്റെപ്പോലും നിലനിന്നിരുന്ന എന്ന ഗിണ്യുനൻറെ രാഘവാനുജ്ഞചരിത്രം വായിച്ചുായി മനസ്സിലാകം. ക്രിസ്ത്യിന്റെ ഇനന്തംമുതല്ലോ ആയിരും കൊല്ലുമുണ്ടാകുന്ന നിലനില്ലോകയുള്ള എന്ന പ്രവാചകവചനത്തിലുള്ള വിശ്രാസം അവിടെ സാമ്പത്തികമായി പ്രചരിച്ചിരുന്നു. ഇതുനിമിത്തം ഈ ആയിരംവധം അവസാനിക്കാരായപ്പോൾ, “ലോകാവസാനം ആസന്നമായാരിക്കും ഈനു്” എന്ന പദ്ധതിയോഗം അന്നത്തെ വസ്തുക്കേൾക്കുന്നതുമാരുപ്പുമാണുണ്ടാക്കുന്നതു് തുടക്കത്തിലെപ്പോലും കാണാമെന്നാണ് ഗിണ്യുൻ ചുണ്ടിക്കാട്ടിയിരുന്നു.

ആധനികങ്ങാതിള്ളാസുജ്ഞിൽ സൃഷ്ടചരുനക്ഷത്ര ചലനങ്ങൾ ആസ്വദിച്ചമാറുമേ കാലനിന്ന് യം ചെയ്യുവ കന്നുള്ള. ഫുനായ കല്പഗണിതത്തിച്ചാകട്ട, അകാശ ത്തിലെ ഏറ്റവുമധികം പ്രകാശമുള്ള രണ്ട് ഗോഡുന്നളിൽ കനം, ചരുന്തുല്യം കലകളുള്ളതുല്യ മുക്കു (വെള്ളി, കൊററ) ഗ്രഹത്തിന്റെ ചലനങ്ങൾ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ട ത്തിയുംതുടി കാലം നിന്ന് ദിച്ചുവന്നിരുന്നു. പ്രോം, ശ്രീ ശ്രീ ചലനങ്ങളിലാണ് കല്പഗണിതം മെഴലിക്കുമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നാണ് വരിയുന്നത്.

ആധനികങ്ങാതിള്ളാസുജ്ഞാതന്നാർ ചരുനം, ഭൂമിയ ടെ മരായയും ധമാക്കിനം വരക്കിവെയ്യുന്ന സൃഷ്ടഗ്രഹങ്ങളും ചരുമഹനങ്ങളും മാറുമേ സാധാരണനായി പരിശാഖിച്ചുവരുന്നുള്ള. പാഠത്തെ ജ്ഞാതിള്ളാസുജ്ഞ മാകട്ട, മുക്കുഗ്രഹം വരക്കിവെയ്യുന്ന സൃഷ്ടഗ്രഹങ്ങൾ പാഠംകും ഇവയെക്കാണ്ണിയികം കാലഗണനയ്ക്കാതെരു പ്രാധാന്യം നഷ്ടിവന്നിരുന്നു. ഇതിന്റെ ഇന്നത്തെ വാദ്യാത്മക ജ്ഞാതിള്ളാസുജ്ഞിൽ ‘ഭാഗസിറം ഓഫ് വീനസ്’ എന്ന പേരുണ്ട്. ഇതിനെ ആസ്വദിച്ചാണ് ഘുരാതന ഇംജിപ്പേരുകാർ 1401 — സെശ്രവഷ്ഠം വിത്തമുള്ള തദ്ദേശിടെ സമ്പര്കിലും ഹാസ്തിക്കീവഷ്ടം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതു തന്നെ ഞാൻ കണ്ടവിടിച്ചിരിക്കുന്നു. മുക്കനിമ്മിതമായ സൃഷ്ടഗ്രഹങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതു സുക്ഷ്മായി 122 സെശ്രവഷ്ഠത്തിൽ അല്ലോ കുറഞ്ഞ കൈ കാലത്തിനിടയ്ക്കാണ്. മുന്നുറാ അറൂവത്തി അഭേദകായ ദിവസംവിത്തു

ഇള 122-സൗരവപ്പെൽ ദിവസമാകിയാൽ നാല്പത്തി നാല്ലായിരത്തി അറന്തതുറി ശരൂപത്താന (44581) ദിവസം കിട്ടു. എന്നാൽ രണ്ട് മുക്കു-സൂച്ചു ഗമനങ്ങൾക്കു താഴീലുള്ള സൂക്ഷ്മായ അറന്തരം നാല്പത്തിനാല്ലായിരത്തി നാല്ലറ ശരൂപത്താനവു (44468). ദിവസമാത്രമാണ്. ഈത്തരം പത്രം മുക്കു-സൂച്ചു ഗമനങ്ങളുടെ കാലമാണ് 1461-സൗരവപ്പെൻഡുള്ള കൈ ദിശാതിക്ക് വപ്പുവട്ടു.

ഭാരതീയപുരാണങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ബ്രഹ്മക്ലൈഡിൽ കാരാനാം ദപ്പത്തി അഞ്ചു മുക്കു-സൂച്ചു ഗമനങ്ങളുടെ കാലം അടഞ്ഞാണ്. ഈതു നാല്ലായിരത്തി ശ്രീ ശ്രീരാമരാധരംഭത്താന (4270) സൗരവപ്പെം വരും. ഈ ബ്രഹ്മക്ലൈഡിൽ ഇവയുടെ വിഭാഗങ്ങളായ ഉപക്ലൈഡിം പദ്ധത് ഈതലമിച്ചതല്ലോ ഒപ്പാർവരെ ദ്വാരാച്ചിന്നു. തു ദാതരെ, മല്ലു ശരമേരിക്കയിരാവു പാഠത്തെ മയ, അഭ്യന്തു കു ദതലായ ശരമേരിക്കാനിന്നുകുടെ ശ്രീടി 260 ദിവസം വിത്തുള്ള കൈത്തരം വപ്പു പ്രചരിച്ചിക്കുന്നതും കാണാം. ഈതു എന്നേന്നാണ് ഉത്തേ പിച്ചത്തനാം, ഇന്നത്തെ അ ശമരിക്കരായ അരക്കും ദിവസം ശരാസൂജനർ ഇന്നവരെ കു ണ്ണപാടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനും ഉത്തേ ദിവസം എന്നീക്കു കണ്ണപാടിക്കുവാൻ സാധിച്ചു. സൂക്ഷ്മായ കൈ മുക്കു-സൂച്ചു ഗമനത്തിനും കാലത്താൽ ദിനം കുവുത്തു ദിവസമാത്രം വിട്ടുകളുണ്ടതാൽ, 260 ദിവസം വീതമുള്ള കൈ വപ്പും ഈ തിനും നൂറി എഴുപത്തി കൂനിൽ കരംശംമാത്രമാണെന്നും കാണാം. ഈ 260 ദിവസം വീതമുള്ള ആരായിരം

വഷം പ്രസ്തുതമുകളുടെപ്പറ്റി നാലുവിരത്തി ഇങ്ങനു
റവി എഴുപതു സൗരാധ്യാത്മക ത്രിലുഭാണം'. 260 ദിവ
സം ദീതമുള്ള ഇത്തരം രംഗം ഒപ്പാനം ഇത്തലിക്കണം ഇട
ലും ഇട സകലപ്രാചീനരാജ്യക്കാരം പാട്ട് ഉചയ്യേശിച്ചി
അന്ന എന്ന ഞാൻ കണ്ണപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രാചീനഭൂ
ജിപ്പിലെ ഒരു അതിപൂരാതനചരിത്രരഖയായ കൃതി
പീപ്പിൾസിൽ ഇത്തരം വംത്തിജാൻറു ഒരു വക്കേഡിം ഉ
പയോഗാച്ചിട്ടുള്ളതായി ഞാൻ കണ്ണപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ
ആദ്യാലൈത്താന ബഹുവിളിച്ചു. നഷ്ടപ്പിരാണിചക്കു
ത്തിലെ ഒരു നക്ഷത്രത്തോടുടർന്നു നൂറു രംഗം നില്ക്കുന്നു
ഭാരതീയപൂരാണങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടും. ഇതിന്റെ
വഷം ഇത്തരം 260 ദിവസത്തെ വഷംഭാണം'. 100 ഇ
ത്തരം വഷം 71 - സൗരവഷംഭാക്കം.

ക്ഷതിക്കള്ളാടി തൃടാതെ ത്രികൂചലനാങ്ങളിലും കുലക
ജില്ലാ കണ്ണപിടിക്കണമാൻ മേഘത്രിശ്രമായ അതു
കാശമുള്ള അമ്മലീചരിമിതമായ എന്നാറും രാജ്യക്കാക്കു
കഴിയു. അദ്ദേഹം, ഇണിക്ക്, തെക്കൻവെർഗ്ഗ, വാ
ബിലോണിയ, തെക്കൻ അമേരിക്കയിലെ ചെറു, മല്ല
അരക്കൊരിക്കയിലെ മെക്സിക്കോ എന്നി രാജ്യങ്ങളാണ് ഇവ.
ഇണിക്ക്, വെർഗ്ഗ, വാബിലോണിയ എന്നിവയിലെ
ഒന്നിതിമുഖ്യങ്ങൾ തങ്ങൾക്കു ത്രികൂചലനാസ്ത്രായ ഗണി
തസല്പ്പുഭായം അരംബ്യരായിരുന്നു കിട്ടിയെന്നു പറയുന്നു.
അമേരിക്കനിന്തുക്കായുടെ ഒന്നിതിമുഖ്യഭാക്കട്ട, ഇണി
തവലുതി തങ്ങൾക്കു എപ്പുയരിയിരുന്നു - ലബിച്ച എന്നും
സുചപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു കല്പനാനിത്തത്തിനും

ഉത്തേവസ്ഥാനം അരംബ്യാജ്ഞനാ നിസ്സംശയം വിശദ സിക്ഷകയും ചെയ്യാം.

വർഷങ്ങളുടോടൊപ്പം അധ്യനിക്കേണ്ടിയും സൂചിപ്പിക്കുന്ന മരാറായ പ്രത്യുംസം വാച്ചം എന്ന വാദത്തിന്റെ പ്രചയാഗത്തെ സംഖ്യാപ്രചൂളതാണ്. അതു ധനികൾ വാച്ചം എന്നതിനെ കാലത്തിന്റെ ഒരു നിശ്ചിതവിഭാഗത്തെ നിഃദ്ധിക്കുവാൻ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നുള്ളിൽ. പണ്ടുള്ളവരാകട്ടെ, കാലവിഭാഗത്തിനുമാത്ര മല്ല, ഭ്രാഹ്മിലെ സകലവിഭാഗത്തിനും രാഖി ചതുത്തിലെ ദ്രോത്തിന്റെ വിഭാഗത്തിനുംതുടി വാച്ചം പ്രയോഗം നാമം നല്ലിരിക്കുന്നു. തുടാനെ കല്പമനിതത്തിൽ, കാലവിഭാഗമായ വാച്ചുത്തെന്നെന്ന കാലമന്നു സാമാന്യത്തിൽ പ്രയോഗിച്ച്, അതിൽ കാലത്തിന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയ ഭാഗമായ തല്ലിരുതല്ലോ ഭീമമായ വാച്ചു ചട്ടങ്ങൾക്കു വരെ യുള്ള കാലവിഭാഗങ്ങളെല്ലാം ഉപാപ്രീതത്തായിക്കൊത്താൻ. ഗണപതിവിഭാഗം സപ്തവിഭാഗങ്ങളിൽ നേരായ ഇംബുദ്ധപ്രീ വിനെ ഭാരതവാച്ചം മുതലായ കമ്പതു വാച്ചുംബളാശി വിഭാഗിച്ചിരുന്നു എന്ന പുരാണപ്രസ്താവനയിൽ, വാച്ചുമന്നു തു ഭ്രാഹ്മിലെ സമഖവിഭാഗമാക്കുന്നു. പിന്നെയും, ഒരു ചതുർബുഗം പന്തിരായിരം ദിവ്യവാച്ചം, അമ്മവാനാപ്പു ത്രിമൂനലക്ഷ്മത്തി ഇങ്ങവതിനായിരം മരാശ്ചവാച്ചം, അതു നേന്നുള്ള മരാറായ പുരാണപ്രസ്താവനയും കാണാം. ഈ വിജട, ദിവ്യവാച്ചാമന്നതു കാലത്തിന്റെ ഒരു വിഭാഗവും, മരംശ്ചവാച്ചാമന്നതു രാഖിചതുത്തിൽ സപ്തപ്പിനക്ഷേത്രം സഖ്യരിക്ഷനു ചുരുവുമാണ്. ഇതിലെ ഒരു ദിവ്യവാച്ചം

234 വിനാഴികപീതമുള്ള കരതരം വഷ്മാനന്ന തൊൻ
കണ്ണവിടിച്ചിട്ടുമെന്ന്. ഒരു ദിവ്യവഷ്മകോണ്ട് സർപ്പമി
രാവിചക്രത്തിൽ 360 മരഞ്ഞവഷ്മ ദ്രം സഖ്യരിക്ഷന
താണ്.

വന്തിരായിരു ദിവ്യവഷ്മടങ്ങിയ ഒരു ചതുർധഗം
ഇപ്രകാരം 780 ദിവസം, അമ്മവാ 260 ദിവസം, വീതമു
ള്ള മുന്ന വഷ്മം ആകുന്നതാണ്. ബ്രഹ്മവിശൻറെ ഒരു പ
കരകല്ലുന്തിലും ഒരു രാത്രികല്ലുന്തിലും ആയിരു ചതുർ
ധഗം ഉന്നായിരിക്കുമെന്നും പുരാണങ്ങളിൽ കാണാം. ഈ
ആയിരു ചതുർധഗം 260 ദിവസം വീതമുള്ള മധ്യായിരു
വഷ്മം 2135-സെസ്രവഷ്മം ആകുന്നതാണ്. ഒരു
പകരകല്ലും രാത്രികല്ലും തുടിച്ചേരുന്നാൽ, മുകളിൽ
പ്രസ്താവിച്ച ഒരു സര്പമുഖകല്ലും ഏ 4270-സെസ്ര
വഷ്വട്ടം ജനിക്കുയും ചെയ്യും. ഭാരതീയജ്ഞാതിദ്രോഹം
അതർ ബി. സി. 3101-ന് എറാറിതെന്നും അതുകാടി
തെന്നും എറാവുതു ലക്ഷ്യത്തി ഇങ്ങവത്സായിരു വഷ്മത്തി
നമുന്ന സ്വഷ്ടികാലം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ വഷ്മ
മെന്നതു് ഒരു വിനാഴികയുടെ വഞ്ചായമായിട്ടാണ് പ്രയോ
ഗിച്ചിട്ടുള്ളതു് എന്ന തൊൻ കണ്ണവിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതു
നിമിത്തം ഇവിടെ സ്വഷ്ടി ബി. സി. 4599-ൽ നടന്ന
എന്ന കാണാം.

-

കന്നിൽ തുടങ്ങി ആറിൽ അവസാനിക്കുന്ന എൻ്റു
തു് അരക്കണ്ണമുള്ള ഒരു സംഖ്യ വരുന്ന പ്രാഞ്ചാനം അരത്രും
ഇലക്കഡാനം വിശ്രദിപ്പിച്ചെന്നും തൊൻ വിചാരിക്കുന്ന
തായി തന്റെ ‘പ്രതിശാസ്ത്രം’ എന്ന കൂതായിൽ

സപ്രസിദ്ധനായ അംബാപ്രകൃതിശാസ്ത്രത്തിൽ ഏറ്റവും കുറവുള്ള പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരം ഭീമസംഖ്യകൾ തുസി ലെണ്ണു അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള യഥാത്മശാസ്ത്രത്താട മാത്രക കൈവരിച്ചിട്ടുണ്ട്, ഇതുംതന്നും ഏതൊരു കല്പശ സ്ഥിതസംഖ്യകൾ, ഇവയുടെ രഹസ്യം കണ്ണുവിടിക്കുവാൻ ഉള്ളമിക്കതെ വെറും മിരുതുകളാണെന്നു പറഞ്ഞു തുള്ളി കൂട്ടിത്താരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ‘ശാസ്ത്രിയ’ചരിത്രകാരങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രമനസ്മിതിയെ യാഴു കത്തനു വേണം!

ജീഗ്രാഡിസംഗമിതയുടെ കണ്ണാംമണ്ണഘട്ടതിൽ ചുവി എ ചേത്തിരിക്കുന്ന ഒരു ആക്ഷം (112.8) കാണാം.

“യാകി ഒച്ചിടിരിപ്പുങ്ഗാ പരാമ്രാജം

പ്രാണം ശ്രോനം ചക്ഷിസി ഏതുവേക്കുമാം
യാഭിർവ്വർത്തകാം ഗസിതാ മുഖവുതം
താണാത്രാജ്യ ഉതാടിരംഗപിനാഗതം.”

പുംഖനായ ശ്രദ്ധയിൽ മുട്ടുകാലം ഉള്ളതിനാണ് (ശ്രൂതാനന്തം) അതു ഭവിച്ചിട്ടുള്ള ചരാമ്രാജം കുഞ്ഞുമ്പണിയു എ മുട്ടു റീതു് കീളകായന്നാക്കിയതു്, അംഗ്യനായ ജീ ആശേപ്പണിയിച്ചുടെ കുള്ളിം കാഴ്ച നല്കി. അംഗ്യത നീക്കിയ തു്, ചൊന്നായ പിടിച്ചടിയ വർത്തിക എന്ന സ്ഥാനിയെ ആ മുശത്തിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പുട്ടത്തോയരും കമ്പിച്ച് ഇം ജീ കുഞ്ഞു പ്രസ്താവിച്ചിരാക്കുന്നു. ഇം മുട്ടുകാലം കുഞ്ഞുവാടി ദിനു്. ശ്രദ്ധയിൽ ജീക്കകൾക്കുപുറാ ഗഭവണം നടത്തിയ ഒരു വിലെ വാഴുർ യെക്കപ്പുണ്ണും 1929-ലെ ‘ഇൻ സ്റ്റും ആന്ററോക്പററിയറിൽ എഴുത്തിരിക്കുന്ന ഒരു വേദന

ത്തിൽ ഇം കുടങ്ങൾക്കും മടന്തന്നോരും സ്കീച്ചേറും കൂട്
‘പഞ്ചരാത്രു’ത്തിലെ ഗ്രിഗ്നാച്ചുടെ കമായിൽ കാണാ
മെന്ന സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു.

മുന്ന കാഞ്ഞങ്ങൾ ഒരു ക്ക സമയത്തു സാധിച്ചതു
വിവരിക്കുന്ന കനാം പ്രസ്തുതവശവത്രാക്കുമാ. കമാ
ന്തുത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള മുഖട ഉദ്ദരിക്കുന്ന ഫോകം
ഈ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്:

“അന്നുക്കി കബ്ജ്ജുക്കബെഡുവ
ഗ്രിഗ്നാ രാജക്കന്നുകാ
അംഗാട്ചുപ്രസ്താവതഃ സിഖാ
സമുദ്ദേശ കമ്മനി സ്ഥിത.”

അന്നുക്കി അന്നുത നശിച്ചതും മടന്തന്നോരും മടന്ത്രം
പോയതും മുന്ന മുലയുള്ള രാജക്കന്നുകയുടെ മുണ്ണാംമുല
ഇല്ലാതായതും വിധിച്ചുടെ അനുരൂപംപും നിമിത്തം കനിച്ചു
നടന്ന എന്നാം ഇതിന്നോരും സാരം. ഇനി കമ പറയാം:
മധുപുരത്തിലെ മധുസേനരാജാവിനു മുന്ന മുലയുള്ള ക്ക
പുതി ജനിച്ചു. ഇതിനേക്കാൾപുതി രാജാവു ജ്ഞാതപ്രസ്താവാരോ
ടാലോചിച്ചപ്പോൾ, ഇം ബാലിക സപദത്താവിനാം അവാ
ഈ ദംശകകാണാണുകിൽ വിതാവിനാം മരണം വകത്തി
വെള്ളുമെന്നും അവർ അദ്ദേഹത്തെ ധരിപ്പിച്ചു. അതു
കൊണ്ട് അവാളെ രാജ്യാനിധിയിൽനിന്ന് അകററി വള്ള
ത്തണ്ണുമെന്നാം പ്രായമാക്കേണ്ടാം ക്കുത്തനു കെട്ടിക്കൊട്ട
തും ഇരുവരേയും രാജ്യത്തിനു പുറത്തു പഠന്തയ്ക്കുന്ന
മെന്നാം അവർ ഉപദേശിച്ചു. ഇതിനുസരിച്ചു രാജാവു മു
വത്തിച്ചു. പ്രായമായപ്പോൾ നൃന്തരയം മേത്തവായി അ-

വർക്ക് വരന്നാൽ കിട്ടാതെ വന്ന. ഒട്ടകം പന്നംകൊട്ട തുറ്റ് കൈ കൂടുന്നെങ്ങാണ് അവശേഷ കെട്ടിച്ചു രാജാവു ശാഖയ്ക്കിന് പുത്രയയ്ക്കു കയ്യും ചെയ്തു. കൂടുന്ന നയിക്ക് വാൻ കൈ മുട്ടുന്നെന്ന രാജാവു എപ്പോൾ ദാതാതെയും ഇങ്ങനീല്ല.

ഇവർ മുഖ്യം മനോക രാജുത്തു ചെന്ന പാത്രം. കുദമുണ്ടാക്കിയും മുട്ടുന്നെന്നും തയ്യാറാക്കിയും മാറ്റുമായി. കൂടുന്ന കൊന്ന തദ്ദേശം സൈപ്രതമായി ജീവിക്കുവാനുള്ള വിദ്യ രണ്ടിച്ചുകൊട്ടാണ് തന്ത്രവാചിക്കുടാണ്. മന്ത്ര ക്ഷാതിയന്നായ കൂടുന്ന് കൈ തുണ്ണിസപ്പുത്തപ്പിടിച്ചു കുറിവെച്ചു ഭീമാഭാന്നാനു പറഞ്ഞുകൊട്ടുകൂടുക്കുവാൻ ഒട്ടകം അംഗൾ നിശ്ചയിച്ചു. അതു ക്ഷുണ്ണിക്കുവോം അഡ്യാൻ വിഷം നിശ്ചിതം മരിച്ചുവാക്കുമ്പോൾ അവർ വിചാരിച്ചിരുന്നു. നിന്നും കുറഞ്ഞാണിച്ചു തുണ്ണിസപ്പുകുറിയണ്ണാക്കി അതു ചുട്ടോട്ടുടാണ് തുണ്ണാനി തേതാവിന്നും മുമ്പിൽ കൊണ്ടു വെച്ചു. അനന്തരം അതു കൂടുന്നെന്നു മുമ്പിൽവെച്ചുതന്നെ അവർ കാടുകൊട്ടാഥി ശ്രൂഗരിക്കുകൊണ്ടു തുടങ്ങി. അപ്പോൾ കുറിയുടെ അവിജയരു കൂടുന്നെന്നു കുറിച്ചു തെളിഞ്ഞു തന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു നടത്തിവന്ന പ്രണയപ്രകടനങ്ങൾ കണ്ടു തേതാവു കുചിത്തായി എന്നീരും മുട്ടുന്നെന്ന കാലിൽ തുക്കിപ്പിടിച്ചു തുണ്ണാനിയുടെ നെബുത്തടിച്ചു. അപ്പോൾ മുട്ടുന്നെന്നു മുട്ടു പോവുകയും അടിയേറു മുണ്ടാം തുണ്ണാനിക്കു ഇല്ലാതാവുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ മുന്നു കാഞ്ഞങ്ങൾ കന്നിച്ചു സാധിച്ചു.

ഇംഗ്ലീഷ് കമ്മ്യൂട്ട് മന്മംതന്നെ ചില ഭേദഗതിക്കൂട്ടുകൾ

കൂടി തമിഴക്കത്തെ ഉധരയിലെ പാണ്യും വംശങ്ങളാണ് എടപ്പിളിച്ചും അതു നഗരത്തിന്റെ സ്ഥലചുരാണമായ മഹാ ലാസ്യമായാൽ തന്നെ വിവരിക്കേണ്ടതും. കുലശവരവും ബാണ്യും പ്രാജന്മരുന്നു മലയയപ്പെട്ടു തന്നുതുകെ എന്ന ത്രിസ്തുനിയായ ഒരു ഷുദ്ധിയുണ്ടായിരുന്നു. ഇവയെ ശിവനായ സുന്ദരൻ കുല്യാണം കഴിച്ചുപ്പോൾ മുന്നാംകുല ഇല്ലാതാവുകയും ചെയ്തു എന്നാണ് കമ. ഇം കുടകൻ മഹാവിഷ്ണുവായ ആര്യിഭ്രഹ്മാവും, ത്രിസ്തുനി ഇഞ്ചുമത്തിന്റെ ഷുദ്ധിക്കും കൈത്തിച്ചും രണ്ടാംഭാംഗ്യും സോദരൻ ശിവനാ സ്നേഹി ചുഡിക്കുവാഴും ആയ സർസപതിചും (കാളിചും), മുടകന്ന് കാളിയുടെ അറബജത്തി ഉച്ചയുടെ തെന്താവും, കാളിയേംഖം അറബാഗമാളിയുടെ മായ ശിവനമാണെന്നു തൊൻ കണ്ണു പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ത്രി എന്ന് ഇം ദേവകി പ്രേതണായിരുന്നതായി ആ പ്രഗോദ്ധത്തിൽ കാണാം. ഇതാണ് ത്രിസ്തുനിയുടെ കമാളുടെ ഉത്തേവത്തിന് കാരണം. കൊച്ചിമഹാരാജാക്കന്നാരുടെ ത്രിക്കോവിൽ അധികാരിക്കുമ്പോൾ എന്ന ബിജ ശത്തിൽ ഇം ത്രി എന്ന നാമം കാണാകയും ചെയ്താം.

പ്രസ്തുതപ്പേശപദ്ധതിലെ വത്തികാജ്ഞ പെണ്ണർക്കാട പുക്കി എന്നാം കതിരക്കാളിനെന്നും സംസ്കൃതത്തിൽ അത്തു മണ്ണേം. ത്രിക്കേരതിപ്പ്രയത്തിലെ തുംസുകളിടുട (സർസപതി മാരകട) വാസസ്ഥാനമായ പർശാസസ്ത്രം മലയിൽ, അവയുടെ കതിരയായ പെഗാസസ്ത്രം തന്റെ കൂളയുകൊണ്ടു നിന്മിച്ച ‘മിപ്പോന്തുനേന്’ എന്നായും തന്നുകളുണ്ടായിരുന്നു. ഇം മലയിൽ അവോട്ടേം (സുഞ്ചം) ദേവനാം ഒരു സ്ഥാനം ത്രിക്കോർ നല്ലിയിട്ടുണ്ട്. ശിവൻ ത്രിക്കോർ ചെർ

മികീസ് എന്ന പേരു കൊടത്തിട്ടുണ്ട്. ചെർപ്പിക്കീസ് എന്ന വക്സിക്സ് ഇംഗ്ലീഷിൽ വാർട്ടിസ്റ്റ് എന്നും, സംസ്കാരത്തിൽ തിരികിരി എന്നും, തമിഴിൽ കാടപ്പുക്കി എന്നും വരയും. കാടപ്പുക്കിക്സ് കാർത്തിസ്റ്റ് എന്ന പേരും ഗ്രീക്കഭാഷയിൽ കാണാം. ഇതു വർത്തികാ എന്ന സംസ്കാരപരമതയിൽനിന്നും ഒരു ഗ്രീക്കഗ്രാമമാണ്. അദ്ദേഹം (കാളി) എന്ന ദേവാ ആകാശങ്ങൾവൻ നേരു സിന്നു (മഹാവിജ്ഞാവിന്നു) പ്രണയപ്രകടനങ്ങളിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടുവന്ന് ഒരു കെൽത്തിപ്പിന്നുവന്നു മഹത്തുമായ ഒരു ഗ്രീക്കക്രമമാണ്. ഇതുവോലെ മഹക്കലീസ് (മഹാവിജ്ഞാ) എന്ന മഹാവിന ക്രാന്തിപ്പുക്കിംഗ്യാട് (കാളിംഗാട്) യല്ലറ ഇഞ്ചുമണം ഡിക്കനും ഗ്രീക്കതിമ്പ്രകത്താക്കണാർ സുചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പിന്നെയും ക്രൂഡേവിയായ അർത്ഥത്തിലിനിനു കാമിച്ച തീരിയാൻ (വരുനനായ മഹാവിജ്ഞാ) ഒരു അന്യാനാണും, കെപലിഡോൻ (കേപാരൻ, അമ്മധാ ശിവൻ), ഇംഗ്ലീഷുമതെത നയിച്ചിരുന്ന എന്നും ഗ്രീക്കതിമ്പ്രത്തിൽ കാണാം. എപ്പുംമെന്നാറിലെ എപ്പോസസ്സ് നഗരക്കു മുത്തിലെസ്സപ്രസാദഭായ അർത്ഥത്തിലിസ് (ബിയാനാ) ദേവിയുടെ വാഗ്രമം ഒമ്പള്ളുന്നിയായിട്ടുണ്ട് ചന്നാതിക്കുന്നതും. ഈ ദേവായും മുകളിലെത്തു ക്രമയിലെ ഗ്രീസുനാതനം.

മുകളിൽ ഡിവറിച്ചിട്ടുള്ള അനവധി സംഗതികൾ പോരെ സപയംസംസ്കാരവാടിനുള്ളിടെ വരുമ്പുകാട്ടകളും ഒരു കരിയുരാക്കിയുംബാൻ? സംസ്കാരങ്ങളിലെ സപത്രാവുത്തവത്തിവാദക്കാർ ആകാശപ്പുനലിടക്കയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നും ഈ സംഗതികൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതില്ലോ മാല്ലു

മികനാഗാജ്ഞ നന്ദിര മഹായാനബുദ്ധമതം മെഡിറണ നിയന്ത്രകടക തിരിരംഗമാവര പ്രചരിക്ഷയാൻ ഇം കേരള സ്ഥലിൽ അതികാലം മുതല്ലേ നിചനിനിങ്ങന പ്രസ്തതാ ശ്രീകമ്പത്തിപ്പും സമാധിക്ഷകയും ചെയ്തു.

ഗൗതമബുദ്ധന്നർ നിപ്പാനം കഴിത്തു നാമമുഖ പ്രതിനിശ്ചയം നാഗലിക്ഷു ഇനിച്ചുതായി തിന്നുത്താൽനി നം കേരളത്തിൽനിന്നം കണ്ണടത്തിട്ടുള്ള ‘മഞ്ചു ശ്രീമുല കല്പം’ മുതലായ കൃതികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മഹായാനന തിമ്പും പറയുന്നണ്ട്. ഗൗതമന്നർ ഇന്നനം ബി. സി. 542-ലും, നിപ്പാനം (ബുദ്ധനായതു്) ബി. സി. 483-ലും, പരിനിപ്പാനം (ഭരണം) ബി. സി. 462-ലുംബാണ്. ഒന്ന ഓരായ നിവാഹനന്നർ ബി. സി. 55—14 എന്ന കാലത്തു നാട്വാണിങ്ങന എന്ന ജിനിസേനാ ചാൽ നന്ദിനി ‘മ തിവംശവുതാനം’ നല്കിയിട്ടുള്ള കാലക്കണക്കകളും നിന്ന നിന്നും യിക്കാം. ഇതൈനക്കറിച്ചു കാളിക്കാണിസാവ റ്റാസ ത്തിൽ പ്രതിവാദിക്ഷന്നതാണ്. നാഗലിക്ഷുവും മെന്നുങ്ങം സമപ്രായക്കായം കനിച്ചു മരിച്ചുവരുമാണെന്നു കമയിൽ നിന്ന നാഗലിക്ഷുവിന്നർ ജീവിതകാലം ബി. സി. 83—14 ആണെന്നു സിദ്ധിക്ഷനു.

തവ വെട്ടുന്നതിന്’ അനുവദിച്ചതോടുകൂടി നാഗലിക്ഷു രാജകമാരണാട പ്രചാരിച്ചതു്’ കൈ വിധത്തിൽ സംഘവി ചു എന്ന പറയാം. നാഗലിക്ഷുവായ മാലപ്പരിക്കാഗാജ്ഞ നന്ദിര മരണാനന്തരം ശിഷ്യമാർ അരുറ്റുകൊല്ലുക്കത്താ മിം നിലനിന്ന് കൈ നാഗാജ്ഞന്നതുക്കവരുന്നു സ്ഥാപിച്ചു്, മാലപ്പരിക്കുതയും, ഇതിൽനിന്നു മംജു ഇനിച്ചു സിദ്ധമ

തം, യോഗാചാരമതം എന്നിവയും നാഡിച്ചുവന്നു. ഈ ഗ്രാക്കോർ എല്ലാവയം നാഗാജ്ഞ നാനാന ആലിനുകവി നീറം ബിങ്കം, മിന്റുകളുടെ ശങ്കരാചാര്യുഖപരമ്പര യിലെ പതിവുപോലെ, വഹിച്ചുവന്നായെന്നു. നാഗാജ്ഞ നഹുപരമ്പരയുടെ കാലത്തെ ശാല്പുകിന്നനാഗാജ്ഞ നന്ന ന കുറ വ്യക്തിയുടെ ജീവിതകാലശാക്ഷി താരാനാമൻ ചു വടക്കുന്നപ്രകാരം പ്രസ്തുതിച്ചിരിക്കുന്നു: നിവാസ കാലം കഴിഞ്ഞു നാന്നുവായം ചെന്ന പ്രാർഥന നാഗൻ ജ നിച്ചു; അദ്ദേഹം ഇരുന്നുവായം മല്ല. തശത്തും, വിനീടി ഇരുന്നുവായം പക്ഷിനാശഭേദത്തും, ഫട്ടാൽ 171 കൊല്ലം ശ്രീപവതത്തിലും വാങ്ങായെന്നു.

താരാനാമൻ പരിഞ്ഞ മല്ലുക്കണ്ണം ഉത്തരവാദിയാ ബും, പക്ഷിനാശഭേദം പദ്ധതിവിജ്ഞ ചംഡിവൈദ്യരിനു വ ടക്കശുള്ള ലോഹിതിജാണു്. ശ്രീപവതഹാക്കൻ, മല്ലുക്കണ്ണ തത്ത പണ്ടു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന പക്ഷിനാക്കോസലഭേദ തത്ത കയ കന്നമാണു്. ഇന്നുത്തെ ചണ്ണാനഗരത്തിനീ കയ പതിനാറുമെൽ വടക്കശുള്ള പണ്ണക്കുറാമമാണു് ഇതി നീറ പ്രാചീനതലസ്ഥാനമായ ഭദ്ര പതി. ഒത്തുലസ്ഥാ നഗായ സാകലപ്പു ഭദ്രകര എന്നും പെക്കണ്ണായിരുന്നെല്ലോ. മാമിയാൻ എന്ന ചീനസദ്യാര, ഇന്ന രാജുത്തെ പക്ഷി ണ ഏനു പേരിട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇ പാട പണ്ട് ഉത്തരവാണ്യ വംശമെന്ന പേരുള്ള കയ രാജവംഡം ഭരിച്ചിരുന്നു.

തിബിന്തുകാരൻ താരാനാമൻ (എ. . ഡി. 16-10 ശതാബ്ദം), രാജമന്ത്രകാരരം, ശോരംനാമനീറ താ ശ്രീകസ്ത്രാധി സപീകരിച്ചിരുന്നവനമായ തമിഴൻ

ബുദ്ധമൂളവർഗ്ഗ ശിഷ്യ നായികന്. ഈ ബുദ്ധമൂളമുത്തിൽ നിന്നാണ് ഭാരതത്താലെ താന്ത്രികമതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പല വിവരങ്ങളും താരാനാമന കിട്ടിയതും. താരാനാമൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ അത്മം ഇങ്ങനെ വിവരിക്കാം: മാല്യമികനാഗാജ്ഞ നഹ്രക്കൾ ബി. സി. 83-മതിള്ളു് ഇ അന്തുവഷം (എ. ഡി. 117 പര) മല്ലപ്പേരെത്തെ തങ്ങ ഒട്ട പ്രധാനപ്രധാനത്താരംഗമാക്കിയിരുന്നു. എ. ഡി. 117-മതിള്ളു് ഇങ്ങന്തുകൊല്ലും (എ. ഡി. 317-പര) സിഖനാഗാജ്ഞ നഹ്രക്കൾ പ്രധാനമായി പ്രവത്തിച്ചിരുന്നതു് ലോഹ്രചാണം. ദേശാചാരനാഗാജ്ഞ നഹ്രക്കൾ ഇംകട്ട്, എ. ഡി. 317-മതിള്ളു് 171 കൊല്ലും (എ. ഡി. 488 പര) ഭ്രാവതിക്കട്ടത്തുള്ള ശ്രീപാർത്ഥത്തെ തങ്ങളും ദേ കേരുമാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

മാല്യമികനാഗാജ്ഞ നഹ്രക്കൾനാക്ക ദിവൈഴാലർ എന്നും സിഖനാഗാജ്ഞ നഹ്രക്കൾനാക്ക സിഖലൗലർ എന്നും ദേശാചാരനാഗാജ്ഞ നഹ്രക്കൾനാക്ക മാനവേഴ്ച എൽ എന്നും താന്ത്രികകൃതികൾ പേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. പെഷവാരിൽ നാട്വാനാക്കന കഷാണ ചക്രവത്തികനിഷ്ടവർഗ്ഗ (103—144 എ. ഡി.) സമകാലീനനായിരുന്നു സിഖത്തും സ്ഥാപിച്ച നാഗാജ്ഞത്തുകൂടി. ക്ഷീപ്തവും എന്ന പേരും തുടി വഹിച്ചിരുന്ന ഇംഗ്രേസ് സിഖവൈദ്യരാനും സ്ഥാപിക്കുവായി. ബുദ്ധമതകാരനായിരുന്ന കനിഷ്ടവർഗ്ഗ കൊട്ടാരംവെല്ലനായിരുന്ന ചരകനം ഒരു ‘ബുദ്ധചരിത്’കത്താവും സാക്കത്താലെ സാമന്തരാജ്യവുമായ അപേക്ഷാശൻ ക്കാമ്പമനം സിഖനാഗാജ്ഞന്റെന്നും സമകാ

ലിനരായിരുന്നു. പ്രസ്തുത കനിജ്ഞൻ ഏ. ഡി. 103-ൽ
എപ്പറ്റിയുള്ള സാമാജിക ഗാഖ്യത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള
നാലുതാംവർഷത്തിൽ (എ. ഡി. 148-ൽ) ഈ സാമനരാ
ജാവു് അദ്ദേഹം ഒരു വിശ്വാസിയായിരുന്നു എങ്കിലും കൈ ശാസനത്തി
നേരം കൊണ്ടുനിന്നും സാരനാമത്തിലെ അംഗങ്ങളും തത്തിൽ
ലിവിതപ്പെട്ടതിലിട്ടുണ്ട്. ഈ ഭദ്രം മന്ത്രിയാനമതത്തി
ലെ സർവ്വാസ്ഥിവാദശാഖയിൽപ്പെട്ടവനായിരുന്നു.

യോഗാചാരശാഖ സ്ഥാപിച്ച നാഗാജ്ഞൻ വസ
ബന്ധുക്കാദരൻ അംഗംഗവർഗ്ഗ മുകളി, മുള്ള ചക്രവർത്തി
ചന്ദ്രമുള്ളൻ കന്നാമനേരം സമക്കാലീനമായ ദൈനന്ദിന
നാമനാശം. യോഗാചാരശാഖയിലെ സുപ്രസിദ്ധതായ
രണ്ട് നാഗാജ്ഞൻമുകളുടെ പ്രാംഭത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം
ഷൻ രജാമഹം, അതിജീവം ഉദ്യത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന
പിംഗ് നാഗമം. മാല്യമികനാഗാജ്ഞൻ കഴിച്ചാൽ, മ
ഹായാനബുദ്ധമതത്തിനേരം അഗ്രഗണ്യനായ തത്പരാ
സ്ത്രജനൻ ‘മഹായാനഗ്രൂപ്ലാത്പാദ’എന്ന വിനൃതക്കി
യുടെ കത്താവായ അദ്ദേഹംവാൻ പ്രതീക്ഷനാണ്. ‘വി
ജ്ഞാനവാദ’മാണ് (ബൈഡിയലിസം) ഇദ്ദേഹം പ്രചരി
പ്പിക്കുന്നതു്. കൈ ദാർഖികൾ എന്നതിനുപുറമേ ഇദ്ദേഹം
കൈ പിശാച്ചനായ സംസ്കാരത്തെ വിശുദ്ധിക്കാണ്. സമാഹിഷ്ഠ
നെന്ന തുച്ഛികാനാമത്തിൽ ബുധമുള്ളൻ വികുമാദിത്രം

എൻ രചിച്ച ‘കൂൺ ചരിതം’ കാവ്യത്തിൽ ഈ അംഗത്വാശങ്ങൾ രണ്ടാമാം ചീറ്റേബന്നും നാഥകരണം ചെയ്തും ഇട്ടേം രചിച്ച മരാറാക ‘ബുദ്ധചരിത്ത്’തെപ്പുറി ത്രഞ്ഞൈ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:

“ബാഹ്യച്ചുരുംഹാ ഇഹാഗതു
കവിസമാനമാപ്പുവാൻ
അകരോദ്ദോ ‘ബുദ്ധചരിതം’
മഗ്യാമുഷിവാച്ചവി.”

‘സൂനരന്നു’ എന്ന കൂതിയെയാണ് ഈ പിടെ ബുദ്ധ ചരിതമെന്ന പഠനത്തിരിക്കുന്നതു്. ചീനമെന്നതു പണ്ട് തിഖ്യത്തിന്നും, വേണു, മഹാചീറ്റമെന്നതു് ഇന്നുതെ ചെന്നയുടെ പ്രേക്ഷാധികനും. ദേഹാചാരാവല്ലും ശേഷം ഇന്നിച്ചു വരുന്നാശാവയുടെ പ്രമാർഗ്ഗവായി അലോക്തിപ്പാടുമെന്നു പേരുകളും ഇട്ടേം തെപ്പുറി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു വരുന്നാശാവയുടെ പ്രമാണം സ്ഥാപിക്കുന്നതു്.

ഓരതീയന്നുായശാസ്ത്രജ്ഞത്തെ (യുക്തിശാസ്ത്രജ്ഞരും) മുൻപുകൂടിയിൽ കന്നാംസ്ഥാനത്തു നില്ക്കുന്ന ഒരു മഹാശാഖ ദിംബനാഗന്നും. ‘പ്രമാണസമുച്ഛയം’, ‘പൂരായദ്ധം

മനുഷ്യരായ അനവധി യുക്തിശാസ്ത്രത്തികളിൽ കൗൺസിൽ വാൺ ഇട്ടേം. ചില മഹാധനങ്ങൾ മതകളിൽ ഇട്ടേം ചെറിയിട്ടുണ്ട്. കാളിപാസൻറു സമകാലീനനം ശരൂവു മാറ്റിക്കൊണ്ട് ദിനോന്നാഗൻ എ. ബി. 488-ൽ മരിച്ചതോടു കൂടി താരാനാമൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള നാഗാജ്ഞം നാഗരികപരമായും മരിച്ചതോടു കൂടി 571 വർഷം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

മാല്യമികനാഗാജ്ഞം നാഗൻറു പ്രധാനപ്പെട്ട മതകൾ ‘പ്രജ്ഞാപാദമിതി’, ‘രത്നാവലി’, ‘ചതുസ്സവം’, ‘മിളിന്തല്ലും’ എന്നിവയും മഹുഷാമിത്യത്തികൾ ‘ബുദ്ധമത്‌കമ’ (ബദ്ധകമ), ‘സുഹ്രംഖലവു’ എന്നിവയുമാണ്. മുണ്ടായ്ക്കേന്ന തുലികാനാമത്തിലാണ് ഇട്ടേം സ്വമത്‌കമ രചിച്ചത്. അനേകം വിവുലീകരണങ്ങളിലും കാരികകളിലും എറണവും പ്രധാനമായ മാല്യമികമഹാധനക്കുത്തിരഞ്ഞെന്നു ‘പ്രജ്ഞാപാദമിതി’ തിരുത്തിലെ ലാമാകൾ ഇന്നും ‘രത്നാവലി’യെ ഒരു പ്രധാനമതഗമമായി പരിഗണിച്ച് പറിച്ചുവരുന്നു.

‘ലോകാതീതസ്സവം’, ‘ചിത്തവഞ്ച്ചസ്സവം’, ‘നിരൈപാദസ്സവം’, ‘പരമാത്മസ്സവം’ എന്ന നാലു സ്സവങ്ങൾ ‘ചതുസ്സവു’ത്തിൽ അടങ്കിയിരിക്കുന്നു. സംസ്കാരങ്ങളാൽ സാമീത്യത്തിൽ ഒരു ഉയ്യത്തൊന്നും ‘ചതുസ്സവു’ത്തിനുണ്ടാണ് അഭിജ്ഞത്തിൽ. ‘നിരൈപാദസ്സവു’ത്തിൽ നിന്നും മുന്നും ഫ്രോക്കങ്ങൾ ചുവടെ ഉല്ലരിക്കുന്നു:

“କିରେଷ୍ୟପତ୍ର ନମ୍ବୁତ୍ତି
ନିଃସପଳାଯଵେଳିଗ
ଯଶ୍ଚପଂ ଦେଖିଯିପନ୍ଥୀ
ଲୋକପ୍ରାଣୀ ମିତୋପନଃ

ନ ଚ ନାମ ତପତୀ କିଶ୍ଚିତ୍ତି
ଦେଖୁଂ ବେଶଲେଖନ ଚକ୍ରିନ୍ଦୀ
ଆଗନ୍ତରରଂ ଚ ତେ ନାମ
ଦେଖିଗୁଣତପତଳୀନୀ.

ନ ବେବାଲୁବ ନ ଚ ବେବାଯବୁ
ଆଗ୍ନୀମ ପରମାତମତା
ଆମେ ପରମଦିନବେବାଯା
ଯମ୍ଭରାଂ ବୁଦ୍ଧିବାଗନ୍ତି.”

ଯଥା ବୁଦ୍ଧିବାଗନ୍ତିସିଲବାନତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମପୁରୀ ତାଙ୍କ ନନ୍ଦ
ଓକଂ ତନ୍ମିଳ ନଟତତୀଯ ବାଦ ପ୍ରତିବାଦଜ୍ଞାତ୍ତିର ତାଙ୍କ
ନଳ୍ଲିକିଛନ୍ତି ମର୍ଦ୍ଦପାଦିକତ୍ତିରଟ କିମ୍ବା ସଂଗ୍ରହିତାଙ୍କୁ ‘କିନ୍ତୁ
ଅପ୍ରକଳ୍ପିତାଙ୍କୁ’ ଏବଂ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
‘ନୁହୁରୁଳେବ’ ଯାଏକ, କୌଣସିତାଙ୍କ ମେନ
ଓକଂ ତାଙ୍କ ପାତ୍ରତତୀଯ ଏହିତିକିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ହୁତରରଂ ଯଥ ପ୍ରସିଦ୍ଧମାତ୍ର ପାତ୍ର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ମାତ୍ରରେ କିମ୍ବା ‘ମହାରାଜକଣ୍ଠିକାଲେବ’, ଚାନ୍ଦିଗାମିରୁରଟ ‘ଶି
ଶ୍ରୀଲେବ’, ଆତ୍ମଶ୍ରୀମିତ୍ୟର ‘ଶ୍ରୀକିରଣାରାଧିକାରୀ’, ସର୍ବଜୀବଙ୍କର ‘ଶ୍ରୀ
ଶ୍ରୀଲେବ’ ଏହିକିମ୍ବା ହୁତରରଂ କୁତୀକିରୁଣାଙ୍କୁ.

ମାଲ୍ଯମିକିନାଶାତ୍ତ୍ଵଙ୍କ ହଣ୍ଡାସ୍ୟଙ୍କ ଏହିକି ତୁଳି
କାନାମନାରି ଆମ୍ବାରେତ ସଂଭାଷଣାଲାଭଯାତ ବେଷ.

ശാചിപ്രാതത്തിൽ ചെറിയ അതിപ്രാചീനമായ ഒരു സംഘാടനികച്ചുബാധായികയാണ് ‘ബുദ്ധത്ക്രമ’. ഈ തിലെ സാങ്കേതികമാർഗ്ഗം റിയചിസ്സൈക്കാണ്. വെറും ഒരു ലെഴകികാബ്യാധികയായ ഇതിനെ ഒരു സമ്പ്രസംഗ പരിത്രാഗിയായ താൻ തന്റെ വേദഭവേദം പ്രസിദ്ധീക നിക്ഷന്ത്രിന്നും അനുശാചിത്രം അടിസ്ഥാനത്തുകൊണ്ടാണ് നാഗലിക്ഷി ഇതിൽ ഒരു തുലികാനാമം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതും. ഈ തുലി ഇന്നു നില്ക്കുപ്പുട്ടുവോയിരിക്കുന്നു. ഈ തിനെ അനുസ്മരിച്ചു സംസ്കൃതത്തിൽ ചെറിക്കുപ്പുട്ടു ക്ഷേമമേ മുന്നോടി ‘ബുദ്ധത്ക്രമാഖജി’, സോമദാഹവാൻറെ ‘ക്രമാഖജി’ സാഹരം’ എന്നൊപ്പം മുലകുനായിൽനിന്നും വളരെ പുതുംസപ്പുട്ടു തുടികളാണെന്നുണ്ട് ഈ വിഷയത്തെ പുറം ഗവേഷണം നടത്തിയ പ്രാഞ്ചുപണിയിൽ ലക്ഷ്യം ദി നംബിപ്രായപ്പുട്ടിട്ടിള്ളതും. ഈവ രണ്ടും കാണ്ടിരിക്കുന്ന അചിച്ഛിങ്ങനും ബുദ്ധത്ക്രമാഖജിങ്ങനും അനുസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നതും തുടികളുണ്ടാണ്.

നേപ്പാളിൽ. ബുദ്ധത്ക്രമാഖജിം അനുസരിച്ചു ചില്ല സ്വയസ്വാമിയുടെ ‘ബുദ്ധത്ക്രമാഖജുക്കസംഗ്രഹം’ എന്ന തുലി പിന്നീടു കണ്ടുവിടിക്കപ്പെട്ടു. ഇതും ക്ഷേമമേ മുന്നോടിയും സോമദാഹവാൻറോടും തുടികളുപ്പാലെ വസ്തു രാജുത്തെ രാജാവും വില്ലാധരചക്രവർത്തിയുമായ ഉദയന ചുറ്റും നരവാഹനങ്ങൾ ചരിത്രത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന സംഭക്കിയും, ഇതിന്റെ സാങ്കേതികമാർഗ്ഗും തുടികളും വിക്കാരങ്ങും മനും രണ്ടു തുടികളുടെത്തിനിന്നും വിഭിഞ്ഞാണ്. ക്ഷേമമുന്നോടിയും സോമദാഹവാൻറോടും തുടി

കർ അരിനകം കമ്മകളെ പുന്നാവശ്വസ്യ നമ്മിന്റെ ഒരു ചട്ടമിട്ടിൽ ദിമിലും തുടിയും തിട്ടിക്കളിലും വരും. എങ്കിലും സൗഖ്യപാതയും തുതിയിലാക്കേണ്ട്, സന്ദർഭങ്ങൾ പറയുന്ന കമ്മകളെ പ്രധാനപ്പോട്ടിന്നും സന്ദർഭങ്ങൾക്കും അനുശീലനം ചെയ്യാം അതിനും കീഴെപെട്ടതിലും കൊണ്ട് വന്നിരിക്കുന്നതും. ഇതിലെ വീക്ഷണകോടി മംഗളം നിന്നും നേക്കാഴ്ചമയിക്കുന്ന ജനകീയവുമായും. അന്നത്തെ ജനസാമ്പദ്യത്തിന്നും ചിത്രകാണ്ഡം ബുധസ്ഥാമി വരച്ചിരിക്കുന്നതും. മംഗളം നേക്കാഴ്ചകാഴ്ചമയിക്കുന്ന ദേശവും അംഗീകാരം ഇതും. വസ്ത്രാജ്ഞതലസ്ഥാനമായ കോശാംബിയുമായി തനിക്കും ഇരു പരിചയം ബുധസ്ഥാമി പ്രഭാപ്ലിപ്പിക്കുന്നഥും. സോ മദ്ദേവൻ കാല്പനിക്കം വിട്ട് ഏറ്റു പോകുന്നില്ല. ലക്കോടി നും അടക്കിപ്പായത്തിൽ ബുധസ്ഥാമിയുടെ തുടിക്കും നില്ക്കുന്ന പ്രക്രിയായ മുണ്ടായുള്ളതിനേയാണ് വളരെ സാദ്ധ്യമില്ല. ഉജ്ജയിനിയിലെ (ആടികോശാംബിയിലെ) ‘ഉദയഭാന കോ’സ്വത്തിലും കോശാംബിയിലെ നാഗവർത്തതിലെ ‘യാറ്റാ’ഭേദാശത്തിലും വക്കൈക്കാളിച്ചുവാൻ ജനസാമാന്യം തടിച്ചുള്ളട്ടുവോം അവരെ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുവാൻ ഉള്ളിച്ചു രചിച്ച തുതിയാണ് മുണ്ടായുള്ളും ‘ബുധതോക്കമുണ്ടായും ലക്കോടും വിചാരിക്കുവും ചെയ്യുന്ന

‘രാജവുട്ടാനയിൽ സമിതിചെയ്യുന്ന ഇന്നത്തെ ഉജ്ജയിനിയിലും (വിശാലയിലും) തന്നെ കാലത്തെ ഉത്സവ വേളകളിൽ ഉദയനകൾനും പുത്രനകൾനും കമ്മ വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചിക്കുന്നതു കാളിഭാസൻ ‘മേഘസ്തോ’ൽ ഇന്നത്തെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കും:

“വര്ത്തേശൻകുമാര വാഴു വോങ്ക പഴമ—
 ക്ഷാരകളിൽ രാജുത്തുടൻ
 മുൻചെച്ചോങ്ക വിശാലയെന്ന പുരിതൻ
 നേരോത്ത് നീ നീങ്ങണം.”

ഇന്നസേനൻറെ ഇയിന ‘അതിപുരാണ’ത്തിൽ മുണ്ടായിരുന്ന സുമത്ത് കുമാർ എന്ന പാഠത്തിൽ കൊള്ളുന്നു:

“അത്താത്മാം ഇമാം ദിവ്യാം
 പരമാത്മാം സുമത്ത് കുമാം
 ലംബദിവ്യനേരകേഃ സംദിവ്യാം
 ഇംഗാവേണ്യഃ പുംസുരിഭി�”

സുഖന്യുവിന്റെ ‘വാസവദത്ത്’യിൽ, “സുമത്ത് കുമാലം ദിവ്യത്വം സാലഭജ്ജിക്കാവശ്യാഭിത്തേഃ” എന്നും അസ്ത്രാധിഷ്ഠിരിക്കുന്നു. ഉപദേവരന്മാർ അജരക്കാശം പേരിട്ടിട്ടും വില്ലാധാരാസ്ത്രാഭികളാണ് ശാലഭജ്ജികവർദ്ധക്കാർ. ഇവക്ക് പുക്കുകൾ ഏന്നും പോരാളിക്കുന്നു. സാത്യവവർദ്ധത്തിൽ പ്രേട്വരാണാം ഇവർ. മെന്തുരായ വിക്രമാഭ്രജിക്കാഞ്ചിന്റെ വജ്രസിംഹാസനത്തെ അലക്കിച്ചിരുന്നു സാലഭജ്ജിക കർമ്മ (പാവകർമ്മ) കുമാരയുണ്ടായിട്ടുണ്ട് ‘സുമത്ത് കുമാർ’ ചെഡിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇതാണ് “സാലഭജ്ജിക്കാവശ്യാഭിത്തേഃ” എന്നവിലെ ധന്തി. വില്ലാധാരായ സാലഭജ്ജികകൾ ക്രമപരിഥിനു മട്ടിൽ ചെഡിച്ചിരുന്നതു ലാമിത്തമാണ് ‘സുമത്ത് കുമാർ’ ലഭിച്ചതു്. മുണ്ടായുള്ളതിനില്ല സാലഭജ്ജികകൾക്കു തുല്യം പുണ്ണ്യായ ത്രാവദ്ധതയുള്ള അഭ്യന്തരം ചെറുകമകളും

പുന്നടിനന്നയോള്ളുമായി കലാപവെവുപ്പം എടപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന ധനിക്കും അസ്ത്രം മുഴുവൻ ഉദ്ദേശ്യം കാണാം.

ഭാരതത്തിലും വിഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള വല ഭാഷ കളിലും പണ്ട് ‘ബൃഹത്സമ’യുടെ സംഗ്രഹങ്ങൾ പരിജ്ഞാനകളിലും പ്രചരിച്ചിരുന്നു. ഇത്തരം ഒരു സൗഖ്യം കുറയുമ്പോൾ പ്രചരിച്ചിരുന്നതിൽ ഒരു കാരണം മിഥീപ്പട്ട പണ്ഡിതന്മാരുടെ പാഠാട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നു. എ. ഡി. എഴാംഗതകത്തിന്റെ പുഖ്യാല്പത്തിൽ ഒരു സൗരിൽ നാട്വാജാക്കന്ന വിക്രിയിലും പണ്ഡിതന്മാരുടെ പാഠാട്ടം ശവം ശരാജാവു ട്രിനിതകാംഗാരി, അംഗവാ മാധവവ മുൻകുമാർ, ‘വദ്യുക്തമ’യുടെ (ബൃഹത്സമയുടെ) ഒരു സംസ്കാര സംഗ്രഹം ചെറിച്ചിരുന്ന എന്ന് ഈ ശാശ്വംശക്കാരാട ശാസനങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

പണ്ഡിതന്മാരുടെ തമിഴ്നാട്ടിൽ ‘ബൃഹത്സമ’യെ ആസ്ത്രം ചിരു കൊണ്ടുവള്ളാൻ പെക്കംകുടെ ‘പെക്കംകുടെ’ എന്നാം, നടക്ക പേരിയും സാധിക്കാത്ത മരിയു കവിയുടെ ‘ഉദയ സാക്ഷാരകാവിയം’ എന്നാം ഒരു ചെന്തമിപംകുട്ടികളുണ്ടായിരുന്നു. പുത്തന്ത്തിലുള്ള രണ്ടാമതേതതു മരിയുടെ സംഗ്രഹം മാത്രമാണ്. ഈ ചെന്തമിപംകുട്ടികൾക്കും ഉത്തരാഭ ഏതെങ്കിലും പ്രസ്തുത മുന്നു സംസ്കാരത്തിനുകൂടം തന്മിൽ ചില സൂരണ്ണിയമായ സ്വത്രാസ്ത്രങ്ങൾ കാണാം. ഒരു തമിഴുട്ടികളും ഉദയനാട്ടം കമ വിസ്തരിച്ച വിവരിക്കുന്നു, ഉത്തരാഭത്തുടികൾ മുന്നു ഇതിനെ സംഗ്രഹിക്കുകയും, തമിഴുട്ടികൾ ചുരക്കി വിവരിക്കുന്ന നബാഹ കമ ഉത്തരാഭത്തുടികൾ വിസ്തരിച്ച പ്രതിപാദിക്കുകയും ചെയ്യിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, ഉദയനാട്ടം ഭാംഗമായഒരു

സംഖ്യയെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടും ഇവയ്ക്ക് തമിൽ വ്യത്യാസമിക്കുന്നു. ഉത്തരഭാരതക്കികൾ ഉദയനാ ചണ്ണപ്രഭോതചുരു വാസവദത്തു, മഹാരാജൻ ദർക്കൻറെ സോഭരി. പത്മാവതി എന്നീ രണ്ട് ഭാംഗ്മാർ ഉണ്ടായിരുന്ന ഏന്നാണ് പറയുന്നതു. തമിഴ്കുടികളാകട്ടെ, അദ്ദേഹത്തിനു പ്രസ്തുത വാസവദത്തും പത്മാവതിയും പതികളാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനു പുന്നേ, കോശലരാജപുരു വാസവദത്തും അമധ്യ മാനനിക്കെയും, കൈലാസസ്ഥീപമുള്ള മറ്റാരാജചുരു പുണ്ണികയും ഭാംഗ്മാരയി ഉണ്ടായിരുന്ന ഏന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. നരവാഹനനു തമിൽ നരവാഹനനു പേരു കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു.

ഈ ചക്ഷീന്മു കന്നാമൻറെ കാലത്തു കൗപാണിയവരാജ്യാനി ഇന്നതെത്ത് സിഡ്യാക്കോട്ടായ കോശാംബിയിലെ ജൂ മാറിയതായി മുകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ. യുദ്ധിജി രണ്ടുതല്ലുള്ള ഇരുപത്തിയാരാത്തെത്തു കൗപാണിയവരാജാവാൻ ‘പ്രൂഹതീകമ’യിലെ ഉദയനാ. ശരാനീകൻ രണ്ടാമൻറെ പുത്രനായ ഇദ്ദേഹം പ്രമഗധയിലെ പ്രഭോത്താരായും ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിലെ ടുവിലതെത്തു രാജാവായ അവന്തിവല്ലനെന്നു (769—748 ബി. സി) പുത്രിയും പത്മാവതി ഏന്നാളിട്ടി പേരുള്ളവളുമായ വാസവദത്തെയാണ് പേരിട്ടു. ചണ്ണപ്രഭോതവംശജനായതുമുലം ഇം വംശ ദ്രോജ ഭാരതീയകമാകാരങ്ങം മറ്റും അവന്തിവല്ലനു നാളിയിരിക്കുന്നു. പ്രമഗധയും ഉജ്ജയിനിതലസ്ഥാനമായ അവന്തിക്കും, അമധ്യ മാളവത്തിനും, കനാംപാലു അതിയിൽ വിശ്വാസി ഏന്നു പേരുണ്ടായതു പിന്നീടിച്ചുണ്ട് പി

ക്ഷോലക്കമാകാൻ വാസവദത്തയെങ്കിലും പത്രാവതിയെങ്കിലും വേർത്തിരിച്ചുതു്. പത്രാവതിസോഡനം പ്രമഗധയരാജൻ ദർക്കൻ നന്ദിവല്ലനൻറു പുത്രനാണ്. തമിഴക്കട കോ ശലരാജുവും മദ്ദാരവും പ്രമഗധയതന്നെ. കോശലം, കോ ശാംഖി, വിശാല ഏന്റീ പ്രേക്കൾ വണ്ണ പ്രമഗധ വ മിച്ചിക്കുന്നു. ശ്രീരാമപുത്രൻ, കണ്ണൻ സ്ഥാപിച്ചതായ ഒ ക്ഷീണക്കുണ്ണലം പ്രമഗധയയിലും സിംഘകൊട്ടിലുമായി സമിതിചെയ്യിക്കുന്നു.

വായുവുരാനന്തത്തിലെ,

“കണ്ണു കോശലം രാജും പുരി വാഹി കണ്ണമലി മന്ത്രം നിവേശിതാ തേനെ വിസ്യുവവ്യത്സാഹിപ്പം.”

എന്ന ദ്രോകത്തിൽനിന്നാണ് ഞാൻ ഈതു കണ്ടുവെട്ടി മുട്ടില്ലതു്. ഇതിലെ വിസ്യുവവ്യതം രാജേണ്ടരിക്കു തെക്കു വടക്കേള്ളു ഇന്നനെത്തു പീഠവഭൂതം പവർത്തനിരയാണു്. കാ ഞീരചരിത്രമായ ‘രാജതരംഗിണി’യിൽ പഠിത്തിട്ടുള്ള വിസ്യുവാസിനീക്കുതു് (കൃഷ്ണക്കുതു്) ഇം പവർത്തനിര യിൽ നിന്നിക്കുന്നു. മഹാഭാരതത്തിലെ നഞ്ചാവാവ്യാന അതിൽ പഠിത്തിട്ടുള്ള വിസ്യുനം ക്ഷീണനാവമും സമി തിചെയ്യിക്കുന്നതു് ഇവിടെത്തന്നെന്നയാണു്.

സത്രവാൺറാജും സാമിത്രിയുടും കുമ മകളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു ഗധയയിലെ മദ്വംശത്തിനും കാഴ്വവംശത്തിനും തമിലുള്ള രക്തബന്ധനുപരം കന്നസ്സി ലാക്കാമല്ലോ. തന്നിമിത്തം ഇവക്കട രാജുങ്ങൾക്കും ഒരേ പ്രേക്കതന്നെ ഉണ്ടായിക്കുന്നതിൽ അത്രള്ളത്തെപ്പട്ടാനൊന്നു മല്ലു. തുടാതെ, മദ്ദാരരാജുത്തിനും സമീപമുള്ളതു്

തമിഴുക്കികൾ ചായുന്ന ഒരു കഥാസം രാജഭാഷ എന്നും വടക്കുള്ള പീർപ്പണയാൽ വച്ചുതന്നിരയാണെന്നും കാഴ്ചാ സൊച്ചന്റും സ്ഥാപിക്കുന്നതാണ്. രാജപതിമാർ തമിളുള്ള കമ്മരം പണ്ണേൽ സാഹിത്യകാരങ്ങൾ നല്ല പൂഞ്ഞകൾ നല്ലിയിരുന്നു. ഇതിനുംവൻദിയാണ് അവർ ഉപയനിക്കുന്ന ഏകരാജക്കിയെ രണ്ടും നാലുകാഴ്ച വെട്ടി നൂറുക്കിയതു്. ഉപയനിക്കുന്നയും വാസവദത്തുള്ളും രണ്ടും മാറ്ററിക്കിപ്പുകമു പണ്ട് ഭാരതമാട്ടകൾ'—'പ്രശ്നകി ആ', അവരുടെ വംശക്കാരായ ചേരചേരുള്ളപാണ്ഡ്യക്കന്ത ഇരാജാക്കന്നാർ വാന്നിക്കുന്ന ദക്ഷിണഭാരതത്തിൽ—കങ്കാടാടിപ്പൂഞ്ഞായിരുന്നും ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളു ടെ.

ഉപരിചരവസു എന്ന പുരാണങ്ങളിലും സത്രാട്ടായ അത്രുംവത്തിന്റെ—ചയമാനിൽ എന്ന് ആഗ്രഹപ്പിച്ചും വേദ കൈംകാട്ടിട്ടുള്ള മഹയ—ചേരിരാജാവിനിന്നും സന്താനങ്ങളിൽ നണ്ടുപുറ സ്ഥാപിച്ചു നാരങ്ങളാണ്' കോശാംബി ആം ഗിൽമുജവും. ഇവരിൽ വേദിഷ്ഠൻ സ്ഥാപിച്ചു വേദാലികൾ' (കോശാംബികൾ) അശൈപ്പരം എന്നും വേദാശായി കുന്നു. ഉപരിചരവൻ എന്ന വസ്തുനാമവും അശൈപ്പരം എന്ന പുരാണമവും ഇവർ അശൈപ്പികളായ ശസ്യവുംരാണു സ്ഥാപിക്കുന്നതു്.

യുലുവിന്തുത്തിലും പ്രണയത്തിലും മന്ത്രനിന്ധന നാവരായ ഉപയനിക്കുന്നയും പുത്രൻ നരവാഹനങ്ങിന്നും കമ്മകൾ അവരുടെ കാലഭേദത്താട്ടത്തെ കാലത്തുതന്നെ പ്രാഞ്ഞിത്താഖയിലുള്ള ഇന്ത്യീയപ്പൂഞ്ഞകൾക്കാണു കമ്മകൾക്കും

വിഷയമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. തന്റെ ജനനാട്ടകാരിൽ നിന്നും ബാല്യംമുതല്ലോ കേട്ടിരുന്ന ഈ കമകളെ അതി ഡായ കലാവാസനങ്ങളായിരുന്നു നാഗചിക്ഷ തന്റെ നി സ്ഥംഗപ്രതിലഭയ വിശ്വരിച്ച് ‘ബുദ്ധത്കമ’ എന്ന ആ ബ്രാഹ്മികധാരാ അതു മുചകുതികളുടെ ഭാഷയിൽത്തന്നെന്ന രചിച്ചതു് കട്ടംതന്നു അത്തു തന്നിൽ ഇടനല്ലെന്നില്ല. ‘വിഭ്രാധാപിടകം’ എന്ന ത്രി നാഗാജ്ഞനാൻ രചിച്ച വെന്നും, അതിലെ പാതിരായിരം ദ്രോക്കങ്ങൾ രിച്ചുന്ന നന്ദന ക്ഷാന്താപ്രാംഘായി പറിച്ചുവെന്നും, ‘വിഭ്രാധാപി ടകം’ പിന്നീട് നാഡ്യപ്പുട്ടുവോയ്ക്കുമ്പോൾ നന്ദന പറിച്ച പാഡിരായിരം ദ്രോക്കങ്ങൾമാത്രമേ തന്റെ ശാഖാപിച്ചുജീവിപ്പിക്കുന്നും ഇന്നർസിംഗൾ എന്ന ചീനസംഖ്യാരി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതുവോലെ മുന്നാവധ്യനാണ് ‘ബുദ്ധത്കമ’യെ കാറിച്ചു് ഒരു ഏറ്റവുംവൃദ്ധിക്കുമ്പോൾുണ്ട്. അതിയിൽ അതിൽ എ ശുലക്ഷം ദ്രോകം അടക്കിയിരുന്നുവെന്നും, അതു പിന്നീട് തീ പിടിച്ച നാഡിച്ചപ്പോൾ ഒരു ലക്ഷം ദ്രോക്കങ്ങൾമാത്രമേ അണ്ണിയിൽനിന്നും മക്കപ്പുട്ടുജീവിപ്പിക്കുന്നമാണുന്നതു്.

മെന്നുറയ വികുമാദിത്രുന്ന സാമ്പത്രികാരം പ്ര ത്രേക്കായി പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നതുമിത്തം അദ്ദേ മാത്രമിന്ന് ‘കവിമിത്രൻ’ എന്ന പൊന്തം കിട്ടി. സോട്ടല നാം ‘ഉദയസൗരിചന്തുകമ’യിൽ ഇപ്രകാരം ഇതു പ്ര സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു:

“എന്നീപിക്കുമോ മുഹതിരതു പതിപ്പുഭാനാ—
മാസിൽ കോടപ്പുസദ്ഗം കവിമിത്രനാമാ
യോ വാത്മഭാരതുഭിതഃ തുതിനാം ഗ്രജമാഡ
ദിത്വാ ചക്കാര കരടിനൃംഖലടാസ്യകാരം.”

ഈദൈനവധുളിാങ്ക സാമിത്യകാരമിത്രമായ നന്ദൻ
(മെനന്ദൻ) ഇററ് സിംഗിന്റെ കമയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു
പോലെ, ‘വിദ്യാധാരപാടകം’ (ബുദ്ധത്കമ) കാണാ
പ്പാംമാക്കിയിരുന്നതിൽ അത്രത്തെപ്പടാനൊന്നമില്ല.

പണ്ട് ദിംക്കരക്കുടികളിട്ടുണ്ടയും പണ്ണിത്തനാരട്ടെ
യുമിട്ടു് കനാപോലെ മാമായനക്കത്താവു യാല്ലീകിയും,
മഹാഭാരതകത്താവു വ്യാസനം നേടിയിരുന്ന സ്ഥാനം ത
നീറുന്നതിനു ‘കവിക്കണ്ണാരേന്നു’വും മറ്റും സാക്ഷ്യം വഹി
ക്കുന്നണ്ട്. ഭാസള്ളുടക്കമംഞ്ചാടിസാമിത്യകാരന്മാർ ‘ബു
ദ്ധത്കമ’യിലെ ചെറുകമകളെ അവലംബിച്ചു നാടക
അദിം ചീരുട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഭാരതത്തിന്റുമുകളും ‘ബുദ്ധത്കമ’യും പ്രചുരപു
ചാരമണ്ഡായിരുന്നു. സുപ്രസിദ്ധമായ ‘അരംബികമകർ’
കും ഇതോടു മാതൃകയായി പേരിട്ടിരുന്നിരിക്കും. ഇപ്രകാ
രം ലോകപ്രസിദ്ധിനേടിയിരുന്ന ഈ ഒന്നക്കീയകുതിക്കു
ണ്ണബലമത്തിനീറു ക്ഷയങ്ങളാട്ടുട്ടി ഭാരതത്തിൽ പ്രചാരം
മെില്ലാതായി. മാല്ലുമികനാഗാജ്ഞാനന്ദനക്കു മതമുക്കവായി
ബഹുമാനിച്ചുവരുന്ന തിബിത്തുകാരം ചീനക്കും മറ്റും അ-

ලේඛනිගේ මූලිකයෙහි සාහිත්‍ය තීරණය විසුරිජ්‍යා සැපයුනු හේ. කාලගතිගේ නිශ්චාර පෙනුව සැපයුනු හේ. මෙම පෙනුව සාහිත්‍ය තීරණය විසුරිජ්‍යා සැපයුනු හේ.

2. കാളിഭാസല്ലർ പ്രയോ ഉത്തര കിറലാവും

കാളിഭാസമഹാക്ഷീജട ‘മേംബ്രൈറ്റി’ൽ ചുവടെ
ചേക്കണാ കു ദ്രോക്കുണ്ടോ.

“അദ്ദേശ ഗ്രൂപ്പം മരതി പചനഃ
കിംസപിദിസ്ത്രൂന്ത്വീലിർ-
ദിഷ്ടാത്സാധാഡകിജാചകിതം
മുദ്ധസില്ലാംഗനാഡിഃ
സ്ഥാനാദസ്യാദി സതസനിച്ചുള്ളാ-
ദത്വത്രോദസ്തുവഃ വം
ദിദ്ദനാഗാനാം പമി പരിമഹൻ
സ്ഥലമദസ്യാവലേപാൻ.”

ഇതിനും, പ്രാഹസ്ത്ര രാജരാജവമ്മയുടെ പരിജാ
ശ ചുവടെ ചേക്കുന്നു.

“കനിൻപാര പഠിപ്പുതെന്തിമ കൊട-
കാവരാന സാധു ക്ഷുണ്ണം
സിലബസ്ത്രീകളും നിൻകതിയതിൽ
പേടിച്ചേന്നോഴിവടി
ചാടിപ്പായുക കയ്യുത്തിയുതിനീ-
ദ്രാന്തുന ദിദ്ദനാഗരിൽ
തങ്ങാതഞ്ചു വടക്കേനാക്കി നിച്ചുള-
ന്നില്ലെന ദിശവിനാടൻ.”

തന്റെ മിറുമായ നിച്ചുള്ളതെന്ന സാമ്പിത്രകാരനേ
യും ശത്രുവായ ദിംബനാഗതെന്ന മരാരാക സാമ്പിത്രകാര
നേയും ഇം ദ്രോകത്തിൽ കാളീകാസൻ കൊണ്ടുവന്നിട്ട്
ഞങ്ങനു മല്ലിനാമതെന്ന പ്രസിദ്ധനായ വ്യാവ്യാതാവു പ്ര
സ്ഥാവിച്ചിട്ടിട്ടണ്ട്. ഡാക്തർ ടോമസ്സിൻറു ഗവേഷണങ്ങൾ
മല്ലിനാമതെന്ന അഭിപ്രായത്തെ പിന്താരുന്നാമണ്ടണ്ട്. ഈ
വാദാന്ത്രവണ്ണിതെന്നറ ഗവേഷണഫലം ചുവടെ സം
ഗ്രഹിക്കുന്നു.

‘മുഖ്യിപ്രകരണംശാസ്ത്രം’ എന്ന ഒരു ബുദ്ധമതഗ്രന്ഥം
ചീനലാഖയിലേജ്ജു പരിശൃംഖലയിൽത്തിയിട്ടണ്ട്. ഇതി
നെന്ന ഗ്രന്ഥകത്തുപത്രത്തെപ്പറ്റാറി രണ്ട് ഷ്ട്രേതിമുദ്രണങ്ങൾ
ചീനത്തു കാണാം. കനാറസരിച്ചു കത്താവു ദിംബനാഗ
നാണ്; മരോത്തുപ്രകാരം അതുംശിവനം. ഒട്ടകം പറഞ്ഞ
ഗ്രന്ഥകാരനെന്ന കൂതിയാണെന്ന വരയുന്ന ‘മനസ്സുവാല
പ്രകരണം’, അമേഖാ ‘മനസ്സുവാലപ്രകരണം’ എന്ന സം
സ്കൃതബൈശാഖത്തിലേടു ഒരു പരിശൃംഖലാഖയി
ലുണ്ടാണ്. ഈ രണ്ട് കൂതികളിൽ കരേയാക മുലഗ്രന്ഥത്തെ
അത്യുചിത്വാണ് രചിച്ചിട്ടുള്ളതും. മാഡ്രാമികനാഗാജ്ഞാന
ഡി മഹായാനമതാചാംസ്കാരങ്ങൾ കൂതികർംക്ക ദിംബനാ
ഗൻ വ്യാവ്യാനമെഴുതുക വന്തിവുണ്ട്. നാഗാജ്ഞാനമുക
പരിവാരയിൽപ്പെട്ട ഒരു ദിഹമായ അതുംശിവൻ, ‘മുഖ്യി
പ്രകരണംശാസ്ത്രം’, ‘മനസ്സുവാലപ്രകരണം’ എന്നിവയുടെ
കാരികകൾ രചിച്ചുവെന്നം ഇവിട്ടു വ്യാവ്യാനങ്ങൾ ദിംബ
നാഗൻ എഴുതിവെന്നം പ്രസ്തുതത്തിലുണ്ടിൽനിന്നും
അനന്മാനിക്കാം. ‘മനസ്സുവാലപ്രകരണം’ തിരിറ ദിംബനാഗൻ

ചുവിച്ച പുത്തിയെ ആയിരിക്കും, ‘സൃഖമസ്താവലേപാൻ’ എന്ന പ്രസ്തുതദ്ദേശാകാശത്തിൽ കാളിപാസൻ സുചിപ്പി ചുറിക്കുന്നതു്.

‘ഹസ്താവപ്രകരണ’പുത്തിക്കുടെ തിബ്രത്തുഭാവത ജ്ഞിമയെ, അതിനും മുലമായ സംസ്കരിക്കാനു ഇന്ന നമ്മു പ്രേക്ഷപ്രായിട്ടുള്ളതിനിൽക്കൂടും, വോക്കുർ തോമസ് സംസ്കരിക്കാനുള്ള പരിശാശ്വലേപാനു പ്രാഥിഷ്ഠപ്രേക്ഷത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനും അവാംദ്ദേശാകം ചുവടെ ഉല്ലരിക്കുന്നു:

“സ്വമേഖാശ്രിതം യേന
വിദ്യേത സുക്ഷ്മബുദ്ധിനാ
ത്രജ്ഞത് സ ബുദ്ധമാൻ സുഷ്ടു
രാശാശ്രമിയേം ഇ മാ.”

ഈ ദ്ദേശാക്കത്തിൽ ദിംഗാഗൻ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള ‘സുക്ഷ്മബുദ്ധിനാ’ എന്ന പദാർത്ഥം ആക്ഷണ്യവിച്ഛയിരിക്കും, ‘മേലഭ്രത’ദ്ദേശാക്കത്തിൽ കാളിപാസൻ ‘സൃഖമസ്താവലേപാൻ’ എന്ന പഠനത്തിട്ടുള്ളതു്.

ദിംഗാഗൻ ആരാബണനാം അടങ്കുമത്തിനും കാലം എതാബന്നനാം ഹണാബേഡ്യാവന്നാസത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നുണ്ടും. ദിംഗാഗനം കാളിപാസനം തഞ്ചിപ്പണായ കലഹത്തിനും കാരണമരിയുന്നതിനു് ആടികാലത്തെ ഭാരതീയന്നായശാസ്ത്രം(ഘട്ടത്തിശാസ്ത്രം)ചരിത്രത്തിനും ഒരു മനസ്സിലാക്കിയെ മതിയാവു. അതു് ഇവിടെ സംഗ്രഹിക്കുന്നു: ഭാരതീയന്നായശാസ്ത്രത്തിനും ആധുനിക നായ സ്ഥാപകൻ പ്രഭാസക്കാരൻ ആക്ഷപാദനാണോ? ഈ

അമ്മത്തിന്റെ ‘ന്രായസ്ത്ര’ത്തിനു കാണ്ടിവരത്തിനു സിവശജ്ഞ തിങ്കഴിക്കണ്ടാത്തകാരനും ഒരു മിന്നവുമായ പ്രമിഥാചാൽ വാസ്തവായനും ഒരു ഭാജ്യം എഴുതി. ഈ തിലെ ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ വണ്ണിച്ചു ദിംഗാഗൻ കുടി രചിച്ചു. ഇതിനോടുംനാശ ആരക്ഷിപ്പിച്ചു ‘ന്രായവാന്തികാ’ എന്നായ ഗ്രന്ഥം രേപാജഗാത്രജ നായ ഉള്ളതകരിൽ നിന്ന് പിടിച്ചു. മിന്നവായ ഉള്ളതകരിനു ഇതിന്ത്തു ധന്മകിത്തി എന്ന ബൊദ്ധന്യാവശ്യം സ്ഥാപിച്ചു കുടി പുറുകും എഴുതി. ഇതിനും ധന്മകിന്തിച്ചു ‘ആരക്ഷിപ്പിച്ചു’ കമാരിലഭ്രംഗന്ന മിന്നനിമാംസകൾ കുടി രചിച്ചു. കമാരിലഭന്ന ഇതിനോടും ബൊദ്ധന്യാവശ്യം ധന്മകിന്തിച്ചു കുടിയും ചെയ്തു.

ഒക്കും വിവരിച്ചു ന്രായശാസ്ത്രം കാളിപ്പാസൻ എന്നും തുച്ഛി കാനാം വഹിച്ചിരുന്ന സ്വപ്രസിദ്ധനായ മഹാകവിയുടെ മരാറായ ബിരുദമാണ്. ഉള്ളതകരിൽ എന്ന പദ്ധതിന്റെ അത്മം ഉയർത്തിയ കരംതാട (മണ്ണംതാട) തുടിയവൻ എന്നാക്കന്ന. ദിംഗാഗൻറെ ‘മണ്ണഭാവപ്രകരണ’പുതി യെ ഏതിന്ത്തത്തുനിമിത്തം കാളിപ്പാസൻ ഉള്ളതകരിൽ എന്നാബിഷദം ലഭിച്ചു. ബൊദ്ധന്യാവശ്യം നാശം സാംഖ്യം നശാരായ മിന്ന് ആചംഞ്ചാം തമ്മിൽ ഇത്താം വാദ പ്രതിവാദങ്ങൾ ചരുചുള്ളും രണ്ടാമന്റെയും കമാരമുള്ളും കണ്ണാമന്റെയും കാലത്തു നടത്തിയിരുന്നതായി വാദം വിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുതചരിത്രസംഗ്രഹത്തിലെ ധന്മകി

അംഗി (എഴാംഗതാബ്ദം) കേരളത്തിലെ പഠിച്ചെംറ യേ ന്തികകലം എന്തിച്ചുത്തിലെ വള്ളം, സുപ്രസിദ്ധ മായ ചെന്തമിൽനിന്തികാവുമായ ‘തിങ്കൾപം’ എന്ന തിന്റെ കത്താവു് തിങ്കവള്ളിച്ചുകമാണെന്നും ഞാൻ കണ്ണ പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പന്തികകലം എന്തിച്ചുത്തിലെ കു ലസ്യാവകൾ കേരളവരൈച്ചിയാണ് കമാരിലഭ്രംഗൾ. ഇദ്ദേഹം ധന്തകിത്തിയുടെ പിത്രച്ചുന്നമാണ്. ചൊത്തമിൽ മഹാകാവ്യം ‘മൺിമേകകല’യിലെ (എട്ടാംഗതകം) അരാ വണ അടക്കരി എന്ന ബൗദ്ധാചാത്തുനാണ് ധന്താത്ത രം.

പല തുലികാനാമങ്ങളിൽ ബിക്കണ്ണഴിം വരിച്ചികന്ന കാളിഭാസന്റെ അമാത്മായ വ്യക്തിനാമം അറിയുന്ന തിനു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുവായ ദിനോന്നാഗന്നപ്പുറി യുള്ള തുംബത്തിലെ ബൗദ്ധലൈത്തിമ്മുങ്ങെളു ആശ്രൂയിക്കേ ണ്ടിവരുന്നു. 1905-ലെ ബുംഗാർ എഫ്റ്റുററീക്കാസാസ തുംബിജിൽസാലിൽ ഡാക്ടർ സതീശചന്ദ്രപിത്രാദ്രിഷ്ണന്റെ പരിശാഷപ്പെട്ടത്തി പ്രസിദ്ധികരിച്ചിരുന്ന പ്രസ്തുതത്തി മുങ്ങുകയിൽ കൊണ്ടെന്നും സംഗ്രഹം, എന്നും ശ്രദ്ധാശം ഫലങ്ങൾ മുഖ്യരിതിയിൽ ഇട്ടുകൊണ്ടു്, ചുവടെ ചേക്കുന്നു:

ബൗദ്ധമതാചാത്തുന്നും വസ്ത്വസ്ഥിരുന്നും ശിഷ്യന്നും ദിനോന്നാഗൻ (ആചാര്യവർത്തനാഗാജ്ഞാനം) ബുംഗാളിലെ നാ ലഭ്യസർവ്വകലാശാലയിൽവെച്ചു പല പണ്ഡിതന്മാരെയും വാദത്തിൽ പരാജിതരാക്കുകയുണ്ടായി. അനന്തരം, അ എത്രകാലത്തു് കറീസ്ത്യിലെ ക്രി കാട്ടപ്രദേശത്തുള്ള ഭോട്ട ശിലയിലെ (നാഗപൂരിന്റെത്തുള്ള ഭരഗിരിയുടെ ക്രി നാ

ടോടിത്രുപ്പം പേരായി വധിച്ചിരുന്ന ഒരു കണികലും) ഒരു മുഹമ്മദിൽ അദ്ദേഹം പ്രാണത്തിരുന്നു. ഇവിടെവെച്ചു ഒരു ശ്രീമോധിസത്പന്നറ അറബാഗ്രഹംകൊണ്ട് തന്റെ വണ്ടു ചെച്ചിരുന്ന പല ഗ്രായണങ്ങളുടുത്തികളിൽനിന്നും സാരം സം ഗ്രമിച്ച ‘പ്രമാണസമിച്ചയം’ എന്ന പുതിയ ഗ്രഹം അദ്ദേഹം എഴുതുവാൻ തുടങ്ങി. ശരതിലെ അതുപരി വരി എഴുതിക്കൊഴിത്തപ്പോൾ ഭ്രം കൂപ്പുകളും ഒരു പ്രകാശം ലോകമാസകലം വ്യാപിക്കുകയും ഒരു ശമ്പുകേശവാഹിലും ധൂപ്രസ്തുതകയും ചെയ്തു. ഈ അന്തരുളിത്തം കണ്ടു കൂളിയിട്ടും പഠി എന്ന പേരുള്ള ഒരു മുഹമ്മദന്നൻ മുഹമ്മദിൽ കേരി ചെയ്തു. അപ്പോൾ ദിംബനാഗൻ ഭിക്ഷയാചിക്കവാൻ പുരത്തു പോയിരുന്നു. അതു ഭിക്ഷ തന്റെ എഴുതിവെച്ചിരുന്ന നന്നാതു വായിച്ചുണ്ടായോ മുഹമ്മദന്നൻ അതു മാച്ചുകളിൽനിന്നു. ഒണ്ടു തവണ ഇതുവാലെ സംഖ്യിക്കുവണ്ണായി. മുന്നാം പ്രാവശ്യം, “നേരംപോകിനായിട്ടുവോലും, എന്നാൻ എഴു തിവെച്ചിട്ടുള്ളതിനൊക്കെത്തും രാച്ചുകളുണ്ടെനോ അന്തരു ധികം പ്രാധാന്യമുണ്ടിതാൻ”. എന്നെന്നഴനിയതു ശരിയല്ലെല്ലാം തോന്നുംബണ്ണക്കിൽ, എന്നും വാദിക്കവാനായി എന്നാൻ തിരിച്ചുവരുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കുവാൻാം വേണ്ട തുടർച്ചയാണ്” എന്നാക്കട്ടി. എഴുതിവെച്ചിട്ടു ദിംബനാഗൻ ഭിക്ഷാടന തതിനു പോകുകയും ചെയ്തു.

അപ്പോൾ കൂളിയിട്ടും പഠി മുഹമ്മദിൽ പ്രവേശിച്ചു. എഴുതിവെച്ചിരുന്നതു വായിച്ചുതിനാണേഷം അവിടെ കൂത്തിരുന്നു. ഭിക്ഷ തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ അവൻ തമ്മിൽ വാഴം നടന്നു. ഇതിൽ കൂളിയിട്ടും തോന്നുവെച്ചായി. ഇ

ടോ ബുദ്ധചത്വം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട് മുഖ്യമന്ദിരം തിങ്ക് നാഗൻ പറത്തേ. ഇതിനു സമുത്തിംബതെ, തോല്ലിമുലം ചൊടിച്ചു കുള്ളനിശ്ചപൻ കരുതുമ്പു ഉച്ചതിക്കുകയും ഓ ക്ഷുഭിന്റെ ഒംഗ്രാമാനാഭാശം പുട്ടകരിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുതു്. തന്റെ മതപരിവർത്തനയുമായി ചെന്നു ചെയ്യുന്നതം ‘പ്രംാണസമുച്ചയ’ ചെന്ന ഉപക്ഷീക്ഷപ്പെട്ട തിങ്ക് നാഗൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. അദ്ദൂരം മഞ്ചു ശ്രീമോധിസ തപ്പൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു് എത്തീരമാനത്തെ വിലക്കുകയും ചെയ്തു്.

ഈ കമാലിലെ കുള്ളു നീശപത്നാം മഹാകവി കാ കൂദാസൻ. ഇതുമുതൽ അംഗദേഹഭാതിന്റെ വ്യക്തിനാമവും. തന്റെ ഇംഗ്രാമത്തെന്നു പേരിൽ ചെറിച്ചു ‘ധൂത്തപിട സംഖാം’ എന്ന ഭാഗത്തിൽ കാഴ്ചികാസൻ തന്റെ കുള്ളു നീശപത്നാണ നാമം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. അതിലെ നാ അകൾ ‘കുള്ളുലക്കനാം’. ‘ശ്രൂ’ എന്ന ശ്രേണിരൂപാശാ പദത്തിനു് ഇംഗ്രാമത്തെന്നു അതുമുണ്ടുതാണം. ഒരു നാ ഗരബ്യമന്നനായിരുന്നതുമുലം കാളീദാസരൂ അവയുടെ ഇടയ്ക്കു വണ്ടുന്നായിരുന്നു ഒരു ജാതിപ്പേരായ പത്തൻ ഏ നാതും ചെത്തു് കുള്ളുലക്കത്തെന്നു വിളിച്ചുവന്നിരുന്നു. കാളീക്ഷേത്രനായതുനിമിത്തം അംഗദേഹം കാപ്പുചെന്നയിൽ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു ഒരു തുലികാനാമം മാറ്റുമാണ് കാളീദാ സൻ എന്നതു്. കാളീയായ നീലസമസ്പതി തന്റെ ഒ സ്വിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുപ്പോൾ, അംഗദേഹം ഒരു സമസ്പതി സ്ഥിവം ചെറിച്ചു എന്നാം ചെയ്തിമ്പു. ശ്രതിന്റെ പരി തൊഡ്യ തിബിത്തും താജയിലുണ്ട്. തിബിത്തും താജയിലാക്കിയ

കാളിപ്പാസൻറ മരംകു സ്വവന്തരയ 'മംഗലാശ്വക'ത്തിലെ ഒരു ദ്രോക്കത്തിൽ ദിനുംശാക്രതയും (താള്ളുകയും) കൂടി ബഹുമാനിച്ചുവരുന്ന മാലുമികനാശാജ്ഞന്നന്നായ ഒരു ഗ്രന്ഥമനും ഇംഗ്ലീഷ് പ്രസാധനം പ്രാത്യതിരുപ്പമായ ഒരി ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതും കാളിപ്പാസന കമാരഭാസനോട് ലഭ്യമാക്കിട്ടുണ്ട് മറ്റൊരിലും ജനകീയക മകളിം, ഇംഗ്ലീഷ് പ്രസാധനത്തിനു സ്വന്തം പേരിൽ അംഗീകാരം ചെറിച്ചിരുന്ന ശ്രദ്ധാർഹമയും 'പുത്രവിട്ടസംവംബന്ധം' എന്നവും മറ്റൊരു കാളിപ്പാസൻറ ഒരു ശാക്രതയന്നാണെന്നും സംശയമേണ്ടും സ്ഥാപിക്കുന്നുണ്ട്.

കാളിപ്പാസൻറ മരംകു ബിങ്കം പുമിവിശ്വരൻ എന്നതാണ്. ഇതിനുണ്ട് ഇനി പ്രതിപാദിക്കാം. സാധാരണന്നായി വ്യാകരണം ശാസ്ത്രത്തിലെ ലിംഗങ്ങൾമാരും പ്രതിപാദിക്കുക വരുത്തും സംസ്കൃതത്തിലെ 'ലിംഗം സാസനന്മാരുളിൽനിന്ന്', ഒരു കേരളത്തിന്റെ സ്വഭാവം കൂടിയുള്ളതുനിമിത്തം, വിശിന്മായ ഒരു 'ലിംഗം സാസനം' ഫാഷിപ്പന്റെ എന്നായ രാജാവും ചെറിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെ ട്രാഡപാജുവുറുൻ പുമിവിശ്വരൻറു 'സംഘടിക്കുന്ന' ദൈനന്ദിന വ്യാവ്യാനസമിതം മദ്രാസ്സും സംഘടകലാഖകാർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് ഫാഷിപ്പന്റെ 'ലിംഗംസാസനന്മാരുളിൽനിന്ന്' ദൈനന്ദിന പ്രേരണയുള്ള മരംകു വ്യാവ്യാനം ട്രാഡപാജുവും ഫോറൈസ്റ്റസപാമിപ്പുറുൻ ശ്വേതസപാമിപ്പും ചെറിച്ചിട്ടുണ്ട്; ഇതിനും ഒരു കൂദാശയുള്ള ദേശാട്ടം ആകും കണ്ണപിടിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. കാളിപ്പാസൻറ തുടക്കാരണായി വെളിച്ചും പ്രസ്താവിക്കു

നെ വരകച്ചിക്കു ശ്രദ്ധപൂർവ്വി എന്ന ബിക്കമുണ്ടായിരുന്നു തു പിന്നീട് സ്ഥാപിക്കുന്നതാണ്. തന്മിത്തം ഇളവിംഗാനംഗാസന്നതിനോടു മൊറാങ്ങ വ്യാവ്യാതാവായ ഭട്ടരെ പൊജച്ചുതുന്ന പുമിവിംഗപേരും കാളിഭാസനായ കുദ്ദേശപരമിതനാണ് അനുമാനിക്കാം. കുദ്ദേശപരമിതനോടു ഇംഗ്ലീഷപരമെന്ന പേരു പുമിവിംഗപരമിലും കാണാമ്പോ. ഉള്ളതകുമന്നായ കാളിഭാസനും ഭട്ടപാജശാരമന്നാണെന്ന നാളിൽതും എന്നും ഉൾക്കെത്ത് പിന്തംസ്വനാണ്.

കാളിഭാസനം വരകച്ചിയും വ്യാവ്യാനണ്ണജൈഴ്ത്തിയ തുനിമിത്തം ‘ലിംഗാനംഗാസന’കത്താവു മാംവല്ലനും ഇവരെ തന്നോടു പണ്ഡിതസദസ്സിലെ നവരത്നങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടത്തിയിരുന്ന സുപ്രസിദ്ധനായ ഉണ്ണണിയിലെ പിന്തുമാറിത്രയംചക്രവർത്തിയാണെന്നും സില്പിക്കുന്നു.

“ധനപത്രിക്കുപണകാമരസിംഹശഞ്ച—

വേതാളക്രമംക്രമ്പുരകാളിഭാസാഃ

വ്യാതോ വരാധമിഷ്ഠിരോ റവതേസ്ത്രാധായാം

തനാനി വൈ വരകച്ചിന്നവ പിന്തുമസ്യ.”

എന്ന ട്രോക്കത്തിൽ ഇം നവരത്നങ്ങളുടെ നാമങ്ങൾ കാണാം. പുമിവിപതി എന്ന ബിക്കമം ഷബ്ദമുള്ളവിനുമാം തിത്രുനോടു പിന്താവായ കമാരമുള്ളുന്ന കണ്ണാമന്നും ഉണ്ണായി അനബേന്ന സ്ക്രാഫ്റ്റുനോടു ടിടംഗിലാട്ടംഗാസനും സ്ഥാപിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതാൽ കൂദാരമുള്ളുന്നയും മുത്തു പുറുന്ന സ്ക്രാഫ്റ്റുന്നയും പിവാനില്ലിട്ടും ചില അക്കമരങ്ങൾ മാത്രത്തു ചോധാം മുച്ചട ചെക്കുന്നു;

“ആചന്തുമുള്ള പുത്രനുൽപ്പാദനാ മ
മാദിവ്യാം മുഖദിവ്യാദിപ്പനഃ പരമഭാഗവത്താ മഹാരാ
ജാധിരാജാചന്ത്രമാരഹമുള്ളനും,

പ്രമിതപ്പുമിതിഃ സപഭാവശക്തിഃ
പുമിയശസഃ പ്രമിവിവത്തഃ പുമിത്രീഃ
ആ.....ഗത.....പ.....പത്തി
പ്രമിതയശാഃ പ്രമിവിവതിഃ സൃഷ്ടായം.

ഇഗതിലുണ്ടായോ ഹൃഷിവംബശകവീരഃ
മഹിതവിചുലനാമാ നാമതഃ സ്ത്രീമുള്ളഃ”

ഈതിൽ പ്രമിവിവതിയുടെ സൃതനായ സ്ത്രീമുള്ള
നെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. രാജാവെന്ന സാമാന്യായ്മത്തി
ലഘു, കനാംശ്വരാക്കത്തിലെ നാലുംവരമിക്കിൽ പ്രമിവിവ
തി എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതും. ഈ കമാരഹ
ജീവൻറെ ഒരു ബിരുദമാണ്. കമാരഹമുള്ളവൻറെ രാജാമത്തെ
ഭാദ്യം ബുധയുള്ളവൻറെ മാതാവുമായ രാജതിക്കണ പ്രമി
വിസൂദ്ധി എന്ന ബിരുദം നല്ലിയിരിക്കുന്ന ജയിനെന്തി
ല്ലോ പിന്നീട് പ്രതിവാഞ്ചിക്കുന്നതാണ്. ഇവരിൽ കൊള്ള
ടെ ബിരുദത്തിൽനിന്നുണ്ട് കാളിഭാസംഗ സപറ്റം പേ
രായ ജൂഡപരമാ മുഖിൽ പ്രമിവി എന്നതു കൂടിച്ചേരുത്
തും. ഇങ്ങനെ രാജതിമാജം കൊട്ടാരമംഡല്യാഗസ്യമന്നായം
താഴേഴ്ത്തെടുത്തു രാജാക്കന്നാക്കെടുത്തെ ബിരുദം സപറ്റം നാമങ്ങ
മേംഡും ഏട്ടിപ്പുറിക്കുന്ന പതിവുണ്ടെയിരുന്നവെന്ന പ്രാചീ
നശാസനങ്ങൾ സ്ഥാവിക്കുന്നമുണ്ടോ?

- ഒരുബിന്നിത്രം വാമനരംജ്ഞി ചുവിച്ചിട്ടുള്ള ‘കാശിക

പുത്തി' എന്ന സൗലൂപ്യിഖലാഡ കു വ്യാകരണത്തിൽ ണ്ണ്. എ. ഡി. എട്ടാംശതാജ്ഞ ശ്രീരാമ ഉത്തരാല്പത്തിൽ കാഞ്ചീരരാജാവു ഒയാവീഡൻ വിനയാചിത്രഗംഡ പണ്ഡിതനാഃഗജായി പത്തിച്ച വാമനനാണ് 'കാശികപുത്തി' കത്താവായ വാമനനാനു ഇന്നള്ളിവർ വിചാരിച്ചുവ കുന്ന. 'കാശികപുത്തി'യുമായുള്ള പരിചയം പുമിവിംപ രണ്ണറ വ്യാപ്പാം പ്രദിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നിമിത്തം, 'ഹിംഗാനശാസന'കത്താവായ മംഗലംനാം എ. ഡി. എട്ടാംശതാജ്ഞയിലെ സ്ഥാനഗ്രാമത്തെ മംഗലംനാം കുവത്തികയായിരിക്കാമെനു ഡാക്കി മുക്ക് ഉംഗിക്കുന്ന. ഇതു ശരിയല്ല. ഈ മംഗലംനാം ബുധമണ്ണൻ വികുംഘ ചിത്രമംഗനാണ്. വല്ലഭദ്രവനാം 'സംഖിതാവലി' അിൽ വാമനനാനാം, വാമനസപാമിക്കളെന്നാരുള്ള ണ്ണ സാമാന്ത്രികാമോക്കട കുതികളിൽനിന്നു ദ്രോക്കന്മാരു ഉ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. ഇതിലെ വാമനസപാമിയാ ണ് 'കാശികപുത്തി'യുടെ കത്താക്കന്നാമിൽ കരാർ. വാ മനർ, ശബ്ദരം എന്നിവ ശിവപത്തായങ്ങളാണ്. തന്നി മിത്തം വാമനസപാമിയും ശബ്ദരസപാമിയും കേര കരാഴ ടെ പേരകളാണെന്ന് അരംഭാനിക്കാം. കാഞ്ചിപ്പാസനാം 'ചന്ദ്രാതി' വരെചിക്ക് സപാമിപഠം ചേരുത്തുള്ള ഈ ണ്ണ പേരകളും കിട്ടിയതിനു കാരണം, മുട്ടുമാം ഇങ്ങവത്തി നാലു കാഡാലികളുക്കുന്നാരിലുംപ്ലൈട്ട് ജാലാധരിനാമ നായികയ്ക്കാതാണ്. സഭലനാം കു ത്രുപ്പദ്ധേജാണ് ശബ്ദ റം എന്നതു. താരുടികമതമുക്കളിടുന്ന ശാഖരി എന്നൊരാളും ശമഹൻ എന്നാം വിളിച്ചുവന്നിരുന്നതായി ഫ്രാദഗ്ഗുട്ട തുച്ഛി മുസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ണു.

‘കാശികപുത്രി’എട ശേഷിച്ച കർത്താവായ ജയാ ദിത്രുൻ എവശ്ലഭന്നായ അരക്കണ്ണിമൻ ആനന്ദനൻ ആക നീ ഒരു പ്രാക്രണന്മാവുംപുടി രചിച്ചിരുന്ന എന്നുള്ള എല്ലാ തിഹ്യത്വിങ്ങനിന്ന് അശ്വാഖാനിശ്വാം. ജിനിസന്നന്നർ ‘ഹ രിവംഡൈറാനു’ത്തിൽ ‘അദ്ദേഹശേഷിപ്രാക്രണം’ എ നീതു ജയിന്നന്നായ ദേവന്നീ രചിക്കുന്നതിന് ഉപദേശം ശ്രീചൃഷ്ണപ്രാക്രണത്വത്തികളിടെ ഒരു പട്ടിക മുഖ്യം ഉഖരിക്കുന്ന ദ്രോക്കത്തിൽ നല്ലിയിട്ടുണ്ട്.

“അപ്രാച്യരാജജീവനായ, പ്രാധിപ്രാക്രണന്നോക്കിനാ ദേവസ്യ ദേവവന്ദസ്യ ന വന്നുണ്ടത ഗീരാ കമം”

ഇതിലെ അർക്കപ്രാക്രണമാണ് ‘കാശികപുത്രി’ പ്രകാശഭാതാവു് അർക്കനാണ്ണംപ്പും. വോവശിവൻ ആര്യി ശാഖ്യികനാരെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്ന ക്ഷേത്രത്തിലും അരമര നെ ഉൾപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുണ്ട്. ബുധയുള്ളാൻറെ ചില നാണ്യ യഞ്ചളിൽ പ്രകാശഭിത്രന്നന്ന അഭ്യുദയത്വിന്നർ ഒരു ബിരുദവും, ശാഖ അടിച്ചിറിക്കിയ കുമ്ഭവശരമായ ഉണ്ണായിനിയുടെ നാമത്വിന്നർ ആദ്യപ്രശ്നമായ ‘ഉ’ എന്നതും കാണാം. ‘കാശികപുത്രി’ എന്നതും ‘പ്രകാശികപുത്രി’ എന്നതിന്നർ ഒരു റൂപസ്വരൂപമാണ്. ഇതിനും ഇംഗ്ലീഷ് ശരീര പ്രകാശഭിത്രന്നന്ന ബുധയുള്ളാൻറെ ദേഹ കാലത്തു രചിച്ചതുനികിത്തമാണുതാനും.

കാളിമാസന്നർ മഹാരാജ ബിരുദം ചരുകൾ എന്ന താണും. ഈ ചരുകകവിയെപ്പുംറി കഞ്ചമണിന്നർ ‘രാജ തന്ദഗിനി’ പ്രസ്താവിക്കുന്നണ്ട്. എ.ഡി. 451...460 എ നീകാലത്തു നാട്വാണിക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ണപിടിച്ചി

കൂളി കാട്ടീരോജാവു് തുഞ്ചീനൻ കണാകൻറെ രേണും
വള്ളിക്കണ്ണോളാണ് ഇദ്ദേഹത്തിനെന്റെ രാജധാനിയിൽ
പാത്തിക്കന്ന വിനൃതനായ ചരുകകവിയെപ്പറ്റി കയ്യും
നെൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതു ഫ്രോകം മുഖട ചേ
ക്കുന്നു:

“നാട്രം സവം ഗ്രേക്കും
അജുങ്കു സ മഹാകവി
ബൈപ്പായനമുന്നേരംശേ—
സുതീകാലേ ചരുകകാട്ടവതേ്.”

സവം ഗ്രേക്കും മഹാകവിയും, നാട്രം സവം ഗ്രേക്കും,
കൂളി ബൈപ്പായനമുന്നേരം അവതാരവുമായ ചരുക
മഹാകവി ഇക്കാലത്തെ ജീവിച്ചിരുന്നവന്നെന്നും ഇതിൽ
പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ഇതിലെ കൂളി ബൈപ്പായനമുന്നേരം
ഇക്കാലത്തെ ചരുകകാട്ടവതേ് (ബി. സി. 1481-1421)
മഹാവിജ്ഞവിനെന്നും അവതാരമായി ജീവിച്ചുവെന്നും, ഇദ്ദേ
ഹം ഏകമായിക്കന്ന വേദത്തെ നാലുശാഖകളാക്കി പക്ഷ
ത്രാവെന്നും, മഹാഭാരതം തുടി ഇദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടണെന്നും
പുരാണങ്ങളിൽ ചരിത്രിക്കുന്നു. മതപുരാണത്തിലും
ക്രൈസ്തവത്തും ചരുകകാട്ടവതീയിൽ തന്നെ ജീവിച്ചി
ക്കുന്ന മഹാവിജ്ഞവിനെന്നും ബുദ്ധാവതാരത്തിനെന്നും പു
രാഹിതനും പരാശരപുത്രനായ ഇദ്ദേഹം തന്നെയാണെന്നും
നാം തുടി പറഞ്ഞിട്ടാണ്. ഈ കൂളി ബൈപ്പായനമുന്നേരം, ബാഡ
രായനെന്നും, നാരായണനും എന്നീ ബിക്കണ്ണിലും വഹിച്ചി
രുന്നു. ഐഗ്രേഹത്തിലെ സ്വപ്നസിലുമായ മിസ്സിജ്ജക്
‘പുഞ്ചയസ്തവതം’ രചിച്ച നാരായണനും ഇദ്ദേഹമാണ്, അ

നേര കൂട്ടിയാക്കിയ ശ്രീകൃഷ്ണത്തുൻ സാമ്പ്രദായ ശവിച്ച യത്തും മറ്റിച്ചതും ഇല്ല കൃഷ്ണപരപ്രായന്നതാനെ. ഈ ദ്രോഹം പുജാധിതനായിക്കന്ന ബുദ്ധാവതാരം ബി. സി. 1894-ൽ ദാനമടങ്ങത പേരകീപ്പത്തുൻ ശ്രീകൃഷ്ണന്നെന്ന നാംതുടി തോൻ കണ്ണുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മഹുകന്നു കുള്ളിഭാസമിക്കത്തിൻറെ ഉത്തരവം അറിയുന്നതിൻ്റെ അട്ടേമതതിൻറെ ഇന്നുംഡിന്നെന്തെല്ലുറി ചില വിവരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയേ മതിയായും. കാല്പീര രാജുത്തിൽ ഇൻഡ്യസ് നാട്ടിരിംത്തുള്ള കർത്താക്ഷാനഗ രംകുതല്ലും ബിയാസ് നദിപരേയുള്ള ഒരു വിസ്തൃതമായ രാജ്യം പെശരാനികകാലത്തു പ്രാഗ്രേജോതിഷം, കൊമ്പത്ര പഠം, കംബബാജം, സൈശമാരം എന്നീ നാമങ്ങൾ വഹിച്ചിരുന്നു. ഇതിൻറെ പടക്കണ്ണും വഞ്ചിക്കിമാലക്കേശത്തിനു ലോഹം എന്നും, ദക്ഷിണാഭഗത്തിൻ്റെ ചംബാനാട്ടരാജുമനും ഇന്ന പേരുണ്ട്. പുരാണപ്രസിദ്ധമായ നടക്കാ സുവാംശവും, ഗേദത്വവാംശവും ഇതിൽ പണ്ട് നാട്ടവം നീക്കുന്നു. ഇവിടെനിന്നുള്ള ഒരു പിണ്ഡാലകടിയേറിപ്പും പു നിമിത്തമാണ് ഇന്നത്തെ ആസ്സാമിൻ്റെ പ്രസ്തതനു മനസ്സിൽ ലഭിച്ചതും. ‘ഭോ’ എന്നതിൻ്റെ ദക്ഷിണ (തെക്ക്) എന്നും ‘ഉറു’ എന്നതിൻ നാട് (ശേഖരം) എന്നും തിബി ത്രാംബാഷയിൽ ശരത്മണിക്കുണ്ട്. ‘തന്ത്രികിത്തം ലോഹം എന്നതിനു ദക്ഷിണാഭഗം എന്ന പരിശാശ്വല്പുടെ തന്മാം. പ്രത്തി മാറിമാറി തന്നെ ദേശാഭ്യർഥ്യവ യും കോമലിലാസ്യവും ഇവയുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽ നടത്തി വരുന്നു. ദലംഹ്രൂക്കിയിന്നനിന്നുണ്ട് ചാലു, രണ്ട് എന്ന രണ്ട്

നടികളിൽ സംഗമം ഉഭമണ്ഡായ ചന്ദ്ര കാരേ (ചീറാ ബുദ്ധി) നടി ഉത്തരവിക്കുന്നതു്. സുപ്രസിദ്ധമായ തീരുമാട നഗരാമം ഗ്രിലാകനാമം ചന്ദ്രജിട്ടും റോഗയുടെയും സഗ്രഹങ്ങൾക്കിൽ ഒരു മുപ്പത്തു വരെ ദശാശ്വി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇന്നത്തെ ചംബാസ്ത്രവിൽ ചുപ്പട്ട് ഒരു ഗുാമമാണെന്നു്. മുഖ്യാന്ന ദ്രോഗമായ ഈ ഗുാമത്തിലെ ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രതിജ്ഞിച്ചിരിക്കുന്ന ഗ്രിലാകനാമദേവൻ ലോഹം, ലാധാരം, ഘവസാമീർ എന്നീ സഹിപ്പഭേദങ്ങളിലെ മിറ്റുക്കാളിട്ടും ബുദ്ധിക്കാരന്മാരുടെയും ശ്രദ്ധാ ധനങ്ങൾ കൊണ്ടോരു പാത്രികവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇരുദ്ദേഹത്തെ മെന്തവർ ശിവനായും, ബേംബലർ അവലോകിതേശവരം ഭോധിസ്തപനായും പരിഗണിച്ചു് ആരാധിച്ചുവരുന്നു. ശിവഭർത്തായും അവലോകിതേശപരംഭാരം വിഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒരു പ്രസാദിച്ചു് ഇവർ ഇരുവരും കുമാരും ഒപ്പൊന്നാണു് പുഷ്ടർ എന്ന പ്രാജ്യവാണിത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാളിഭാസനർ ചർപ്പട്ടി എന്ന നാമത്തിൽ ഈ അവലോകിതേശപരമന സ്ത്രീക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീവം രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്.

‘തഞ്ചുർ’ എന്ന തിബ്ബത്തു കോശഗ്രാഹത്തിൽ കാളിഭാസത്തികളായ ‘മേധ്യമുന്തു്’, ‘സതസപതീസ്തുവം’, ‘മംഗലാശ്വകം’ എന്നിച്ച അവിടത്തെ ഓഷ്യയിൽ പരിശോഷിപ്പട്ടത്തി ചേത്തതിനംബും, ഇവയുടെ കന്താവു ഒക്കി സാമേശകാരനായ പണ്ഡിതന്മാരുണ്ടു് കാളിഭാസനാബന്നനു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ‘രാജതമംഗിണി’യിൽ മേഖവംമന ടന്നെ കാളീരാവുവന്റെ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ലോഗമശക്രാന്തം

ബന്ധനാർക്കിട്ടും, റാജക്കി പ്രാഗ്നേജ്യാതിശയശാതിയാണ് ബന്ധനാ മരഹാരിട്ടും പഠനക്കിരിക്കുന്നതുനിമിത്തം, ലോ ഹൃഷികൾ പ്രാഗ്നേജ്യാതിശയമെന്ന സിലവിക്കുന്നു. ഇതിൽ ഒന്നിച്ചു കൈ കവിക്കല്ലോരെതു മരദാക്ഷിംതനെന്നു ‘കമാരസംഭവ’ത്തിലെ പബ്ലിക്ക്രോഗവൺ്നന നടത്തുവാൻ സംധിക്കുന്നതല്ല. രഘുവിനെന്നറ ദിഗ്പിജയം ‘രഘുവംശ’ത്തിൽ വന്നിക്കുവേണ്ടം, മംറ മിക്ക രാജ്യങ്ങളിലെ ദിഗ്പിജയങ്ങൾക്കും കരാട്ടോകംഖിതം മാത്രം നാളുളിയിരിക്കുന്ന കാളിമാസമും പ്രാഗ്നേജ്യാതിശയരാജ്യവിജയത്തിനും നാലെല്ലും അംഗനംചെയ്തിരിക്കുന്നതും അംഗും ഇംഗ്ലാന്റും നാട്ടുകാരനാണെന്നും സു ചിപ്പിക്കുന്നണ്ടു്.

‘രഘുവംശ’ത്തിൽ രഘുവിനെന്നറ ദിഗ്പിജയവൺ്നനു അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു പ്രാഗ്നേജ്യാതിശയവിജയത്തോടുടർന്നാണ്. ഉത്സവസനക്കെതിക്കിനും ലോമിന്തുനാടിക ടന്റോട്ടാണ് രഘു പ്രാഗ്നേജ്യാതിശയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതെന്ന ചുവടെ ചെങ്കുന്ന ദ്രോക്കത്തിൽ കാളിമാസമും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു:

“ചക്രവേ തീർണ്ണലുംവിഭ്രതു തസ്മീന്
പ്രാഗ്നേജ്യാതിശയംപേരഃ
തക്ഗജാലാനതാം പ്രാബഹ്നഃ സമ
കാലാഹ്നദ്രോഗമേ?”

ഇൻഡ്രോക്ക്രമാളിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഉത്സവസനക്കും ലോഹത്തിനും പടക്കജൂഡി ഇന്നുതെന്തെ സദ്ഗുർജീവിശാഖാജീവിംഗാം എന്നു്. ഇന്നുതെന്തെ തിബ്യത്തിനെന്നറ രണ്ടു മഖ്യപിശാഗണങ്ങളും ഒന്നും നാമങ്ങളും ‘എ’ എന്നതും, ‘സദ്’ എന്നതും കൂട്ടിച്ചേ

അത്തിങ്കിനു ആനിച്ചു ഉത്സവ് എന്ന പേരും തിബറത്തി സംബന്ധം. ഇതുവോലെ അതിതിബിന്റും ഇം നാമം വഹി ചുണ്ടുണ്ട്. ഇതിനേരം ‘ഉ’ വിഭാഗം കാളിഭാസൻ അഭ്യുദയ നാമം നല്ലിയിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ലാഡുകൾ, സഞ്ചേരി എന്ന വിഭാഗം ഇതിനു തെക്കേശ്വര ഇന്നത്തെ സഞ്ചൈ ദേശവുമാണ്. ശകനാട്ട് അഭ്യുദയകൾ എന്നു പുരാണങ്ങൾ പേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. ശകനിവാസംമേതവായി ലാഡുകൾ അഭ്യുദയനാമം പബ്ലിച്ചു. ഉത്സവ് എന്നതിനേരം ഓരോയി രൂപകൾക്കും അഭ്യുദയനാമം പബ്ലിച്ചു. ഉത്സവസങ്കേതമെന്നതും. സഞ്ചൈ ദേശവിനും തെക്കേശ്വരവായി ചാംബരി ചെവഞ്ഞുവരുതും മുഖം ജോതിശ്ചാജ്യാനി ചാംബരി ചെവഞ്ഞുവരുതും ചാംബരി കടക്കേണ്ടിവരും. ചാംബരി യുടെ ഉത്പത്തിസ്ഥാനത്തിനു സംബന്ധമുള്ള ചാംബരി കാലിനും, അമുഖം ലോഹിതസങ്ഗവരത്തിനും, ഇം ഒ ണ്ണാംപരിഞ്ഞിനിന്നുണ്ട് ചാംബരാഗനാടിക്കു ലോഹിതു എന്ന നാമം കിട്ടിയതു്.

കയ്യണൻ നല്ലിയിട്ടുള്ള ചാംബരി എന്ന നാമവും പുരാണങ്ങളത്തെന്ന് ‘ത്രികംബാഡിഷൻ’ ത്രിക്ക പ്രസ്താവി ചുണ്ടിക്കുന്ന കേഡാക്കുന്ന്, കൊടിജിത്, രഘുകാമൻ എന്നീ വയിൽ നോക്കേതും കാളിഭാസൻ കിട്ടിയതു പ്രസ്തുതജ ലാഡുകൾത്തിനും രണ്ട് പേരുകളിട്ടുണ്ടു്. ചാംബരി കായലിനു സമീപത്തുള്ള അജ്ഞതൊത്തനാമംവായ കൈ ഗ്രാ മതിൽ അഡിച്ചുതുനിമിത്തം അഭ്യുദയത്തിനു ചാംബരി നാ വിഡംബനാടു്. ‘എരിഞ്ഞാസ്’ എന്ന ഗീക്കപദത്താഡും, കയിൽ എന്ന എന്ന സംസ്കാരവിഭാഗത്തിലും കണ്ണനു കൂടും ബോംഡംഗിക്കു ധാരുവിനു ലോഹിതം (ചെമല്ല്) എന്ന

അക്കദശിന്തന്. ഈ ധാത്രവിൽനിന്നുതന്നെ ഇലിച്ചതാണ് കംപനിഭാസൻറെ ഒദ്ദേശ്യം വികസിപ്പിക്കുകയും. അതിനുബന്ധിച്ച നായത്രവികിതത്വം അട്ടോന്നെ വികസിതേട്ടാട്ട മേധാ എന്ന പരിധിയിൽ ചേരുന്ന്. മേധാക്രമാന്തര ഒരു അതുലക്കാരികനായി കാജശൈവരകവി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും സുഫലീയമാണ്.

എ. ഡി. പതിനഞ്ചാംഗതകത്തിനു മുമ്പുള്ള ഡാ തൊക്കെ അതുലക്കാരികനും കാഴ്കിഭാസൻറെ ഏഴുവന്നതിലെ ഒരു കാബ്യംായ ‘ആത്മാരാമ’ഖിൽനിന്നു പ്രക്തിവർഗ്ഗിനകൾക്കുള്ള ഉപാധരണങ്ങളോക്കുമാണ് ഉല്ലതിച്ചിട്ടില്ല. സമാഹാരമെന്ന അത്മത്തിൽ ഇതിനെ ‘സംഹാര’പദം ഒരോക്കെ തുതിയില്ലോ കാഴ്കിഭാസൻ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുമില്ല. ഈ സംഗതിക്കെല്ലാം അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടതി ‘ആത്മാരാമ’ അതുലക്കാവിക്കുടേതാല്ലോ ചിലർ വാദിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു ശാരിയാബന്നും തൊൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അനും കാഴ്കിഭാസൻ, ‘സുന്ദരനാട്’ രചിച്ച ലാഡാക്കകാരൻ ബൊലുകവി അംഗപ്രഭോഷൻ രണ്ടാംബന്നും സപാധിനത്തിൽപ്പെട്ടിരുന്ന താണിൽ പ്രസ്തുതസംഹാരപദ്ധതിനു നിന്നാണ്. പ്രക്തിക്കു മനസ്സുംജീവനുപോലെ ഒരു സപത്രതുവും പ്രത്യേകവുമായും വ്യക്തിമുദ്രയുണ്ടാണെന്നു ചീനക്കാൾ ലാഡാക്കകാരം പ്രാഗംജോതിച്ചുകാണും വിചാരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ചും മനസ്സുവികാരപ്രതിബിംബനണ്ണംഡായും അവക്കട വികാരങ്ങൾക്ക് ആന്റേയാജുമണ്ണും മാത്രം പ്രക്തിചേപ്പുകളും വർഗ്ഗിക്കുന്ന ഓരതീയകവികളിടെ പോകിനു വിഹിതമായും, കാഴ്കിഭാസൻ ‘ആത്മാരാമ’ രചിച്ചതുകാരണമാണ് ഓരതീയാലക്കാരികനാർ ഇതിനെ വിഗണിച്ചി

കിങ്ങന്നതും. ‘ആരുസംഹാര’ക്കിലെ വള്ളുനാൽത്തിയും അര തിന്റെ കർത്താവു പ്രത്യേകിലും സത്താർ കേരകളും ഒരി വിച്ചിക്കുന്ന ലോഹപ്രാണിക്കേരളത്തു ജനിച്ചുവരുന്നവനും സൗചിപ്പിക്കുന്നണ്ട്.

കാളിഭാസനന തൃജ്ഞിപ്പെപ്പവായനവ്യംസനോട് കർ മണം ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നതിനു കാരണമെന്താണോ? ഇ നാഭത മഹാകാമതമഹാകാവ്യത്തിന്റെ ഓളിമ്പുലവും, കു കൈക്കുറുയ്യലുസംബന്ധികളും പ്രാതിനിശ്ചാനം തൃജ്ഞി പെപ്പച്ചായനാൻ ചെച്ചിച്ചിത്തന്നതുംപാലെ, കാളിഭാസനം മല്ലവംശമഹാകാവ്യം നിംഫിച്ചിട്ടുള്ളതാണോ ഇതിനു കാ രണം? അല്ല എന്ന വണ്ണിച്ചു ചരയാം. ആഗൈപ്പന്തി ലെ ‘പുഞ്ചസ്സുക്ക്’കർത്താവായ നാരായണന്നോ, അമദവാ തൃജ്ഞിപ്പെപ്പച്ചായനോ, തുല്യം കാളിഭാസനം അന്ത്രകാല ത്രഞ്ചുപ്പട്ടിനംമാൻ എന്ന നാഭത്തിൽ കൈ മഹായോഗി യാദി ദീപിച്ചതാണോ കർമ്മണന്റെ ഉപമയെ ജനിപ്പി ചെയ്തു. 84 സിലുനാക്കടേയും 24 കാവാലികളുക്കുന്നാക ദേയും കൂട്ടത്തിൽ ഉംഗപ്പുട്ടത്തിയിരിക്കുന്ന കൈ യോഗി യാണോ ചപ്പടി. ചപ്പടം എന്ന പദത്തിനു വിത്തലപ്പാം നിറുത്തിപ്പുരന്തിയ കൈപ്പടം എന്നാണെന്തെന്നും. കാളിഭാ സനം ഇതേ അന്ത്യമുള്ള ഉപ്രതക്കരൻ എന്ന ദീപിക്കം വ ദീപിക്കുന്നാലും.

ചമ്മോസ്സുറിന്റെ പ്രാചീനവർത്തനപ്പുംറിയം കൂർ ഷഡാശത്ത് പ്രസിലപ്പുട്ടത്തിയിരിക്കുന്ന തുതിയിൽ അ തിന്റെ രാജാവംശസ്ഥാപകൻ സംഗ്രഹിതൻ ചപ്പടിയെ അന്ത്യിക്കം വിച്ഛുജാനിച്ചിരുന്നുവെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സംരിലന വോഗറേൽ നല്ലിലിട്ടുള്ള കാലകായ എ. ഡി. പത്നാംഗോഹാദ്യം ശമിക്കായ കന്നട. അരുമ്പിരത്തി തൊള്ളംഗിരത്തി മുപ്പതിരല ബംഗാരം ഏഷ്യാറിക്കിസൗസ ചുംറിക്കാങ്കുട ജേണ്ട്രലിഭും പ്രാസിധിസ് സിപ്പം ഇത്താലിയനായ പ്രാഹസ്പർ തൃച്ചി വഞ്ചയാനമതശാഖാളങ്ക ത്രിക്കരിച്ച പ്രാണസഹിതം അതിവിജ്ഞാനപ്രദമായ ഒരു ലേവനം എഴുതിയിരിക്കാം. ഇതു ചപ്പട്ടീനാമചനപ്പുറിച്ചു പല വിവരങ്ങൾ നല്ലനാണോ. ചപ്പട്ടിക്കു ചന്ദ്ര കിരികൾ ഒരു രാജാവിജ്ഞാനാട്ടുള്ള സ്വന്ധം ‘മുഖ്യനോമി’ എന്ന ചീനക്കിയിലിം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളോ, ഇംഗ്ലീഷ് സിലുന്റെ നാമം തിബ്ബത്തിലെ മഹാജാനമതകുകളിലും, ‘വണ്ണനത്താകം’, ‘ഹംപ്രശ്നിപിക’ എന്നിപ്പറിലും ലംഗകിരീചേരു ഒരു ശാസനത്തിലും കാണാശെന്നും തൃച്ചി പഠം യുണ്ട്. ഒരു അവശ്യകാക്ഷിത്തശപദങ്ങാറും ‘അവമംപ്രശ്നാസ്ത്രം’ എന്ന പേരിൽ ചപ്പട്ടി രചിച്ചിരുന്നതും ഇന്നും നൈപ്പാളിത്തെ ബുഖലുകളുടെയിൽ പ്രചരിച്ചുവരുന്ന എന്നും തൃച്ചി വിചാരിക്കുന്നു. ചപ്പട്ടിക്കുട ‘പഞ്ചരികം സ്നോറു’ അതിനും പല്ലവി,

“നിശ്ചല്ലുഹണ്ണു പമി വിചരതഃ
കോ വിധിഃ കോ നിശ്ചയഃ”

എന്നതാണെന്നോ ഈ പണ്ഡിതൻ മുണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളോ.

പ്രസ്തുതചല്ലവിയുടെ അംശാർത്ഥി കാളീപ്പാസന്റെ വിഭംഗിതിയംശങ്ങേ ഇതുമായി പരിചയരൂപങ്ങൾ ചുറ്റാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മരംരാജ അവശ്യകിത്തശപദങ്കരണം, ത

കുറം സ്വഹ്നമാനത്തിന് പാരീതിനാണെന്നു കാളിഡാസ കുതി 'മംഗലാജ്ഞകം' സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളവന്മായ മാല്യുമി കനാഗാജ്ഞ നന്നം താൻ ഇനിച്ചു ഒഴുമായ വിഭക്തിലെ (സിയാങ്കോട്ടിലെ) ഭാഷാവിത്തിയാണ് സ്വീകരിച്ചിരുന്നതും. കാളിഡാസനെപ്പോലെ, ചങ്ങാതി വരങ്ങചിയും ഇം ലസ്യനിനാമൻ എന്ന യോഗിയംഗിരുന്നതും ഇവിടെ സു ദണ്ഡിയമാണ്.

കൈ തനി മിന്നുവും യാമാസമിതിക്കണ്ണുവമണ്ണന മായി ഇന്നുള്ളവർ വിചാരിച്ചുവരുന്ന കാളിഡാസൻ താ ഞ്ഞികമത്താനസാനിയും, ബബ്ലുദേവപ്പോതുകാരനാമണ്ണു നു പരായനതും ഇന്നുള്ളവക്ക് വിശ്രദിക്ഷവാൻ വെവ്വേ തും തോന്നം. മാല്യുമികനാഗാജ്ഞ നന്നർ മഹായാനാഭു ഖുമതം ഭോട്ടേശത്തെ താന്ത്രികമതത്തിൽനിന്നിന്നു ഇന്നുമെ ടുതതാണ്. താന്ത്രികമതം സകലമതക്കാരെയും, സർവ്വ രാജുക്കാരെയും, സ്ത്രീപുരുഷരേഖാമന്ത്രേ ഈ ഇരുതരമനു പ്രവിശ്വാസരേഖയും, പണ്ഡിതനേയും, നിരക്ഷരകക്ഷിയേയും, പ്രളവിനേയും, സാധാരണനരനേയും, ത്രൂടിയിനു കണ്ണ ക്കൊണ്ടിരുന്നു. തങ്ങളിട പ്രശ്നത്തുകമതങ്ങളോടുകൂടി താന്ത്രികമതവും സ്വീകരിച്ചിരുന്നവർ മല്ലുകാല്പാരത തത്തിൽപ്പോലും ഉണ്ടായിരുന്നതായി കാണും. ഇന്നുതെന്തു ഭാരതത്തിലും ഇവരില്ലോതെയില്ല. താന്ത്രികമതത്തിന്നും ഇം സ്വകാര്യത്തെപ്പറ്റി കരെയായിക്കും വധ്യങ്ങൾക്കുമുന്നു കോഴിക്കോട്ട് 'മാത്രാംഗമി' വാരികയിൽ കനാ രണ്ടു ലേവെ നണ്ഡിലായി താൻ വിവരിച്ചിരുന്നു. താന്ത്രികമതത്തി നന്നർ നിലവനില്ലിനും ഇന്നുസ്വാധീനത്തിനുള്ളൂടുകൂടി കാണും,

ഓരതിയാദംഗങ്ങളെപ്പറ്റി അല്ലകാലം മുമ്പ് മനുഷ്യസ്വർഖം പ്രസിദ്ധികരിച്ചിരുന്ന സൂരണിയമായ തുടായിൽ ചുണ്ടിക്കണ്ണിച്ചിരുന്നതു ചുവടെ ഒപ്പശ്ശമാണ്. മറ്റൊരു സകല മത്രാധാരകത്വം വജ്ഞംമനനം വിധിച്ചിട്ടുള്ള ലേഖകിക്ക കാഞ്ഞങ്ങൾമുഴുവന്തരുന്ന മോക്ഷം നേടാമെന്ന താത്തിക മതം കാട്ടിക്കൊടുത്തിരുന്നു. ഇതു ലോകം പരിത്രജിക്കുകയോ, സമൃദ്ധായപരിജ്ഞാരികമാക്കുത്തലും നന്നാക്കുവാൻ മുകുക്കുയോ ചെയ്യാതെ, തീരുതിനൊരു അംഗവട്ടിക്ക് അംഗി കരിക്കുകയും ചെയ്യിക്കുന്നു.

മഹായാനമതങ്ങളിന്റെ യോഗാചാരങ്ങാവജ്ഞേശ്വരം പ്രാബല്യം പ്രാപിച്ചു വരുത്താനാണാവയിലെ സർവ്വപ്രധാന രായ ദേവതകൾ വരുത്താരിൽ ഒരാളായ പ്രോത്സാഹകത്തിലെ ഒരവലോകിത്രഗ്രഹങ്ങളായിസ്ഥപ്പനം തന്ത്രാഞ്ഞ നീലതാരജുഖാശൻ. ഇവരിക്കുവരുത്താണും ചീംങ്ങൾമാണും ഇതിന്റെ പ്രാബല്യത്തിനും ഒരു സമഖ്യാത്മകത്തിൽപ്പെട്ടു കാലം മുതലുള്ളതുന്ന വബ്ലു ചിന്മാൻ, വഞ്ചിക്കാത്തരഭ്രാവിൻസ്, കാഡ്രീസം, പഞ്ചാബീ, സിന്റ് എന്നീ ദേശങ്ങളിൽ സ്ഥാതിച്ച ചൗഢിക്കുന്നു. ഇവിടൊന്നിനു കുന്നുപ്പബ്ലുത്തിനു കുറം ശതകങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഇവ ഭാരതത്തിന്റെ ശേഷിച്ച ഭാഗങ്ങളിലും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഭാരതത്തിന്റെ പദ്ധതി മോത്തരഭേദങ്ങളിലും സമീചനാടകകളിലുമുണ്ടായിരുന്ന ഇവരുടെ ഇങ്ങവത്തിനാലും വരുചീംങ്ങളെൽ, ചീം, ഉപചീം, കേംഗ്രൂ, ഉപകേംഗ്രൂ, എന്നിങ്ങനെ പ്രാധാന്യം കുറഞ്ഞുകരണത്തുവരുന്ന മുറയിൽ തംതിരിച്ചു് വരുത്താനുകൂതിയുണ്ട് ‘മേ വരുത്തരു’ത്തിൽ പ്രസ്തുവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവ

അംഗം പ്രധാനമായവയുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ, ഒരു ദേശക്ക് ആം, എല്ലാ തിഹ്യങ്ങളിൽ ചരിഞ്ഞാൽ നാറുമെ ഉണ്ടാവിയിലെ, വികുംഖാദിത്രുമാംഗങ്ങൾക്ക് സാമിത്യസഭയിലെ നവരാത്രാങ്ങളിൽ ജീവചവിത്രുഗതികൾ ഗുഹിക്കവാൻ സാധിക്കും. ഇതിനു നിഃബന്ധം, ഇവരിൽ മാംഗൾപ്പുടെ മിക്കവക്കും പ്രസ്തുത രീതു ദേശത്ക്കുള്ള അനുരാധിപ്പിക്കുന്ന മഹിസുക്കാഴ്ചയിൽ പ്രവൃത്തിയാണ് അനുയായിരുന്നതു നാമാശം. ഇവയിൽ വലതിന്റെയും സ്ഥാനാശിവിവരങ്ങൾ എന്നും കണ്ണുവിടിക്കുണ്ടായി. അതുകൊണ്ട് ഇവയുടെ പ്രതിപാദനത്തിലേണ്ണോ ഇന്തി കടക്കാം.

‘ദേഹ വാസരാത്രു’ തനിൽ വാസുദേശരാജേശങ്ങളിലെ നാലു ചീംങ്ങൾ, രണ്ട് ഉപചീംങ്ങൾ, നാലു ചക്രവർത്തികൾ, പതിനൊല്ലും ഉപചക്രവർത്തികൾ, ഏന്നിവയുടെ നാമങ്ങൾ പ്രസ്താവിപ്പിരിക്കുന്നതു കാണാം. നാലു ചീംങ്ങളിൽ, ജലസ്ഥം ഇന്നാത്തെ ജലം നഗരത്തിലും, ക്ഷീരിയാശം അതിക്രൂരക്ക്ഷേത്രങ്ങം ശ്രീചവത്തുമെന്നും പേരുകൾ ഉണ്ടായിരുന്ന രബ്തപിണ്ഡിയിലും, കാമത്രാവം ചംഡാ നഗരത്തിലും, പുണ്ണഗരി കാല്യൈരത്തെ പുണ്ണും. നഗരത്തിലും സ്ഥാതിച ചയ്തിരുന്നു. പ്രസ്തുത നാലു ചീംങ്ങളേയും മഹിസുപുരാണങ്ങളിലേ പുണ്ണും, സമന്വചനേക്കം, ശരാശരിസും, പിരാജം എന്ന നാലു ബ്രഹ്മവദികളോട് സാദ്ധ്യപ്പെട്ടതാം. ചരിത്രാതിതകാലത്തു് ഇവ നാലും അരംഭം യില്ലാണു് നിന്നിക്കുന്നതു്. രണ്ട് ഉപചീംങ്ങളായ മാലവ തതിന്റെയും സിന്ധുനഗരത്തിന്റെയും സ്ഥാനങ്ങൾ അമാക്രമം അതുകൊണ്ടുതന്നരമാലവരാജ്യാനിയായ കാല്യൈരത്തെ

ഒവാധരയിൽന്തുമുഖം, അതിങ്കമിന്നമട്ടരയായ മുർട്ടാ നമാണൻ.

നാലു ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ മനുനി ഇൻഡ്യസ്'-ചീനാബു സംഗമത്തിനടക്കത്തുള്ള ആടി ഉത്തരമട്ടരയായ സൗഖ്യ-മാലിന്യങ്ങൾഡി, കാക്കണ്ണും സട'ലജോ നീനീരുത്തുള്ള കാത്രംഗരാജയാനി കഹ്റോരിലും സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ബാണചുമം, ശോണിതം, ഫോജകടം, അച്ചിഴ്ചുതും, തി കൂടം എന്നീ നാമങ്ങളിൽടി വഹിച്ചിരുന്ന ദേവീകൊപ്പം എന്ന മുന്നാംക്ഷേത്രത്തിന്റെ സ്ഥാനം, ഇന്നത്തെ പി ണ്ണിഭ്യൻവാൻ എന്ന ഗശമത്തിനു പടിഞ്ഞാറുള്ള കേതൻ ഗ്രാമമാണ്. കർമ്മാലും എന്ന നാലാമത്തെ ക്ഷേത്രം താഴീപ്പുപ്പമാലവരാജയാനി സിയാൽകൊട്ട് ഗശമത്തിലായിരുന്നു.

ഉപക്ഷേത്രങ്ങളിൽ, വിസ്യൂരു സമീപ മുള്ളു കമാരവേണറികും കാലൈരത്തെ വിസ്യുചവ്യതമായ പീർപ്പബന്ധാൽ പദ്ധതനിരജ്ജു സമീപമുള്ള റിബിവംജേരായ പെണ്ണരുടെ, അമ്മവാ പുഷ്പിംഗുടെ, രാജയാനിയായിരുന്നു. ഇം പെണ്ണരവംശത്തിലെ (പെണ്ണരവവംശത്തിലെ തല്ലു) ഒരു രാജാവാണ്. അലക്കൂണ്ണാണ്ണർ മഹാൻ പരാജിത നാക്കായ പോരുന്നും. മറ്റൊ ഉപക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പീലവം, ഇൻഡ്യസ്'-തീരത്തെ കാമിനീരു സമീപമുള്ള വാൺനി യുടെ ഒന്നഗ്രാമമായ ശാഖാതുരങ്ങും, ഉള്ളരും സപാത്തീനാഡി തീരയും, ലംപാക്കത്തിലെ കാഞ്ചിനഗരം കാഞ്ചുമാനാടിയുടെ ഉത്തരത്തിന്തുമായിരുന്നു. ചേണ്ണാമം, ശേഖാവ നീതീരം എന്നീ രണ്ട് ഉപക്ഷേത്രങ്ങളുടെ സ്ഥാനങ്ങൾ യ

മാനുകം പ്രമഗയരാജവംശമായ ചണ്ണപ്രദേശാതാരം കാളധ്യാനി രാജൈശ്വരിയും, രാമാധ്യാനത്തിലും ബോഖഭാരതക്ക്രമാളിയും വറന്തത്തിട്ടുള്ള ശരംഗാഗ്രഹം നിന്നിക്കുന്ന ഉത്തരവിനിവെലു ദോഹ്രാ നഗരത്തിനുത്തുള്ള ഗോഡാവരിതീരുമാണ്.

അവലോകനിത്യപരാഞ്ചിന്റെയും നീലതാരങ്ങടെയും ഏ നിംബം പിള്ളാലത്തു ഓതാനക്കിന്റെ പദ്ധിമതിരത്തും സ്ഥാപിച്ചിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ഒന്നേണ്ണം കൊട്ടങ്ങളും അംഗികവത്തിനു സമീപമുണ്ടായിക്കുന്ന മുലവാസത്തിലും, സമുന്നിവെലു ശബ്ദിമലങ്ങൾ, അമുഖം നീലമലങ്ങൾ, സബീപ മുള്ള കുർമ്മാധാര ചൊന്നാവചമേട്ടിലുമാണ് നിന്നിക്കുന്നതു്. കൊട്ടങ്ങളുംഗവതിക്കേന്നുത്തിലെ താലപ്പൂഖി തൊഴ്ച നാവൻ ശബ്ദിമലങ്ങൾ പ്രോക്കേണ്ടതിലും ഏന്ന ചായ ചൊഡിക്കുന്ന രഹസ്യം ഇതു ബഹുഖാക്ഷനാണല്ലോ. മലക്കുട രാജുത്തിലെ ഉലയപ്പുത്തത്തിൽ സ്ഥിതിചെറുകിക്കുന്ന പോതാളികത്തിലെ അവലോകനിത്യപരാഞ്ചിന്റെ നിംബം പീഠമെന്നാണ് ചൊന്നാവലമേട്ടിലെ പീംത്തിനു് എ. എഴാംഗതകത്തിൽ ഭാരതത്തിൽ സംഭവിച്ച മുയൻസ്രാവ് പേരിട്ടിരിക്കുന്നതു്. കേരളത്തിന്റെ അപരാമമാധ്യ മലയവും, ആരാജധ്യാനി കൊലത്തിന്റെ (കൊല്ലം, കൊള്ളംബും എന്ന നാട്ടങ്ങളുംനായിക്കുന്നതിന്റെ) പേരും കൂടിച്ചുത്തു് വിത്രുപ്പേട്ടത്തു് നിന്മിച്ചിട്ടുള്ള കൈ നാമമാണ് മലക്കുടമെന്നതു്. ഇം ചീനന്റെ മലയപ്പുതം സമുന്നമാണ്. കൊലനാമം ചെത്തു സുപ്പിച്ച മലക്കുടനെല്ലപ്പോലെയുള്ളിലും മരാരായ നാമം മുയൻ

സ്വാത്മിശ്വർ ചീനനായ ജീവചരിത്രകാരൻ ക്രിക്ഷ്യത്തിനു നല്കിയിട്ടുള്ള ‘ചാരുല’ എന്ന പേരിൽ കാണാം. കോല തിശ്വർ (ഒപ്പംഗലത്തിശ്വർ) തുടമുഖമായ കൊട്ടണ്ണ സ്ഥാരിലെ ശ്രീമുഖബാസപീഠത്തിശ്വർ കു ചീനത്രുപഭാണ്ഡ് ചാരുല എന്നതും. ശ്വേരാമലയിലെ മാളിക്കുപുരത്തും ഡാണ്ഡ് നീലതാര. ഈ ദേവി നാമഞ്ചിത്രനിശ്ചാണ്ഡാണ്ഡ് ഇതി ശ്വർ കു പേരാഡ നീചമദ എന്നതു് ഉത്തേപിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

ജലസ്യം ഫോഗിനിനിക്കും വിത്തമായ കു വാങ്ങപീം ധും പരമ്പരാ പണ്ണേരിക്കൽ അതുകുയിലും കുക്കുംത ന ഗരമും വന്നും, ഇതിനെ പിന്നീട് വരുന്നു സിസ്യ പേരിയിൽ പിന്നു പുതുൻ ജലസ്യരാജും പൊക്കിയെട്ട് തു തശ്വർ രാജധാനിയാക്കിയെന്നും മീറ്റുപുരാണങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. വരങ്ങു ജലസ്യത്തെ തേച്ചിരിക്കു കു കു ക്ഷമ്രിയസാമറതനായിക്കുന്നതുനിമിത്തം അംഗേ മത്തിനു ജാലസ്യരിനാമമെന്നു പിരുടം ലഭിച്ചു. പുരാണക്കമയമുസരിച്ചു്, ജലസ്യരപത്രിയും കുഞ്ഞശ്വപ്പന്തു യുഹായ പുരാണ മരണമടങ്ങത്തു ശോഖല്ലംഗരാമത്തിനു സഹിപ്പമുള്ള കു വന്നതിൽവെച്ചുയായിക്കുന്നതു നിമിത്തം ശോഖല്ലംഗത്തിനു പുരാഡും എന്ന പുരാഡ കിട്ടി. ശ്രീകൃഷ്ണശ്വർ കാലത്തെ ഉത്തരപ്രദേശാധാരിക്കു ഇന്നത്തെ സ്വദേശാധാരിയും കു പതിനാഞ്ചു ഏമർ അക്കലെ യുള്ള ഇന്നത്തെ ശോഖാ(ശോഖി)ഗ്രാമഭാണ്ഡ് പുരാണ അട്ടിലെ ശോഖല്ലംഗം.

ശ്രീകൃഷ്ണശ്വർ കാലത്തെ കംസരാജ്യാനിധാനിയിൽ നാ ക്കുണ്ണമട്ടിയുള്ള കൊഴുമി ‘ദൈവന്മാരുടെ നഗരമംഗലം

മൊട്ട' ഏന്ന നാം നഷ്ടിക്കിട്ടണ്ട്. ഇതു അവലോകി തേൾപ്പറഞ്ഞ ഉപവീംഘഷിൽ കണ്ണായ സിന്ധുനഗരം, അമുഖം മുംത്രാൻ, അരുൺ. കംസൻറു മുലഭദ്വനന്ന ബിജപ്പതിൽനിന്നാണ് ഇതിന്റെ മുലസ്ഥാനം (മുംത്രാൻ) ഏന്ന നാം ഒന്നിച്ചുതും. മുയൻസ്യാദിന്റെ കാലത്തു ദേവദാസി നിങ്ങളിൽക്കൊരു കുറ്റാംശം മുംത്രാനിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. അർക്കിഡ്ചുത്രാൻ സാംബഹാണ് മുംത്രാനിൽ കേൾക്കുന്നതും? കുറ്റാംശം മുംത്രാനിൽ വരണ്ണതിരിക്കുന്നു. സിന്ദിലെ സകലപ്രാചീനഃഭായ മസ്റ്റിംഗേവാലയങ്ങളിലും മക്കത്തെ അംഗിരാവീകരിക്കുന്ന 'മിഹ്രാബി'ൻ (പ്രതിമാനിക്കുന്നതിന്) പുരാണ മുംത്രാനിലേയ്ക്ക് ദർശനമുള്ള കുറ്റാംശാം 'മിഹ്രാബും' ഉണ്ടായിരുന്നതായി കാണ്ണാമെന്ന് 1912-ലെ 'ഇൻഡ്യൻ അന്റടികപ്പറിയിൽ' കാർട്ടർ ചുണ്ടിക്കാട്ടിയിരുന്നതും ഇവിടെ ശ്രദ്ധയമാണ്. ഇതു മുംത്രാൻ കുറ്റാംശം മുംത്രാനിൽ വിനാ സ്ഥാപിക്കുന്നമുണ്ട്.

84 സിലുഹാക്കട ചരിത്രത്തിൽ ക്ലീഡാനരാജ്യ തത്തിനു സംബന്ധം ഏന്നം ലക്ഷാപൂരിജൈനം ദണ്ഡ വിഭാഗങ്ങൾ കൂടാതെന്നും, സംബന്ധത്തിൽ കുറ്റാംശാം വാസ്തവാനമതമുണ്ടാക്കായ ഇതു ഗ്രൗണ്ട്രിയും ലക്ഷാപൂരിയിൽ ഇതു ഗ്രൗണ്ട്രിയുടെ സോദരി ലക്ഷ്മീകരണയെ വിശ്വാസം ചെയ്യുന്നതും രാജകുമാരന്റെ പിതാവും ഇവിടെ ഗാച്ചധാനിക്കുന്ന ഏന്നം പറയുന്നാണ്. ഇക്കണ്ണ തിമുഴുങ്ങപ്പെ തസ്മാശിലയ്ക്ക് ശാക്കംഡാ ഏന്നം ചേരിട്ടിരിക്കുന്നു. ശാക്കംഡിയും ശാംഭൂയും കാഴ്ചി(നീഡിസർസുപ്പരി)യുടെ

വന്നുയ്ക്കൊള്ളാൻ. സംഭലപ്പു ഇംഗ്ലേ എന്ന ഒരു തുപ്പവു ദിക്ക്. തക്കശിലയിൽനിന്ന് ഒരു ഇത്തവത്തിന്റെ മെരു ചുംതുള്ള ഒപ്പിച്ചീംഥായ ശ്രീപത്വത്തും, അമുഖം ക്ലീഡിഷാ സൗം, റവർപ്പിണിയിൽബാന്റും നിന്നിടന്നതും. ലക്ഷാ പുരിയായ കേതസ് ഗ്രാമവും റവർപ്പിണിയിൽ സംഭല യായ തക്കശിലയും നില്ക്കുന്ന അത്യുന്നിക്കമല്ലുംജിപ്പും പണ്ട് ഉണ്ടു എന്നും ഉരസ് എന്നും പേരുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതാണ് പ്രസൂതസിദ്ധചരിത്രത്തിലെ ക്ലീഡിഷാസു റംജും.

തക്കശിലയിൽനിന്ന് എൻ്റെപ്പത്തിയഞ്ചു മെരു തെക്കുകിഴക്കായി സിംഹപുരം എന്നെന്നായ നഗരം തന്റെ കാലത്തു നിന്നിങ്ങനെതായി ഇരയൻ്റെസ്യാം പ്രസൂചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ പത്രം ചെറുകായലുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായും ഇംഗ്ലീഷ് ചീനസഭാരി പരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് സിംഹപുരി ഇന്നേത്തു പിണ്ഡിക്കുവാൻനഗരത്തിന് അല്ലെങ്കിൽ കേതസ് ഗ്രാമമാണെന്നു കണ്ണിൽക്കൊണ്ടുമാം സ്വാധീനിക്കുന്നു. രാമായണത്തിൽ പരിഞ്ഞിട്ടുള്ള കേതകവണ്ണിയായിരിക്കും ഇതും. പില്ലോലവലകയായ സിലോൺനിലേപ്പും എബി.സി. ഓൺബാംഗതാമ്പുത്തിൽ ഒരു കടിയേറിപ്പുംപുംബും നയിച്ച സുപ്രസിദ്ധനായ വിജയൻറെ നഗരമായ സിംഹപുരിയും ലാറ(ലാട)നഗരവും ഇതുതന്നു. ഇതിനു ലക്ഷാചുരി എന്നും പേരുണ്ടായിരുന്നു തുനിമിത്തം സിലോൺനിനു സിംഹപുരംമെന്നും ലക്ഷയെന്നും നാമങ്ങൾ ഉണ്ടിച്ചു. ലക്ഷ ത്രിക്കുടഗിരിക്കു സമീപം നിന്നിലാം എന്നു എന്തിലും മിക്കും ഇതിനിന്നും ഇതിനു ത്രിക്കുടമെ

ന പേരം ഉണ്ടായിക്കൊന്തായി വിഖാരിക്കാം. ഒല്ലസ്യർ ത്തിനു പുറമെ, തക്കശിലയായ ജംഗലയും കേരളസ്ഥായ ല കാപുത്രിയും ഭോദ്ധിക്കുന്ന കൈ സാമനത്തായിക്കുന്ന വരുങ്ങി. സംഭവത്തിന്റെ കൈ മുച്ചുക്കേശഭായ സംഭരം ഭൂഷിച്ച ചുഡാശബരം എന്നായി തീന്തിക്കുന്നു. ഈ സംഗതികൾ കാരണം വരുത്തിപ്പിക്കുന്ന ജാലസ്യത്തിനാമിൽ, ജംഗലപത്താൻ, ശബ്ദത്സപാമി, ലക്ഷ്മപരൻ, രാഖണൻ എന്നീ വിക്രിക്കുന്ന ജിംഗ്രൂട്ടി കിട്ടിയിരുന്നു.

‘മഞ്ഞൾ ശ്രീമുഹക്കളു’ത്തിൽ കലിംഗഗാനുദ്ധീപിലും ഉ ദ്രസിന്ധുദ്ധീപിലും കാർത്തികേയനെ (കമാരനെ) ആരാധിച്ചുവരുന്ന എന്ന പരാത്മാരിക്കുന്നു. ഈ ഇരുദേശങ്ങളിൽ തക്കശിലയും റവത്പിണ്ഡിയും നില്ക്കുന്ന ഉദ്യുക്തം, അ മധ്യാ മല്ലൂരജില്ലയും, ഒല്ലസ്യദ്വാം സിംഹമപുരിയും നി ല്ലക്ഷ്മീ കലിംഗഗാനുദ്ധീപിലും അഞ്ചൻ. ഈ രണ്ടു ദേശങ്ങളിൽ കൂടിച്ചേരുന്നതാണ് ഇൻഡ്യസിനും ഒല്ലത്തിനുമിടയ്ക്കുള്ള ഇ നാനൈത സിന്ധുസാഗരദ്ധീപ്. ഈവിടെ കമാരൻറെ ആരാധന നടത്തിപ്പനിക്കുന്നതുനിമിത്തമാണ് മഹാഭാരതം സജാപ്പത്തിൽ ഇതിനു കമാരവിഷയം എന്ന പേരിട്ടിരിക്കുന്നത്. കമാരനാർ വാമനനാർ ആരയിരിക്കുമ്പോൾ, ശ്രീ കാര്ത്തര മാക്ഷണ്യാധ്യരാജാത്തിന്റെ ശ്രീമംഗാഡേശഭാഗ ത്തിൽ പണ്ണുവിലെ കൈ വാമനദേശത്തെ ചുവടെ ചേ ക്കുന്ന പ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു:

അവരാന്തിക്കാ ചെമ്മയായു
ശാന്തിക്കാ വിപ്രശസ്തുക്കാ

കൊക്കണ്ണ പാഞ്ചനാഥകാ
വാമനാ എവരാസ്തമം.

വരകച്ചിക്ക കമാരങ്ങാസനെന്നാം വാമനസ്പാമിയെ നാം ബിക്കപ്പെട്ടു കിട്ടിയതു് ശാഖയും ഈ കമാരവിഷയം, അമുഖ വാമനവിഷയം, മൃഗവനം രേഖ്മിക്കന കൈ സാമന്തനായതുകൊണ്ടാണ്.

ഹീരം എന്നതു സിംഹത്തിന്റെയും വാസ്തവികൾറ യും പഞ്ചായമാണ്. ഇജരാത്തിലെ സിംഹവിശായ ലക്ഷ്യവിശുദ്ധ രജാവു രാവനൻ തമിഴിൽ ‘വച്ചിരവെകി റൻ’ എന്ന ബിക്കം വരിച്ചിരുന്നു. വഞ്ചം എന്നതിനു വെരുടം എന്നൊരു ഗ്രൂപ്പവുമുണ്ട്. വിരാടം പേശരാണി കമത്പുരാജുത്തിന്റെ തലസ്ഥാനവുമാണ്. ഈ സംഗതികളിൽനിന്നു സിംഹപുരത്തിനു മത്സ്യനഗരം എന്നും പേരുണ്ടായിരുന്നതായി വിച്ചാരിക്കാം. ലാടം, എന്ന സിംഹനഗരനാം ഈശാടമായും വിലാടമായും ദിവിക്കം. വിലാടത്തിൽനിന്നു വിരാടം, അമുഖ വെരുടം എന്ന തു പഠിച്ചു. വായുവുരാണാത്തിൽ ആട്ടിരിഞ്ഞെല്ലാം പിഡിഞ്ഞെല്ലാം (ശ്രൂട്ട്) പ്രവീരൻ അദുച്ചതുവാം സുവർണ്ണവുരമായ കുഞ്ചിയിൽ നാട്വാൺിക്കുന്ന എന്നു് ഈഞ്ചെന പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു:

“വിസ്യാശകതിസ്തഞ്ചാവി പ്രവിശാ

നാമ പീഞ്ഞവാൻ

ഭേദ്യുന്നി ച സമാഃ ഷഷ്ഠിം പുനിം

കാഞ്ചനകാഞ്ച വെ.”

ഇതിലെ ശ്രൂട്ടപ്രവിശൻ എ. ഡി. കന്നാംഗതാജ്യാ അതിലെ പ്രമാശജ്ഞാനംചക്രവർത്തിയായ കുള്ളലോവാഡ് ഹിസ്റ്റ് (കടക്കഭോജൻ) ആണെന്നു എന്നു് കണ്ണുപിടി

ചുട്ടണ്ണ്. പിടിം എന്നതു വിരാദമെന്ന വേദാളി മത്സ്യം രാജ്യത്തിനേക്കാൾ മഹാരാജ ചേരാൻ'. ദിശവും (ദിക്ഷം) റീ ഷൈവും (രാട്ചവും) ഒരേ അത്മം സ്നേഹപ്പിക്കുന്നാണെല്ലോ. ഈ കാഞ്ഞങ്ങളും കിന്ന മത്സ്യപ്പരമായ സിംഹപുരത്തിനു കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ ഏന്നം വേദങ്ങളായിരുന്നതായി സിലബിക്ഷനും സം മേരിയൻഡാശയിൽ, 'വാൻ' എന്നതിനു മത്സ്യമെന്നും 'സി' എന്നതിനു സ്ഥലം_നഗരം_മെന്നും ശാന്തമുള്ളതു നിമിത്തം, വാൻ_സി (കാഞ്ചി) മത്സ്യനഗരത്തിനേക്കാൾ ഒരു പത്രായായി ഉചിഷ്കരിച്ചും ചെയ്യും.

എപ്പോഴെക്കൂടിലും തിയാനാർഗ്ഗങ്കാരൻ അഭ്യാസം എന്ന പ്രസിദ്ധുനായ വാഖ്യാതുസി ഉണ്ട് എ. ഡി. നാലുത്തിനാലീനാ സചീചിച്ചു' അനും വാത്മിയൻ രാജാക്കന്നാർ ദേശ്വരിക്കന തക്കാൾക്കിലും സന്ദർഭിക്കുന്നവായി. അപ്പോൾ ഈ സിലബഃനാഡം അയാച്ചുപ്പറ്റി എന്നൊരു വണ്ണായ വണ്ണായിരുന്നു. ചതുരജലിഘ്നം (മൺസിംഗ് നേരം) 'മധ്യാംശം' തനിനും അത്യുമായി ഒരു വ്യാവ്യാഹം ഒരു ചിച്ചു ദശാധ്യപാദനും എന്ന മീനും അചുവാച്ചുന്നും വാദത്തിൽ തോല്പിച്ചു' അവരുടെ ബഹുമാനം നേടി. ഈ വിവരം മദ്രാസ്സിനടക്കത്തും കാഞ്ചിവരെത്തു അരബൈപത്തമാനത്തിലെ സംബന്ധിവേദങ്ങളും 'ഹരിതനാലു'യിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

“അരിയുംവതയാർച്ചപുജ്യവാദാം
അവഭവാന്താദിനിഷാകസിഖഃന്തന്തുന്ന
അമഗണ്യപരാ ഹണ്ണിശാംശു-
പ്രമാശംചാച്ചുകവണ്ണാതാൻ പ്രപഞ്ചഃ”

തെങ്ങേ ഇൻഡ്യയിലെ കാണ്ണിവരത്തെ അഭൈപ്രത മംഗളിന്റെ മുലമന്മായ കേത്തല്ലിലെ (സിംഹപുരത്തെ) കാണ്ണിമംഗളിന്റെ അഭ്യുക്ഷനംയിൽനാരു ഈ ശൈഖ്യവാ ദിന എന്ന് ഇതു സ്ഥാപിക്കുന്നണ്ട്. ഇതിൽനിന്നും സിംഹപുരത്തിനു കാണ്ണി എന്ന പേരണ്ടായിരുന്നതായി വിശദസിക്കാം.

വിനെയും കാളീരാജാവായ ലളിതാദിത്രുൻ ഇക്കാവിഡൻ (എ. ഡി. 8-ാംതുകം) കാണ്ണിയിലെ കാമകോടിമാം സന്ദർഭിച്ച് അന്നേകം സാധുക്കൾക്ക് അന്നേദാനം ചെങ്കുതായി ‘രാജതരംഗിനി’യിലും വേദത്തിൽ മഹാപുരാണവിലാസത്തിലും ‘പുന്ന്യദ്വാകമഞ്ജരി’യിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സർവ്വിത്രകൃതികളിൽ ഈ ശാംകവം വിചരിച്ചിട്ടുള്ള രണ്ട് ദ്വാരകദാസം മുവരെ ഉണ്ടാക്കുന്നു:

“രട്ടാം കള്ളാടരാജാനിം പ്രസമേഖിവേൻ
കേരളിയാംയു കീഴ-

പ്രവൃം പ്രവൃംവയിച്ചുന്നചലവദിജമം—
ദ്വിരഘകുംഘീരപ്പള്ളാൻ

രൂപ്പാൻ രൂപ്പാലംഭംബന്നാനവി വിഭയദിംഡാ
വിദ്വഹ്നിഃ വിപ്പരെത്ര

ആകാണ്ണി കാമകോക്കീമംസമഭാസം
അിമുംരാം ദേവനാഭരണം.

ചൊളംനാംഭേതുലീലാവലയിതവസ്യാ—
മല്ലുകാഞ്ചും സുകാഞ്ചും

അമ്പുംചാഞ്ചും സപഞ്ചാപ്രമഥിതഹുകയാ—
ഭാദ്യാന്ത സ സത്രാട്?

യങ്ങളുണ്ടെന്തു ഭേദങ്ങളുാലുകയമല്ല വിഭാഗം
സാധാരണമായപ്രകാരം
നാളും ലക്ഷ്മാത്തരാണാമവി അംഗങ്ങൾ
ഒപ്പേ കാണ്ടീരിപ്പശേ.”

കനാംദ്രോക്കത്തിൽ പുംഖതിരിക്കുന്ന രട്ടം (സുരാജ്ഞം),
കണ്ണാടം (കനത്തിലും), കേരളം, കീരം (പമ്പാഡിം കിഞ്ചി
സ്) എന്നീ ദക്ഷിണാംതരം ദിശകളിൽ ചേരുകയും കണ്ണം,
രണാംദ്രോക്കത്തിൽ ‘ചോക്ക്’ എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിരി
ക്കുന്നതുനിമിത്തവും, ഇവയിലെ കാണ്ണിമംം സ്ഥിതിബന്ധ
ജീവന്നതു മദ്ദസ്തിനടത്തുള്ള കാണ്ണിവരത്താണുന്ന തെ
റിഡിലിച്ചുപോകുന്നതു്. ഈ ദിശകളെല്ലാം പഞ്ചാബി
ലും, കാഞ്ജീരത്തും, സിന്റിലും പഞ്ചാബായിക്കുന്നവയാണ്.
മെന്നും കീഴടക്കിയ സൗംഖ്യംാണ് ഇവയിലെ രട്ടം.
ജീവൻ കന്തംകുത്തി ഉത്തേപ്പിച്ചിച്ചതായി കാഞ്ജീരബൈണി
തിലും പാംബുന ജലംനബിയുടെ ഉത്തേപക്കണ്ണം ഈ ദ്രോക്ക
ഡാളിലെ കണ്ണാടം (കനത്തിലും) അതുകൊണ്ടു. ഈ കണ്ണാടകത്തെ
മിഹിക്കലൻ എന്ന കാഞ്ജീരനുപൻ ആതുമിച്ച കീഴടക്കി
യതായി ‘രാജതരംഗിനാ’യിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവ
യിലെ കേരളം ഉത്തേജിയായ സിയാൽക്കോട്ടിനുചുറ്റു
മുള്ള ഭാലവദ്ദേശമാണ്. ഉച്ചവിചരവസ്ഥവിനും പുത്രൻ
മനിച്ചാമനന്ന്, അമുഖം കണ്ണംവൻ സ്ഥാവിച്ച ഉത്തര
പാണ്യതാജ്യാനി ദർശനവും, അമുഖം മനിപുരമാണ്
ഇവയിലെ കീരം. ഇതു് ആഭിയിൽ ഇൻഡിസിനും തീ
രത്തിനു സമീപം മല്ലുരജില്ലയിൽ അരയിരുന്നു. ബെബ്രു
മാൻ (ബാബുവാമനചുരം) എന്ന് അഞ്ചില്ലാണി ഇതിനു
ചേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. അഞ്ചു റാഡ്രുന്നാണ് ഈ ബാബുവാമനൻ.

രണ്ടാംദ്വൈക്കതിലെ ‘ചോള’ (ചോല) എന്ന പറമ്പിൽക്കാശാപദത്തെ താരുടികൃതികളിൽ, കായൽ തടാകം എന്ന ഒരു ഭാഷാചിലെ ശാമ്പത്തിൽ, പ്രഥാഗിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. ഉഭാധരങ്ങളായി തെരുവുന്നതെന്ന സംസ്കാരത്തിൽ നീവാസരസപതിയുടെ ഉത്തരവസ്ഥയും വിവരിക്കുന്നും, അതു മേജവപ്പുത്തണിനടത്തുള്ള ചോല എന്ന കൂടുതലിലാണെന്ന ‘സംശാമതരും’ ചുവടെ ചേക്കുന്നതും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു:

“മേരോ പദ്ധമക്കുളം തു ചോലനാമ മഹാരൂപഃ
തനു ഒഞ്ചേരേ സപയം ദേവി മാതാ നീംലാറുതാരാ.”

സിംഹപുരം സന്ദർശിച്ച ത്രണയൻസ്രോതാം അതിൽ പത്രത്തു ചെറുകായചുകൾ ഉണ്ടെന്നു പാഠത്തിൽക്കണക്കപ്പോ. സിംഹപുരം നില്പിച്ചുന്ന സാർട്ടാബാഡിഞ്ചു പദ്ധതിക്കുമ്പോൾ ഈ തന്ത്രം അരണോകം ഒല്ലാംഖണ്ഡപാം കാണാകയും ചെയ്യാം. കാണുവി, ‘ചോഴാംഗാഭേദത്രഖിലാവലക്കിത്വസൂധാമല്ല’ തന്ത്രം ലാജന്നു രണ്ടാംദ്വൈക്കതിൽ പുന്നിച്ചിട്ടിട്ടില്ലതു് അതിനു ഇംഗ്ലെഷ് കായലുകൾ ചുറാറിയിക്കുന്നതുമിത്തംബാണോ. ഈ താണാം മിറ്റുക്കുളിടെ ബ്രഹ്മഃപദിക്കായ വിശാഖയും. വിശാഖ വിഹംഗത്തിന്റെ ഒരു ഗ്രൂപ്പേഡേം മാതൃമാണാം.

‘ബാട്’ എന്ന പദത്തിനു സുമേരിയൻ ഭാഷയിൽ മല, പവ്യതം, എന്ന അർത്ഥമുള്ളതു നിന്മിത്തം മലയം, മാച്ചവം, മല്ലം, എന്നീ നാമങ്ങൾ വഹിച്ചിരുന്ന രാജുത്തിനാ ലാടം എന്ന പ്രേരണ ലഭിക്കും. മാലവത്തിന്റെ അവത്തിനെയെന്നു നാമമുണ്ടെന്നു. അതുകൊണ്ട് അവന്തിക്കും ലാടചെന്ന പേരുണ്ടായിരിക്കും. മാലവത്തിനു മുണ്ടെന്നും

ചെണ്ണാണിക്കാലത്തു് ഉത്തരഭാരതത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന താഴി നദിലാൽ ഡേ തന്റെ ‘ഇന്ത്യാദ്വാരിശാസ്ത്രാധിക ഷണ്മിഥിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉത്തരമാലവം, പുർണ്ണ മാലവം, ഒക്സിനമാലവം എന്നാണ് ഈവയുടെ നാമ ക്രമം. ഉത്തരമാലവരാജയാനി കാല്ലിരാത്രെ രാജീഷരി ക്കു കുറെ വടക്കുള്ള ലോഹാരയിൻ (ലവപും) ഗ്രാമത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ഇതിനെ ലവക എന്ന ടോളുമി പേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. ശ്രീരാമചുതുൻ ലവൻ സ്ഥാപിച്ചു ഇ തിനു ശ്രൂവസ്ത്രിയും പേരുണ്ടായിരുന്നു. കഞ്ചുമന്ത്രം നബനിധിക്കു ശേഖയി എന്ന പത്രായുംഉണ്ടോ. ‘മേഘ’ ടു തിലെ കഞ്ചുവരവാസസ്ഥാനമായ തെക്കൻകാല്ലിരത്തു് ഇതു നിന്നിരുന്നതുനിമിത്തം ഇതിനു ശേക (ശേഖയിക) എന്ന നാമം മഹാഭാരതത്തിൽ നില്ക്കിരുന്നു. ഗ്രാമാന്തരിലെ പണ്ഡിതന്ത വല്ലിനഗഢത്തിനു വലഭിയെന്നതിനു പുറമെ, ഉത്തരലൂപം (ഉത്തരമാലവം) എന്ന നാമവും ഹ്രസ്വസ്പൃഷ്ടി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. പശ്ചിമാത്തരഭാരതത്തിലെ ലോഹിക്കാട്ടിൽനിന്നു പ്രജരാജ്യത്തിൽ വന്ന കടിയേറിപ്പായ്ക്കും അന്തരുത്തിൽ വലഭിയും സ്ഥാപിച്ചു എന്ന ടോഡ് പറയുന്നുണ്ട്. ഇവർ കാല്ലിരാത്രെ ലോഹിക്കയിനിൽനിന്നു വന്നവരാണുത്താനം.

പുർണ്ണമാലവത്തിന്റെ (ലാടത്തിന്റെ) രാജധാനി സിയാങ്കോട്ടിലും, ഒക്സിനമാലവത്തിന്റെ പിണ്ഡിക ഡാൻബാൻ-കേതല്ലുപ്പിലും സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. നമ്മുടം കീഴവെന്നതു ദ്രോം തുറാരുവത്രുന്നുനും ഒരു 888 മെരു വടക്കുപട്ടിനാട് (സിനിൽ) ഉണ്ടായിരുന്ന കൈ മാലവം

ക്ഷോണലാറം (ലാട) എന്ന പേരം, ഇതിനർഥം പരിസര ഗാമം മ്രാഹണപുരം (മ്രാഹണവും) എന്ന നാമവും വഹിച്ചിരുന്നതായി ഡിവൈസ്പ്രൈസ് പരിശീളിക്കണ്ട്. ഈ ക്ഷോണലാടമായ പിണ്ഡിഭവൻവാൻ-കെത്തല്ലിൽനിന്നും ഒരു കുടിയേറിപ്പായ്ക്കും സ്വാദിച്ചതാണ്. തന്നിമിത്തം ഇതിന്റെ മാത്ര ഗശരമായ പിണ്ഡിഭവൻ വാൻ-കെത്തല്ലിൽ മ്രാഹണനാഗരമാണ് പേരണ്ണായി കൊണ്ട് എന്ന സിദ്ധിക്കുന്നു.

പുന്നുക്കുണ്ണിനാലാടങ്ങളിൽ (മാലവദ്ദേശിൽ) നിന്നും പാട്ടുാലത്തേഴ്സിൽ രാജപുട്ടാണ്ണായിലെ ഇന്നത്തെ ഉദ്ദേശ്യത്തിലും ദിത്സയിലും (വിടിശയിലും), ബീംഹാർ - ബേക്കാളി ലും, കേരളത്തിലെപ്പുട തമിഴ്‌നാട്ടിലും ലാടങ്ങൾ സ്ഥാചി ക്കെപ്പുട്ടിക്കുന്നു. ഗയാനാറം നില്ക്കുന്നതു ബീംഹാറിലെ ക്ഷോണരാടത്തിൽ (ലാടത്തിൽ) അതുകൊണ്ടു. തമിഴർ ലാടത്തിനും ഇലാടം, വിലാടം എന്നീ മുച്ചങ്ങൾ നല്കിയിരുന്നു. കാഞ്ചിവരം എല്ലുന്നതും ഇത്തരം കൈ വിലാട തുംലായിരുന്നു. ബി.സരോനഗാസിന്റെ (വഞ്ചനാഗരക്ക്) തലവാദ്ദീനായി ടോളി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള മംലക (മാവിലക) കാഞ്ചിവരക്കാണ്. ഇതിൽ ലക്കണ്ണൻ ക്ഷോണലാട നാമം കാണാം. വല്ലവരാധ്യാനിയായിരുന്നു ഇതിന്റെ തുംബവച്ചും, മാവിലകയെന്ന പേരുന്നു വഹിച്ചിരുന്നു. തുമായ മാമല്ലപുരത്തിന്റെ (മഹാബലിപുരത്തിന്റെ) നാമവും മല്ലത്തിന്റെ (മാലവത്തിന്റെ) പേരും ഉംലക്കാണ്ടിരിക്കുന്നതും നോക്കുക. വടക്കൻശത്രുക്കാട്ടിലുക്കിലെ മുധിമല്ലത്തിനും വണ്ട് വിപ്രൻവേട് (മ്രാഹണപുരം) എന്ന പേരണ്ണായിരുന്നതും ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതാണ്.

കേരളവും ഒരു ലംടം (രാഖവം, ദലയം, ഉപ്പം) ആ അതിനാണ്. ഭാരതത്തിലെ ആധികാരികൾ ആളും വന്നവർ മഹാഭാരതം, പിന്നീട് വന്നവർ പഞ്ചഭാവിദ്യാലും മഹാബാരതം, ഒരുക്കം വന്നവർ പഞ്ചഗണ്യാലും മഹാബാരതം എന്നാണ്. ഇതിനേഷ്ടതയുള്ളിൽ മഹാഭാരതത്തിൽ ഇല്ലാത്തതുയിൽ കാണാം. പഞ്ചഭാവിദ്യക്കുടെ പേരുകൾ ചുവടെ ചേർക്കാം ‘ആസ്യാക്ഷരഭീ’ദ്രോക്തത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു:

“കണ്ണാടബൈശവ തെരുലിംഗഃ
ഹുണ്ണരാ രാജ്യവാസിനാഃ
ദ്രാവിഡാ ദ്രാവിഡാഃ പഞ്ച
വിസ്യാ ദക്ഷിണ വാസിനാഃ”

ഈതിലെ തെരുലിംഗർ (തെലുക്കർ) ആസ്യാക്ഷരം, ഹുണ്ണരാ ശ്രദ്ധിയിൽ ലാടമെന്നാം പില്ലും പത്രം ഹുണ്ണരാ അട കടികയറിപ്പുംപ്പും നിമിത്തം ഹുണ്ണരാത്തെന്നാം പോതുക കൂടുതൽ ദൈത്യന്തരനിനു വന്ന ലാടക്കം അമ്പവാ കേരളീയങ്ങൾ, രാജ്യവാസികൾ മഹാരാജ്യക്കാരം, ദ്രാവിഡർ തമിഴക്കാണ്. ആളുമായി കേരളത്തിൽ വന്ന നന്ദിതിരിമാക്കം ത്രിക്കാരായ ക്ഷണിക്കുന്നായരാജികളും, അഫിഷ്ടുതമായ ദ ക്ഷിണിഖാടത്തിൽനിന്ന് ആടിയിൽ പുംപ്പട്ട്. പില്ലും ലത്തു കേരളത്തിൽ വന്ന അല്പവക്ഷം ആസ്യാനന്ദതിരി മാർ ആടിയിൽ ഉത്തരലാടത്തിൽ(ആവസ്തായിൽ)നിന്ന് പുറപ്പട്ട് പഞ്ചഗണ്യക്കുടെ ഒരു ശാഖക്കാരായ ഉസ്സ (കരിസ്സ്) ആധികാരാണ്. കേരളത്തിലെ ശബ്ദരിമല മേംഗ്രൂത്താന്തരം ആടിഉടംഗമായ ഉള്ളംടങ്കുടെ (ഉർഭ-

ലാടങ്ങട, ലാടുമണ്ണക്കാങ്ങട) വർദ്ധനാമത്തിലും കേരള
തതിനെന്റു ലാടനാഥം കുറഞ്ഞാം.

പിണ്ണിഡിയൻവാൻറു പേരിലെ ദിഡൻ എന്നതു
ബണ്ണൻ എന്നതിനെന്റു കൈ നാടോടിത്രുവമാണ്. ചെം
രാണികകാലത്തു് ഇക്സ്പ്രസ്സോടരും ബണ്ണൻ സ്ഥാപി
ച്ചിരുന്നതും, പിണ്ണിഡി കൈ പ്രതിക്രോധംമേൽച്ചായി
നശിച്ചുവായതുമായ ബണ്ണകരാജുത്തിനെന്റു തലവന്മാൻ
മായ ബണ്ണകനഗരമായിരുന്ന ഇതു്. കംഡവതി, മധുമ
നീ എന്നീ നാമങ്ങളിം ഇതു വഹിച്ചിരുന്നു. ക്രിക്കറ്റു
ബണ്ണയൻ എന്നതു് കൈ പഞ്ചായത്തുനിമിഞ്ഞം, ഇതി
നു യമ്പുരം എന്ന പേരും സിലബിച്ചിരുന്നു. ഇതുകാരണ
മാണ് ടോളി ഇതിനു് ഇമേജസ് എന്ന പേരു നഷ്ടിയി
ടുക്കിയും. അമര ചെവവസ്പതൻ എന്ന പഞ്ചായത്തിനു
ഭൂപാ. ഇം യമ്പുരത്തെ ചെവവസ്പതമാജവംശത്തിലെ
അരംഗമായ തപതിയെ കൈ ചെംഗരും കാരവിനെന്റു പി
താവുമായ സംവരണനു് കല്യാണം കഴിക്കുകയുണ്ടായി.
കംഡവതിക്കു സമീപം മിരണ്ണുപർത്തം നിന്മിക്കുന്ന എന്ന
ബുദ്ധിഭാരതകമകളിൽ വരണ്ണതിട്ടണ്ട്. ഇതുമേൽച്ചു
യിട്ടാണ് കാഞ്ചിയെ കാഞ്ചുനം (മിരണ്ണു, സപ്രണ്ണം)
എന്ന പിഡശേഖജനപദ്ധതാടക്കൂടി മുകളിൽ ഉല്പരിച്ച പു
രാണാംഗം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ‘ബണ്ണ’ എന്നതിനു്
കല്പിച്ചവോക്കാതെ കെട്ടിനില്ക്കുന്ന ബെജ്ഞക്കണി എന്ന സി
ന്ദിരാജാജയിൽ അത്മഭാണ്ട്. ഇത്തരം അരുളുന്നതിനു് ‘കോ
യ്യലാസ്’ എന്ന ഗ്രീക്കിൽ പറയും. സിംഘമായ
കാഞ്ചിയിൽ ഇത്തും പത്രം കാലഘട്ടത്തിൽ ഇണ്ട്രേപ്പം. അ

നാമിൽ. അതിനു പ്രസ്തുതത്തിലെ കോലധാര തുച്ഛിക്കിനു ജനിച്ച കോലം എന്ന നാമവും കിട്ടിയിരുന്നു. കേരളരാജധാരി കോലവട്ടാനവും കൊട്ടണ്ണല്ലോർ കായലിനും പെതിയാറിനും ചാലശടിപ്പുഴയും ഇടങ്ങും സൗഖ്യം നിന്നിരുന്നു.

പിണ്ഡിപ്പാർവാൻ-കേതസ്സിന (ഒക്സിനാഹം തതിന്) ശ്രൂമദ്ദാഖ്യാരം എന്ന പേരഞ്ഞായിരുന്നതു : ഒക്കും വാഞ്ഞിക്കുന്നും ഇതിനും ഉത്തരവും അറിയുവാൻ ചെണ്ണാനിക്കാണ പംശാവലിയിലേയ്ക്കു കടക്കുന്നു. വാഘവും ബാതിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു മുഖ്യട ചെക്കുന്നു: യഹാതിച്ചറും അൻ സ്ഥാപിച്ച രംഗത്തിലെ ഒരു രാജാവായ ബവക്ഷി, അംഗൻ, വംഗൻ, സുമൻ, പുണ്യൻ, കലിംഗൻ, ബാലേയൻ എന്ന ആദ്യ പുറുന്നായഞ്ഞായിരുന്നു. ഇവർ സ്വപ്നാഭാക്തിത്താദ്ധ്യായ പേരുകളിലും ആദ്യ രാജു ഔദിം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവരിൽ ബാലേയനു വെലി ശ്രൂമദ്ദാഖ്യാക്കണം ദാനം ചെയ്തിരുന്നതിനിമിത്തം ഇംഗ്ലീഷ് മന്ത്രിനും ശ്രൂമദ്ദാഖ്യാനനും പേരും കിട്ടിയിരുന്നു. ഒരു മഹാഭാഗിയായിരുന്നു ബാലേയൻ. ഇംഗ്ലീഷ്ബല്ല-ശ്രൂമദ്ദാഖ്യാനം ഒക്സിനാലാടം സ്ഥാപിച്ചതുനിമിത്തം അതിനും ശ്രൂമദ്ദാഖ്യാരം എന്ന പേരുകളിൽ ലഭിച്ചു. ബാലേയൻ സ്ഥാപിച്ച രാജും ശ്രൂമദ്ദാഖ്യാനം പ്രസ്വാദം നും ഔദിം ചെയ്തിരുന്നു. കേരളിന്റെ ബാലറുഷിക്കം എന്ന പേരു കിട്ടിയതു ബാലേയനാമത്തിൽനിന്നുണ്ടാവാം.

ബാശലയം എന്ന സംസ്കൃതപേരിനും കോവർക്കഴി താഴ്യയാ അത്മം കാണും. എല്ലായഞ്ഞായിൽ കോവർ

കഴുതയെന്ന അത്മദിഷ്ട ശാന്തോസ് (സുരിയാനികളിടെ ‘ശാന്തോസ്’) എന്നതും, ലീകിൻ ഇതെ അത്മദിഷ്ട ‘ഒന്നാസ്’ (വേനൾ) എന്നതും, മഹാവിജ്ഞപത്യായങ്ങളും ണം. പുരാതനഐജിച്ചുകാതെ ആഡിലാപ്രരാജാവു രാജത്വം (രാ. ശാന്തോസം) സുംഭേവൻ മഹാവിജ്ഞതാനാ. ഇങ്ങനെ അത്മത്തിൽ ശാന്തോസിൽനിന്നും ഒരു ശത തന്റെ എന്ന ബിക്കം ചില ചേരരാജാക്കന്നാക്ക് ചെന്തമി ശൈക്ഷാവും നല്ലിയിരിക്കുന്നതു കാണാം. ചേരർ മഹാ ബലി-വിജ്ഞവിൽനിന്നും ഇനിച്ചുവരുണ്ടെന്നും എന്തി ശ്രൂം പറയുന്നണണ്ടോ.

ചെന്തമിൽ കോവർകഴുത്തും ശരാതരി (ആറു) എന്ന പദംയും. ഒക്കിനാലാടമായ പദ്ധതിലെ കാണ്ണി യിൽ ആഡിശേഷനാഗന്നർ (ശരന്ദരൻര) പദ്ധക്കാരൻ മുസ്തപുച്ചിൻ (കനാംകംഡാനചക്രവർത്തി കുളം). കുടകുംബാജൻ) നാട്വാണിയന്നാളും. ഒരു ശരന്ദരാധികാരി ക്ഷേരുകളും ആറു ആറു ദിവിജംലയത്തിനു (യമനഗര പദ്ധതിനു) സമീചം നിന്നിക്കുന്നതായി മത്സ്യപുരാണ തനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ആറു ആറുമഹാശാഖാ കാണ്ണിയായ കേതസേ. ഇതിലെ കാമകോടിമംത്തിൻരം അഭ്യുക്ഷനായിക്കൊണ്ട വികുമാഖിത്രുഹംഞൻ ബുധപ്പുരുഷൻരം ഉച്ചജജനിസദ്ദൂഢിലെ ഒരു രത്നാകാര ശക്തി, അമുഖം മുക്കണ്ണൻ. മൂന്ന് കാണ്ണിയുടെ ആറുപുരം എന്ന പേരിൽ നിന്നും പത്രാശ്രൂഷൻ എന്ന ബിക്കംബും ശക്തി കിട്ടി. 84 സിഖനാങ്കട ക്ഷുദ്രത്തിൽ മൂന്ന് പത്രാശ്രൂഷൻ മഹാനാ മന്ന് എന്ന പേരും നല്ലിയിട്ടുണ്ട്. കാണ്ണി മത്സ്യനഗരമാ

ണ്ണപ്പും. മതപ്രതിനിധിക്കുകമെന്ന പദ്ധതിയുണ്ടപ്പും. തന്നീമിന്നും ഒരു മുകളക്കരണമായി.

ഉച്ചാജ്ഞനിസ്ഥപ്പിലെ ഘടകപ്പ്രവായ മേഖലകവിതകൾ 'മഹാരൂപപ്പം' കാലുത്തിൽ മുഴുവായ മൂന്ന് ഒക്കവിനെ ശക്രന്തുന്നനു പെരിൽ അസ്ത്വാവിള്ളിട്ടിട്ടും ദ്രോക്കം ചുവടെ ഉല്ലമ്പിക്കുന്നു:

“മുഖതന്ത്രിശക്രന്തുപ്രചരതരുവാ—

ലഭ്യസാമ്പിത്രുവിള്ളഃ

സാമ്പഃ സംബുദ്ധത്വിസമേഖലവി പരകവിതാ—

മംഗണോ മാത്രമുള്ളാൻ

പ്രാണിഡാശ പ്രാണിഡാശത്വിത്രബൈശർണ്ണനിഖിലിഡാശ

ശ്രീമഹാനേര യത്ര മേഖഃ—

[ഭരമ—]

എം ദ്രിംഗാധനാട്ടിലുഡയവദനവധം

വാമ്രുക്കണ്ണഃ സ മേഖഃ?”

ഘടകപ്പ്രവർ മേഖനും ഗോരക്ഷനാമനുന്ന ദേഹി വികിട്ടുണ്ടായിരുന്നതു വിനീടി അസ്ത്വാവിക്കുന്നതാണ്. ശങ്കവായ ദത്താദ്രുതനും രചിച്ച ‘അവധ്യതഗ്രിത്തയുടെ വട്ടംഡണ്ഡ ലൈബ്രറിചക്ക പ്രതിയിൽ, ഇതിനു ‘ദത്താദ്രുതാഗ്രക്ഷസംഖാദം’ എന്ന പേരു നല്കിയിരിക്കുന്ന തായി പ്രാഹ്യസ്ത്രം തുച്ഛി ചുണ്ടിക്കൊടുത്തിരുന്നു. ഇതിൽ തിനും ഗോരക്ഷനാമനും മേഖനും ശങ്കരിശ്ചനാണും അനുഭവിക്കാം.

കുറച്ചതുപം കംബോജം മുതലായ നാമങ്ങളിട്ടും പ്രാശ്നജ്ഞനാതിഷ്ഠാജ്ഞത്തിന്റെ തന്മാനമായ ചാബോനഗാര ദാണി വജ്രയാനാഭത്താങ്കാട മുന്നാംപീംബാധ കൊമ്പത്രം

പീം. കാമത്രുവമെന്ന പേരുള്ള മന്ത്രസ്ഥാനിന്നു തൊട്ട് കു
ക്കുന്ന പുംബംഗാർഡാഗത്തിനു ശേഖരണ ചേരു
ണ്ട്. ഇതുവാലെ പാശാവിലെ കാമത്രുപത്തിന്റെ തെ
ക്കൻഡാഗത്തിനും, കുട്ടിംഗതിന്റെ തെക്കെകിഴക്കൻഡാഗ
തതിനും ശേഖരണ ചേരു പണ്ടുന്തായിരുന്നു. ചംഡി
നഗരത്തിലെ ഭേദികാചുഡിട (നീലസരസപതിജ്വാട) ദ
ശാംമേരുവായി കാഴ്ചിപ്പാസന് ഇം സൗഹ്യിഖ്യമായ
പേരു കിട്ടി. ഇതിന്റെ ഒരു ഭാഗമായ ശേഖരത്തിൽനി
ന്നംഭായ ശേഖരപാദനന്നു പേരുവെച്ച് ഇട്ടുമും ‘സാം
വ്രസ്തി’എന്നു കുറഞ്ഞു രചിക്കുകയും ചെയ്തു. സാംവ്ര
ദംജാങ്കട ഒരു പ്രാഥാനികതയായ ഇംഗ്രേസ്റ്റിൽ
നേരം ‘സാംവ്രസ്തി’ക്ക് ഇപ്രകാരം ഒരു ഉത്തരവാച്ചു
കുറഞ്ഞു ഇംഗ്രേസായ കാഴ്ചിപ്പാസൻ രചിച്ചതുമിൽനേരം,
അതുവരെ കാശ്ച്ചങ്ങളിട മന്ത്രവന്തിയിൽ നിന്നുന്ന ഫു
ത്തികാരൻ ഉപവശ്യൻ ബോധായനന്റെ ‘കുതാക്കാടി’
എന്ന മീമാംസപുത്രി, അമുഖം ആശ്ചൂരം, പിന്നപറതിയി
ലേജ്ഞു തുല്യപ്രേക്ഷപായി. ഇതിൽനിന്നുണ്ട് കാഴ്ചിപ്പാസ
നേരം കോടിജിത് എന്ന ബിജദം ഉത്തരവിച്ചതു്. കോടി
ഡയ (‘കുതാക്കാടി’ഡയ) തന്റെ സാംവ്രജാശ്ചംദ്രവേദാ ജ
യിച്ചുവന്നായതുമിൽനേരം കാഴ്ചിപ്പാസൻ കോടിജിത് എ
ന്ന ബിജദം കിട്ടി. ശൈലീൻ (ശേഖരൻ) എന്ന പദത്തി
നു നേപ്പാളിഭാഷയിൽ ഇടയാനന്ന അന്ത്യഭിംഗ്. ഇതിൽ
നിന്നുണ്ട് ശേഖരപാദനായ കാഴ്ചിപ്പാസൻ കാഴ്ചിക്കംന
തതിനുമുമ്പ് നിരക്കുകൾക്കിയായ ഒരു ഇടയായിരുന്നു എന്ന
നാ കമ്മ ഉത്തരവിച്ചതു്.

ഉജൈജനിസദ്ദിലെ മറ്റൊരു രത്നമായ ഒപ്പോൾ ഏടക്കപ്പുറൻ ധർമ്മശാക്കൻ മഹാപത്രമന്നന്നു രാജധാനി വാരാനസി നിന്നിരുന്ന ചംഡിനഗരത്തിലെ സാമനത്രാജ്യവായ ശ്രാവിച്ചറ്റനാണ്. ഇത്രേമത്തിന്നും ഒരു തുലനം, വൈശാലി(സിരാക്കോട്ട്)രാജാവുമായ തന്ത്രം ഹരിയാണ് ഉജൈജനിസദ്ദിലെ വേതാളിട്ടുണ്ട്. വേദാലിനെയും പേരുമാണായിരുന്ന വൈശാലിയിലെ റൂപവായതുകൊണ്ടാണ് ഇത്രേമത്തിനു വേതാളി(വേദാലി)ട്ടുവന്നു നാം സിലിച്ചുതു. ഈ വൈശാലി ഒരു മലയാളവാദിക്കോട്ടേ അതുകൊണ്ടും ഒരു കാശാലികളുടെയും തൃടിയായിരുന്ന ദർത്തുമരിക്കിൾ ഇവയുടെ തൃടിത്തിൽ മലയാളിൽ നന്ന് എന്ന യോഗിഭിക്കുമ്പുഴ സായിരുന്നു. ഇവർ രണ്ടുപേരെയും ഇന്നത്തെ വംഗാളി പണ്ഡിതന്മാരിൽ ചിലർ വംഗാളികളുംകിയിരിക്കുന്നു!

വംഗാളിലെ ഗൗഡ്യദിനത്തിന്നും ഒരു ഔഗമായി അന്ന ടിപ്പുറജില്ലെങ്കിലും വാട്ടികാരത്തിനു സമീപമുണ്ടായിരുന്ന പിതൃമഹുരത്തെ രാജാവാണ് ശ്രാവിച്ചറ്റൻ എന്നും ഇവർ പറയുന്നു. ദർത്തുമരിയോ, ഇവിടെത്തു കോമില്ലാണെന്നും സമീപമുള്ള കമ്മന്തരനഗരത്തിലെ, അമ്മവാ വൈശാലിയിലെ, രാജാവും. ധർമ്മശാക്കൻ മഹാപത്രമന്നന്നുണ്ടാക്കി രാജധാനിയായിരുന്നതുനിമിത്തം അത്രേമത്തിന്നും മരംബ ബിജമായ പിതൃമഹിത്രുംപും എന്നതിൽനിന്നും ചംഡിനഗരത്തിനു പിതൃമഹിം എന്ന പേരു കിട്ടിയിരുന്നു. ഇതും ഈ പണ്ഡിതന്മാർ അറിഞ്ഞതിട്ടില്ല. ഇതുവോ ലെ സിരാക്കോട്ടിന്നും കമ്മാലം, കവൈശാലി എന്നീ

നാമങ്ങളിൽപ്പും ഇവർ അപ്പത്രാണ്. ചിന്നാചും ഇം വൈശാലിക്കാൻ അന്തരാശിംഹൻ എന്ന ദത്തനേതയും ഇവർ ഒരു ക്ഷേമംഗാളിച്ചാക്കിയിട്ടുണ്ട്!

ചംബാനാഗരത്തിലെ ഒരു രാജാവായ സാമിലും കാളീപാസനായ ചപ്പടിഭാമനു ബഹുമാനിച്ചിരുന്ന എന്ന പോരാട്ട പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടോള്ളു. ഈ രാജാവിന്റെ മാത്രമാം സിംഹചരുൻ എന്നായിരുന്നു. സിംഹനു നാടു പ്രാത്യുത്തമിൽ സിഹമനായി. ഇതു ഭഞ്ചിച്ചു സാമിലു നാവുകൾക്കും ചെയ്തു. ചരുവംശമന്ന പേരുള്ള ചംബാരാജവംശത്തിൽ ചരുനേന്ന പഠത്തിൽ അവസാനിക്കുന്ന പേരുകളോടുകൂടി പത്രുംപാർ ഉണ്ടായിരുന്നതായി താരാനാമൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവർ മുണ്ടു ധനംൻ, കമ്മൻ, പുക്കൻ, വിഗമൻ, കാകൻ, സിംഹൻ, ബാലൻ, വിമലൻ, ശോപീ, ലക്ഷ്മിനൻ എന്നാബരാണ്. ശോപീചരുൻ ഇം വംശത്തിലെ ഒരുവിലത്തെ രാജാവാണെന്നും എത്തിച്ചേരു ഇള്ളതുകൊണ്ട്, ഇംഗ്രേമത്തിന്റെ അന്തരാജനായ ലളിതപുഞ്ഞൻ രാജാവായില്ലെന്ന വിചാരിക്കേണ്ടിവരുന്നു. സിംഹചരുൻ, ബാലചരുൻ, വിമലചരുൻ, ശോപീചരുൻ എന്നീ നാലുപേരും കാളീപാസൻറു സമകാലീനരാണ്. അന്തുകൊണ്ട് സിംഹചരുന്റെ പിതാവായ കാമചരു നീറു വാഴുക്കാലത്തോ ഇംഗ്രേമത്തിനീറു ഒരു പ്രജയായി കാളീപാസൻ ഇനിച്ചു എന്ന വിചാരിക്കാം. അനു ചംബാ രാജും പ്രാബല്യത്തിൽ എത്തിയിരുന്നില്ലെന്നും, ഇംഗ്രേഷ അതിനീറു പുതുൻ സിംഹചരുന്നാണ് അതിനീറു പ്രാബല്യം സ്ഥാപിച്ചുതന്നും ദോശഗംഗിനീറു ചംബാചരിത്രത്തിനുനിന്നും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തും.

ഈസ. നഘ്നപ്പട്ടപായിരിക്കുന്ന പതഞ്ജലിഭാംഗ്ര
ഖ്യാവ്യാനമായ ‘ഭാഗവത്തി’യടക്ക കത്താവായ വിമലമ
തിയാൻ ഗോപിചന്ദ്രന്റെ വിതാവായ വിമലചന്ദ്രൻ.
ചാബായിലെ ചന്ദ്രവംശത്തിലെ ഒട്ടവിളത്തെ റൂചനായ
ഗോപിചന്ദ്രജാംഗ്രു, മാതൃലൻ ദർത്തുമരിയേണ്ടം സന്റു
സികള്ളാക്കിയ കേമം സിലുൻ ഇലന്ധരിയാണുന്നു താരാ
നാമൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ജാലസ്യനീനാമൻ വരക
ചിയാനാംഗ്രു. ഗോപിചന്ദ്രന്റെ സമാനത്രാഗവും സ
ന്റാസവും ഉത്തരഭാരതത്തിലാസകലമുള്ള ഇനക്കീയഗാന
കത്തംക്കുന്നാർ എററവുമധികം ഇംഡ്യപ്പട്ടിക്കുന്ന ഒരു വി
ഷയമായിരുന്നു. സിനിലും ബലുപിസമാനിലുമുള്ള ഗ്രാമീ
ണമായ മാന്ത്രജാംഗ്രു മുപ്പിടിനേംജാംഗ്രുടി ഗോരക്ഷനാമ
നോട് ഏടിപ്പിച്ച ഗോപിചന്ദ്രനയും, ദർത്തുമരിയായ
വേതാളുടേനേയും പീറക്കൻ (മതമുരക്കുന്നാർ) അരുക്കി, അര
വരക്കു ബഹുഭാന്തം വേതാളുടുത്തൊന്നു പ്രാചീന
മായ റൂത്താസമിതം അരുംലാഡുമും നടത്തിവയന്നണ്ണെങ്കിൽ
നോ 1982-ലെ ‘ഇൻഡ്യൻ അന്റർക്കപ്പറി’യിൽ കാട്ടൻ
എഴുതിയിരുന്നു.

വിമലചന്ദ്രൻ ധന്മകീന്തിയുടെ സമകാലീനനാ
ണുന്നും, ഗോപിചന്ദ്രൻ രാജാവായതു ധന്മകീന്തിയുടെ
മരണകാലത്തിനു സമീപിച്ചായിരുന്നു എന്നും താരാനാ
മൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതുചൂശു, ദർത്തുമരാ എ.
ഡി. എഴാംഗത്താബുത്തിൽ ജീചിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്നും ഇന്തോ
സിജ് എന്ന ചീറാസംഖ്യാരിയും പറഞ്ഞതിരിക്കുന്നു. ഇവ
കൂടുതലുപ്പിച്ച് എ. ഡി. എഴാംഗത്താബുത്തിലുന്നും വ

മലച്ചറുനം, ശബ്ദപ്രഭാ ച്ചറുജം, ആ ശതകത്തിലെ പ്രസി ലബ്ധായ ബൈജ്ഞാനിക്കൾ യഥക്കീതിയിടെ സമകാ ലീനരാഡി, ജീവിച്ചിരുത്തെന്നതെന്ന ചിലർ വിചാരിച്ചുവരുന്നു. ഇതു ശരിയല്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഈ യഥക്കീതിയെ അശ്വി, എ. ഡി. അംബുംഗാതാബൃത്തിലെ ഒരു പ്രസിദ്ധ നായ ബൈജ്ഞാചാര്യർ യഥന്ത്രാത്മകനാണ് താരാനാ മൻ യഥക്കീതിയാക്കി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതും. എ. ഡി. എഴുംഗാതാബൃത്തിൽ രേത്രുമരി ജീവിച്ചിരുന്ന എന്ന ഇൻസിഡിന്റെ പ്രസ്താവന ശരിയല്ലെന്നും, ഇങ്ങോമം എ. ഡി. അംബുംഗാതാബൃത്തിലാണ് ജീവിച്ചിരുത്തെന്നതും ഡാക്കുർ കൗത്തകൻറാജാ മതലായവരുടെ ശവേഷണ ഒപ്പം സുചിപ്പിക്കുന്നണണ്ട്. ഭട്ടിയന്ന ത്രം രേത്രുമരി എന്നതിലെ രേത്രുപദ്ധതിജാണ്ട്. ഇതുകൊണ്ടാണ് എ. ഡി. എഴുംഗാതാബൃത്തിൽ വലഭിനഗരത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു വൃക്കരണകാവുത്തിന്റെ തന്ത്രാധാര ഒരു ഭട്ടി ‘വാക്കുവദിയ’ എന്ന പതഞ്ജലിഭാഷ്യത്തിന്റെ സുപ്രസിദ്ധായ വ്യാപ്താനന്തരത്തിൽ രേത്രുമരിയാണെന്നും ഇൻസിഡ് തെററിലെച്ചുതും.

വംഗാളിലേയും ആസ്സുകിലേയും കംബോജമായ (കാമരുപമായ) ഭേദത്തുള്ള ഓനാജ് പുർ ജില്ലയിലെ ഒരു നാട്ടവാഴിയും, വാലവംഗാതാജാവു വിത്രുമഹംപാലൻ മുന്നാ മരുന്നു കുട്ടി സാമന്തരാജായ കുട്ടി കണഞ്ഞരഘടാവംഖിക്കു ദാരി അവിടെന്നെ വംഗാഡ് ഗ്രാമത്തിൽ കുട്ടി ശിവക്ഷേത്രം പണ്ണിയിച്ചുതു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടും കുട്ടി ശാസനം കണ്ട്

പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ ഈ കണ്ണൂരലുടാവഷ്ടം കുംബോ ജാനപദയജ്ഞനം, ‘ഗൗഡ്യചതി’യുമായിരുന്ന ഏന്ന പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു കാണാം. ഇതിൽനിന്ന് അതിഗൗഡ്യകുംബോജവും, വൃംഗാളിലെ ഗൗഡ്യ-കുംബോജത്തിനും മാതാപാതയ വഞ്ചാബിലെ ചംബാരാജുത്തിലെ റൂപ നാങ്ങം കണ്ണൂരലുടൻ ഏന്ന ബിക്കം വധിച്ചിരുന്ന ഏന്നും അനുമാനിക്കാം.

കണ്ണൂരലുടൻ ഏന്നതിലെ കണ്ണൂരൻ ഏന്നതിനും അതനയെന്നം, എട ഏന്നതിനും അതനകൾ തുടിച്ചേരുന്ന തു് ഏന്നം അത്മദാതാളുംപോലും. അതനകാരനെന്നും അത്മ മുള്ള മേഘാഭിരക്ഷവും, ലഡക്പ്പറൻ ഏന്നതും ഏങ്ങ നൈ ഉത്തേബിച്ചു ഏന്നും ഈ സംഗതികളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. കപ്പറം (തലയോട്) കാപാലികളുക്കുന്നാക്കടെ പതിവുപോലെ ഈ മുഖവന്നുരുത്തില്ലപ്പേട്ട ശോരക്കുന്നാമൻ ലഡക്പ്പറം ദാരിച്ചിരുന്നു. തനിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിനെന്ന (കണ്ണൂര) ലഡൻ ഏന്ന ബിക്കത്തോടുടരുന്ന കപ്പറപുടം ചെക്കികയും ചെയ്തു. വേദാലിയിലെ രാജകുടം ബാംഗമായ മാതാവിൽനിന്നും ശോഭിച്ചുറുൻ മേഘാനും വേതാളുമേഘാനെന്നം, ഗൗഡ്യദേശത്തെ വേദാലിയിലെ രാജാവായതുനിമിത്തം ശ്രദ്ധുചരിക്കും ശ്രദ്ധുക്കുന്നം ബിക്കദാതാളുന്നും ലഭിച്ചിരുന്നു.

പ്രസ്തുത ഗൗഡ്യദേശത്തെ വേദാലിയിലെ ലിള്ള വിശാഖവംശാളത്തിലെ കുട കമാരിയാണു് ഉച്ചൈജനിയിലെ സദസ്സിലെ നവരത്നങ്ങളുടെ നാമനായ ബുധയുള്ളം വിക്രമാഭിത്രം യാഗം മാതാവു്. ഇപ്പുകാരം ഉച്ചൈജനി

സദസ്സിനോട് ഉറംബന്നധമണ്ഡായികന്ന പദ്ധതിലെ
ഗൗഡ്യത്തെപ്പറ്റി ചില കൂട്ടത്തിലെവരുമാം ഇനി മു
സ്ലാവിക്കാം. അമുന്നയുടെ ഉള്ളത്തിന്മാനത്തിനും ചുറുള്ള
അഭ്യർത്ഥിനും തന്റെ കാലത്തു് (എ). ഡി. പതിനൊന്നാം
ശതാബ്ദത്തിൽ) ഗൗഡ്യമെന്ന നാമമുണ്ഡായിക്കുന്നതായി
അംഗങ്ങിരിഞ്ഞി മുസ്ലാവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒലംനമ്പിക്കം, അ
തിനെ കിഴക്കൻപോഷകനാടി സിന്തിനം (സിന്യുവിനം)
അമാങ്കുമം അമുന്നയെന്നാം, ഗംഗയെന്നാം പേരുകൾ കാ
ഞ്ജീരെപ്പുതിയും നല്ലുനാണ്ടനു ചുഡയിൽ ചുണ്ടിക്കാട്ടി
യിരുന്നു. പദ്ധതിമുഖ്യമായ പുതിനാടിനിനും ഇനിപ്പു
ആനിനേക്കെ എന്ന നാമം വഹിച്ചിരുന്ന പർശ്ചാർ വാ
ത്തിനും എന്ന കേളി വരണ്ടിട്ടുണ്ട്. കൂറാക്കല്ലുരാജാ
വു് അശോധമാണ് ഒരു ഗൗഡ്യനുചെന്ന പരാജിതനാക്കി
വയിച്ചുതിനെ ആസ്സിച്ചു ‘ഗൗഡ്യവമോ’ എന്ന പ്രാതൃ
തകാവും വാക്കുപതികവി ചെവിച്ചിരുന്നു. ഈ ഗൗഡ്യ
തന്ത്ര ഒരു മുച്ചുപുരാണം, അദ്ദേഹത്തിനും ‘ശരദിന്ത്ര
പാദധിപതിയും മഹാദിപതിയും’ എന്നും കരസമമാക്കിയ ഒരു വത്സ
(കൂറാക്കല്ലു) രാജാവിനെ തന്റെ പുംബികനായ മുവൻ
പരാജയപ്പെട്ടുത്തി എന്ന രാജുക്കുടച്ചാകുവത്തി ശ്രോവി
ന്നും മുന്നാക്കുന്നു ഒരു ശാസനത്തിൽ മുസ്ലാവിച്ചിട്ടുണ്ട്.
ഈപ്രകാരം ഗൗഡ്യരാജാവുമായി വെച്ചു വത്സരാജാവു
വെന്ന ഗൗഡ്യം, ഗംഗ, അമുന്ന എന്നീ നദികളുടെ ഈട
ലും ഇതാണെന്നു മററുന്ന രാജ്ഞുക്കുടശാസനം ചുണ്ടിക്കാട്ടാ
തെയ്യിന്നിട്ടുമില്ലെ. ഈ ഗൗഡ്യപത്രത്ത് ‘ഗൗഡ്യാൻ സദ

ദ്രാശ്വയാൾ' എന്ന വള്ളിച്ചു് ഈ സമ്പ്രദായമായ, സി സ്ഥാപനരംപരിപിന്ന തൊട്ടകിടന്നിങ്ങനു എന്ന ക്രമക്രമം മുതൽ മെംബർരാജാവു് ഇംഗ്ലാനവമ്മൻ സുചിപ്പിക്കു കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

കൈ ക്രമക്രമം മുതൽ വെന്ന ജയാപീഡൻ വിന്നയാദിത്രംനന്ന കാഴ്ചിരാജാവു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ (വഞ്ചി) സിംഹാസനം കൈകല്ലാക്കിയതിനേയും, മറുവാക്ക കാഴ്ചിരുചൻ പ്രവര്ഷേനന്ന രണ്ടാമൻ ഉജ്ജൈനിയിലെ വിക്രമദിത്രമഹാശ്വൻ അപധമിച്ച കൊണ്ടുവോയിക്കുന്ന തന്റെ പെത്രക്കമായ വജ്രസിംഹാസനത്തെ പീണഭട്ടത്തിനേയും, 'രാജതരംഗിനി'യിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്താവണ്ണം തിലുള്ള സിംഹമചുരത്തിനു പാരം സമ്പ്രദാമന്ന അപരാഹ്നം വധിച്ചിരുന്ന ലക്ഷ്യേന വേരിട്ടു് ഇവിടത്തെ രാജാവു സമ്മാനിച്ച ചാര്യപജത്തെ നേരുവായമന്നു എന്ന കാഴ്ചിരുചൻ സ്വീകരിച്ച എന്നും 'രാജതരംഗിനി'യിൽ പഠന്തിരിക്കുന്നതും കാണാം. ചാര്യപജത്തിന്റെ പ്രത്യേകിയ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടതും അതിനു പാളിയപജമനു ചേരു നല്ലി, ശരതിന്ന് 'സകലോത്തരാവമനാമ' രേഖയും ജയിച്ച വിനയാദിത്രംനന്ന പദ്ധതിമച്ചാലുക്കുരാജാവു കരസ്ഥമാക്കിയെന്നും ചാലുക്കു ശാസനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പത്രതരം കൊടിക്കിട്ടിക്കൊള്ളു 'പാളി'യായി (വരിയായി) നിരത്തിനാലു വശങ്ങളിൽ കാരാന്നില്ലും ചെത്തിക്കുന്നതുനിശ്ചിതത്താണ് ചക്രവർത്തിചിഹ്നമായ ചാര്യപജത്തിനു പാളിയപജമനു ചേരു കിട്ടിയെന്നും ജിനാബേനന്റെ ജയിന 'അള്ളി ഘരാണ'ത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്താം.

മനറവയി പ്രശ്നങ്ങളാട്ടുടി പണ്ണിമഗേണ്ണവും തരിക്കും ഇതിചേ സാക്കലരാജ്യാനിയാങ്കും ചെ ഫീഡന മെന്നറായ വിനുമാഡിത്രുഭോജൻറു ചക്രവർത്തി പദ്ധതിൻറു ചിഹ്നങ്ങളായിങ്ങനു പ്രസ്തുത ഒഴു വെണ്ണ കൊറക്കേടക്കപ്പ, പാര(പാളി)ധപജം, വഞ്ചിംമാസനും എന്നിവയെന്നോ അനുമാനിക്കാം. തന്റെ രാജ്യാനി ഡൽഹിക്കു മയ്യുരപ്പരമെന്ന നാമമുണ്ടായിരുന്നതുനിമിത്തം മാത്രമല്ല, മയ്യുരനായ മഹാവിജ്ഞവിൻറു ഒരു അവതാര മായ മെന്നറി വിനുമാഡിത്രുഭോജൻറു വഞ്ചിംമാസനു ത്രിന്റും സുരണകാരണവുംതുടിയാണോ ഷാജിമാൻ താൻ പണ്ണിയിച്ച സുപ്രസിദ്ധമായ സിംഹാസനത്തിനു മയ്യു സിംഹാസനമെന്ന പേരു നല്കിയതും. ഇപ്രകാരം അ നേകം ശതകങ്ങളിലേ ഭാരതീയചരിത്രസംഖ്യകളിൽ വെളിച്ചും വിനുന്ന വിനുമാഡിത്രുഭോജകമദ്ദേശ മിത്താനെന്ന നാ പറഞ്ഞു് ഇന്നത്തെ ചരിത്രകാരർ തള്ളിക്ക്കൂട്ടത്തിലി ശബ്ദാരു നോക്കു!

നാലുമത്തെ വഞ്ചിപീംമായ പുണ്ണ്ണഗിരി ‘രാജതരം ശിനി’യിൽ പുണ്ണ്ണാത്മാരായെന്ന ചപരിട്ടിട്ടുള്ള കാല്യീര തെരു പുണ്ണീനഗരത്തിന്റെ സമീചരുള്ള ഒരു കന്നിൽ സമിതിചെയ്തിരുന്നു. ഇതാണോ ‘അഭ്യന്ധതിശല’ കൈലും സഗിരി. ഇംഗ്ലോത്തെരുക്കത്തിലെ അവലോക്കിംതശ്ശപര ചീംത്തിനു സമീചരുള്ള കാവേരൻറു അഞ്ചുക്കാനഗരം പുണ്ണുമാണോ. പോതുകും എന്നതിലെ മുൻപെടം പോതു എന്നതു് എടുത്തുകൂട്ടാതാൽ അനുകു എന്ന നാശം കിട്ടു മല്ലോ. അഞ്ചേരംസന്നാനി പുണ്ണാക്കയശ്ശിൻ (പുണ്ണംദ്രോ

ക്ഷൻ) ജലംനഗരത്തിൽ നിന്നിരന്ന കരപാണ്ഡവരാജ്യാനി ഇറുപ്പുശ്രദ്ധത്തിലെ ചുതുകളിവിഭാഗങ്ങായ ധനജ്ഞയാട്ട് ഇടങ്ങിടങ്ങു ചുതുകളിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന എനം, കരിക്കൽ പുറ്റോക്കന്ന ധനജ്ഞയാന കളിയിൽ തോട്ടിക്കൊണ്ട് സാധിച്ചു എനം ബൊല്ലജാതകക്കമകൾ വരയുന്നണ്ട്. ത്രിടാതെ, കാസ്ത്രിരത്തെ രാജീവരിയിൽ നിന്നിരന്ന പ്രമഗധയതലസ്ഥാനമായ ഗരിലുജത്തിലെ വൈപ്പുല്യഗ്രിനിയിലുള്ളതും, ചക്രവർത്തിപദം പ്രകാനംതെ മുന്നാറുളായ കൈ വിശിഷ്ടരത്തെന്തെ കരിക്കൽ പുറ്റോക്കയും ക്ഷൻ മൊജ്ജിച്ചുകൊണ്ടുപാഠി എനം, കരപാണ്ഡവമന്ത്രി വിഴ്വരഹംവൈത്തിൻ അടിമവേഷത്തിൽ കമ്പേരരാജ്യാനിയിൽ പ്രദാനിച്ചു ഇതിനെ മൊജ്ജിച്ചു തന്നെ സ്വാമിക്ക് സമ്മാനിച്ചു എനം ഈ ജാതകക്കമകൾ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ കമ്പേരരാജ്യാനി അളക്കുള്ളും, ജലം, രാജീവി എന്നീ നഗരങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ അധികം കൂറം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന സ്വച്ചപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

കാസ്ത്രിരത്തും, സമീപക്കേരങ്ങളിലും വശവർദ്ധകരൾ പാത്രത്തിനുണ്ട് രാജതരംഗിണി'യിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാസ്ത്രുപ്രജാവതിക്ക് വശ എന്ന ഭാംത്യിൽ യക്ഷരംഗ പുന്നികൾ ജനിച്ചു എന്ന പുരാണങ്ങളിൽ കാണ്ണാം. ഇങ്ങനെ യക്ഷരായ വശവർദ്ധത്തിൽപ്പെട്ട കൈ പുഞ്ചു'കാശി പ്രാധാന്യക്കുന്ന കൈ വശ, അമുഖ, നാഗരഭ്രാധാന്യനാനായ കാലിപ്പാസൻ കാസ്ത്രിരാജ്യാനി യിൽ പാക്ഷനോഡം കല്പാണം കഴിച്ചു. ഇതു നിമിത്ത മാണം 'മേംലക്കി'യും പരഞ്ഞതിരിക്കുന്നപ്രകാരം മല്ലും

ന്ത്രയിലെ രാഹഗിരിയിൽനിന്നു കാളിഭാസൻ പുഞ്ചായ അരുളക്കയിലേഴ്ച സദേശം അരയുമ്പുന്നതു്. പുഞ്ചിന കുറ കിഴക്കായി ചീർവ്വെണ്ട പഠ്ടതനിരങ്ങിയിന്നിനോ ഉത്തവിച്ചു ഒലംനടിയോട് ചേരുന്ന തോമിനന്തിയുടെ കുചുറിയ വള്ളവിനക്കരുതു പുഞ്ചോ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഈ സ്ഥിതിനീരിത്തം വടക്കു സമീപമുള്ള കൈലാസഗിരിയുടെ മട്ടിയിലാണ് തോമിയായ ഗംഗ (നദി) ഇരിക്കുന്ന തെന്നു മേലുള്ളതിൽ സരസ്വായി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്ന ദ്രോക്കത്തിനെന്റെ രണ്ട് വരികളുടെ പരിഭ്രാം മുവട്ടെ ഉല്ലം ക്ഷേമം:

“തുംഗാനന്ദം പ്രിയൻഡപാൻ സുഖഗാരി
മടിത്തട്ടിൽ വച്ചുാമനിക്കും
ഗംഗാനീരാശ്രൂദേശാരുളക്കയെയരിയാ—
നില്പിനിക്കാമചാരിൻ.”

കാളിഭാസൻറു ജീവിതത്തെപ്പറ്റി പ്രായേന്ന കൊട്ടംസ്ത്രിക്കിൽ കിടന്നാഴലുണ്ണ ഇന്നാളുള്ളവക്കുടെ മുമ്പിൽ കുറ പ്രകാശം ചൊഴിക്കുന്ന കണ്ണാണ് ‘മേലുള്ളതു്’ എന്ന സദേശകാംഘം. അദ്ദേഹത്തിനെന്റെ അതുമുചരിത്രത്തിലെ കുറ അല്പായമെന്നോ ഇതിനെ സത്രപ്പം വർണ്ണിക്കാവുന്നതാണ്. ഇതിലേഴ്ചു കടക്കുന്നതിനുംപു കാളിഭാസൻറു അതിജീവിതാലട്ടത്തിൽ കുറ ബെള്ളിച്ചും വീതുനും എൻ്റെ കണ്ടുവിട്ടത്തുണ്ടെങ്കിൽ വിവരിച്ചുകൊള്ളുന്നതു്. പ്രാശ്നംജ്ഞാതീ സ്ത്രാജ്ഞത്തിലെ ലോഹ്മാദേശത്തെ അജ്ഞത്വാതനാമാവായ കുറാമത്തിൽ എ.ഡി. 480-നു സമീചിച്ചും കുറ മും മഹാക്ലത്തിൽ ഇനിച്ചു കാളിഭാസന്നായ ഇംഗ്ലേഷ്യത്താണ്

ഇവിടെവെച്ചു തന്റെ പ്രാരംഭവില്ലാത്രാസം പുത്തിയാക്കി. അനന്തരം അദ്ദേഹം ഈ രാജുത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ചംബാനഗരത്തിൽ വോയി പാത്രം. ഇവിടെവെച്ചു തന്റെ വില്ലാത്രാസം പുത്തിയാക്കിയതിനുശേഷം, കുറു കുംഘം തുടർന്ന് ഇവിടെത്തെ നീലസരസപതീരാവിയെ (കാളിയെ) ആരാധിക്കുകയും, ചെറുകവിതകൾ രചിക്കുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടു താമസിച്ചു. വാസനാകവിയായി ഇന്തിച്ചു ഈ സ്വന്തത്തൻ്റെ ഇവിടെത്തെ കാളിപ്രസാദം നിമിത്തമാണ് കവിതാവാസന ലഭിച്ചതെന്ന് ആ നഗരവാസികൾ വിശ്വസിച്ചുവന്നു. തന്നിമിത്തം അവർ ആ യുവാവിനു കാളിഭാസനന്നു പേരിട്ടുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങാലത്തു പ്രാശ്നജ്ഞാതിഷ്ഠാനിംഘാസനത്തിലെറിയ കാമചരുചുത്രൻ സിംഹചരുചുത്രൻ (സാമീലാൻ) കാളിഭാസനനു തന്റെ കൊട്ടാരം കവിയായി നിയമിച്ചു.

പ്രാശ്നജ്ഞാതിഷ്ഠാത്തിലെ രാജവംശത്തോട് കാഴ്ചീര രാജവംശത്തിനു വേർപ്പുയ്ക്കാണിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു കാഴ്ചീരത്തെ സഭാമിത്യവാസനനാലഗ്രഹിതനായ റൂചൻ തുണ്ണിനും കന്നുകൾ (എ. ഡി. 451-460) കാളിഭാസന തന്റെ രാജധാനിയിലെയ്ക്കു പറഞ്ഞയെല്ലാമെണ്ണൻ് അ നാതെ പ്രാശ്നജ്ഞാതിഷ്ഠാരാജാവും ബാലചരുചുത്രനാടും അ വേക്ഷിച്ചുപ്പോൾ, ഇദ്ദേഹം അതനസരിച്ചു പ്രവത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പുകാരം അന്നത്തെ കാഴ്ചീരതലസ്ഥാനമായ പുരാണാധിജ്ഞാനത്തിൽ കാളിഭാസന പാത്രത്തുടങ്ങി. ഇന്നത്തെ രാജധാനി ശ്രീനഗരത്തിന്റെ ഒരു മുന്നു മെത്ത തെങ്ങളുടെ പഞ്ചാധ്യാന്മാരന്റെ പുരാണാധിജ്ഞാനം നിന്നിരുന്നതും ഇന്നു പറഞ്ഞതുവോബെ

പുണ്ണിലെ ഒരു കനുകക്കയെ കാളിപാസൻ വിവാഹം ചെയ്യും ചെയ്തു.

എ. ഡി. 460-ൽ തുഞ്ജീനൻ മരിച്ചു. അമരത്രം കു എടുവാൻ തന്ത്രാളംകാളം കാളിപാസൻ കാളീരത്തും ചംബയിലുമായി കഴിച്ചുകൂട്ടി. അപ്പോൾ തന്നെ നാട്ടു കാരണം (ഗൗഡിഷ്യാരാനം), സാമിത്രുമേധിലും വരമായ ബുധയുള്ളനെ ജ്ഞാപ്പിക്കുന്ന സ്കൂളുള്ളൻ, അമുഖം പുരുഷൻ, (എ. ഡി. 454-468) മുള്ളശാമ്രാജുത്തിനെന്നും പ ശ്രീമസംസ്ഥാനഗവൺറാക്കി നിയമിക്കുകയുണ്ടായി. രാജപുട്ടാണയിലെ ഇന്നത്തെ ഉദ്ദേശനിനിനശ്രമായികനാണു പശ്ചിമസംസ്ഥാനത്തിനെന്നും തലസ്ഥാനം. ഇംഗ്ലീഷ് സംസ്ഥാനത്തിൽ കാളീരത്തും ഇൻഡിയൻശാഖ നമ്മ ദാനിവരേയും പാഞ്ചാബിലും സിന്തിലുമുള്ള ഇൻഡിയൻശാഖ ശാഖയാണ് ഇന്നത്തെ ധർമ്മവരേയുള്ളൂളും പ്രേശനപരം ഉം പ്രൈട്ടിക്കനം. ഇവിടെയുള്ള കാളീരം, പ്രാഗ്ജ്ഞാതിഷം, വൈശാലി (സിഡാർക്കോട്), കമാരവിഷയം (സിന്ധുസാഗരപീഠ) ദിതലായ സാമന്തരാജ്യങ്ങളുടെ മേൽ മുള്ളശാമ്രാജുകൾക്ക് മേൽക്കൊള്ളായിക്കാറം ഉദ്ദേശനിനിനിവിലും ചെയ്തു തന്ത്രിയിക്കുന്നതും. ഇങ്ങനെ അതിവി പുലമായ അധികാരപൂർണ്ണം ബുധയുള്ളൻ ഉദ്ദേശനിനിയിൽ മേണം തുടങ്ങിയ ഉടനെതനെന്ന ഇട്ടേരെ കാളിപാസനെ സക്കംബം ഉദ്ദേശനിനിയിലേള്ളു ക്ഷണിച്ചു. ക്ഷണം സപീ കരിച്ചും ആ മഹാകവി കുടംബസമേതം ഉദ്ദേശനിനിയിലേ ജൂ പോയി ഇവിടെ പാപ്പാപ്പുക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇപ്രകാരം ഉദ്ദേശനിനിയിലെ സാമിത്രുസിദ്ധിലെ

കു രത്നമായി ചാത്തിരുന്ന ദീർഘകാഖത്തിന്റെ പ്രാഥം ഭത്തിൽന്തനെന്ന കാളിഭാസൾ സപറ്റം പേരായ ഇംഗ്ലേഷ് പിത്തെന്നെന്നതുവെച്ചു ‘ധൂത്തവിടസംഖാദം’ എന്നൊരു ഭാണം രചിക്കുവന്നായി. ഉജൈജ്ഞനിയിലെ മറ്റു രണ്ടോ മൂന്നുന്നൊ സാമ്പത്യകാരങ്ങം ശ്രദ്ധിക്കുന്ന മാത്രകയാക്കി മറ്റു ഭാണങ്ങൾ നിന്മിക്കുകയും ചെയ്തു. അഞ്ചെത്തു കു പരിപ്പൂർണ്ണമായ ഉജൈജ്ഞനിയിൽ താഴെ കൂട്ടകാരായ മറ്റു സാമ്പത്യകാരങ്ങം നയിച്ചിരുന്ന വിടജിവിത്തത്തിന്റെ കു തനി റീയലിസ്റ്റിക്ക് ചിത്രമാണ് ‘ധൂത്തവിടസംഖാദം’ വരച്ചിരിക്കുന്നതു.

ഭാണമെന്ന എക്കാക്കപ്പിസസിന്നടക്കത്തിൽ, കു ന നിർമ്മാതൃമേ ഉണ്ടാക്കിരിക്കാവു എന്നം സംസ്കാരിക്കാതെ നടന്നേയോ, തത്ത്വജ്ഞരായ അന്നുക്കടക്കേയോ, വിടസാ മസിക്കജിവിതസംഭവങ്ങൾ, ഉചിതമായ അനുശ്രദ്ധങ്ങൾ സമിതം അടുത്തരായ അന്നുക്കടക്കുള്ള സംഭാഷണം എന്ന മട്ടിൽ വർന്നിക്കൊമെന്നമാണ് നിയന്ത്രണം. ഇതിൽ ലാസ്യം കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യാം. പ്രാചീനകാലത്തെ ജനകീ അപ്രധാനങ്ങളിൽനിന്ന് ഇതു ഉത്തേവിച്ചു എന്നുമാണ് പണ്ഡിതമതം. വിപ്പൂശിക്കുന്ന വളരെ വി ഭിന്നമായ മട്ടിലും തീരീയിലുമാണ് ‘ധൂത്തവിടസംഖാദം’ അടങ്കിയിട്ടുള്ള ‘ചതുർബാണി’ എന്ന ഭാണസമാരാത്തി ലെ നാലു ഭാണങ്ങളും രചിച്ചിട്ടുള്ളതു. ഇംഗ്ലേഷ്യൻ ഭാണങ്ങൾ വരു ചിയുടെ ‘ഉദയാഭിസാരികാ’, മുട്ടക്കെല്ലറ ‘പത്രമല്ലത കു’ ശ്രൂമിലക്കെല്ലറ ‘പദ്മാധിതക’ എന്നീവഞ്ചാണ്. ഇ

തിലെ മുന്തുക്കുടി ‘മുള്ളുകടിക’ എന്ന സ്വപ്രസിദ്ധമായ നാടകത്തിൻറെ കത്താവുംതുടി അതു ബുധമുള്ളൻ വികുമാ ദിത്രുമാഷ്ടാണ്. ശ്രൂമിലകൻ മറ്റു മുവങ്ങേയും കാല ഭേദം, സമീചകാലത്തോ, ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു അഭിനൊത്തനായ സാമിത്രുകാരനാണെന്നാമാത്രം ഉംഗമിക്കാം.

പിള്ളാലാണ്ണങ്ങളൈക്കാം അധികം വെവിയും, അധികം സമുദ്ദായാചാരവരിമാസവും, വുക്കതിരുത്തുള്ള പാത്രസ്ഥിയിൽ അധികം നിവൃഥാതയും, അധികം സംഭാഷണശൈലി ശാടനീഡിയ ഭാഷാരീതിയും, കരം ഗ്രാന്തുമാണെങ്കിലും അധികം യമാത്മമായ കവിതാത്മക ത്രപ്തി പ്രസ്തുത നാലു ഭാണ്ഡങ്ങളും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നണെന്നുണ്ട് പിദ്ദശ്വരൻ അഭിപ്രായം. ധൂന്ത്രശിഖരാമണിയായ ഷവനായകൻ തുള്ളിലകൻ, പ്ലംഗായിട്ടും വിടജീവിതം ഉപേക്ഷിക്കാതെയിരിക്കുന്ന വിശ്രദകൻ എന്ന ഇയിന സന്മാസിയും തമ്മിൽ വിടജീവിതത്തിൻറെ സൈന്യത്തും തക്കവും ധാർമ്മികവുംജായ നിയമങ്ങളൈല്ലെല്ലുംവെന്നില്ല നടക്കുന്ന വാദപ്രതിവാദമാണ് കാളീപാസൻ ഇംഗ്ലേഷ്യത്തെ നേരു ഭാണ്ഡത്തിലെ വിഷയം. തുള്ളിലക്കുന്നതുമുതൽ കാളീപാസൻറെ പാത്രനാഹാകിതജ്ഞായ പുണ്ണനാമത്തിൻറെ അഭിഭാഗം തുള്ളിലകൻ ഏറ്റനീതിൽ കാണാം. ‘ഇല്ല’ എന്നതു ശൈത്രങ്ങൾഭാഷകളിലെ ഇംഗ്ലേഷ്യത്തും മായ തുനിമിത്തം, തുള്ളിലക്കുന്നതിനെ തുള്ളിലപരബന്നും പരിഭ്രാംപ്പേട്ടതാമെന്നു മുമ്പു ചുണ്ണിക്കാട്ടിയിരുന്നുണ്ടും. തങ്ങളിടെ വാസപ്രദഗതി നിയന്ത്രിക്കുന്ന പിതാക്കാനാരോട്

യുവജനക്കൾക്ക് തൊന്ത്രാദിക്ഷയിൽ സ്ഥാഭാവികമായ അരമംഗലം തൃജ്ഞിലക്കണ്ണം പിതാവിംഗാട് പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇള്ളസാമ്രാജ്യത്തിലെ പദ്ധതിമംസംസ്ഥാനഗവൺറ്റർ അയയിക്കുന്നപ്പോൾ, കാളിഭാസൻറും പ്രേരണനിമിത്തം ‘തൃജ്ഞചരിതം’ എന്ന കാല്യവും, ‘വത്മപ്രാഭതക’ എന്ന ഭാണ്ഡവും, മുള്ളകട്ടികാ എന്ന നാടകവും, അരനേകം മുക്തക്കളെഴും ബുധയുള്ളൻ ചെിക്കകയുണ്ടായി. ഏ. ഡി. 476-ന് സമീപിച്ച ഇള്ളസാമ്രാജ്യി വെച്ചുതിനാഴേപ്പം ഇദ്ദേഹം ചെിച്ച തൃതിയാണ് മാംവല്ലന് നേരം മുന്പുവരാത്തെ ‘ലിംഗാഖണ്ഡാസനം’. ‘തൃജ്ഞചരിത’ത്തിൽ ബുധയുള്ളൻ തന്റെ തുലികാനാമം ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: “അനീവിക്രമാക്ഷഹാരാജാധിരാജ പരമഭാഗവത ശ്രീസമാദിപ്പള്ളത്തെ തൃജ്ഞചരിതേ.” ഇള്ളസാമ്രാജ്യകളിൽ സംസ്ഥാനഗവൺറ്റർമാർ ചക്രവർത്തികളും ഒരു മേര്ക്കോദ്യ തന്ത്രങ്ങളുടെ സംസ്ഥാനത്തിനുകൂളിലും സാമനത്രാജാക്കന്മാരുടെ ചെലുത്തിയിരിക്കുന്നതുനിമിത്തം അവക്കും ‘മഹാരാജാധിരാജ്’ബോക്കിം സ്വീകരിക്കാം. പദ്ധതിക്കുപയാലൻ സമാദിപ്പള്ളാഡായ വരുന്നുണ്ടോ. ഇതുകാരന്മാണ് പദ്ധതിമംസംസ്ഥാനഗവൺറ്റർ ബുധയുള്ളൻ സമാദിപ്പള്ളൻ (സമാദിസംസ്ഥാനത്തെ രക്ഷിക്കുന്നവൻ) എന്ന തുലികാനാമം സ്വീകരിച്ചതും. വെംഗാളിലെ പാലരാജവംശങ്ങൾ രാമപാലൻറെ ചരിത്രം വർണ്ണിക്കുന്ന സസ്യാക്കന്നറ്റിയുടെ ‘രാമചരിത’കാല്യത്തിൽ പാലവംശ സ്ഥാപകൻ ധന്മപാലൻ ‘സമാദിക്കലഭീപൻ’ എന്ന വിശ്വാസവദം നിർണ്ണയിക്കുന്നു. ബുധയുള്ളൻറെ സന്ത

തികളായ ബംഗാളിലെ വസ്തുവംശക്കാലിൽനിന്നു പിൽ
ഹാസ്ത്ര ജീവിച്ചവരാണ് പാലരാജവംശക്കാർ. പാലരാജ
വംശത്തിനു സാമ്പൂഢാരികമ്പാദ്യമുണ്ടായിരുന്ന ജാവായി
ലെ ‘പഞ്ചതന്ത്രാ’നകരണമായ ‘തന്ത്രകാമനടക്ക’ എന്ന
ക്രതിയിൽ ബുധമഹാശന സമുദ്രമഹാശനനു പേരിൽ മു
സ്ലാവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബുധമഹാശന ത്രാക്കനെന്ന തുലികാനാമത്തിലാണ്
‘പത്മപ്രാഞ്ചതക’യും, ‘മുക്ഷുകടിക’യും ചെച്ചിച്ചതും. ഒപ്പ്
മാലവതലസ്ഥാനമായ സിഡ്യാർജ്ജകാട്ടിലെ ത്രാക്ക് (കഷ്ട
മാലവ), അമവാ, ലിഥ്രവിരാജവംശക്കാമിയാണ് ബുധ
മഹാശനം മാതായും. മാതൃവംശപ്പേരാണ് ബുധമഹാശനം ത്രാക്കനാമം.
‘ക്രിജ്ഞചരിത’കാവ്യത്തിൽ താൻ കാളിപാ
സൻറു പ്രേരണനിമിത്തമാണ് അതു ചെച്ചിച്ചതെന്നു ഗ
ന്ധകാരൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുനിമിത്തം, പ്രസ്തുത രണ്ട്
നാടകത്തികളിൽ ചെങ്കുന്നതിലും ദിനു മഹാകവിയുടെ
പ്രേരണയുണ്ടാക്കിയെന്ന ഏന്നും അനുമാനിക്കാം.

കാളിപാസൻറു ജീവചരിത്രം സ്വപ്നക്രമായി മന
സ്ഥിരാക്ഷവാൻ അന്നത്തെ മഹാസാമ്രാജ്യചരിത്രവും കാ
ളീരചരിത്രവും സുക്ഷ്മായി തരിഞ്ഞതിരിക്കേണ്ടതാണ്.
പുരാണങ്ങളിലും ‘രാജതരംഗിനി’യിലും പ്രഭാഗിച്ചി
ട്ടുള്ള കല്പഗന്ധിതവും മറ്റൊരു മിത്രകളാണെന്നു പറ്റേണ്ടും
ഈന്നത്തെ ഭാരതചരിത്രകാരർ തുലിക്കുന്നതത്തുനിമിത്തം,
ഈവക്ക് ഭാരതകാൾക്കരചരിത്രങ്ങളിലെ കാലങ്ങളെ സുക്ഷ്മ
മായി നിന്ന് യിക്കവാനോ, സംഭവങ്ങളെ സ്വപ്നക്രമായി

വിവരിക്ഷവാനോ ഇന്നവരെ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇവർ സക്രിയിട്ടിള്ള കാഞ്ചീരചരിത്രകാലങ്ങൾക്കും സുക്ഷുകാലങ്ങൾക്കും തമിലുള്ള ഭീമമായ അവതരം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതുവാൻ പറ്റിയ ഒരു ഉദാഹരണം മുവട്ട് ചേർന്നു.

കാഞ്ചീരത്തെ തനിബാരതീയനം അതിപ്രശ്നവലന്മായ രാജാവു വസുകലപുത്രൻ മിമിരുലൻറെ വാഴക്കാലം ‘രാജതരംഗിണി’യിലെ കല്പഗണിതആക്രമിള്ളു കാലക്കണക്കുളിൽനിന്നും, ഏ. ഡി. 805-322 എന്നതാണെന്നു ദൊൻ നിന്ന് യിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതേമരത്തെ ഏ. ഡി. അഭ്യാംശതകത്തിൽ പെൻസ്റ്റേയയും വടക്കപെടിന്താരൻപ്രോവിൻസിനും അതുമിച്ച മംഗോളിയൻറെ വംശജരായ ഏപ്പുബലറ്റിനിൻ (ശ്രേതരളിനകട) ഒരു രാജാവാക്കി നമ്മുടെ ചരിത്രകാരൻ ഇതേമരത്തിന് ഉള്ളണം ഏ. ഡി. 510-530 എന്ന കാലം നല്ലിയിരിക്കുന്നു. ഏ. ഡി. 510-530 എന്ന കാലത്തും തൊമ്രമാനം പുത്രൻ മിമിരുലൻ ഏന്നാൽ രാജാവുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഇതേമരവും മംഗോളിയൻറെവംശജരായ ശ്രേതരളിനകട രാജാവള്ളു, പിന്നെയോ, ശ്രേതരളിനകട സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഏന്ന നിലയിൽ അവക്കുടെ കല്പനപ്രകാരം പാശ്ചാദിനേയും മറ്റൊരു അതുമിച്ച തനി ഭാരതീയരും ഗാന്ധാരിക്കാരുമായ ചീനരളിനകട രാജാവുമാറ്റമാണ്. സാർവ്വവംശജരായ കഷ്ണാണചക്രവർത്തിമാരുടെ പിള്ളാലസന്തതികളും, ചരിത്രകാരൻ ചീനിയോത്തേസ് അമവം, ചെറുകഷ്ണാണർ ഏന്ന പേരിട്ടിട്ടിള്ളവരും അഞ്ച് ചീനരളാണ്. മും ചീനരളിനകട വെറും രൂപാദാന്നു നാര

ത്തിൽ ലാരതിയപുരാണതിമാസങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവരു ചീനയ്ക്കുണ്ടെന്ന പേരിൽ മഹാവാഴ്ചകാ ലത്തു രചിച്ച വിശാവദത്തുണ്ട് ‘മുദ്രാരാക്ഷസ’ ത്തിൽ ഈ സ്ത്രീ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു:

“പദ്മാതോ തിജ്ഞതു കീരാഃ ശകനവപതയഃ

സംഭ്രഥാഖ്യിന്നയ്യുണ്ണെണാഃ

കൈശ്ല്യതാഭ്രയു സിംഘഃ പമി പമി പുണയാദ്
രാജൈശ്വരകഃ ക്രമാരം.”

ഒരു സേനവർദ്ധകാരിയുടെ കുറ ശാവധാന കൂട്ടവാഹൻ എന്ന രജപുത്രരാജു ത്രിശ്രീ വിശ്വാസി-വിശ്വാസി തിമ്മം ചീനയ്ക്കുണ്ടെന്ന ഉർപ്പേട്ടതിലിരിക്കുന്നതും ചെയ്യുന്നു.

കല്പഗണിതം മാവേന തൊൻ നിന്റ്യിച്ചിട്ടുള്ള സുക്ഷ്മകാലങ്ങളെ അനുസ്മരിച്ചു കാളിഭാസംഗൾ കാലത്തെത്തു കാളിരഹിഷ്ഠരാജു ചരിത്രങ്ങളുടെ സാമാന്യഗതി സംഗ്രഹിച്ചു മുഖ്യരംഗതെ ചേക്കുന്നു. ക്രമാരഹിഷ്ഠൻ ദണ്ഡാമൻ മഹേ ഗ്രവിത്രമൻ (എ. ഡി. 414-454) തന്റെ വാഴ്യുടെ പുംബാംത്രത്തിനു സമീപിച്ചു പുത്രപ്രാണിയിൽ എത്താത്ത സപച്ചുത്രൻ സ്കൂളമഹിഷ്ഠുന്ന പ്രമുഖമായ ദൈവന്മാരു സമേതം കാളീരിശ്വത്തിലും അയച്ചു് അവിടെത്തു രാജാവും ശോന്ദലവംശജനമായ യുധിഷ്ഠിരൻ കന്നാമനെ (എ. ഡി. 426-435) യുദ്ധത്തിൽ തോല്പിച്ചു ശാസ്യാരാധിശ ദേതിലും കാട്ടിച്ചു. അനുന്നതരം അരക്കും പിതാവായ ചന്ദ്ര മഹിഷ്ഠൻ രണ്ടാമൻ വിത്രമാലിത്രുണ്ട് കുറ രക്തബന്ധവായ പ്രസാദാശിത്രുൻ കന്നാക്കെന (എ. ഡി. 435-443) കൂ

സ്വീരരാജാവായി വാഴിക്കുകയും ചെയ്തു. കാഞ്ചീരയുല്ലത്തിനാ കാരണം അന്ന പേരിസ്റ്റുയേയും ശാസ്യാരാധികാരത്തോടു മനുക്കിച്ചുതുടങ്ങിയ ഒംഗരാളിയരായ ശ്രേതരുണ്ടും കൊടത്തുവന്ന ശാസ്യാരാജിവംശങ്ങളായ ശക്കമാ രോട്ടം ചീനരുണ്ടുരോട്ടം യുദ്ധിഷ്ഠിക്കുന്ന സവും ചെയ്തു ശാതാനം.

ഈ യുല്ലത്തെ തിബ്ബത്തിലെ ‘ചന്ദ്രഗംഭിപ്പട്ടം’ എന്ന കുതി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മഹമനുവികുമൻ കമാരമു ഷ്ടൂ മഹമനുഃസനൻ എന്ന പേരിട്ട് അദ്ദേഹത്തിനെന്നു പത്രാഖ്യവയസ്സുമാറും പ്രായമുള്ള പുതുന്ന രാജ്യം അല്ലെ മിച്ച യവനവർമ്മികൾക്കനെരെ തോല്പിച്ച എന്നാണ് ഈ തിരു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും. ഇതിലെ യവനർ ചീനരുണ്ടു, പാട്ടുവർ പേരിസ്റ്റുന്നരാജുഭാഗങ്ങളിൽ ശ്രേതരുണ്ടുണ്ട് നിയമിച്ച പേരിസ്റ്റുന്നഗവണ്ടർമാരും, ശകനർ ശക നായമാണ്. സൂര്യനീഥികായ ഈ വിജയത്തിനു കാരണ മായ മുണ്ണായക്കണ്ണിളിം, പ്രാനകളിം തയ്യാറാക്കിയ കമാരമു ഷ്ടൂ വേണം. ഇതിനെന്ന കീത്തി ലഭിക്കേണ്ടിയിരുന്നതും. കാളിപാസൻ തുടങ്ങിയ അദ്ദേഹത്തിനെന്നു സമകാലീനർ ഇങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന പിന്നീട് സ്ഥാ പിശന്നാതാണ്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യാചരിത്രകാ ന്തർ ഇതൊന്നം പരിഗണിക്കാതെ പ്രസ്തുതബന്ധത്തിനു കൈവല്പം കൈ അല്പക്കാരംമാറ്റുകയിരുന്ന മാല ചുമ ലിൽ ഇതിനെന്ന കീത്തി കെട്ടിവെച്ചിരിക്കുന്നു! തന്റെ നാട്ടവാഴ്യുടെ അരധംക്കെത്തിലുണ്ടായ മററാക ചീനരുണ്ടുമണം തന്റെ തടവെത്തു എന്ന സ്കംഘമുന്നുന്ന തിടാരി

ലാട് ശാസനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏന്നാൽ അതി സ്വന്ന അന്തുമാതിലുണ്ടായ ചീനഹൃണാകുഡണാനെ സന്നൃംഗം മായി ചെറുക്കവാൻ തനിക്ക് സംബന്ധിച്ചില്ലെന്നുള്ളതിനോ അദ്ദേഹത്തിനോ വിലക്കിച്ചു നാണ്യങ്ങൾ സംക്ഷിപ്പം മിക്കനാണ്ടുതാനം.

പ്രതാവാദിത്രുൻ ക്രാനണന്റെ വൈശ്രൂണം തുജ്ജി നന്ന ക്രാനണന്റെ (എ. ഡി 451—460) രാജധാനിയിലാണ് കാളിപ്പാസൻ പാത്തിക്രാന്ത്. ഇദ്ദേഹത്തിനോടു കാലത്തു കാണ്ടിരത്തിൽ ഒരു ക്ഷാമമുണ്ടായി ഏനൊക്കൽ മണണൻ വരഞ്ഞാണ്. തുജ്ജിനെന്നും സമകാലീനരായ വാരസികരാജാവും ഏരിപ്പുണ്ടോ വാഴ്ക്കാലത്തു് (എ. ഡി. 457—484) പെർസ്യൂയിലും ഏഴുപ്പത്തെത്തു ക്ഷാമം ഉണ്ടായി ഏന്ന വാരസികചരിത്രകാരൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇം പൊതുത്തം ഏന്നും കാലവിശ്വാസിയത്തിനോടു സൂക്ഷ്മത സ്ഥാപിക്കുന്നില്ല? ഇപ്പോൾ കാണ്ടിരത്തു സ്ഥാപിച്ചു മേൽക്കാഡ്യ എ. ഡി. 482വരെ മാത്രമേ നിലവി ണില്ല. ശാസ്യാധത്തിലേപ്പു സ്വമിപ്പിച്ചതനായ യധിപ്പിര നെറു സന്തതിപരമ്പരയിൽപ്പെട്ട മേഖവാഹനനോ ആളിം പ്രാഗ്ഭോതിഷ്ഠാജവംശത്തിലെ ഒരു കമാരിയെ പെട്ടു അവക്കു അതുന്തുല്യം നേടി. അനന്തരം എ. ഡി. 482-ൽ അദ്ദേഹം താൻ ഇനിച്ചുപിളന്ന് ശാസ്യാധിഷ്ഠനെത്തു ചീനഹൃണാകുടെയും ശക്രാന്തകുടെയും ഏസന്ന സമേതം കാണ്ടിരം അതുകൂടിച്ചു് അതിനെന്നു സംഘാസനം കരസ്ഥമാക്കി. ചില ഇപ്പുസാമ്രാജ്യഭാഗങ്ങളിൽ ഇദ്ദേഹം അതുകൂടിച്ചു് കീഴടക്കാതെയിക്കാണ്ടു. ഇങ്ങനെ കാണ്ടിരം

അതു മഹിമയുടെക്കാര്യും തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു. അരന്ന ബുധമഹിലയിൽനാം മഹിമയും ചെയ്തുവരുമ്പോൾ.

മേലവാധനൻ എ. ഡി. 490-ൽ മരിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ പ്രവര്ത്തനന്തര ക്ഷാമൻ വിനീടി എ. ഡി. 497-ലെ കാല്ലിരം ഭരിച്ചു. പ്രവര്ത്തനന്തര മരണാനന്തരം, തന്റെ രണ്ട് പുത്രന്മാരായ മരിരണ്ണനും, തൊറമാനനും തമ്മിൽ, സിംഹാസനലഭ്യിക്കായി കയ അത്രഭൂതരം ആലും തുടങ്ങി. മേലവാധനന്തര കാലംമുതൽ ഒരു നാന കാല്ലിരം തന്മുഖ നാജുപ്പെട്ടുവോയും മെൽക്കോയും വിനീടിക്കുവോൻ ബുധമഹിലയുടെ പ്രാണിടാത്തയിൽ നാലു. ഇതിന്തരെ അത്രഭൂതത്തെ പടിഞ്ഞായി അരന്നത്തെന്ന ഇട്ടേം തന്റെ പുത്രി അഞ്ജിനാജേ മേലവാധനന്തര പെണ്ണൻ തൊറമാനനും കല്യാണങ്കഴിച്ചുവകാട്ടത്തിൽ നും. തൊറമാനന്തര ശ്രദ്ധിരാന്നായി കർമ്മന്തര പറ ഞങ്കിട്ടുള്ള ഇക്കൂപാക്കവംശങ്ങൾ വരുത്തുന്നും വാസ്തവത്തിൽ ഇക്കൂപാക്കവംശങ്ങായ ബുധമഹിലയുടെ വാസ്തവം. വജ്ര നായ ഇരുന്തു പുരാജയ ഇരുപ്പും സ്ഥാപിക്കാൻ ബുധമഹിലയും ബുധമഹിലയുടെ മാതാവിന്തെ വംശക്കാരുടെ രാജ്യാനീ സി യാൽക്കാട്. മരിരണ്ണനും തൊറമാനനും തമ്മിൽ പോരു തുടങ്ങിയപ്പോൾ, ബുധമഹിലയുടെ തന്റെ ജാഥാതാവു തൊറമാനനും മഹിക്കുകയും ചെയ്തു. പാക്കി, ഇം പണി തല്ലാലും പരായില്ല. മരിരണ്ണനും അഞ്ജനെ ആല്ലിച്ച കാരാനുമത്തിൽ പാപ്പിച്ചു. ഇതിൽവെച്ചു തൊറമാനനും മരിക്കുകയും ചെയ്തു.

എ. ഡി. 505-ൽ മരിരണ്ണനും മരിച്ചു. അപ്പോൾ

കിരീടാവകാശിയായ തൊരമാനാവുത്തൻ പ്രവര്ണസന്നർഥം മന്ത്രാലയം മുഖപുത്തി വന്നിക്കണ്ണിലും. അതുകൊണ്ട് ത സെൻ ചെഴുത്രഗൾറ റീജൻറായി കാണ്ടിരം ഭോക്ഷവാൻ ബുധമഹിഷം അന്തർ സേവനം തെ സാമ്പിത്രകാരനമായ മാതൃമഹിഷ നിങ്ങ്യോഗിച്ചു. തെ വഷ്ടിവും ഏതാനം മാ സന്ദേശം കഴിപ്പത്തപ്പോൾ ബുധമഹിഷം എ. ഡി. 506-ൽ മരണമടങ്ങു. ഉടനെന്നെന്ന മാതൃമഹിഷം റീജൻറാലോ ഗം കഴിയുകയും ചെയ്തു.

അരന്നാരം പ്രവര്ണസന്നർഥം മന്ത്രാലയം (എ. ഡി. 506-521) കാണ്ടിരം ഭരിച്ചു. ഇദ്ദേഹമാണ് ഇന്നത്തെ രാജ്യാന്തി ശ്രീനഗരം സ്ഥാപിച്ചതു്. പ്രവര്ണസന്നർഥം വാഴ്ചയോടും കാണ്ടിരം സപത്രാവും പ്രവലവുമായ തെ രാജുമായി പേരിച്ചു. ബുധമഹിഷചുത്രനം, തന്ത്രം മാ തുലനമായ ഭാഗമഹിഷം പ്രാഥിരാചിത്രവൈ ചീനഹ്രണന്തു പാൻ മിമിരഹുലൻ തോല്പാച്ചു മഹിഷസാമ്രാജ്യത്തിന്തോ ചില ഭാഗങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കിയപ്പോൾ, ഇവയിൽ ചാ ലതു മാതുലന വീണാട്ടത്രകൊച്ചുവാൻ പ്രവര്ണസന്നർഥം ചീനഹ്രണരോട് യുലംചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

കമാരമഹിഷം കന്നാമന്ത്രം ഒക്കളിൽ വിവരിച്ച ദി ശ്രീവിജയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ജനകീയക്കമകൾ ബാലും തല്ലു കേട്ടിക്കൊണ്ട കാളിപ്പാസന്നർഥം വാല്പന്ത്രത്തിൽ ഇം ചീന ഹ്രണജേതാവിന്ത്രം ഘുത്രനാക്കട കാലത്തു ചീനഹ്രണർ മഹിഷാസന്ത്രണം തുടരെന്നുടരെ വരാജയപ്പെട്ടതു നാതു കാണകയുണ്ടായി. ഇതിൽനിന്നും ജനിച്ച സ്വാഭാവി കമായ കണ്ണിതാമനിമിത്തം അദ്ദേഹം ‘രഘവംശ’മഹാകാ

മും ചെച്ചിച്ചു. ഇതാലെ രംഭകമാരഹിഷൻ കന്നാമൻറെ പ്രതിത്രഖ്യം, അബ്ദിവർഗ്ഗൻ സ്കൂളഹിഷൻറെയും ബുധഗി ഷൈംറോയും പ്രതിത്രഖ്യമാണ്. റേഡ്യോ, മഹിഷാസം കൊപോഡലെ ഇക്സ്പ്രസ്സ് വാംശജരാണെന്നുള്ള വസ്തുതയും ഈ വിടു കാഴ്ക്കണ്ടതാണ്. രഘുവിനെന്നു ഉത്തരങ്ങൾഡിഗ്രി ജയവർഗ്ഗനയിൽ കാളിഭാസൻ താൻ ബാല്യം ദിനമേണ്ടു ഓരോ ത്രികം ബഹുമാനിച്ചിരുന്ന കമാരഹിഷൻറെ ചിഗ്രിജയ തെത്തയാണ് വാസ്തവത്തിൽ വർഗ്ഗിച്ചിരിക്കുന്നതും. ഒന്ന് സാമാന്യത്തിനിടയ്ക്കു രഘു നേടിയിരുന്ന സ്പാധിനത വർഗ്ഗിക്കുന്ന ചുവദെ ഉഖരിച്ചിട്ടുള്ള കൈ ദ്രോക്കത്തിൽ താൻ അമാത്മത്തിൽ വർഗ്ഗിക്കുന്നതു കമാരഹിഷൻ കൊണ്ടുനിന്നു സുചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്:

“ഇക്സ്പ്രസ്സ് നിഃഖാദിന്ധന്യസ്സു ശോഖ് തുർമ്മണാദിയം ആകമാരകമാലുതം ശാലിശോശപ്പും ജമ്മർയശഃ”

ഇതിലെ ‘ഇക്സ്പ്രസ്’, ‘ആക’ എന്ന പദങ്ങൾ തുട്ടിരുത്തുന്തായെ, ഇക്സ്പ്രസ് എന്ന കമാരഹിഷൻറെ വംശനാമം കിട്ടും. ‘ആകമാര’ എന്നതിലെ ആല്പ്രാക്കുടം എടുത്തു കൂടിഞ്ഞു ശേഷിപ്പുതിനോട് ‘ശോഖ് തുർ’ എന്നതു ചേരുന്തായെ, കമാരശോഖ് തുർ എന്നതു ലഭിക്കുമ്പോൾ. ശോഖ് തുർസീ എന്നതിനും, ഹിഷൻ എന്നതിനും കൊപോഡലെ ക്രൂഷിക്കുന്നവൻ എന്നാണ് അത്മവും. അതുകൊണ്ടു കമാരഹിഷൻറെ നാമം കാളിഭാസൻ ഇതിൽ സുചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന പിചാരിക്കുകയും ചെയ്യാം.

പ്രസ്തുതസുചനകൾ കാണാനുള്ള കേവലം ഔവനായിക്കുത്തിനെന്നു മലം മാത്രമാണെന്ന പഠയന്നവഴ്സ് സ

കാധാനമായി രഘുവിൻറെ ഉത്തരഭിക്ഷിഖുള്ള സിന്ധുതീരം
ആദിത്യം വർഗ്ഗിക്ഷന്ന മുന്ന ദ്രോക്കങ്ങൾ ചുവടെ ഉല്ലശി
ക്കുന്നു:

“തതഃ പ്രതിശ്വാസ കൈഞ്ചേരിം ഭാസപാനിവ രഘുർഭിശം
ശബരക്ക്രമൈഷിഷാചീച്യാരാഖരിഷ്ടം രസാനിവ.
വിനിതാധച്ചത്രമാസ്യ സ്വ സിന്ധുതീരവിചചജ്ഞാനങ്ങ
ശ്രദ്ധവർഖാജിനഃ സ്നേഹാംപ്ലഭാക്ഷം മനേക്കസരാൻ.
തത്ര മുന്നാവഴാധാനാം ഭത്രുഷ പ്രകതിവിത്രമം
കദ്ദോഡചാടനാജനി ബാദു രാലു ചപ്പാതിം.”

സുപ്രസിദ്ധങ്ങളായ ഈ മുന്ന ദ്രോക്കങ്ങളിൽ രണ്ട്
മന്ത്രത്തിലെ ‘സിന്ധുതീം’ എന്നതിനുപകരം കാഥനന്ന
‘വദൈക്ഷിം’ എന്ന പാംബും, മുന്നിലെ ‘കദചാദവാട
നാദേശി’ എന്നതിനുപകരമുള്ള ‘കദചാദവാടഭാജിം’
എന്ന പാംബും ശരിയല്ല. രഘുവിൻറെ ദിഗ്ഭാവിജയം പ്ര
പ്രഭിക്ഷിഖുള്ള സുംഹത്തിൽ (ഗജ നില്ക്കുന്ന ക്ഷുണ്ണനാശ
ത്തിൽ) തുടങ്ങി ഒങ്ങിനെ, പത്രിമ എന്നീ ദിക്കേക്കും ക
ടന്ന ഉത്തരഭിക്ഷിഖല പ്രാഗ് ജ്ഞാതിഷ്ഠത്തിൽ അവസാനി
ക്കുന്നു: വീച്ചാറിലെ സുംഹ ജയിപ്പതിനിരുളം, മല്ല
ശൈഷിച്ച പുംബിക്ഷകളായ വംഭം (ബഹുംശാം), ഉള്ളലം
(രിസ്സ), കലിംഗം (മദ്യഗ്രഹിരിയുള്ള ഗണ്യാംജിപ്പ്) എല്ല
നീവയിൽ വിജയം നേടുന്നു.

വിനിക്കും അദ്ദേഹം ക്ഷുണ്ണഭിക്ഷിഖല പാണ്യം,
കൊക്കണം അമ്പവാ കേരളം, എന്നിവയിൽ ദിഗ്ഭാവിജയം
നടത്തുന്നു. ഈ പാണ്യം പുരാണപ്രസിദ്ധമായ താത്രവ
ണ്ണിമഹാനാശി (ഇന്നത്തെ മഹാനാശി) തീരങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്നു

യ പണ്ഡത്തെ ഉത്തരവാണ്യുമാണ്. പാണ്യുത്തിൽനിന്ന് നാ കൊക്കൻ—കേരളത്തിലെയ്യു പ്രദേശവികസനം രഘു കുടക്കുന്ന സഹ്യാദ്രി ഇതെന്നാമവുംകൂടി ഇന്ന വഹിക്കുന്ന അജണക്കാവർത്തനിരക്കാണ്. അനന്തരം രഘു പദ്ധതിക്കിലെ രാജുഖളായ അപരാഗതം (ഇജറാത്തും കച്ചാം), പാരസികം (സിന്), യവന്ദ്രൈപ്പുഭേദങ്ങൾ (പഞ്ചാബ്) എന്നിവ അനുകൂലമിച്ചു കീഴടക്കുന്നു. രാവണന്നെന്നു കാലത്തെ ലക്ഷാനഗരം നിന്നിക്കുന്ന ഗ്രീക്കുടഗിരിക്കാണ് കാളിഭാസ നെറം അപരാഗത്തിലെ ഗ്രീക്കുടഗിരിയും. ഈതു ഇജറാത്തിലെ പോർവ്വനതർ ഫ്രൈറാലെ ഗ്രീക്കുവരവാനായ ബുർഡാവർത്തകാണാണ്.

സിന്ദിന്നും പദ്ധതിമാനം കാളിഭാസനെന്നു കാലത്തു വരുന്ന സ്ഥാസാമ്രാജ്യത്തിലുംപ്രൂട്ടിക്കുന്നതുനിമിത്തമാണ് കാളിഭാസനും സ്പിന്റിനു പാരസികം എന്ന പേരു നല്കിയിരിക്കുന്നതു്. മന്ത്രപുംഖാനപ്രകാരം തുർവസ്യുക്കൾ യവനാം, അനന്തരാത്തികൾ മിശ്വകളുംനും ദ്രൈപ്പുഭേദങ്ങളാണ്. ഈ വകുട വംശക്കാരായ സാമന്തനാർ കാളിഭാസനെന്നു കാലത്തു പദ്ധതാവിനെ ഭരിച്ചിരുന്നു. യവന—ദ്രൈപ്പുഭേദങ്ങളത്തെ കാളിഭാസനെന്ന് ‘ദ്രാക്ഷാവലയഭ്രമി’ മറിര(മുന്താരിചേട്ടി) തുംബിയുള്ള ജലം(പണ്ഡത്തെ മറിര അമവാ, മട്ട) നഗരപ്രദേശവുമാണ്.

ഈ ‘ദ്രാക്ഷാവലയഭ്രമി’യിൽനിന്നും രഘു സിന്യുതീരമുള്ള കാബേരദിക്കിലേയ്യു (ഉത്തരവിക്കിലേയ്യു) കടക്കുന്നു. ഈ സിന്യുതീരവിജയമാണ് മുകളിലുംലഭിച്ചു മുന്ന ദ്രോക്കാളിലും വർന്നിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ‘മേംലക്കതി’ലെ കാബേരമാ

ഇധാനി അരുകയുള്ള കാളീരജാണ് ഈ ഉത്തരവിക്കുന്ന ‘കെഞ്ചമ്പരീം ടിം’ എന്ന പരമ്പരാമുഖവും കണ്ണാട്ടോ കത്തിൽ കവി ധപനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. കാളീരതലസ്ഥാനത്തിൻറു പത്രം മെത്ത വടക്ക് ഒഴുകി ഇലംനാളിയിൽ ചേരുന്ന സിന്ദ് (സിന്യൂ) നദീപ്രശ്നാണ് കാളിപാസൻറു സിന്യൂതീരം. ഈ ദേശം ക്ഷേമചൈട്ടിക്ക്രഷിക്ക പേരെട്ട ത്രിങ്ങന്തുനിച്ചിത്തം ക്ഷേമത്തിനു കാളീരജനം ഏന്ന പത്രായം ലഭിച്ചു. ഇതുകാരണമാണ് സിന്യൂതീരത്തു വിശ്വമിച്ച നിലത്തുകിടന്നും രഘുവിൻറു കതിരകളുടെ കേസരങ്ങളിൽ ക്ഷേമം വരവിച്ചിരുന്ന ഏന്ന കവി വർഗ്ഗിച്ചിരിക്കുന്നതു. ഈ സിന്ദ് നദി ഇലത്തിനോട് ചേരുന്ന തിരുസ്താപനമാരുള്ള ഇന്നത്തെ പരസ്യപൂർ ഗ്രാമവും, ഒരു മിച്ചതു മെത്ത അക്കലെയുള്ള പരബാർഗ്രാമവുമാണ് ഈ നദിയുടെ കാളീരത്തെ എറിവും പ്രധാനപ്പെട്ട ക്ഷേമചൈട്ടിക്ക്രഷിസ്ഥലങ്ങൾം.

മുന്നാംട്ടോകത്തിൽ, മുന്നാംമാർ തങ്ങളിടെ തെന്താക്കനാർ യുദ്ധക്കൂളത്തിൽവെച്ചു മുതിയുടുമ്പോൾ ദിവാനുചക്കായി തങ്ങളിടെ മുഖങ്ങൾ പീഡിക്കിരി രക്തമയമാക്കുന്ന പതിവു കവി വർഗ്ഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു ശാസ്യാരഭാരതത്തെ ചീനമുന്നുന്നതെടു ഒരു ആചാരമാണെന്ന വിചാരിക്കാം. ശാസ്യാരത്തെ ശ്രേപതമുന്നുന്നതരായ ചീനമുന്നുന്നരോടും ശകനാരോടും യുധിജ്ഞിനും സദ്യംചെയ്തുകാരണമാണല്ലോ കമാരഹ്മണ്ണൻ കാളീരം ആകുമിച്ചതും. യുധിജ്ഞിരുന്ന ഈ യുദ്ധത്തിൽ സഹായിക്കവാൻ ചീനമുന്നുന്നരും ശകനാരും കാളീരരാജ്യാനി നിലപ്പെട്ടു

സിസ്യതീരന്തു വന്നിങ്ങനും ഇവരെയാണ് രഹ്യവായ കു
മാരളമുള്ള പരാജയപ്പെട്ടതിയതും.

പദ്ധതിസംസ്ഥാനഗവൺർ ബുധമുള്ളന്തർ തലസ്ഥാ
നമായ ഉച്ചജി നിയമിക്കുന്നിൽ വിവരിച്ചുത്തപ്പോലെ കു
മാളിക്കാസൻ ഗാമസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ സ്കൂളമുള്ളൻ
(എ. ഡി. 454—468) മരിക്കുയും, ഘറ്റുൻ നമസിംഹമു
ള്ളൻ ബുദ്ധാദിത്രുന്ന് (എ. ഡി. 468—478) മുള്ളസിംഹാസ
നിരമുകയും ചെയ്തു. ഇരുതാടക്കുടി മുള്ളസാമ്രാജ്യം കരസ്ഥ
മാര്ക്കവാൻ ബുധമുള്ളൻ നിന്മാദിച്ചു് അതിനാദവണ്ണ ഫു
രംപ്രവർത്തനങ്ങൾ അനുരംഭിച്ചു്. ഇം പ്രവർത്തനങ്ങൾ
മഹിച്ചതു നമസിംഹമുള്ളന്തർ പിന്നഗാമി കുമാരമുള്ളൻ
രണ്ടാമന്തർ (എ. ഡി. 478—476) വാഴ്വാന്തുത്തിലായി
അന്നത്തോന്നും. തന്ത്രം സംസ്ഥാനത്തിലെ സാമന്തരാജ്യാ
ക്കമാരകട ഭക്തി നമസിംഹമുള്ളനിൽനിന്നു മാറി ത
നോട്ടാക്കണ്ണതിലാണ് ബുധമുള്ളൻ ആത്മരായി ശ്രദ്ധ വ
രീപ്പിച്ചതും. ഇതിൽ ഒരു സാമന്തന്മാരകട ഇടയ്ക്കു ത
ന്നും കവിതാവേഷ വലിയ സ്വാധീനതയുണ്ടായിരുന്ന
കാളിക്കാസൻ ബുധമുള്ളന്തർ എറിംവും പ്രധാനപ്പെട്ട എം
ജന്മായി പ്രവർത്തിക്കുയും ചെയ്തു. കുമാരവിഷയസാമ
ന്തർ വരകച്ചി കാളിക്കാസൻറു ഉറംമിത്രമാനങ്ങളും.
സിരാക്കേകാട് സാമന്തൻ ഭർത്തുമരിയേയും, ചംബാ
സാമന്തൻ ഗ്രാവ് ചെറുക്കയും സന്ത്രാസിമാരാക്കിയ വര
ങ്ങൾ ഇവരിൽ അത്രയികും സ്വാധീനത ചെലുത്തി
യിരുന്നു. കാഴ്ചിരഞ്ഞിലെ രാജവംശത്താടം കാളിക്കാസ
ൻ അടച്ചപ്പുരണായിരുന്നു.

ത്രജ്ജിനഗൾറ മരണംമുതല്ലോ മേലവാഹനങ്ങൾ സ്വിംഹാസനാരാധാനംവരെയുള്ള കാളീരച്ചിത്രസംഭവ അൽപ്പം കുത്തമണം വള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ കാളീരത്തു ബുദ്ധ മഹാൻ നടത്തിപ്പന പ്രസ്തുതമുഖപ്രവർത്തനങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. സന്തതിയില്ലാതെ ത്രജ്ജിനഗൾ മരിച്ച ശ്രൂപാർഥ, മരാരാ വംശഭരിതലുള്ള വിജയൻ കാളീരരാജാ വാഴി. ഒരു വഞ്ചാത ഭരണത്തിനുംശം എ. ഡി. 461-ൽ വിജയൻ മരിച്ച ഉടമാ ജയന്ത്രുൻ (എ. ഡി. 461—470) കാളീസിംഹാസനാമരുകയുണ്ടായി. ജയന്ത്രുൻ തന്റെ മന്ത്രിയായ സന്ധിമത്തിനെ, അമ്മവാ അത്യുദാജനന, ഇട്ടുമുത്തിനെറ്റു രാജൈദ്രാഹണത്തിനു തട വിത്ര പാപ്പിക്ഷകയും, ടെക്സം വധിക്ഷകയും ചെയ്തു. മരിച്ച ശ്രൂപം സന്ധിമത്തിനെര്റു മുഖവായ ഇംഗ്ലാന്റ് ദുരുക്ക മത്തെന്ന് ചുണ്ണിവിപ്പിച്ച തന്റെ വസ്തതിയിൽ മുഖമായി പാപ്പിച്ചു. ജയന്ത്രുൻ സന്തതിയില്ലാതെ മരിച്ചശ്രൂപാർഥ കാളീരത്തുകാർ സന്ധിമത്തിനെ (എ. ഡി. 470—482) തന്റെ രാജാവാക്കി വാഴിച്ചു. ഒരു വലിയ ശിവാക്ഷത നായിക്കന്ന ഇട്ടുമും ശൈവമതം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിലൂണ് പ്രധാനമായി ഗ്രൂപ്പിച്ചിരുന്നതു്. രാജധാനി കുറാക്കുയാറിക്കും കൊണ്ട് നിംബത്തിക്കും. ഇതിൽ തന്റെ പ്രജകൾക്കു കംപനിയായ അത്രജ്ജി ദാതാനിയിക്കുന്നു. അവർ മരാരാബാക്കു വാഴിക്കുന്നതിനുപുറം ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പൂർജ്ജാണ് മേലവാഹനങ്ങൾ കാളീരം ശ്രദ്ധിച്ചതു്. ഉടനെ സന്ധിമതോ സ്ഥാനത്രാഗംചെയ്തു സന്നുസിക്ക വാൻ പോവുകയും ചെയ്തു.

കൽഖനാൻറെ പ്രസ്തുത വിവരങ്ങളിലെ മുഴ ഇം ശാനന്റെ ഇംഗ്രേജ് വർഗ്ഗ വ്യക്തിഗാമിയുള്ള വരദചി അണോ. വരദചിജുടെ പിടിയിൽപ്പെട്ടുള്ള മഹാസത്രാട്ടക ക്ലാട്ടുള്ള കേതി ബുധഗ്രഹം നിലേയ്ക്കു ഭാരദ്വാം ഉറ്റിയായിരിക്കുന്നു സാധിമത്ത് ശ്രമിച്ചതിനാണോ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ക്രാന്തിക്രമം തടവിൽ വാട്ടിച്ചതു്. കാളിപ്പാസന്റെ വേന്നയാണോ ബുധഗ്രഹം വരദചിയെ വാട്ടിലാക്കി ഇപ്രകാരം ചെയ്തിരുത്തുന്ന വിചാരിക്കാം. ഇംശാനന്റെ ക്രയ മഹാദയാഗിയാണെന്നു സുചിപ്പിക്കുവാനാണോ കൽക്കണൻ ഏതില്ലപ്രകാരം സാധിമത്തിന്റെ വയക്കമയും മുന്നജ്ജിവനക്കമയും വരായുന്നതു്. വരദചി ഇംഗ്രേസ്സിനാമന്നെന്നു ക്രയ മഹാദയാഗിയായിരിക്കുന്നുണ്ടോ. എ. ഡി. 476-ൽ മഹാസിംഹാസനം കരസ്ഥമാക്കുന്നു ബുധഗ്രഹം വരദചി, സാധിമത്ത്, ഭർത്തുമരി, ശോചീച മുൻ മുതലായ പദ്ധതിമസംസ്ഥാനസാമന്തരങ്ങൾ സമായിക്കുന്നും ചെയ്തിരുന്നു.

തന്റെ സംസ്ഥാനത്തിലെ സാമന്തര സ്പാധിനപ്പെട്ടതുവാൻ വേണ്ട പ്രസ്തികൾ തുടങ്ങിയതിനശേഷം ബുധഗ്രഹം അതിന്റെ തെക്കൻ അതുത്തിയില്ലെങ്കിൽ ക്കുണ്ണാപമത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രഖ്യാതമായ വാകാടകരാജുത്തിലെ രാജാവിനെ വാട്ടിലാക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചു. വടക്കെ മഹാദൈവമേകലവപ്പുതനിരകളും, തെക്കെ മെമരംമാടോ, ബാസ്സും എന്നീ നാട്ടരാജുങ്ങളും, കീഴുകൾക്കിലെ സോണർപ്പർജില്ലയും, പട്ടിഞ്ഞാറും വണ്ണേഡി ജില്ലയും, അതുത്തിക്കലായുള്ള ക്രയ വിശാലമായ

രാജുമാൾക്കനും ഇതും. ഇതിനും തലസ്ഥാനമായ പ്രവർദ്ധനം അടുവാ, നടപിബല്ലനം, നാഗചും നഗരത്തിനും കുറ മുപ്പുത്തിക്കരഞ്ഞു എത്തൽ വടക്കുള്ള ഇന്നത്തെ നടപ്പും പുർഗ്ഗാമത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യിക്കുന്നു. വാക്കാടകൾ എല്ലാ രാജവംശങ്ങളാണ് ഇതിനെ അനുഭവിച്ചുവന്നതു്.

ഈ രാജുത്തിനു ഒക്കിന്നകോസലമെന്ന കാളിക്കാസൻറ കാലത്തിനുംപു പേരണ്ണായിരുന്നു. പണ്ണുവിലെ മദ്ര-വാണിജ്യരാജുത്തലസ്ഥാനമായ സാകലങ്ങട അവരന്നു മരായ ഭ്രംകര എന്നതിനും ഒരു തൃപ്പള്ളിമായ ഭ്രാവതി എന്ന നാമമുള്ള നഗരമായിരുന്നു ഒക്കിന്നകോസലത്തിനും ഒരു പ്രധാനതലസ്ഥാനം. ഇന്നത്തെ ചണ്ണനഗരത്തിനു സമീപമുള്ള ദണ്ഡക്കുറാമത്തിലാണ് ഭ്രാവതി സ്ഥിതിചെയ്യിക്കുന്നതു്. വാക്കാടകരാജുത്തിനും കിഴക്കിലോഗ്രാമപ്പും പണ്ണുവിലെ മദ്ര-വാണിജ്യവംശത്തിനും ഒരു ശാഖയായ വാണിജ്യർ കാളിക്കാസൻറ കാലത്തു വാക്കാടകങ്ങട സാമന്തരായി ഭരിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഇവരെ ആണ്ണൻ രഹ്യ തോല്പുചുത്തും.

പുരാണങ്ങൾ വിഭിശയിലെ ശ്രദ്ധപ്രവീണൻ എന്ന പേരിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള കനാംകഷാണമന്ത്രവർത്തി കാജുലൻ കടക്കണ്ണാജൻറ കലസ്ഥാവകൻ ശ്രേഷ്ഠനാഗവംശങ്ങൾ വിസ്യൂശകതിത്തെന്നായാണ് വാക്കാടകവംശത്തിനേരജും കലസ്ഥാവകൻ. ചന്ദ്രഗംഗൻ രണ്ണമൻ വികുമാഡിത്രുനും (എ. ഡി. 380-414) സമകാലീവനായ പ്രമിവീണേനൻ കനാംകൻറ കാലത്താണ് വാക്കാടകൾ അതിപ്രഖ്യലരായി വേണ്ടും. ഒരു ദിഗ്പിജയം നടത്തി ഇ

ദ്രോമം മലപ്പറക്കുന്നാജുങ്ങളായ കനത്തിൽ (അജണിപ്പര്യത ദേശം), ഗ്രൂപ്പ് 20 (മേകലപ്പര്യതദേശം), ലാടം (വരലാടമായ സുന്ദരം, ബല്ലുന്നി എന്നീ ജില്ലകൾ), അരുന്ധ എന്നീ റാജുങ്ഗളെ കീഴടക്കി. പുമ്പിഡിസന്നർക്ക് പ്രാബല്യം ജനിപ്പിച്ച അതിനും ചന്ദ്രമാരുളം അഭ്രമത്തിന്റെ സവും നേട്ടവാനായി തന്റെ ഒരു പുതിയ പുമ്പിഡിസ നൃത്യത്തിൽ ആദ്വിസന്നർക്ക് രജാമൻ കല്യാണംകൾ ചെയ്ത കൊട്ടത്തു. കഥാരഹളം ദന്താമന്ത്രം എഞ്ചിറ്റം, സ്കൂസഹളം എഞ്ചിറ്റം സമകാലീനാന്തരിക്കും ഇം ആദ്വിസന്നർക്ക് രജാമൻ യുവരാജാവായിരിക്കേണ്ടി തന്നെ കവിതാവാസന പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇതുനിശ്ചിതം ഇംഗ്ലീഷ് അനുഭവത്തുകൾക്കു കാളിപ്പാസന അനുയിക്ക് ബാഹ്യാനിച്ചുവന്നിരുന്നു.

കാളിപ്പാസനനാളിലും പ്രവര്ത്തനന്റെ ബഹുമാനത്തെ പ്രധാനപ്പെട്ടതിൽ തന്റെ സാമ്രാജ്യമായം സാധിക്കുന്നതിൽ വാക്കാടകരുടെ അതുന്തല്യം നേട്ടവാൻ ബുധൻ ഷൂന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. അതുകൊണ്ട് നാസിംഹമഹളം തന്റെ വാഴ്വാരംഭത്തിൽ കാളിപ്പാസന തന്റെ രാജുതനായി ബുധയളം വാക്കാടകരാജയാനി പ്രവര്ത്തനത്തെപ്പു പറഞ്ഞതു യാളു. ബുധയളം കല്പനയാസമിച്ചു കാളിപ്പാസന തന്റെ സുടംബവശതു അവരുടെ നാടായ കാലീരത്തെ പ്രതിഭിൽ കൊണ്ടുചെന്ന പാപ്പിച്ചതിനാശം, പ്രവര്ത്തനത്തെപ്പു ചോയ്തി അവിടെ ഒരു വാംത്രിലധികംകാലം താമസിക്കുയും ചെയ്തു.

കാളിപ്പാസനർ പ്രവര്ത്തനത്തിനാളിലും ലക്ഷ്യം

ങ്ങൾ പ്രവര്ഷണന്നൾ രണ്ടാഴൻറ 27_ാംവർഷത്തിലെ വട്ടിൻഡാസന്നത്തിൽ കാണാം. വട്ടിൻഡാസന്ന രചിച്ചതു സേനാപതികാത്രായനൻറ കീഴ്ദള്ളാഗമ്പൻ കാളിപ്പാസൻ ആണെന്നും, ഈ ചെമ്പുതകടിയും എഴുതിയതും ഇംഗ്ലീഷിൽ ഒരു മന്ത്രം എന്ന തട്ടാനാണെന്നും ഇതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. കാളിപ്പാസമഹാകവിയുടെ ചണ്ണാതി വരക്കു കാത്രായനഗോത്രക്കാരനാണ്. കാളിപ്പാസൻറ വ്യക്തി നാമം ഇംഗ്ലീഷിൽ എന്നും കാണാം. പ്രസ്താവണ തത്തിലെ ഇംഗ്ലീഷിൽ കാണുന്ന പ്രവര്ഷണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതാണ്. കാളിപ്പാസനേയും ചണ്ണാതി വരക്കു ചിട്ടയെയും അതും കിട്ടിക്കുന്നതാണ്. പ്രീതി നേട്ടവാനായി ഇവർ ഇങ്ങവരുടെയും സൃഷ്ടാന്വയ നിലനിൽക്കുന്ന നാമ ഞ്ചർപ്പണം പ്രവര്ഷണന്നൻറ ഉള്ളാഗമ്പന്നാർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്. പോരെക്കിൽ കാളിപ്പാസൻറ ഒഴംതും പി എതാങ്ങും പെട്ടിപ്പുറവുണ്ട്. പുമിവീണുന്നൾ കണാമൻ കീഴടക്കിയ രാജുങ്ങളുടെ ത്രിശ്രീതിൽ കുറ്റലുംതെയും വാക്കാടക്കാശാസനാഞ്ചർപ്പണം പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. തന്റനിമിത്തം വാക്കാടകക്കം കുറ്റലുംതെന്ന പേരു കിട്ടുമെല്ലും. ‘സേതുവിശ്വം’ എന്ന മഹാരാജ്ഞപ്രാകൃതകാവ്യം രചിച്ച പ്രവര്ഷണന്നൻറ രാജധാനിയിൽ പിങ്കുമാലിത്രുമഹംഞ്ചൻറ ഭൂതനായി കാളിപ്പാസമഹാകവി കണ്ണാർപ്പ പാത്തിക്കുന്ന എന്നും, പ്രസ്താവ്യം തിരുത്തിവക്കാട്ടത്തിൽ കാളിപ്പാസനാണും, ഈ ഒഴംതുംതെ ആസ്സുമിച്ചു് ഇംഗ്ലീഷിൽ മഹാകവി ‘കുറ്റലുംതെയുംതെയും’ എന്നും നാടകം രചിച്ചിരുന്ന എന്ന മാണം പ്രസ്താവിച്ചില്ലോ.

ഇപ്രകാരം കാളിഭാസൻ പ്രവർദ്ധംതു വാത്തുവയെന്നാൽ, സമീപസമലത്തു് അന്ന നിവസിച്ചിരുന്ന ദിനങ്ങാഗന്മായി റൂയഗാന്മുഖത്തു സംബന്ധിച്ചു് ഒരു വാദപ്രശ്നിബാധം നടത്തുകയും, അന്ന പൂജവിൽ വാത്തുവന്ന തെന്നിൽ ഭാത്യജ്ഞിഷ്ട സന്ദേശരഹിതനാ മുച്ചതിൽ ‘മഹാദിത്തം’ ചെറിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുതവാദപ്രശ്നിരഹിതം കമ മുകളിൽ വിവരിച്ചിരുന്നപ്പോ. അന്ന ദിനുംനാഗൻ പാണ്ടിക്കുന്നതു പ്രവർദ്ധംതിനോ് ഒരു പത്രവാന്തരം തെക്കു കിഴക്കായി നില്പുന്ന ഇന്നത്തെ രാംതക്ക് നഗരത്തിലെ ഒരു കുന്നിലും മുമ്പിലായിരുന്നു. ‘മഹാദിത്തിലെ’ രാമ ശിരിയായ ഇതിൽ ഇന്നൊരു രാഖക്കുറും നില്പുന്നതു കാണും. ഈ കണ്ണിനു സിന്തുരഗിരി, തുംബാഗിരി എന്നീ നാമങ്ങൾ മല്ലുകാലത്തു ഏകദേഹമായാജാസനങ്ങൾ നില്ക്കിരുന്നു. സിന്യൂജാ, അനീ, ഭേദാ എന്നീ നാമങ്ങൾ വരുമ്പുക്കുന്ന ഭൂത്യാദിവിജുട്ടു ഒരു ക്ഷേത്രം വന്നു് ഈ ഒന്നിൽ നിന്നിരുന്നിരിക്കുന്നും. ഇതിൽനിന്നോ് ഇതിനു സിന്തുരഗിരി, അനീപ്പത്തം, ഭേദഗിരി എന്നീ പേരുകൾ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. തുംബാഗിരി എന്ന നാമത്തിന്നിൽ അതുമാം ധനിപ്പിക്കുന്ന ‘മഹാംഗചിത്തവിഗ്രാമം’ എന്ന പേരു വരുത്താനുത്തിക്കും ഇതിനു നല്കുന്നണണ്ട്. ഈ കണ്ണിലെ മഹയിൽ നാഗാജ്ഞന്ന ഗൾ (ദിനുംനാഗനാഗാജ്ഞന്ന നഹര) കീംകാലം വാത്തിക്കുന്ന എന്നൊരു സ്ഥലപ്പെട്ടിമല്ലവും ഇല്ലാതില്ല.

സന്ദേശകാവൃത്താളിടു പതിവുംവാലെ, കാളിഭാസൻ ‘മഹാദിത്തം’ സമകാലിനാന്മാന്മുഖവിവരങ്ങൾ

ഉപരക്കേള്ളുന്നണണ്ട്. ഇതിനീറ്റ് നായകനായ യക്ഷൻ വശ (യക്ഷ) വർണ്ണകാരനായ കാളിമാസനാണ്. നായകൻ ഒരാൺകാലത്തെ പ്രധാനം ക്ലീച്ച അതുകുറച്ചൻ കണ്ണുവൻ കണ്ണുവച്ചിംഭായ പുന്നവ് സമിതിചെയ്യുന്ന കാഴ്ചിയിൽ മൃഗസമ്മാനം കുറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നതിൽ മേൽക്കൊള്ളു ചെയ്യുന്നതിയിൽ ഒന്നു മൃഗശവണ്ണർ ബുധമൃഗം അഭ്യന്തരം ‘മേഖലക്കി’ലെ സദേശവാഹകനായ മേഖലത്തു ‘തസ്സാത്സംഗേ’ എന്ന തുടങ്ങുന്ന ദ്രോകത്തിൽ ‘കാമചാതിൻ’ എന്ന സംഭവം ധനം ചെയ്യിട്ടുള്ളതിലെ ഒരു ധനാദി കാമത്രം പരാജ്യാഖാര നായകവിയുടുടരുന്ന മേഖലം എന്നാണ്. ഇതിലെ മാർഗ്ഗനിഃദ്ധ്രണത്തിൽ, നിച്ചുള്ളനീറ്റ് രാജധാനിയിൽ നിന്നു പുരപ്പെട്ട സമീചമുള്ള രാജഗിരിയിൽ വാക്കിനു മു സിലുനായ ദിഗ്രിനാഗനൈ സന്ദർഭിച്ചു നേരം കൂടിയാതെ യടക്കാളി അമ്മരക്കണക്കം (മേകലച്ചവ്യത്യം) കടന്ന പടി തുടാറുള്ള വിടിൾ (ഭിത്സ), ഉജൈജ്ഞാനി, പശപുരം (മന്ദിരം), എന്നി നഗരങ്ങളിലെയും പ്രോക്കവാൻ നായകൻ കൂത്തോട്ട് ഉപദേശിക്കുന്നു. അന്നേതരം സരസപതിതീരുള്ള കൂദക്ഷ്യത്രം വഴി കുളംവെച്ചുപാട്ടുകേണ്ടതു ചെന്നതുനേരം നായകൻ നിഃദ്ധിക്കുന്നതു്.

വാക്കാടകരാജാവു പ്രവര്ണ്ണനയ്ക്ക് രണ്ടാമനാണ് ‘മേഖലക്കി’ലെ നിച്ചുള്ളൻ. ഈ പേരിനീറ്റ് ഉത്തേബം അരിയുവാൻ പുരാനങ്ങളാൽ അതുന്നുഡിക്കേണ്ടിവരുന്നു. കോസലത്തിലെ ഇക്ഷ്യപാകവംശത്തിലെ അർദ്ദുകൾ, തത്യപ്പരിപ്പുകൾ, മുളകൾ എന്നിവർ അർദ്ദുകൾ, മുലകൾ എന്നി രണ്ടു കാജ്ഞങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. പരതുംശമനീ ഒരു ക്ഷണി

ക്രിക്കറ്റിൽ ദിനമെന്നും ശാഖാക്കണ്ണൻ
എന്നും ചാദ്രാ വാലിപ്പിമമ്മാളുട്ടുതന്ത്രം വിശ്ലേഷണം”

ബുധമുഖം വിക്രിയാമയിനാം, പ്രകാശകി
ത്രഭന്നാം മറുചുജ ബിഡപ്പാർപ്പിതം എ. ഡി.
476-ൽ മുഖസമ്മാനക്കിരിശ്ശേഖവും, അട്ടമത്തി
നീരു പ്രധാനാജയാനിച്ചായ ഉച്ചഭജനിയിൽ കാഴ്ചി
കാസൻ പാത്തിക്കാം. മഞ്ചവല്ലന്തുടി ‘ലിംഗാനം
സന്തതിനു പുഡിപിശ്ചരകന്ന ചെവിൽ കാഴ്ചികാസൻ
കു ഭാജ്യം രചിച്ചിട്ടുള്ളത്’ ശ്രദ്ധിക്കു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന
ണ്ട്. ഈ പാത്തത്തു കാഴ്ചികാസൻ ഉത്തരാട്ടായായിക്കു
തെ ഏ മാത്രായാനന്നഗംഗത്തിൽനിന്നും നാട് ചാന്നിക്കു
ചീ നൂറ്റാണ്ടു പഠി തൊരഞ്ഞെന്നു (എ. ഡി. 484-510)
ഇടങ്ങ്കിടങ്ങ്കി സാദർക്കാരനായിരുന്ന എന്ന ‘മാലുവം’
തതിലെ ഇന്ത്യത്തിനു പ്രയംവരവെന്നും നൃചിപ്പിക്കുന്നു. ഉ
ചെജ്ജ നിച്ചിൽ വരുയായിരിക്കാം തന്നെ ആൾ പ്രായംക
രണ്ട് ബുധമുഖാന്നാ രണ്ടുവഞ്ചായ എ. ഡി. 506-ൽ
ഉട്ടും കു പത്രവഞ്ചിനുമുന്നു കാഴ്ചികാസമഹാകവി
മഹാരാജാഗിയായ ചപ്പട്ടിനാമനെന്ന നിലയിൽ സമാ
ധിയടങ്കത്തു.

ഉചെജ്ജ വീസമല്ലിലെ നവരത്നങ്ങളുടുടർന്നിട്ടുണ്ട് ഞാൻ
കണ്ണപിടിച്ചിട്ടുള്ള ചില തുടക്ക പിവരാദി ഇനി ആ
സ്ഥാവിക്കാം. സുപ്രസിദ്ധമായ വൈദ്യശാസ്ത്രത്തി ‘ചരി
കാസംമിതി’യും കു ഭാജ്യം രചിച്ച മരിശുന്നുന്നാണ് ഉ
ചെജ്ജനീസമല്ലിലെ ധനപത്രം. എ. ഡി. 1111-ൽ ഭീ
വിച്ഛിക്കുന്നവം ‘ചിശപ്രകാശം’, ‘സാമഹ്യക ചരിതം’

എന്നീ നൃത്തികളുടെ കർത്താവുമായ മഹാശപാൻ, തന്റെ ഘൃഷ്ണികൾടെ ത്രുത്യത്തിൽ സാമ്പാദനകൾ രാജ്യാനിധിയിൽ പാത്രം ‘ചരക്കാംപിന്തു’ ഒരു വ്യാപ്രാനം ചുംബിയും രിച്ചറുന്ന (മരിഞ്ഞുന്നു) ഉംഗ്രേഢത്തിയിരിക്കുന്നതായി ഡാങ്കർ ഫേർഡിന്റും ഘൃഷ്ണിക്കാട്ടിയിരുന്നു. ഈ സാമ്പാദന ബുധമുള്ള ഗാനം². ഈ സാമ്പാദന രാജ്യശൈലേക്കാവി ചുംബം ഉല്ലരിക്കുന്ന ദ്രോകവരിയിൽ മുസ്താവിച്ചും പാശനാഃ—

“ഭാജാ രാജിലഭസാമിലേണ വരങ്ങചീഃ

ആശിസാമസാങ്കാ കവിഃ”

മഹിച്ചന്നുന്ന ബാണന്റെ ‘ഹംചരിത്’ത്തിൽ ഈ അന്നന വർഗ്ഗിച്ചുഠിക്കുന്നു—

“പദ്മഃസ്യാഖ്യപരിലാ ഹാരി. കുതവസ്ത്രീകുമാസിതി
ദ്രാരഹരിചന്നു ശ്രദ്ധിപ്പിക്കുന്നു ഗ്രാഹിയായ റൂപായതേ.”

മരംരാജ രത്നായ ക്ഷുപ്പന്നകൾ സുപ്രസിദ്ധമായ ‘ജാതകക്കാല’യുടെ കർത്താവു് ക്രമം തുടർച്ചയാണ്. ക്ഷുപ്പന്ന ക്ഷുപ്പത്തെ പാട്ടു ബന്ധാലഭജയിനാംക്ഷുക്കളുടെ കൂടു പണ്ടു യമായി ഉചയ്യേഗിച്ചുണ്ടു്. ശ്രദ്ധിപ്പിച്ചുന്നതിനുശേഷം റീതിയിൽ ബന്ധാലഭജാതകക്കമകൾ, അവയിലെങ്കിലും യാഥികതപോലെ അവസാനത്തിൽ മുസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു്, വിവരിച്ചിട്ടുള്ള കൂടു നൃത്തിയാണ് ‘ജാതകക്കാല’? ഈ നൃത്തിയെ സ്ഥാപിച്ചു് ഇരുസിലേ് എന്ന ചീനസഭ്യരാം കൂടു കമ്പം തന്ത്രിക്കുന്നു്. കൂടു ദിവസം ഹംചർക്കു പത്തി രാജ്യാനിയിലെ കവികൾ എല്ലാവരും വിച്ചിച്ചുകൂടി പിംറബി വസം രാവിലെ ബുദ്ധാന്നന്മാരും ജാതകക്കമകളെ ആസ്ഥാപിച്ചു്

കാരോ ദ്രോകംവിതം രചിച്ച കൊണ്ടവരണമെന്നോ അവ
രോടും അല്ലഞ്ഞാവിച്ചു. ഇതന്നസമിച്ചും അവർ രചിച്ച
കൊണ്ടവയ്ക്ക് ദ്രോകണ്ണപാം എപ്പറ്റാം തുടക്കമുണ്ട് ‘ജാതകമാ
ല’ നിമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കമ വിശ്വാസയോഗ്രാഹി
പ്പെട്ടില്ലോ, ബുദ്ധമതത്തെ മിനുക്കുമതത്തെക്കാളും കുറഞ്ഞു
നിന്നും അന്ത്യകാലത്തു പ്രഹ്ലാദനിച്ചിരുന്നുള്ളും ഒരു
ബുദ്ധഭാഗം ബുദ്ധഭാഗം ഇതിനെ ദാഖില ഏന്നും എന്നും
നില്പിക്കാൻ വിശ്വാസിക്കാം. ‘ജാതകമാല’യിൽ ദ്രോ
കണ്ഠിടുന്ന ചില വരികൾ അഭിജ്ഞാനം മാറ്റിയില്ല ചുമക്ക
ഉണ്ടും ഏഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനും അക്കാദമിയിലും ശരത്തു
ഞ്ഞുന്നു ഏ. ഡി. നാംബരാഘവൻ ജീവിച്ചിരുന്ന എന്ന
സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സ്ഥാപനകൾ ആയുള്ളരണെങ്കും, ധനപ
നാടി മരിച്ചുന്നും, രഘുകാരൻ കാജു ഭാസനെങ്കും വ
രകചിത്തിടുന്ന സോഡരിച്ചുറുന്ന് സൂഖ്യവിനെങ്കും മറുപ
അസ്ഥാവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പഴയ ദ്രോകം ചുവടെ ചെ
ക്കണം:—

“സൂഖ്യസ്ഥി കൈതിർ നഃ ക ഇഹ ട-
എകാരെ ന മദ്ദതേ
യുതിർക്കാക്ഷീപ്പാദു മരതി ഹ-
രചന്നുടച്ചി തും തും
വിശ്വാസിക്കിഃ തും തും പുതിമ-
ധും ഭാരവിഗിരി-
സൂതാപ്രാന്തരമോദം കമചി ട-
രത്തിർ വിതന്നാതേ.”

മരാരായ ബെണ്ണലുംനായ രത്നമാണ് വൈശാലിയിൽ (സ്വിഡ്യാക്കാട്ടിൽ) ജനിച്ച ജയാചിത്രൻ അമരസിംഹൻ. ‘അമരങ്കാശ’കത്താവും, ‘കാരിക്കപ്പത്തി’എട ഭാഗികക തത്താവുംനായ ഇള്ളേശ്വരത്തുംരിയുള്ള കമകളിൽ രണ്ടെല്ലം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാം. ദിശയായ അമരസിംഹൻ ഭർത്തുമരിയുടെ പതഞ്ജലിഭാഷ്യമായ ‘വാക്കുപദ്ധിയം’ നശിപ്പിച്ചുകൂട്ടുത്തു എന്നതാണ് കാൻ. കയ വൈശ്യാക്കര സാമാജികവാദം ശകരാചാര്യരം താരം പ്രാക്രണാസംഖ്യ സ്ഥായ ഒരു വാദപ്രതിവാദം നട നിയങ്ങളും, ബെണ്ണലു ഭേദി താരങ്ങുടെ സമാധാനക്കാണ്ട് അരന്മരം ശകരനെ തോല്പിക്കുവാൻ ആളും സാധിച്ച എന്നാം, കയ മലിക്കും തിരിൽ കൂടിച്ചുംകുന്ന ഇം ഭേദിക്കു ശകരൻ കണ്ണവിടിച്ചു് അധിക്ക്ഷേപിച്ചുക്കൂട്ടാം ഭേദി അവിടെനിന്ന് കാടിപ്പോയി എന്നാം, രാജാമത്തുണ്ടായ വാദങ്ങിൽ അമരൻ വരാജ യപ്പേട്ടുന്നതിനും ഇള്ളേശ്വര പട്ടിണിക്കിടന്ന രിച്ചു എന്നമാണ് രാജാജത്തെ കമ. ഇതിനു ശകരാചാര്യൻ കയ വൈഡാക്കരസാമംകും ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു ശക വാണി. ബെണ്ണലുംനായ വൈഡാക്കരസാമി വാണിനിയെ ബഹുമാനിച്ചുകുന്ന എക്കിലും, അദ്ദേഹ നിന്നും കുതിയു ദെ ഭാഷ്യകാരൻ പതഞ്ജലിയെ തിരിപ്പുറിച്ചിക്കുന്നു. ഇതാണ് കണ്ണാക്കമായും നിഭാനം.

ഭാരതീയക്കെട രാജ്യ ചരിത്രത്തിൽ ഭാഗമല്ല, സാഹി ക്രൂചരിത്രത്തിപ്പുകൂടി കല്പനാനിതവും, ഇതിനുംനി ഒന്നിച്ചു ശരവതാരചാരംജീവിവാദങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. കാമഫുറുനായി പുരാണങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള മംഗലം

வேக சுறினானிகாலங்கூண்டுகள் காலதீவங்காதில் கரை
இடைய முடையோடியூப்பிள்ளைகள் கை விழுக்கமானார். அதற்கான
பீவினை கூடிய கூசெஷ்வோய்து களை ஒடுக்கி தடிகள்க்
மொரைய வெல்லகாய விழுக்காலித்துக்கூ ஏதுகாதிக்காட் மீ
ஷ்விக்கவுட் சேத்தானார் விழுக்காலித்துக்கூக்கான நாம்
ஸ்ரூபிழுக்குக்கூது. மூயிழூப் 360 பிவஸதூதி ஸாவந
வஷ்ம ஸ்ரூபாவுதாயை ஜெப்பத்தில் பிழூபிழுக்குக்கூ.
துறை ஒடுக்கத்தில்லை பாஸெயித்துப் பூ பிழூபிக்கான. த
னிமித்தம் ஹப்பும் கை பாஸெயித்துப்பலாமாக்கானார்
அறங்கமாக்கான. கை யாற்று ஹா அநுபிழுக்காலித்துக்கூ
கள்க் காஷ்டுக்குக்கூது நியங்காக்கத்துப்பு, கடுவா
துறை ஒடுக்குக்குக்கூது கவிதித்துப்பு உழூவங், பலத
நாம் கூழாந்தைக்குக்கூது அநுபிழுவுக்கூவங்காய விழுக்கால
காஜாக்காவுக்கூது பிழுக்கு பிழூபிக்காலாத்தாஜூ பரித்துக்காம
நாய வுராக்காக்காத்தாக்கார் விழுக்காலித்துக்கூக்காம் ந
ஷ்விவணிக்கான.

பூங்காயிலே வாராணஸியிற் (பங்காயிற்) கிடைக்கின்ற நாட்வாளிகளை யம்மாலைகள் மஹாவத்துறைகள் (ஐ. ஸி. 420-300), ஸாக்கலயிற் நாட்வாளிகளை வடக்-மழுவங்களைக் கொடுக்க (ஐ. ஸி. 55-14), விடித் தாழ்யானி ஸ்தோமபூரதை ரெபாங்க்ஷாணாசுக்ருவத்தி தீவிரமாக ஸாலிசாயகங் (ஐ. ஸி. 78-94), உதெஜங்களியிலே வூயழந்தார் (ஐ. ஸி. 476-506), தநிச்கதை காலைபிவரத்திலே வழை வசுக்ருவத்தி நாடுவெழங்கள் வழைவதூக்க (ஐ. ஸி. 704-770), ஏற்கியிவர் பூங்காயிலை

വഹിച്ചിരുന്നവരാണ്. പല്ലവല്ലൂരു കാഞ്ചിയിൽ ഇതു കോതമിരൈൻ എന്ന ചെന്തമിഴകാവും പേരിട്ടിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിലും ഒരു വികുംഭക്രിയയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ചെന്തമിഴകാവും തകട്ടർ അലകുമാട്ടു പിടിച്ചടക്കിയ ചെങ്ങൾച്ചരം ശുജവൊരെ എന്ന പേരിട്ടിട്ടും ചേരഹാൻപെരുക്കാൻ. കലശവരൻ ദണ്ഡാം (എ. ഡി. 640_657) ആണ് കേരളവികുംഭത്തിൽപ്പെട്ട്.

ഓരതീയങ്ങട വികുംഭത്തിൽപ്പെട്ടിരുന്ന പക്ഷം, പാരസികർ ഇത്തരം റൂപങ്ങാക്കി ഇപ്പോൾ എന്നം, ഗ്രീക്കകാർ അലക്സിംഗ്യർ എന്നം ബിരുദപരമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇതും മഹാവിജ്ഞവിന്റെ സ്കൂളാണ് എന്ന ബിക്കു ത്തിന്റെ തുപ്പഭേദങ്ങളാണ്. പെൻഷ്യറിലെ കയറ്റ് (കുവി) രാജവംശം മട്ടിച്ചു തുമാരാജുറുപരം (ബി. സി. 1947_1935), അവിടെന്തെ അക്കമെന്നെ രാജവംശംന്റെ പുണ്യ മാസിഡ്യാണിയാരാജാവും അലക്സിംഗ്യർമഹാനാം (ബി. സി. 336_323) പാരസികർ ഇപ്പോൾ എന്ന ബിക്കു കുടം നല്കിയിരുന്നു. ഇതുപോലെ, ഗ്രീക്കകായം ഭോയ്തന ശരക്കാതകായി നടന്ന സ്വപ്നസില്പമായ ഭോജൻ യുലത്തിനു കാരണക്കാരനായ ഭോയ്തനശരത്തിലെ രാജക്കാരൻ പാരിസ്റ്റിനം, ഗ്രീസ്റ്റിന്റെ രാജ്ഞിയസപാതത്രാത്രത്തിൽ അനന്തവത്തിൽ മാസിഡ്യാണിയാരാജാവും അലക്സിംഗ്യാണ്യർ മഹാനം, ഗ്രീക്കരാജ്ഞചമിന്തകാർ അലക്സിംഗ്യാണ്യർ എന്ന ബിക്കുമാണ് കൊട്ടത്തിങ്കന്തും. ഇത്തരം റൂപങ്ങാണെ പ്രാചീനഗംഭീരുമായ മഹാവിജ്ഞവിന്റെ അവതാരങ്ങളായി പരിഗണിക്കയും ചെയ്യിരുന്നു. പ്രസ്തുതപ്രാഥിസ്റ്റിന്

എപ്പാടാക്കണ്ണ് എന്നും മോഹർ ചേരു നല്കിയിട്ടുണ്ട്. വോ
കാലകൾ ചുന്നതിന്റെ കുറീകരണം ഉള്ളത്. വോ
താളുക്കത്തിലെ അവലോകിംഗൾപരബ്രഹ്മാധിസത്പരമം
കുറീകരണം ഉള്ളത്. വോതാളുകം അതികാലത്തു് അ
ഡിസ്ക്രിപ്റ്റ് സഫ്റ്റ്‌വെയർ ആണ്.

ഇതു ചൊല്ലുമ്പോൾ അവതാരവാദം ഭാരതത്തിലെ ചില
പ്രശ്നങ്ങളായ സാമിത്യകാരന്മാരെ സാമ്പാദിച്ചും പണ്ട്
നിലവിലിരുന്നിരുന്നു. ഇവരെല്ലാവകം വികുംഭാദിത്രം മാർപ്പണം
മുൻപെയാണെന്നു പിണ്ടോല്ലെന്നുപാഠാട്ടം സാമിത്യസദ
സ്ഥൂകാച്ഛ അലക്കാരിച്ചിരുന്നവകാണ്. പല വിദ്ധികാല
ഞാഡിപ്പുമായി ജീവിച്ചിരുന്നിരുന്ന ഈ സാമിത്യകാശങ്ങൾ
വരുത്തി, കാളിപ്പാസൻ, പ്രായി, പാണിനി മുതലായ കാ
രണ ബിരുദങ്ങൾ ഈ ചേരുകാട്ടം കുതിക്കാശത്തെല്ലാം
ഇഴു ചില സാദ്ദേജ്ഞമായുള്ള വിശ്വാലസാമിത്യ
ചരിത്രകാർ നല്കിവരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മുന്നു കാളിപ്പാ
സന്മാനങ്ങളും എതിമുത്തിനാം നിഃനാം ഈ പതി
വാണ്. ഇവരിൽ കരാർ ഭീമൻ ശാലിവാഹനരം സദ
സ്ഥിലെ ഭാസമഹാകവിയാണ്; ഭാസകാളിപ്പാസരം തു
ട്ടുകാരനായ വരുത്തി ‘കാതരും’ എന്ന പ്രാക്തുര്യാകരണ
ത്തിന്റെ കത്താവായ ശംഖമന്മാം. ഭാസനാടകങ്ങളിലെ
രഞ്ചവാക്കുങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള റൂചനായ രാജസിം
ഹൻ സംഘവിയിൽനിന്നു നാടവാണിക്കു ഭീമൻ ശാ
ലിവാമനനാണ്. ഇത്തരം കുറീകരണം സാമിത്യകാരന്മാണ്
ബുധഗ്നം വികുംഭാദിത്രം മാർപ്പണം സദസ്ഥിലെ കുറീ
കരവും, ശക്രചാഞ്ചൽ, മുക്കശക്രൻ, മഹാശാമൻ, പത്രാ

എന്തുകൂടാൻ, വ്യാഖി (വ്യാളി) എന്നീ പേരുകൾ ഉണ്ടായിരുന്ന ശൈഖം.

മുധ്യമുള്ളായ സഭാമുള്ളംഗൾ ‘ക്രിജ്ഞചരിത്’കാലം തതിൽ, ധർമ്മാദ്ധോകൾ മഹാപത്മനാൻഗൾ സമകാലിനാണെങ്കിൽ, ഒരു ദാവയാകരണാണെങ്കിൽ കവിയുമായ ഒരു വ്യാളിയെ (വ്യാഖിഡായ) ഇന്ത്യൻ വർഗ്ഗിച്ചിരിക്കുന്നു:

“രസാചാൽഃ കവിർബ്രഹ്മി
ശമ്പുഭ്രൂഢാമുകവാദേമി
ദാക്ഷീപ്യത്രവച്ഛാപ്രാവ്യാ
വടച്ചമീംസകാരുണിഃ”

വ്യാഖി എന്ന പേരുവെച്ചും ശൈഖ ഒരു വ്യാകരണം തനിച്ചം ഒപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. തന്റെ മുഖ ഒക്കരെന്നെന്നപൂർവ്വി മെണ്ണുന്ന് ‘മയറീവവധി’ തതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ദ്രോകം മുകളിൽ ഉഖരിച്ചിരുന്നുണ്ടോ. അതിൽ ശൈഖവിശ്വനം സംസന്നദ്ധമാണെന്നും പ്രശംസിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. ഈ ദ്രോകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള മറൊരായ സാമിത്ര്യസവിംശ ശ്ലോഗായ മാത്രമുള്ളുണ്ടായും മേണ്ണുകായും കരിച്ചും ഒരു കമ്മ യുണ്ടോ. മാത്രമുള്ളുന്ന കാദ്ദുരത്തെ രിജൻറായിരുന്നുപോം (എ. ഡി. 505_506) മെണ്ണുന്ന അദ്ദേഹത്തെ സദംശിച്ചു ‘മയറീവവധി’ കാഴ്ചവെള്ളുകയുണ്ടായി. അതു വായി മുകഴിഞ്ഞത്തിനുംശേഷം ഒരു അഭിനന്ദനവാക്ഷാപംപോലും ഉണ്ടാക്കാതെ മാത്രമുള്ളുന്ന അതു തുതിയെ, അതിൽനിന്നും തുലിത്തുള്ളവിയുണ്ടായെന്ന സംശയം ചോന്നപോകാതെയിരിക്കുവാൻ ഒരു ഒരു ചോന്നതുള്ളികയിൽ വെച്ചു കവിക്കു തിരിച്ചുകൊടുക്കുന്നും ചെയ്യും.

മറ്റു രാജു ദത്താന്നിംബായ വൈശാളിസാമാന്തരിക്ക് ചേ
കാക്കുന്നുണ്ടോയും, ചാഡാനാമന്തരിക്ക് റബട്ടക്കപ്പുരുന്നുണ്ടോ
മറ്റു പേരുകൾ അമാക്കുമും അന്ത്രുമരി, അന്ത്രുഃഖ്യാനി,
മലയാളങ്ങൾന്ന്, ഘണ്ടുരാജൻ എന്നും, ശോച്ചിച്ചറുന്ന്,
ശോകഷാമാന്തരിക്ക്, ഒമ്മോന്ന്, വൈതാളമെമ്മോന്ന് എന്നും ആ
ണ്ണന്ന മുക്കുതി ക്രമ്മാധിപ്പിക്കുന്നുണ്ടും. വശവർക്കാ
മായ . യക്ഷിക്ക് ഘണ്ടുരാജന്നിൽ എന്നും പേരുള്ളതുമിലി
ന്തം, വശവർക്കാരിക്ക് അന്ത്രുമരിക്ക് ഘണ്ടുരാജൻ എന്നു
പേരുണ്ടും. സൗഖ്യസിദ്ധാന്തം അന്ത്രുമരി, പതക്കണ്ണ് തീ
ടെ ഇന്നത്തെ വാംശത്തിൽ പല കാലങ്ങളിലും ജീവിച്ചി
രുന്ന ചില കവികളുടെ ഫ്രോക്ക്സൈരംഥ്രൂട്ടി ചേത്തിട്ടുണ്ടും
ഉപാധ്യാർ കോശാബോ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു.

അരുടിത്രുഭാസപുറത്തെലി കവിതമകനഗരത്തിൽ ഇ
നിച്ചു ദീപ്പകാലം അധികാരിയിൽ (ഉഖ്ലേജ്ഞാവിധിയിൽ) പാ
- അതിന്തന്ന ദേഹമാണ് മരീറായ റത്നമായ വരാഹമിലി
മന്. കവിതമക എന്നതു പ്രശ്നരാജിക്കാലത്തെ ഉത്തര
പ്രാഥോലരാജുത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായ കാമ്പില്ലുടെ
കുട പഞ്ചായമാണ്. സകാന്ത്ര എന്നും ഇതിനു പേരുണ്ടു
കുംകും. വരാഹമിലിമരുന്നും ജനസ്ഥലമായ കവിതമക
ഉത്തരപ്രാഥശത്തിലെ റബട്ടഗാർഡഗരത്തിനു വടക്കുള്ള
ഇന്നത്തെ കാമ്പിൽ ഗ്രാമമാണ്ണന് അധുനാകർ പിച്ചം
പിച്ചുവകുന്നതു ശരിയല്ലും. തക്കഗിലല്ലും എതിരായി,
ഇന്നവസ്ഥയിൽ സമീപമുള്ള ഇന്നത്തെ കാമ്പത്പുരിക്ക്
വണ്ട നിന്നിന്നന്ന കവിതമകനഗരമാണ് വരാഹമിലി
മരുന്നും ജനസ്ഥവും. ഇക്കൂട്ടകവാഞ്ജേൻ മന്യാതാചക്രവ

ത്തിങ്ങട രാജധാനിയായിരുന്ന കാമ്പില്ല (കവിത്മക) എന്ന പദ്ധതിലാണ് കാണാം. തക്ഷശിലഭ്യ വാന്മാഖാചൈൽ പട്ടശ്ചവടിശ്രതാരായി നിന്നുണ്ടുന്ന ഒരു വാലിയ തകാക്കത്തിൽ ഏപ്പാപത്രും എന്ന പ്രസിലും ദായി നാഗർ പാത്തിരുന്ന ഏനം ഈ തകാക്കത്തിൽനിന്നു വാരാന്നസി (കാഴി) വരെ ഏതെത്തന്ത്താവിധിയം ഈ നാഗൻതന്റെ ശരീരം നീട്ടിയിരുന്ന ഏനം മീഡും സ്രൂഞ്ഞ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ കാഴി കവിത്മകയായ സഹായ്യയാണ്.

അവനർ (ആരിക്കുകാർ) സ്ഥാപിച്ച പദ്ധതികൾാണ് ഗാസ്യാരാത്തെ രാജ്യങ്ങളിടെ സാമീപ്യം തന്റെ ഇന്ത്യ സ്ഥലത്തിനാണോയിരുന്നതു അവന്നേരാതിള്ളാസ്തുഷാ ട്രിഡി വരാധിമിരന്തു അതിയായ ബഹുമാനം സുചിപ്പിക്കുന്നണ്ട്. ‘ബുധത്’സംഹിത’, ‘പദ്ധതിലുന്ന കൈ’ എന്നീ അതിവാത്രുതങ്ങളായ ജ്യോതിള്ളാസ്തുഷാ കിംഗ് കണ്ഠാവു വരാധിമിരൻ അവന്നേരാതിള്ളാസ്തുഷാരാത്തിനു അവരുടെ ഗാസ്യാരാതിന്റെ സുക്ഷ്മതകമത്രവായി ഇഷിക്കൽ കൂടുതലും ബഹുമാനിച്ചിരുന്ന ഏനാളുള്ളതിനു പ്രകാശം അദ്ദേഹത്തിനും ‘ബുധത്’സംഹിത’യിലെ ചുവടെ ചേരുക്കുന്ന ദ്രോക്കനാണ്.

“എല്ലാ ഹി അവനാന്നും സമൃക്ഷണാസ്തുചിദം സമിതം ആശിവർത്തേടുവി പുസ്തക കിം പുനർഭേദവിദ്ധിജിഃ”

വരാധിമിരൻ എ. ഡി. 587-ൽ മരണമെന്തു വെന്നും ഈ സംഭവത്തിനും അമർമ്മപാമി എന്ന ജകിന

ആചാര്യർ നല്ലിയിട്ടുള്ള കാവത്തെ അസ്ഥിച്ചു ഇന്ന് തെരുവിൽ വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു. ഇതു ശരിയല്ല. അദ്ദേഹം മുക്തിയടങ്കത്തു് ഇതിനു എഴുപത്തുവഞ്ചം ദിവ്യാദ്ധി എ. ഡി. 517-ൽ ആവണ്ണനു തൊൻ പിശ്വസിക്കുന്നു. ഒരു യിനക്കും ബുദ്ധിയും കാര്യവാലു ചിലാദ്ധാർഥം ഒരു മാവിരകൾക്കും ഗൗതമൻറും ഇന്നനക്കാലങ്ങളും ആ പരിഭ്രാന്ത വാഗിപ്പിംഗാ (മഹാ) കാലങ്ങളായും നേരമറിച്ചും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു കാണും. തുടാത, വിക്രമാശ്വരത്തിനു ദിനംബരാജയിനക്കും ശ്രേപതാഖവരങ്ങും നല്ലനു കാലങ്ങൾക്കു തമിൽ വ്യത്യാസമിക്കുന്നു. മാരാ ചീരൻ എഴുപത്തുവഞ്ചം ജീവിച്ചിരുന്നുകൊണ്ട് ജയിനക്കുടുംബം തമിൽ എഴുപത്തുവഞ്ചം യമാത്മംശായവസ്തുവും തമിൽ എഴുപത്തുവഞ്ചം അരാത്രമുഖ്യമായിരിക്കും. വരാഹമിഹിരൻ കൈ എഴുപത്തുവഞ്ചം ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്നാവിചാരിക്കാം. അദ്ദോർഘം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആകുളം കാലം എ. ഡി. 447-517 എന്നതാജാന്നനു വരും. ഇപ്രകാരം വഹാരമിഹിരൻ എ. ഡി. 476-508 എന്ന കാലത്തു നാട്വാണിക്കുന്ന ബുധന്മാർക്കു വിക്രമാംഗീഷവഞ്ചിന്റെ സദ്ഗുണിലെ കൈ തൊമായി ശോഭിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

വിജന്യം, അമമസപാമി നല്ലിയിട്ടുള്ള മഹാകാലവും, വരാഹമിഹിരൻ ‘പണ്വസിലുന്തിക്’ തമിൽ തന്റെ കമ്മനവഞ്ചമായി സപീകരിച്ചിട്ടുള്ള എ. ഡി. 505 എന്ന വഞ്ചവും തമിൽ ലഭിപ്പിച്ചു് ആയനികരായ ചില പണ്യിത്താർ അദ്ദേഹം എ. ഡി. 505-ലാണ് ജനിച്ചതെന്ന വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു. പല ജ്ഞാതില്ലാസ്തു

അതും തന്നെഴുടെ കുതി ചെച്ചിച്ച വഹ്നേയോ, സപ്രീവി തത്തിൽ ശ്രാധാന്തരമുള്ള കൈ വഹ്നേയോ, ജ്ഞാതില്ലോ സ്മാധാന്തരമുള്ള കൈനിനേയോ തന്നെഴുടെ ഗണനത്തി നേരം പ്രാരംഖവഹ്നായി സ്വപ്നികരിച്ചിട്ടണ്ട്. അതുകൊണ്ട് എ. ഡി. 505 വരാധമിമിനേൻറ ഇനനകാലമാണെന്ന് ഇവർ യാഥുരിക്കുന്നു. ഇതിനു മറ്റൊരു കാണാം, ആ ത്രംഭൻ കാണാണ് എന്ന പ്രസിദ്ധനായ പ്രാചീനജ്ഞാ തില്ലാസ്തുജന്തൻ എ. ഡി. 499 അയനാംശമില്ലാത്ത വഹ്ന മാണനു പരാതിട്ടജ്ഞതാണ്. ഇതുനിമിത്തം, ഇതിനു തന്ത കാലത്തെ മറ്റു ധാതൊരവഹ്നത്തിനാം ജ്ഞാതില്ലാസ്തു പ്രാധാന്യമില്ലെന്ന് ഇവർ അനുമാനിക്കുന്നും ചെയ്തു.

പണ്ഡത്തെ മിന്തുജ്ഞാതില്ലാസ്തുജന്തൻ കൈ സൗഖ്യവ പണ്ഠം, മുന്നുറാറി അദുപത്തി അദു ദിവസമുള്ളതാക്കി ഗണി ചുവന്നിരുന്നു. വരാധമഹാകല്പത്തിലെ വൈവസപത മനപന്തരാംഭവപണ്ഠം ആരാഗ്രകൊണ്ട് കൈ കല്പിഷ്ടാന്ത്ര പും കൈ കൂത്യഗാരംഭവുമായ ബി. സി. 3101-യന്നിനു 3600 വഹ്നം (366 ദിവസം വീതമുള്ളതും) കഴിയുന്ന ആ ണ്ട് എ. ഡി. 505 അഭാനു കാണാം. മുന്ന്, അതിയി രത്തി ഇങ്ങനെ വഹ്നകല്പങ്ങൾ കഴിയുന്നതുകൊണ്ട് മിന്തുജ്ഞാതില്ലാസ്തുജന്തിൽ എ. ഡി. 505-നു പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ഇതുനിമിത്തമാണ് വരാധമിമിനു ഇതിനെ തന്നെ കൈ നാഡവഹ്നായി കൈക്കൊണ്ടതും. ചരിത്രാതിതകാലത്തു തന്നെ പ്രാചീന ഇംജിപ്പ് തുകാർ കൈ സൗഖ്യവഹ്നത്തിൽ 365 $\frac{1}{4}$ ദിവസമുണ്ടെന്നു സുക്ഷ്മമായി കണ്ടപിടിച്ചിരുന്നു. ഇതാസരിച്ച ബി. സി. 3101-യന്നിനു 3600 സൗഖ്യവ

എ. തികയുന്ന അതിഭാണ്ട് എ. ഡി. 499. ഇതുകൊണ്ടോ അംഗാംശചില്ലാത്ത വാദം ആണും ഭക്തി ഇതിനു മു സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. ഈ സംഗതിയിൽനാണ് എ. ഡി. 505 വരാധമിഹിരൻ സ്വീകരിച്ചതു് അതു തന്റെ ജീവം മാറ്റുകൊണ്ടാല്ലോ കാണാമല്ലോ. ‘പാവുതന്ത്ര’തെ എ. ഡി. അരുടാം ദത്കത്തിൽ ഗ്രീക്കാക്കലാല്ലോ പരിശയംപു ട്രാം വില്ലും വരാധമിഹിരനെ ബന്ധാനപുരസ്സ റോ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടിട്ടും അട്ടും എ. ഡി. 587-നു വഴി ഒരു ദിവ്യ നരിചുപോയിരുന്ന എന്ന സൃഷ്ടിക്കുന്നണ്ടോ.

ഭാരതീയജ്ഞാതിപ്രാണുത്തിനാം ജ്ഞാത്സ്വത്തിനാം മാത്രമല്ല, സംക്ഷിപ്തമുാം, ഏറ്റവും സുഖം കുർബാനു തിരികെ വരാധമിഹിരൻ രചിച്ചിരുന്ന ‘ബൈഹത്‌സംമിതി’ കൈ മിവ്യപ്രകാശനഗ്രഹണിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രാചീനരാത്രിയാനുസ്മാനത്തിനാം ഇവിടെത്തെ സമുദ്ദായശാസ്ത്രത്തിനും തുടർന്നുള്ള കൈ പ്രകാശനത്തിനാണി അതു പ്രശ്നാഭിക്ഷ നും. വരാധമിഹിരൻ ലഘുജാതകം അബ്ദിയിലെല്ലാം വിവരിക്കുന്നു ചെയ്തു വാണിജകാരിയായ അഭ്യർത്ഥി എനി, ‘ബൈഹത്‌സംമിതി’-ജുടെ വൈവിധ്യങ്ങളും സം പൂണ്ടായയും കാവ്യാത്മകങ്ങൾ ലാഭസ്രൂപങ്ങളും മുക്കര കണ്ണം പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ടോ.

ഉച്ചജ്ഞനീസിസല്ലിലെ ശോഖിച്ച രത്നം വരങ്ങു, വാമനസപാമി, ശബ്ദസപാമി, ആഹസ്യരിനാമൻ, ജംജ ലഭ്യതന്നു, ലക്ഷ്മപരൻ, രാവണന്നു, ക്രമാദാസൻ, മാം നൻ, ക്ഷൻ, സരദേശണ്യർ എന്നീ പതിജ്ഞാന വി ക്രാന്തിക്കാരം വഹിച്ചിരുന്ന മഹാവാണിതനം ശ്രൂതിയതനം

(കരിങ്ങൻ ഒക്ടോബർ കന്ന് കരിക്കലും മരക്കാത്തവൻ) ആയ മഹാൻ സിംഗപ്പുരത്തെ ക്ഷുദ്രിക്കണാമന്തരാജാവായ ഇംഗ്ലീഷ് പ്രതീക്ഷയാണ്. വരുത്തപിള്ളട ചങ്ങാതി കാളിപ്പാസ നെറ്റ പേരും ഇംഗ്ലീഷ് പ്രതീക്ഷയാണെല്ലോ. ലക്ഷാം സൊൻഡാസനും എന്ന ഭാരതീയ ആക്രെയണാസ്ഥിശാസ്ത്ര അന്തർ പ്രോട്ടോട്ടിക്കളിൽ, ഒരു ഭാലസ്യരാജക്കളാമൻറ വരുത്തിയായ സിംഗപ്പുരത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് പ്രതീക്ഷയാണെല്ലോ. ലാപിക്കഴിട വടക്കിപ്പിൽനിന്ന് ഇതു ഘോഷപ്പെട്ടവിച്ചു കാലം എ. ഡി. അദ്ദുന്നവിനു സമീപമാണെന്ന് ആക്രെയണാസ്ഥിശാസ്ത്രത്തെ പിചാരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷാംവരുത്തെ സിംഗപ്പുരം ദോഷ്ടിനും വരുത്തുന്ന രാജാക്കന്നാരുടെ നാമങ്ങൾ ഇതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷാംവരുത്തെ കുട്ടത്തിൽ വരുത്തപിയായ ഇംഗ്ലീഷ് വൈമാനിക്കൾ പിതാവായ പ്രകീഖ്യവമ്മൻറെയും ഇംഗ്ലീഷ് കാലംവരുത്തിനും പിതാവായ പ്രകീഖ്യവമ്മൻറെയും വേദകൾ കാണും.

കാഴരാ രാജാവിനെറ വാഴുജ്ജീ സാധാരണനായായി ചിത്രകാരൻ കൊടത്തുവകന്ന ഇങ്ങവത്ര വശം ശരാശരി പാഴുകാലം കൊടക്കണ്ണനാതായാൽ ആദിരാജാവായ സേന വമ്മൻറ വാഴുരംഭം ഉച്ചത്രം എ. ഡി. 380 എന്ന കാലത്തും, ഇംഗ്ലീഷ് രാജാക്കമാരിയുടെ പിതാവും കടവിലെ തെരുതും രാജാവുകായ ഭാസ്യരവമ്മൻറുതു് ഉദ്ദേശം എ. ഡി. 600 എന്ന കാലവുമാണെന്നു വരുന്നതാണ്. അപ്പോൾ നാലുംരാജാവായ ദത്തവമ്മപുരുഷ പ്രകീഖ്യവമ്മൻറ വഴും രംഭവശം ഉച്ചത്രം എ. ഡി. 440 എന്നതും, ഇംഗ്ലീഷ് കതിനെറം പുരും വരുത്തപിയായ ഇംഗ്ലീഷ് വമ്മൻറുതു് ഇ

എം എ.ഡി. 460 എന്നതും അരബ്മനന കാണാം. ഇപ്പോൾ കാരം വരകച്ചി, ബുധഗളുടെ സമകാലിന്റെയിൽ തീരുമാൻാണ്. ബുധഗളുടെ മഹാവർഖനുടെ 'ലിംഗാ ദശാസന'ത്തിനു ഭേദപ്രകാരമാണു ശ്രദ്ധാസ്ഥാനി (വരകച്ചി) കൂടി ഭാഷ്യമെഴുതിയിരുന്നുണ്ടോ. പ്രകീഴ്വമ്മ നാണ്ണൻ ഭേദപ്രകാരമാണ്. ക്ഷമരിയക്കം ബ്രഹ്മഗക്കം തു മറിക്കുന്ന വലിയ വൃത്താസമുള്ള സാജ്ഞായികനില ഇല്ലെങ്കിൽ നാ പഴയ കാലത്തു ഭേദപ്രകാരം ക്ഷമരിയക്കം സപീകരിച്ചിരുന്നു. അതുപോലെ പണ്ടുള്ള ക്ഷമരിയന്റെ ചന്ദ്ര തന്മൂലം പുരോഹിതരായ ബ്രഹ്മഗണങ്ങൾ ഗോത്രങ്ങളേ സപദേശം മുണ്ടായി അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. തന്നീ മിത്തം, വരകച്ചിയുടെ കാത്രായനഗോത്രം അംഗങ്ങം അംഗീകാരത്തിനു വക്കുന്നില്ലെന്നോ.

തക്കശില, ജലസ്വരം (ജലം), സിംഹഫുരി എന്നീ ഇപ്പോൾ മാറ്റിയാണുള്ളതിനും പണ്ണിഡപാരട്ടുങ്ങാമ്പം നിന്നീങ്ങൾ കമാര, അമവാ, വാമനവിഷയം മുഴുവൻം വാനിങ്ങൾ നാളിമിത്തമാണ് വരകച്ചിക്കു എഴു ബിക്കുങ്ങൾപ്പോൾ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതും. മാം എന്ന പദത്തിനു മാറ്റം(വഴി) എന്നും അതുമുണ്ട്. തന്മൂലം, ഇപ്പോൾ മാറ്റം(വഴി) കടക്കുന്ന വഴിക്കുള്ള ദർശനങ്ങളിൽ പാലക്കായ വരകച്ചിക്കു മാംമൻ എന്ന സ്ഥാനം കിട്ടി. ഈ പേരുവെച്ചു കാഞ്ഞിഡാനുന്ന അനുകരിച്ചു വരകച്ചിയും 'സാംബുസപ്പതി'ക്കു ഒരു പുതിയ (ഭാഷ്യം)പുതിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാളിഡാനുന്ന ശാഖവാദിനും സാംബുസപ്പതി ഭാഷ്യമാണ് മാംമുത്തിയേക്കാർ അധികം മുഖ്യത്തിനെയും സൂക്ഷ്മായി അനുകരിക്കുന്നതുനും ചില വണ്ണിതന്മാർ ചുണ്ടിക്കാട്ടിയിരുന്നു.

‘വാക്കും’ എന്ന കര മീമാംസണാശ്വരം രചിച്ചതു നി മിത്തം, ‘വാക്കുകാരൻ’ എന്ന ബിക്കം നേടിയ കര ടക നെ ശ്രീരാമാനജൻറു ‘ശ്രീഭാഷ്യ’ത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചീനത്തെ ചെക്കിയാദുസംസ്ഥാനത്തിലെ കര വൈഖലഭിക്ഷ്യംത്തിൽനിന്നും എ. ഡി. പതിനാലാം താഖ്യത്തിലെ കര പനയോല കണ്ണവിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ തിൽ കാളിപ്പാസന്നേയും വരകചിയേയുംവാറി എഴുതിയി കൗതും ‘ശ്രംഘ്യൻ മഹിലാരിക്കകപാട്ടുൾവി’യിൽ പ്രസി ദിപ്പുടക്കത്തിയിങ്ങനും. ഈതിൽ ശ്രീഭോജദേവൻറു സം യിൽ മുഖ്യം, ‘ഉണ്ണണ്ണേരുമായ വരകചി മ്രാമണന്റു പാത്തിങ്ങനു എന്ന മിവയുരുള്ളേശ്വരം,

“ഉമയാ സമിതോ അദ്രഃ സകരഃ സമ വിജ്ഞനാ
ക്കാരന്തുലവാണിനു രക്ഷാന്തു ശിവ സർവ്വാ.”

എന്ന ഭ്രാഹം കരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈതിലെ ഭോജൻ വിജ്ഞാലമാലവരാജധാനിയായ ഇന്നത്തെ ഉഭയജനിയി ലെ ബുദ്ധമഹാഭാഗവത്തിൽ മാന്യന്നാണ്. വരകചിയു ടെ ലക്ഷാവുരിക്ക് (സിംഹമുരത്തിന്റെ) മ്രാമണനശരം എന്നം ആണു പ്രസ്താവിച്ച പേരുണ്ടായിരുന്നതുമിത്തം അദ്ദേഹം മ്രാമണനായി വെച്ചു. വരകചിയുടെ നാലു തുതികളുടെ പേരുകളുടെ അല്ലാക്ഷാരങ്ങൾ സ്ത്രീശ്വരത്തു ണാക്കിയ ബിക്കമാണ് ‘ഉണ്ണണ്ണേരു’ എന്നതും. ഈ തുതി കർണ്ണ യമാനും ‘ഉഭയാഭിസാരിക’ എന്ന ഭാഗവത്വം; ‘ശം വരത്തന്ത്രം’ എന്ന താത്രികഗ്രന്ഥവും, ‘ടക്കവാക്കും’ എന്ന മീമാംസണാശ്വരവും, ‘രാവണാശ്വരം’ എന്ന വൈശശേഷിക പഠനാശ്വരവുംണ്ട്. ‘ശംവരത്തന്ത്രം’ തിബിത്തുരുണേശയി

ലേള്ള പരിഭാഷാപ്ലിടത്തിയ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കാർന്ന് ജയദ്രോഹിതിനെ ‘ചതുരംബവാതത്രഞ്ഞ’ എന്ന പേരിട്ടിട്ടണ്ട്. ഒം വരമെന്നതു്, സംഘവ എന്ന വരങ്ങചിയുടെ നഗരമായ തക്കശിലയുടെ നാമത്തിന്റെ ഒരു ഗ്രൂപ്പിഡംമാറ്റമാണ്. ടക്ടികൾ എന്നതു പാമേശ്വരൻ റിപ്പോർട്ടേ ഒരു പത്രം അഥവാ. ഇംഗ്രേസ് വരങ്ങചിയുടെ പ്രക്തിനാമം ഇതുനിമിത്തം ടകൾ എന്ന ബിരുദത്തിലും കാണാം.

പ്രസ്തുത ഫലയിൽ അന്വന്തരം കാളിഭാസൾ സദ സ്പതിചെടനാണെന്ന പരാജയത്തിനോരുണ്ടോ, മുഖ്യം അ ദ്രോഹത്തിന്റെ ‘കമാരസംഭവം’, ‘മോഹക്രമം’, ‘രഘുവംശം’ എന്നീ മുന്ന കാപ്പുണ്ടെങ്കിട്ടു് പ്രാരംഭിക്കുന്ന കമാരസംഭവം വിത്തം ഉല്ലംഖിരിക്കുന്നു. ചിന്നിച്ചു, ഗ്രാഹകാവും, വിശ സത്രയകാവും, എന്നം ഇതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

കമാരനെന്ന നാമത്തിനു വിശാവനെന്ന പത്രായും ഒരുപ്പോ. തന്നിമിത്തം ‘കമാരസംഭവ’ത്തിനു ‘വിശാവസംഭവ’മെന്ന പേരു കിട്ടും. മേഘത്തിനു ശദ്രി എന്ന പത്രായ ഇളിതുകാരനും ‘മേഘക്രമി’നു ‘ശദ്രിക്രമി’ എന്ന പേരി ടാം. ആദിത്രുനെന്നും അത്യമുള്ള രഘു എന്ന പദത്തിനു പകരം ഇതേ അത്യമുള്ള സവൻ എന്നതു പ്രയോഗിക്കാം. അതുകൊണ്ടു ‘രഘുവംശം’ത്തിനു ‘സവവംശം’ എന്ന നാ മം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇം മുന്ന പേരുകളുടെയും അതുപ്രാക്കുരാഡംബാം അഥവാ പി ഓ സ എന്നതു്.

ഒംബലഭത്തിനു എന്ന പേരുവെച്ചു വരങ്ങചി മുന്നാ സ്വീകൃതി ‘ബുധത്തോക്കമ’യെ അസ്ത്രിച്ചിച്ചു ‘വേതാജൂപാദ്യ

വിംഗതി' എന്നാൽ ഗമം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ലക്ഷ്യപരമായ എന്ന തുലികാനാമത്തിൽ വരകച്ചി ചെയ്തിട്ടില്ല 'പ്രാത്തകാമധ്യന' എന്ന പ്രാത്തദാഹ്യാർഥക്കണ്ണത്തിന്റെ അപദനാമമായിരിക്കാം വരകച്ചിത്തിയായി അറിയപ്പെട്ടുന്ന 'പ്രാത്തപ്രകാശം' എന്ന വ്യാകരണം ഗമം. ലക്ഷ്യപരന്നെന്ന നാമത്തിൽ വരകച്ചി ചില സ്നേഹങ്ങളിലും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ സ്നേഹങ്ങളിലും, കമാരഭാസനെന്ന പേരിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്ത 'ജാനകീമരണം' കാവ്യത്തിലും കന്നപോലെ വരകച്ചിയുടെ ധമക്കുമം കാണാം. ഇതിനും ഒരു ഉപാധമരണം 'ജാനകീമരണം' കാവ്യത്തിൽനിന്നു മുവട്ടെ ഉല്പരിക്കേണാം:

“നിന്നെതാ നിതാധിതമേവലാ
വിഗലതാടഗലതാപ്രതസാനനാ
അസുഭജം സുഭജംസുരസംമതി
പ്രചിദിതാ വിദിതാ ദിശാ ഭ്രംതാ.”

കാളിഭാസന്നർ 'രഘുവംശം' കണ്ണിട്ടാൻ 'ജാനകീമരണം' വരകച്ചി ചെയ്തതെന്നും, ഈതു കാളിഭാസന്നർ തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്നും ധന്വന്തിപ്പിക്കേണ്ട ഒരു പഴയ ദ്രോകം ചുവട്ടെ ചേങ്ങേണാം:

“ജാനകീമരണം കത്തും രഘുവംശേ സ്ഥിതേ സതാ
കവിഃ കമാരഭാസയു രാവണന്നു അഭി ക്ഷമഃ”

ഈതിൽ വരകച്ചിയുടെ രാവണനെന്ന ബിക്കമ്പും ധന്വന്തിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മഹാവിജ്ഞവിന്നർ കള്ളി, അമദവാ വഡ്ടി, അവ താരങ്ങളിൽ നേന്നായി ഇയിന ഏതെന്തിയും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ബുധ്യത്തിന് വികുമാദിത്രമാംഗൻ കുപാണന്മാസിം മൻ എന്ന ബിക്കദവും, ഇരുപ്പും അതിനു പോലെ ഒരു ശക്തനായ മാടന്വിജ്ഞമായിരുന്നു വരുച്ചിജ്ഞ സരങ്ങ ഭേദങ്ങൾ എന്ന നാമവും നല്ലി. ഇവരെപ്പറ്റി അതി വിജ്ഞാനപ്രദമായ ഒരു കമ പത്രമാണെന്നതിൽ ഉണ്ട്. ഇതു സംഗ്രഹിച്ച ചുവടെ ചേക്സനാ:

പത്രജ്ഞലിജ്ഞട മഹാഭാഷ്യം ബഹുമാനസമിതം പറിച്ചിരുന്ന കുപാണന്മാസിംമൻ എന്ന അതിപ്രഭുവിന്ന നായ ഗൈഡ്യരാജാവിനു ശ്രദ്ധാലൂക്കലാടക്കാവിഭിന്നം ജ നസപാധിനമുള്ളവനും അനേകം ദ്രോമദ്രോണങ്ങളുടെ അധി പരമായ സരഭാദ്ദേശങ്ങളെന്നു ഒരു സേനനാടി ഉണ്ടായി അനു. കരിക്കൽ തന്റെ രാജാവിനെന്ന സക്ടംബും മനിച്ച രാജ്യം കൈക്കലാക്കിവാൻ നിശ്ചയിച്ച സരഭേൻ അതിനു വേണ്ട കരക്കണ്ണജൈല്ലും ചെയ്യാൻതുടങ്ങി. പക്ഷേ, വെ ട്രേസ് വിഷ്ണുചികി വിടിപെട്ട സരഭേൻ മരിച്ചതുനിമിത്തം നരസിംഹരാജൻും കട്ടംബും രക്ഷപ്പെട്ടു. മരിച്ച് അല്ല കാലം കഴിഞ്ഞയുടെനെ സിസ്യുഡിഗ്രത്തു ലക്ഷ്മണമാത്ര ഒരു കത്തിരയായി സരഭേൻ ഇന്നംകൊണ്ട്. നരസിംഹൻ മു ലുന്നായിരുന്ന കാലത്തു് ഈ അശൃംതെന്ന വിലയ്ക്കു വാദി ഒരു വെദ്യുന്ന് അഭ്യുമതിനും സമ്മാനിച്ചു. ഇതിൽ അതു ത്രുഖ്യനായി നരസിംഹൻ പല യുദ്ധങ്ങൾം ഇന്തിക്കുയും ചെയ്തു.

അനും കരിക്കൽ ഇതിന്റെ പുറത്തു കയറി നരസിം

ഹൻ വേദയാത്രവാൻ കൈ കാട്ടിശല്ലു പരിവാസസമേതം പോയി. ഹനക്കളെ പിന്നുടൻ രാജാവു് അനുചരിൽ നിന്നു് അകന്ന. അപ്പോൾ ദാധിച്ച കതിരയിൽനിന്നി റഷി വെള്ളം കണ്ണപിടിക്കുവാൻ അട്ടേം കൈ ചെറിയ കനിൽ കയറി. അവിടെ ശ്രേംഗിതയുടെ പതിനഞ്ചാം അല്പായത്തിലെ കൈ ദ്രോക്കത്തിനെന്നു പക്കി എഴുതിയി കന്ന കൈ കാലത്തുണ്ട് കാരഡിച്ചക്കാണ്ടിട്ടിങ്ങന്തു് രാജാവു കണ്ട്. ഇംതെത്തു് അട്ടേം വായിച്ചതും അശേം നിലത്തു ധിണം മുക്കിനേടിയതും കണ്ണായിക്കഴിത്തു. സത ഭേദബന്ധനായി തുപാന്തരപ്പെട്ട കതിര രാജാവിനെ വ സംശ്ലി ദിപ്പുവിമാനത്തിലേറി സപ്രസ്ത്രത്തിലെല്ലു പോകുക യും ചെയ്തു.

അനന്തരം ആ കനിനെന്നു മുകളിൽ നിന്നിങ്ങനു കൈ ആളുമും കണ്ട് നമസിംഹൻ അതിൽച്ചേരുന്ന കയറി. അവിടെ കണ്ണ കൈ മുഖമന്നനോട് നടന്ന സംഭവം അ ട്രേഡം പരഞ്ഞ കേൾപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ, തന്റെ കൈ ശ്രി സ്വന്ന എഴുതിയ കൈ കാലത്തുണ്ടാനെതന്നാം അതിലെ ശ്രീതാംദ്രോകം കേട്ട മഞ്ഞനാന്താളിലെ വാപം തീന്നു് കതിര സപ്രസ്ത്രം മുഖിച്ചു എന്നം യോഗിയായ ആ മുഖമന്നൻ രാജാവിനെ ധരിപ്പിച്ചു. അനുമതില്ലോ നമസിംഹൻ ശ്രീ തങ്ങിലെ പതിനഞ്ചാമധ്യായത്തിലെ പ്രസ്തുതദ്രോകാലം എഴുതിയ ഹാല ദിനംപുതി ‘ഹഷ്ഠനിമിശ്രം ഉണ്ണിപ്പിതഃപ ഇംഗ നയനംപാമപ്പുവ്യം’ വായിക്കു പതിവായിരുന്ന താരം.

ഈ കമ്മയിലെ കൂച്ചാനന്നരസിംഹൻ ഘുരാനാങ്ങളി

ലെ—പ്രശ്നകിഴു ഒരിനപുരാണങ്ങളിലെ—കല്ലി അവ താരങ്ങളിൽ കൈത്തനായ ബുധഗുഹയ്ക്ക് വിനൃമാശിത്രമാണ് നാണ്. കുപാണം വദ്യശമാണങ്ങളും കല്ലിയുടെ പത്രം യഥായി വദ്യശി എന്ന പദവം പുരാണങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു കാണാം. പ്രസ്തുതകമാശുടെ അന്തുത്തിൽ കുപാണനന്ദസിംഹൻ ‘മദ്ധംാനിലിതനയനങ്ങൾപുർണ്ണം’ കാലയിലെഴുതിയിരുന്ന ശ്രീതാഴ്വ്രാകാശം വായിച്ചിട്ടുന്ന എന്ന പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു് അദ്ദേഹത്തിനു മദ്ധമന നു ബിക്കുമുഖങ്ങായിരുന്നുവെന്ന ധന്തിപ്പിക്കാവാനാണ് താൻം.

പതഞ്ജലിഭാഷ്യമാസ്തിഴു ശ്രാവിചന്ത്രണർ വി താവു വിമലചന്ത്രൻ രചിച്ച മുമ്പ് പാഠത്ത് ‘ഭാഗവത്തോ’ യേയും, തെന്തുമരിയുടെ ‘വാക്രപദിയ’ത്തെയും മരംാര പ്രാക്രണാന്ത്രമക്കാരനായ ബുധഗുഹയ്ക്ക് ബഹുമാനിഴു എ നാശി പ്രസ്താവം തികച്ചും വിസ്തപസന്നിയമാണ്. ഇവരി അവക്കേണ്ണം കുതിക്കുമ്പു ബഹുമാനിച്ചതിനു മരംാര കൂ രണ്ടായുംകൂടിയിണ്ട്. ബുധഗുഹയ്ക്കറു മാതാവു തെന്തുമരിയു ടെ വൈശാലി (സിഡാത്കോട്ട്) രാജക്കുലത്തിലെ കൈ അംഗമായതും, ഇം വംശത്തിനു വിമലചന്ത്രണർ ചം സ്വാരാജ്യവംശത്താടി വേദ്യുജങ്ങായിരുന്നതുമാണ് രണ്ടാം കാരണം. ശ്രാവിചന്ത്രണ്ടും സിഡാത്കോട്ടരാജ്യവംശ ഇന്നായിരുന്നതുനിമിത്തജ്ഞാണ് ബുധഗുഹനായ കുപാണ നന്ദസിംഹനു പത്രമുരാണം ശ്രാവിരാജാവാക്കിയിരി ക്കുന്നതും.

ബുധഗുഹമാശന് ലിംഗവിവംശങ്ങനാണെന്നു താഴാ

നാമൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശ്രീരാമന്റെ ലവന്ധവഴിക്കു ഷ്ടൈ എട്ടാമതെത്തെ പിൻഗാമി 'പ്രത്യുതന്ന്' അഞ്ചോ തന്നെ ഒരു കലാധാരകൾ എന്ന് ലിഖിതികൾ പഠിച്ചുവരുവാൻ നിരുത്തി. പ്രത്യുതന്നും വിതാവായ മരു ദ്രുഢുനിക കാലത്തെ ഇക്സ്പ്രസ്സുകവംശത്തിന്റെ ഘുഡ്സികനാണെന്നു ചു രണ്ടുംബളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിപ്രാചീനമായ കു രാജവംശത്താണ് ലിഖിതവംശം. ഘുഡ്സിമിത്രത്രംഗ ഗൾറ കാലത്രുടു ഇവക്കുടെ കു ശാഖ ബീഹാറിലെ വെ ശാലിനഗരത്തിൽ വാണികകാണ്ട ശ്രൂഗവംശക്കാഴ്ചാടു മ താരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനുകൂടുതലായ ഇവക്കുടെ സമാധിം നേ ട്രവാൻ ചാലുള്ളും ക്രൊമും കുട്ടിക്കും ചെള്ളിക്കും. വാദ്യാഭിരാജിലെ വെ ശാലിക്കിൽ (സിയാൽക്കോട്ടിൽ) ബുധഗുണ്ടിന്റെ മാത്രം വയിൽപ്പെട്ട ലിഖിതികൾ നാട്വാണിക്കും. ഇതിലെ അംഗമായ തെന്തുമരിക്ക ഭ്രംബിക്കും ഉണ്ടായിരുന്നതുവോ ലെ ബുധഗുണം അതു വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബുധഗുണ്ടിന്റെ വയ്യിലിക്കിട്ടിയിട്ടുണ്ട് ഇന്നുമെടുത്ത വയ്യു എന്ന ബി അദ്ദും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭ്രംബിക്കിട്ടിന്റെ കു ത്രുച്ച മായ ഓട എന്നതു ദിഷ്ടിച്ചുവരുവായ ദേ എന്ന വികദ്ദും വഹിച്ചിട്ടുണ്ട് കു രാജവംശം ബംഗാളിലെ ശൈഖണ്ഡ ത്രു നാട്വാണിക്കും. അതുവാംഗതാബൂദ്ധത്തിന്റെ അന്ത്യം ദിതള്ളും ഇവക്കുടെ ശാസനങ്ങൾ ഇന്നു കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. കോമിസ്റ്റാനഗരസമീപത്തുള്ള കമ്മന്തനഗരമാണ് ഇവക്കുടെ രാജധാനി. ഇവർ ബുധഗുണ്ടിന്റെ സ്ഥാപിച്ച വം ശാന്തിന്റെ പിള്ളാലസന്തതികൾ അടുത്തിട്ടുണ്ട്.

മീംസിക്കന്നതു് എന്ന ധാതപത്മമഹിള ശരദം, അർമ്മവാ സരദം, എന്നതിനോ് ചട്ടടക്കിമാൻ എന്ന ക്രാ അതം മുന്തി. ഇതിനോ് എടു കാലുണ്ടാണോ, ഇതു സിംഹത്തെ പ്ലാലും കൊണ്ടുമെന്നാം, മുഗത്തിങ്കൾറയും പക്ഷിയുടേങ്ങും വച്ചുത്തിൽ ഇതു് ഉമ്മപ്പെട്ടുമെന്നാം വാണതുവക്കന്നു. ഫുച്ചിന ഇംജിവ് തുകാക്കട സ്റ്റിംഗ്‌സ് എന്നതിനാടു് ഈ തിനെ സാദ്ധ്യപ്പെട്ടതാം. മഹാവിജ്ഞ നബസിംഹമായി അവതരിച്ചു. മരിന്നുകഴിപ്പുവിനെ കൊന്നതിനശേഷ യും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കോപം ശമിക്കാതെയിരിക്കുന്നതു കണ്ടോ് പരമേശപരനായ ശിവൻ ശരദക്കായി ഇനിച്ചു എന്നായ കൂദയുണ്ടോ്. വരകചിക്ക പരമപൂരാണം നല്ലിയി കൂളി ശരദക്കേണ്യനെന്നാവേതിൽ ഇപ്രകാരം അദ്ദേഹ തതിന്റെ വ്യക്തിനാമമായ ഇംഗ്രേസൻ എന്നതു കാണാക്ക യും ചെയ്യാം. ശരം എന്നതിനു ഒലം എന്നം അതുമുണ്ടോ്. ഒലന്നാധിപനാണ് വരകചി എന്നം ഇതു സുചി പ്പിക്കുന്നു. ശബ്ദം എന്നതിനും അതുമും ഒലം എന്നതുനുണ്ടു്. ഭയക്കൻ എന്നതുമുള്ള ഭേദണ്യൻ എന്നതും ശിവന്റെ ക്രാ പാഞ്ചായമാണോ്. സാർവവവംശത്തിന്റെ ഇപ്പിംഗഡാവജ്ജു ഭേദണ്യൻ എന്ന പേരുണ്ടാണെന്നു സിൽവെ റിന്റലവി ചുണ്ടിക്കാട്ടിയിരുന്നു. സാർവവവംശജനാണോ വരകചി എന്നോ് ഇതു സ്ഥാപിക്കുന്നബന്ധപ്പും.

വരകചിയായ ശരദക്കേണ്യൻറെ രാജദ്രോഹകമാ സ്ത്രീ കാരണം, ഏ. ഡി. 482-ൽ നടന്ന മേലവാഹന ഗൾറ ആകുമെന്നതെങ്കിലും, തൃടൻശായ ചീനസ്ത്രീജനങ്ങൾ തും ഇം അതിപ്രഖ്യാപനായ കോട്ടപാലൻ മുധമായി സ

ഹായിച്ചതാണ്. ധന്മാശോകൻ മഹാവത്തമന്ദബൻറു സമകാലീനനായിരുന്ന വരൈചിയും ഇതുവോലെ രാജ ഭ്രാഹം പ്രവർത്തിച്ചതായി കമ കാണാം. വിഷ്ണുചിക ബാ യിച്ചു മരണമടങ്ങത്തിനരുപേജം ശരഭൻ സിന്ധുദിശത്തു് കൈ അശൈമായി ഒന്നിച്ചുവെന്ന വാൺതിട്ടുള്ളതു സിന്ധു സാഗരദീപായ കമാരവിഷയങ്ങിൻറു അധിവന്നായിരുന്ന വരൈചി എന്നതുനിമിത്തമാണ്. ഇവിടെത്തെ അനീ വയ്തത്തിലെ അശൈപാംബർ എന്ന താന്ത്രികമുദ്രയും രഖിൽ പെട്ടിരുന്നതു മേതുവാലാണ് സരഭൻ അശൈമായി പിറന്ന എന്ന വാൺതിട്ടുള്ളതു്. ഈ മുക്കവരുമു യില്ലമാപ്പെട്ടു കൈ അശൈപാംബയോഗിയെ കാണ്ടിരുംജാവു പ്രവര്ഷണനും രണ്ടാമനോട് ‘രാജതരംഗിനി’ എടപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

ശേവതീഗീതയിലെ പതിനഞ്ചാം അധ്യായത്തിനും പ്രാരംഭഡ്രോക്കങ്ങളിൽ സകല ദിക്ഷകളിലുമായി വേണകളിൽ കൊന്തുകളിൽ വ്യാപിപ്പിക്കണ്ണ അശൈത്തു (അഥ യാത്ര) വുക്കുങ്ഗതാട്ടു് ഇംഗ്രേറന സദ്ഗണപ്പെട്ടത്തിയിലിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി അത്രധ്യാക്കം നോക്കു:

“ഉംഗ്രാമയും അശൈത്തും പ്രാഹ്നരവ്യും
ക്രോംസി അസ്തു പണ്ണുന്നി അസ്തു വേദ സ വേദവിതോ്.”

സരഭങ്കേണഡി അശൈപാംബമുഖക്കുന്നാരിൽ കൈത്തു നേന്ന സുചിപ്പിക്കാനാണ് ഗീതയിലെ പതിനഞ്ചാം ധ്യായം കമയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു്.

അവസ്ഥാക്കാണി കംഡിപ്പാസൻറു കാലം നിശ്ചയി

ക്കുന്നതിനു ശുഭിക്കാം. ബി. സി. റെഡാൾത്തക്കമുതല്ലോട് ഏ. ഡി. എഴാംഗത്തക്കമുതല്ലോട് കാലങ്ങൾ ഇം മഹാകവിക്ക് ഇന്ന നല്ലിവരുന്നുണ്ട്. മുകളിൽ വിവരിച്ച സംഗതികളിൽനിന്നും ഇത്രേയം ഏ. ഡി. അമ്പാംഗത്താമുന്നത്തിലെ ബുധഗ്രാമത്തിൽനിന്നും സമകാലീനമാണെന്നും സുപ്രകതമാകുന്നണംഡ്രോ. ആകയാൽ, ബുധഗ്രാമത്തിൽനിന്നും കാലം സന്നുക്കും നിന്ന് യിക്കുന്നതു കാളിപാസത്തിൽനിന്നും കാലം നിന്ന് യിക്കുന്നതിനു തുല്യമായിരിക്കും.

സുപ്രസിദ്ധതയാർഹ ശക്കാരമ്മാരെ (അമൃസമാവകരം)പുറി പഞ്ചമജ്ഞൻബ്രഹ്മിലെ പാഠാംഗക്കാർക്കും ക്കുന്നാർ പാഠാദുഷ്ട ഒരു പഴയ ദ്രോകം ചുവടെ ഉള്ള ക്കുന്നാർ—

“ഇധിജിരോ വിക്രമശാലിവാഹനാ
തദോഃ റൂചഃ സ്പൂദ’ വിജയാലിനദിനഃ
തതസ്ത നാഗാജ്ഞ നാഭവതിഃ കശ്വ
കർണ്ണി ഷണ്യംത ശക്കാരകാഃ സ്ത്രാഃ”

ഇതിലെ സ്തലും ക്രമവിച്ച ക്കുന്നിയായ ബുധഗ്രാമത്തിൽനിന്നും, ഇം ദ്രോക്കത്തോട് അവർ അനാവാസിച്ചിട്ടുണ്ടോ കല്പനാനിതാസ്തമായ കാലക്കുന്നക്കുളിൽനിന്നും ഏ. ഡി. 468-ൽ ഉജ്ജയിനിലെ പ്രായേന്ന സപത്രതനായ മജ്ജഗവണ്ണംഡായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു എന്നും, ഇം കലും ക്രമവിച്ച തുടങ്ങുന്നതും ഏ. ഡി. 468-ൽ അതുനെന്നും എന്നും കണ്ണടപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ.

എ. ഡി. 783-ൽ ഇന്നേസനാഹാംഗൾ ജൈന ‘ഹരിവംശവുമാംഗം’ എന്ന കാലം രചിക്കുവുണ്ടായി. വ

ല്ലംഗനമഹാവീരൻറെ നിധാനംമുതല്ലോ കല്ലിയുടെ
രണ്ണാന്ത്യം വരെയുള്ള കാലത്തു പദ്ധിമജ്ഞന്ത്യിൽ നാട്ട
വാൺികന്ന പ്രഖ്യാപനരായ രാജവംശങ്ങളുടെ പ്രേക്ഷകളിലും
ഇവക്കെട വാഴ്ക്കാലങ്ങളിലും ഇതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ
വ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഭാഗം മുവക്ക് ഉഖരിക്കുന്നു:

“വിനിപ്പാനകാലേ ച വാലക്കാരുണിഷ്ഠക്കുതേ.
ലോകേടവന്തിനുംതൊ രാജാപ്രഭാനാം പരിപാലകഃ
ഷഷ്ഠി വാംശാം തദ്ദേശ്വരത്തോ വിഷയഭ്രംഭജാം
ശതം ച പാശവജ്യാശരദ് വാംശാം തദ്ദീരിതം.
ചത്പാരിംശയ മുഖ്യാനാം ഭ്രംബാലമവബന്ധിതം
ത്രിംശത്തു പുശ്രമിത്രാനാം ഷഷ്ഠിർവസ്പഗ്നിമിത്രയോ
സശതം രാസരാജാനാം നരവാമനമപ്രതഃ
ചത്പാരിംശത്തതോ പ്രാഞ്ചം ചതുരിംശദ്ധൈ തദ്ദീപയം.
ഭ്രംബാനസ്യ തദ്ദേശ്വരം മഹാനാം ച ശതദ്ദീപയം
മീകരിംശദ്ധൈ വാംശാം കാലഗ്രാംഭിക്കംശദ്ധൈ
പ്രാചത്പാരിംശ ദേവതഃ കർക്കിരാജസ്യ രാജതാ.
തശ്ശതാടജിതജ്ഞയോ രാജാ സ്വരാം ഇന്റുവരസംസ്ഥി

തഃ”

മഹാവീരൻ ബി. സി. 527-ൽ ഇന്തിക്കെട്ടും എഴു
പത്തിരണ്ട് വാംശം ജീവിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നാണ്
ഇതിനുണ്ടാക്കിയതും. ഇയിനർ 854 ദിവസം വീതമുള്ള
ചാരുവാംശം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതുകാരണം മഹാവീര
നെറ്റു ജീവിതകാലം എഴുപത്തു—സൌരവാംശമായിരിക്കു
ന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു് അംഗീകാരം ബി. സി. 527—457

എന്ന കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന എന്ന സിലുക്കിനും. ഒരിനം ബുദ്ധമതക്കാരും ഒരു ജീവനെന്ന് നിർവ്വാണവും വരിനിർവ്വാണവും തന്മിൽ വേർത്തിരിക്കുന്നുണ്ട്. നിർവ്വാണം ജീവനാക്കുന്നതും, പരിഹിർവ്വാണം മരണവുമാണ്. മഹാ വീരൻ ജീവനായതു ഒന്നനകാലമായ ബി. സി. 527-ൽ നിന്ന് 42 ചാറുവശം, അമധാ 41 സൗരവർഷം, കഴി ഏതപ്പോഴാണ്. തന്മിതിനും അട്ടേതിനും നിർവ്വാണം ബി. സി. 486-ൽ കരുതിരിക്കും. ബി. സി. 486 മുതലും ആയിരം ചാറുവർഷമുള്ളു, അമധാ 869 സൗരവർഷ മുള്ളു, ഒരു ക്ലൂത്തിൽ പദ്മിമാരുമതത്തിൽ പ്രാബല്യം പ്രാ പിച്ച രാജവംശങ്ങളുടെ വാഴ്ക്കാലങ്ങളാണ് ജീവനേ നന്ന് നല്കിയിരിക്കുന്നതും.

കർക്കിസംഖ്യാഗികളായ മറ്റൊരു ജയിനമെച്ചതില്ല ഒരുപ്പും, കാണ്ണിരത്തും സമീചപദ്ധതിങ്ങളിലും കണ്ണപാടി ചീട്ടുള്ള ബുധയൂളുകൾനും നാനായങ്ങളേയുംചരി പ്രതി പാദിച്ചതിനശേഷം ജീവനേസാരനും കാലക്കണക്കുകളു വിശദിക്കിക്കാം. മറ്റൊരു ജയിനമെച്ചതില്ലെങ്കിലും ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം. കർക്കിസ ചതുർമ്മവനെന്നും തദ്ദേശനും, പിതാവിനും ഇന്ത്രനെന്നും, ശിത്രപാലനെന്നും, മാതാവിനും പുമിപിസുന്നരി എന്നും, പുത്രൻും അജിതംജ യനെന്നും പത്രനെന്നും ബിക്കണ്ണങ്ങളായിരുന്നു. കർക്കിയുടെ ജീവനന്നഗഢമായ ഇന്ത്രധരം വധിച്ചിരുന്ന നാമ ഔദിപനുമും, വാട്ടലീച്ചത്രം, ലവണ്ണങ്ങവിക എന്നീ വയാണ്. കർക്കി ജനിച്ച കാലത്തു മട്ടരയിലെ വല രാമഞ്ജീകൃഷ്ണവിഗ്രഹങ്ങൾ നിലവിന്തിക്കയ്ക്കണായ്). കർക്കി

കീയുടെ വാഴുക്കാലത്തു പിശ്ച ചിക്കെന്നു മഹാമാരി നാ ടാരെ പിടിക്കി. സപ്രണ്ട് ഷാതിയനായ കർക്കി നന്ന രാജധാനിയിലെ സുചം ഏവാനിരോദ്ധവസ്തി ചൊളിപ്പിച്ചു നോക്കി. കർക്കിയുടെ പുത്രൻ ജയിനമതം സ്പീക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു.

കർക്കി മഹാവിജ്ഞപ്പിന്റെ കരവതാരഭാഗങ്ങളും, അതുകൊണ്ട് വിജ്ഞപ്പിക്കപ്പെട്ടായ ചതുർബ്ദിവൻ (ബ്രഹ്മാ യും), ആറുന്ന് എന്നിവ ബുധഗുരു കലീക്കിക്കുന്ന നാട്ടകാർ നല്ലിയിൽനന്നതിൽ അത്രത്താറിനു വകയില്ല. മഹാവിജ്ഞപ്പും പുത്രൻ ശിവനും കനാപോലെ ഒപ്പുമാരാൻ. മഹാവിജ്ഞപ്പിനു സന്നദ്ധക്കാരാനും ഇരുചന്നും പേരുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ശിരൂപ എന്ന പദംതാറിനു കൂടാരനെ നു പത്രായഥുണ്ടല്ലോ. ശിരൂപമാരൻ എന്നതു വിജ്ഞപ്പിന്റെ കു ബിക്കുവുമാൻ. ഇക്കാരണങ്ങളുംതു മഹമഹ്രൂ വികുമൻ കൂടാരഗുരുന്ന് ഇരുചന്നും ശിരൂപാലനും ബിക്കുപ്പും കീട്ടി. തുടാതെ, ശിരൂപാലനും കു മഹലുന്നായ റൂചനെ യാ തു നു കും അക്കുരങ്ങുമ്പോൾ മാത്രം പോയ കു ശിലാസ്ത്രംഭേദവനും പരമ്പരാഗുരുവിൽ കണ്ട് പിടിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ലിപി കൂടാരഗുരുവന്റെ കാലമായ എ. ഡി. അന്നൊംഗരത്താബുദ്ധത്തിലെ ലിപിയുമാണ്. ദ്രോകത്തിലുള്ള ഇം ലേവനും ചുവടെ ചേക്കുന്നു:

“പിചുലവിജയകീത്തിഃ ക്ഷമരുസലംഘചാലഃ
സതതിജിതപാത്മഃ പാതമിവാനീകപാലഃ
ദിശിദിശി ശിരൂപാലേ.....തിമപാലഃ
പിമിത ഇവ വിഡാറു പാതമോ ലോകപാലഃ”

ഇതിലെ അഞ്ചാമത്തെ ലോകവാലൻ മഹാവിജ്ഞ വായ വര്ണനാണ്. ദിക്ഷക്കൈ വേർത്തിരിക്കാതെയിരുന്ന മഹാവിജ്ഞവിന്റെ കാലത്തു സകലദിക്ഷകളിൽപ്പെട്ടു പാലനം വിജ്ഞതന്നെ നടത്തിവന്നിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് സോമനം, ഇരുനം, യമനം, വര്ണനം മഹാവിജ്ഞത ബന്ധാണ്. ശിവനായ സന്തോഷമാരനു വെയ്യാതു (വിധാതാവിന്റെ പുത്രൻ) എന്ന പേരുള്ളതുകൊണ്ട് വിധാതാവും സന്ദവിക്രമൻ മഹാവിജ്ഞതന്നു. ക്ഷമാരഹംപുനം മഹേന്ദ്രവിക്രമനാണല്ലോ. ഈ ദ്യോക്ക്രമത്തിലെ ‘വിചുലചിജയകീതം’ എന്നതു രാജശാസനങ്ങളിടെ പതിവായ വെളും അതിശയോക്തിയല്ല, വിന്നായോ ഗാന്ധാരണഃവഞ്ചി എന്ന തന്റെ കാണ്ഡീരജുലഭ്യത്തിൽ ദിഗ്രിവിജയം നടത്തിയ ക്ഷമാരഹംപുനം വിചുലവിജയകീതിയിടെ സത്രാത്മകമായ വണ്ണനയാണതാനും.

ക്ഷമാരഹംപു പുമിവീപതി എന്ന ബിക്കം വഹിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് ഭാംഗ്രം പുമിവീസുന്ദരി എന്ന ബിക്കം ഒം ഉണ്ണായിരുന്ന എന്നതു വിശ്വാസയോഗ്രമാണ്. അഭിതംജയൻ, ദത്തൻ എന്നിവർ ബുധപ്രാപ്തിന്റെ, ഭാരഗ്രം പ്രാപ്തിത്രിതുന്റെ, അമ്പവാ വെദപ്രാഹ്ലാദന്റെ, ബിക്കം അദ്ദേഹം കാണ്ഡീരത്തു പ്രവര്ത്തനന്റെ രണ്ടാമന്റെ മാതൃലഭായി കയ്യമണാൻ കയ്യ ഇയേറുന്ന പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രവര്ത്തനന്റെ മാതാവു ബുധപ്രാപ്തിന്റെ പുത്രിയാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഇയേറുന്ന അത്യാഖ്യാസം അഭിതംജയൻ, ഭാരഗ്രം പ്രാഹ്ലാദൻ. കമ്പുമപ്പരാഭിനാശങ്ങൾം ഹംഗതലസ്ഥാനമായ ചാടലീചുത്രിന്റെ പേരുള്ളാണ്. കൂ

ലിഖഗാനത്തിലുള്ള കലോക്രമതാരകാലത്തു മഹാമാതി, സ്ഥാദം, പ്രസിദ്ധം, ശത്രുജാളിട അനുക്രമണം മതലായ ദിവി തന്നെപ്പറ്റം ഉണ്ണാക്കമെന്ന പൂജാനാഭങ്ങളിൽ പാഠത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ എല്ലാം കല്പിയായ ബുധമുള്ളുവെന്നു കാലത്തു സം വേണ്ടി. കാല്യീരത്തു തൃജീവിനു ക്രാനമെന്നു കാലത്തു സ്ഥാദദിവായാണു. തുച്ചാനാനരസിംഘവെന്നു കാലത്തു പിശുചിക ഉണ്ണായതു പത്മചുരാനാത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടാണു. ഇന്നാക്രമണകാലത്തു പാടലീച്ചതും ഗംഗാ നടപ്പിടം ഒരു വൈദികപ്പൂജാക്രമത്തുവായി നശിച്ച ഏ സ്നാന എഴുതിച്ചേരുവും ഉണ്ട്.

കല്പി കിഞ്ചിത്തിരുമാം നടത്താറുള്ളതുവാലെ, ബുധമുള്ളാർ കല്പിച്ചും ഏ. ഡി. 468-നും 482-നും ഇടയ്ക്കായ ശക്രാന്തിക്കയും, ചീനമുന്നാക്കിക്കയും മുന്നാമത്തെ അനുക്രമണം ചെറുത്തു കിഞ്ചിത്തിരുമാം നടത്തി. ഇതുനിമിത്തം അം ദ്രോഹത്തിനു സ്വാധമാണി ലഭിച്ച ശകാരി എന്ന വികദം ഇന്നാവത്തെ ചരിത്രകാര്യാർ സൂന്ദരമുള്ളൻ വികുംഭിത്രുന്ന് അടിസ്ഥാനരഹിതമായി നല്കിയിരിക്കുന്നു. ശകാരിവി രജം ബുധമുള്ളനാണ് ഉണ്ണായിക്കുന്നതും എന്നതിനും ‘എ വംശത്തിലുള്ള ശ്രദ്ധമതിസ്ഥാപനവും നയിലെ പ്ര വടക ചെങ്കന്ന ദ്രോക്കം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു:

“അവന്തിനാമോടജമുരുഖരവാഹം-

പ്ലിശാലവക്ഷാസൂന്ധരപ്പത്തെമ്പ്രിയഃ

അരുരോപ്പ ചക്രഭദ്ധിജ്ഞത്താ-

സൂപ്രജ്ഞവ യദത്താല്പിവിഭതാ വിഭാതി.”

இங் டிரைக்டினில்றி வருவானதிலே அதிலும் வெள்ளிக் கட்டிமூற் பிள்ளைகளைப் பூது விவசீன சுவடு செல்ல மக்களெய்யுவான்டிரைக் மல்லினாமல் உலகிலிருக்கின்றன.

“விஶ்வகம்மாடப்பள்ளத்தைக் காக்கப்பியே விவரங்களை முறையொட்டி தெரிவிக் காத்தாலோயோடு சுகுமார்.”

விசைக்கம்பவிள்ள (தபஸ்தாவிள்ள) வுருயூ, விவஸ்பாள்ள (சந்தித்ராள்ள) பதியுழுகாய் ஸங்கீதத்திலே அனைத்து மாலை விசைக்கம்பவிள்ள என்று சொல்லப்படுகிறது. அதை விவஸ்பாள்ளக்கப்பிடிவை கடஷ்டிக் காலத்திலே விசைக்கம்பவிள்ள தேஜப்பு காஷ் ஏற்றுமொன்று ஹூ பூராணங்களின் பாத்திரிக்கையில் உள்ளது. ஹதிலெ ஈ கப்பிச்சீ கால்தீரம், உதவைவோவூ ஏற்றிவகுக்கிற பேர்மொன்று. ஹூ பேர்மாகுமிழு கைக்காரேயூ சின்றி ஸாரேயூ சூயமூழ்க்காய் அவனா (ஹஸ்தா) நாமங்களைப்படியூ கைக்காரி ஏற்ற விழக் கேட்கிறென்றும் ஹூ சேருக்கத்திற்கு காலிகாஸங் யப்பிலூபிதூத்திலைது. சூடா தெ, மரொய யப்பிழு அந்தாயிர்த்துக்கிதிதில். ‘ஈாத மங்கிளீ’யிற்கு கால்தீரத்தை பிரச்சினங்கள் பிரதியீட்டு என்ற மாதாவூ ஹக்கபாகவங்கள் வகுக்குவென்ற வுரு அங்கீகார பூஸ்தாவிழுத்திலைது சூயமூழ்க்கார உடுக்கி சூங்கீகார முக்குரித் தூங்கிக்காட்டியிக்கையூபா. ஹூ வசூ கையை விழக் கூயமூழ்க்கார வகுக்கிழுக்கை ஏற்றுமொன்று சொல்லத்தை யப்பா. விவஸ்பாள்ள கடங்கத்தேப்பார்ம் அது ஒடுமொத்திலென்ற தேஜப்புவிள்ள ஏற்குலெங்கூ திருமிகித்த

വത്രിച്ചുവെന്നും, ഈതു അന്തശ്രമമായതു കാരണം മഹാ വിജ്ഞപ്പിന്റെ വാഴുചക്രം, ശിവൻറെ ത്രിലം മതദായ ഒരു വന്മാക്കട ആളുഡിന്തെ ഓവരില്ലി ഇതുകൊണ്ട് നിന്മി ചുവവന്നു പുരാണങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വിവസ്പാ ന്റെ തേജസ്സു വാഴുമയമാണെന്നോ ഇതിൽനിന്നു സിലി ക്കുന്നാണെന്നോ. അതുകൊണ്ട്, ബുധമഹാനായ വിവസ്പാ എന്ന വാഴുന്നു വാങ്ങിരിക്കുന്നതുമാണ്.

കണ്ണിൻ്മാം പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയിട്ടുണ്ട് ‘മദ്ദകാ പലാരതത്തിലെ നാണയങ്ങൾ’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ, കാ ശ്രീരാമാനയങ്ങളിട ചിത്രങ്ങളും മുന്നു ഘോഷകൾ ഉണ്ട്. ഇവയിലെ കാണ്ണിരാമാനയങ്ങളെങ്കിലും ഡാക്കർ മേർണ്ണം ല 1930 -ലെ ബകാർ എഴുപ്പാംറിക്ക് സൊസ കിററിയിലെ ജേർണാലിലും പ്രാസീഡിംഗ്‌സിലും ഒരു ലേവനും പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ ഫേപ് റൂക്കൂം ലൈ നാണയങ്ങൾക്കു കാണ്ണിരത്തു മെഡ്സായും ചെലുത്തിയിക്കുന്നതായി ‘രാജതരംഗിനി’ കിൽ പ്രസ്താവി ചുട്ടുണ്ട് വിക്രമാഭിത്രമായാണ് ബുധമഹാന്റെ (ബുധമഹാന്റെ) നാണ യങ്ങളാണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഒരു വശത്തു മാംഗാന്നു പേരം അന്തശ്രമാനുഡിനായ ഒരു മനസ്സുപിറ്റു വും, മറ്റൊരു കാണ്ണാനാനയങ്ങളിലുള്ളതുപോലെ പീംഗ്രാമാനുഡിനായ ഒരു ഓവരിയുടെ ചിത്രവും സപ്പന്നാ നായമാണ് ഇവയിലെവാൻ. ബുധമഹാചുറുന്ന ഭാനു മുൻ പ്രാദിവാദിത്രുന്നു നാണയങ്ങളിലുള്ളതുപോലെ, ഈ ഓവരിയുടെ പീംഗ്രാമാനുഡിനായ പത്രപീംഗ്രാമാണ്. മഹാചക്രവ ത്രികളുടെ സമകാലീനായ ‘മദ്ദകാശാന’രാജാക്കന്നാ

അടെ നാണ്യങ്ങളോട് സാദ്ധ്യമുള്ളതാണ് മറ്ററാൻ. ഈ തിന്റെ അഭ്യരംഗത്തിൽ എന്ന നാമം കാണരക്കയും ചെയ്യാം.

മുന്നാമത്തെ നാണ്യത്തിനു മുള്ളച്ചക്രമായ നബിംമഹമഹിഷം, ബാലാചിത്രം, കമാരമഹിഷം രണ്ടാം മുൻ ഏന്നിവക്കെടു നാണ്യങ്ങളോട് വളരെ അധികം സാദ്ധ്യമുണ്ട്. ഈവർ ബുധമഹിഷം ഉച്ചജ്ഞനീഗവൻ്നരു യിരിക്കുന്നോപം മുള്ളച്ചക്രമായിക്കുന്നവരാണെല്ലോ. ഈ നാണ്യത്തിനും ഒരു വശത്തും ഇതു നിമ്മിച്ച ഒരു ശാല നിന്നിരുന്ന സ്ഥലമായ ഉച്ചജ്ഞനീഗവൻ ചേരി നേരം ആളുകൾക്കുമായ ‘ഉ’ എന്നതും, പിള്ള എന്നതും, മുഡാഗത്തും’ ചന്ദ്രാംബിത്രനേന്ന പേരും കാണാം. പ്രകാശാലിത്രം എന്ന ബിക്കത്തിൽ ബുധമഹിഷം ഘറപ്പുട വിച്ച നാണ്യത്തിലും ‘ഉ’ എന്ന അക്ഷരമുണ്ട്. ബുധമഹിഷം ചന്ദ്രാംബിത്രനേന്ന ബിക്കത്തായിക്കുന്നതിനും ‘രഘുവംശത്തിലെ ഇന്ത്യമതിസ്പദംവരവൻ്നനയിലുള്ള മുവ എ ചേക്കുന്ന ദേഹം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്:

“ശംഖസം മരാകാലനികത്തന്നസ്യ
വസന്നമുണ്ടോ കിലി ചന്ദ്രമാശലഃ
തമിസ്രവശക്ഷടവി സമ പ്രിയാലിർ_
ജ്ഞാതസ് നാവതോ നിർവ്വിശ്വതി പ്രഭാഷാനം.”

ഇതിനും പരിശോഷ നോക്കുക:

“മതിയരനിലയാന്തികസ്ഥനിബീഡ_
പതിയിരക്കുംതൊരു പക്ഷമെന്തിയാലും
പ്രതിഭാമഖലാസമേതമിന്ത_
ശ്രൂതിയെംട സസ്യകളിൽ കളിച്ചിട്ടുണ്ട്.”

ഇപ്രകാരം തിണ്ടപക്ഷുസന്ധ്യകളിൽപ്പോലും ഇന്ത്യ (ചെറു)ത്രിശ്വാടക്കൂട്ടി അവവലകളിലായി കളിക്കണമെ കിൽ, ചെറുനായിരിക്കണമല്ലോ മഹാകാലക്ഷ്മാരും നി നീക്കന്ന ഉച്ചജ്ഞനിയിലെ പ്രകാശാദിത്രുനായ ബുധമു ഷ്ടാർ.

ആക്കിഡിനിന്റെ മരണകാലം (സി. സി. 1894) മുതൽ തുടങ്ങിയ കലിയുഗത്തിന്റെ സന്ധ്യാംശംമാത്രം അവഗണ ഷിക്കണ്ണോർ, വിണ്ണയശസ്ത്രിന്റെ പുത്രൻ കളിയായി അവത്തിക്കുമെന്ന പുരാണങ്ങളിൽ മുന്നാവിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ തിക്കിത്തായ വിണ്ണംബതന്റെ പുത്രൻ ജനമേജയൻ വിണ്ണ യശസ്ത്രിന്റെ മകൻം, അശ്വഫേയം നടത്തി പണ്ഡവാഖ്യം ലൈ കാശിരാജാവിനെ തോല്പിച്ചുവന്നുയെ ശതാനീകൻ കനാമൻ സാന്തുഷ്ടിക്കുന്ന (സി. സി. 1334-1309) അതിന് ഇം കളി എന്ന തൊൻ കണ്ണചിട്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശതാനീക ന്റെ വാഴ്വാരംഭത്തിനും ബുധമുഷ്ടാൻ ഉച്ചജ്ഞനീഗവർഗ്ഗ രായ കാലം ഏ. ഡി. 468-നും തമ്മിൽ 1802 വർഷത്തെ അവതരമുണ്ടാലും. മുന്ന്, 600 വർഷം വിത്തമുള്ള അബ്ദക പ്ലാജ്മട കാലമാണ്' 1800 വർഷം. അതുകൊണ്ട്, ശതാ നീകന്നിശ്ചയമായ കളിക്കളിൽ ഒരുത്തനായിരിക്കും യ ശോപമ്പനും വിണ്ണവെന്നും പിജിപ്പാളിളും ബുധമു ഷ്ടാർ. മഹാവിണ്ണ ചെറുനാം, അഭിത്രുനാംശുടിയായിരുന്നു. മഹാവിണ്ണ ചിൽക്കിനും ഇനിച്ചു മരിവംശക്കാരെ പണ്ട് ചെറുാദിത്രുകലക്കാരെന്നു വിളിച്ചുവരകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഈനി ഇതിന് 'മരിവംശവുംനാം'എന്നിലെ കാപ്പക ണക്കളിലുണ്ട് തിരിച്ചുവോകാം. ചെറുവർഷത്തിൽ ന

പ്ലിയിട്ടുള്ള ഖണ്ഡം രാജവംശങ്ങളിടെ വാഴ്ക്കാലങ്ങളേ സൗഖ്യം പഠിക്കാനി നിന്ന് തിരിച്ചു മുവട്ടെ ചേക്കോണാഃ:

1. അവന്തിയിലെ (സിയാൽക്കോട്ട് തലസ്ഥാനമായിരുന്ന മാലവംശിലെ) പാലകവംശം: ബി. സി. 486_428.

2. പിശയ്ക്രൂളഭർ: (കാദ്ദീരത്തെ പിശലാടമെന്ന ഒന്നുത്തു തലസ്ഥാനമുള്ള നദിവംശം) ബി. സി. 428_278.

3. മുരുംഡിവംശം: (മേഞ്ഞവംശം) ബി. സി. 278_289.

4. പുഷ്പമിത്രവംശം: ബി. സി. 289_210.

5. പസ്തിത്രണ്ണരാജും കരണിമിത്രണ്ണരാജും വംശം: ബി. സി. 210_152.

6. രാസഭവംശം: (പഞ്ചാബിലെ മദ്ധ്യരാജിലെ ഗ്രിവംശം) ബി. സി. 152_55.

7. നരവാഹനൻ: (സാക്കലയിലെ മെന്നുരായ വിക്രംഭിത്രഭോജൻ) ബി. സി. 55_14.

8. ഭട്ടഭാണവംശം: (ഭക്ഷിണാവപമത്തിലെ ഒരു വാഹനവംശം) ബി. സി. 14_എ. ഡി. 219.

9. മഹാവംശം: എ. ഡി. 219_443.

10. കല്ലീ: (ബുധമഹാവംശം) എ. ഡി. 448_484.

‘രാജതരംഗിനി’യിൽ ബുധമഹാവംശം മരണക്കാലമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് എ. ഡി. 508 ആണെന്നുണ്ടായാൽ നിന്ന് തിരിച്ചു മുട്ടിട്ടുണ്ട്. മഹാവകുവത്തി എന്ന നിലയിൽ അഭ്യർത്ഥം പുരണ്ണമായിട്ടുള്ള ഏറ്റവും പഴയ

ശാസനത്തിന്റെ കാലം ഏ. ഡി. 476 എന്നതുമാണ്. ശൈക്ഷാരകരപ്പുറി മുകളിൽ ഉല്ലരിച്ചിരുന്ന ഫ്രോക്കലുകൾ റം ബുധഗ്രഹം (കഞ്ചി) ഉചജജ്ഞനിഗവർണ്ണർ ആയ തിന്റെ കാലം ഏ. ഡി. 468 ആകന്നു. അതുകൊണ്ടു ഭിന്നസേനന്റെ കഞ്ചിയുടെ വാഴ്വാരംകൊലമായി ചുറ്റിട്ടുള്ള ഏ. ഡി. 443 വാസ്തവത്തിൽ ബുധഗ്രഹം നിന്നുംഘയും വിശ്രസിക്കാം. കഞ്ചിയുടെ വാഴ്വിൽ 40 ചാന്ദ്രാഷ്ട്രം മറ്റു ഇയ്ക്കൻ പെട്ടി തിഹ്യങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ട്. ഇതു 39 സൗരവാഷ്ട്രം, തന്റെ മിത്രം ഏ. ഡി. 458-ൽ ഉചജജ്ഞനിയിൽ സപ്തരമ്പഗവർണ്ണർ ആയ ബുധഗ്രഹം ഏ. ഡി. 507-ൽ മരിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ. കാട്ടിരക്കാക്കടെ ചരമകാലത്തിനും ഇതിനും തമ്മിലുള്ള ഒരു കൊല്ലുത്തു പുത്രാസം നിന്നും മാണംതാരം. ഭിന്നസേനന്റെ കണക്കാശസ്ഥിച്ച ചരമകാലമായിവരുന്ന ഏ. ഡി. 484 വാസ്തവത്തിൽ ബുധഗ്രഹം വരഞ്ഞാബും കാട്ടിരവും നില്ക്കുപ്പുടെ കാലമാണ്. ഭിന്നസേനന്റെ പരാത്തിരിക്കുന്നതു പദ്ധതിമലാരതത്തിൽ പ്രാബല്യം പ്രാധിച്ചിരുന്ന രാജവാഖ്യങ്ങളുടെ കാലമാണെന്ന പരാത്തിക്കുന്നതു് ഇവിടെ ഭാർക്കനാം. ഇപ്പുടെ പ്രാബല്യം ഇവിടെ ചീനയ്ക്കുന്നതെടെ ശ്രദ്ധിക്കാശസ്ഥാവ നേതൃത്വാട്ടുടി അസ്തുമിച്ചു. ഇതിന്റെ കാലമാണ് ഏ. ഡി. 484 എന്നതു്. ചീനയ്ക്കുന്നരാജാവു തൊരുമാണെന്ന ഇം കൊല്ലുത്തിൽ വാഴ്വു ആരംഭിച്ച ഏന്നു് അംഗദിവർത്തി നെന്നു ഏറാൻശീലാവരാധാസനം സ്മച്ചുപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

ചീനള്ളണ്ടുപൻ താരാഞ്ഞനെന്ന ക്രൈസ്തവർക്ക്
കാരണട നഗരമായിരുന്ന മധ്യാഗ്രിലെ (രബ്ബോ_മാഹി
യാനയിലെ) നീചവംശങ്ങൾ സുഖജനനാക്കി ‘രഘുവം
ശ’ത്തിലെ ഇന്നുംതിസ്പദയംവരവൻ്നനയിൽ പ്രസ്താവി
ച്ചിട്ടണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷ്യപ്പറിയും അതിവിജ്ഞാനപ്ര
മായ അഭ്യു ദ്രോക്കങ്ങളിട വരിഞ്ഞ ചുവടെ ഉല്ലരി
ക്കൊ:—

“സുമധുമവിഴി! നീചവംശയജ്ഞം—

വമലനിവൻ മുന്നമൊക്കെയിനിവക്കൽ
വിനതനിചക്കംപോയ് മുഗ്ഗങ്ങൾ സിലൂ—
അമതിലെന്നക്കണക്കിന്നാൽ തമ്മിൽ.

മലയിലിവനെഴും വയുക്കൽ ചാത്തും

മലയജ്വും കഴുകിക്കളിന്നക്കന്ന്

നിലമട്ടമയിലായുമിന്ന ഗംഗാ—

ജലവിലസന്തതി ചേന്നവാലെഴുന്നു.

ഗഞ്ചയെയമിവൻ കളിഞ്ഞതിൽ ചാ—

പ്പും ഹന്തി കാളിയന്നകിയോങ രോ—

ഉരുചിയൊട കെണ്ണസ്താക്കണം അം

ചേരകിട്ടമാറിവനേന്തിനാ മാരിൽ.

വനജമിഴി! മം വരിച്ച നീ യൈ—

വനയുതനാമിവനൊത്തു കേളിയാഴ്ച

വനമലരണിമെത്ത ചേന്ന പുന്ന—

വന്ത്രവി ചെച്ചത്രമാമെപ്പേശം.

നന്ദി മിചിയിലാൻ ശൈത്രികം നൽകുന്ന
കിന്ന മന്മാൻ ചിന്തയും പാറതന്നിൽ
ഒന്നരസമാടിക്കുന്ന കാണ്ടക ശോഭ-
ല്ലംഗളും ചെന്ന് മയ്യപ്പാരുത്തം.”

ചീനല്ലുന്നക്ക് ചെറുക്കഷാണാരയ പേരുണ്ടായിരുന്നതായും, ഇവർ ശേഷനാഗവംശരായ കഷാണകലത്തിൽ
നേരു പിൽക്കാലാസന്താനങ്ങളുണ്ടെന്നും മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നുണ്ടോ. ശേഷനാഗരായ അന്വന്തര നീലനാഗ
നെന്നും പേരുണ്ട്. വാതാളുന്നമിനും, മഹാവിജ്ഞാവി
നേരു തദ്ദോമയമായ അംഗങ്ങൾ നീല
വസ്ത്രം ധരിച്ചിരുന്നതായി വിജ്ഞപ്പരാണും വള്ളിച്ചിട്ടുള്ള
തു ഇതു സുചിപ്പിക്കുന്നു. ‘ഹരിവംശം’ ദക്ഷിണപാശ്വാ
ലന്തുവൻ ദ്രുപതിനും പിതാമഹരാജാ നീപ്പരെന്നും, വായു
പുരാണവും മതപ്രചാരണവും നീലൻ എന്നും പേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. പെണ്ണവൻ ശ്രീജമീധിപ്പത്രൻ നീലൻ സ്ഥാപിച്ച
നീല_നീപ്പവംശജാരനാൻ’ ദ്രുപതൻ. വൈശാഖനിക
കാലത്തെ തു നീല_നീപ്പവംശത്തിനേരു പിൽക്കാവസ
നത്തികളാണ് കഷാണങ്ങം ചെറുക്കഷാണരായ ചീനല്ലു
നെങ്ങം. ചരിത്രാതിതകാലത്തു നീലനാഗൻ ശേഷനേരു
വംശക്കാരയിടുന്ന ഇവർ. എ. ഡി. 484_നേരാട്ടുടി ഇ
വർ മൂളംരാജുത്തിനേരു പദ്ധതിമസംസ്ഥാനം ആകുമിച്ചു്
അതിനേരു പടിനേതരാൻ ഭാഗങ്ങൾ കൈവശപ്പെട്ടത്തി
അതിനെ ഉത്തരച്ചുരായായിടുന്ന ത്യങ്ക്_മാലിയാന
യിൽനിന്നു ദിച്ച വന്നിടുന്നു.

ഇന്നു ത്യങ്ക്_മാലിയാന നീല്ലുന്നതു പണ്ടഭാരത

അമന, അടമബാ കാളിനിയായ ഒലം നടിയും ചീനാബും തമിൽ തുടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലത്തിനു കരെ പട്ടക്കിഴക്കാ ഡി ചീനാബിന്റും കിഴക്കൻ തീരത്തിലുണ്ട്. ഇൻഡ്യ സുന്ദിക്കം, ഇതിന്റും പഞ്ചാബിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട അം എ പോഷകനാഡികൾക്കം ചരിത്രാതിതകാലംമുതല്ലെ ഇന്നവരെ പല ഗതിദേശങ്ങൾ വന്നിരുന്നു എന്നു് ഈ ദേശത്തെ ആധുനികസാംഗ്രാഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ കാലംമുതല്ലെ കാളിഭാസന്റെത്തുവരെ ഉത്തരമെടുരുത്തു രബ്ദി—മാലിയാന ജുലത്തിനും ചീനാബിനും ഇടയ്ക്കുന്നിയായ ജുലത്തിന്റെ കിഴക്കേ തീരത്തിൽ നിന്നും നിന്നും വന്നിരുന്നു എന്ന വിശദപരിക്കാം. ഇതു നിനി അത്മാൻ രബ്ദി—മാലിയാനയിൽനിന്നും നാട്വാൺിക്കുന്ന സുഷ്ഠുന്നന്റെ കൈമുത്തു പ്രിയമാക്കുന്ന സൂനങ്ങളിൽനിന്നും ചന്ദനക്കുന്ന ചന്ദനക്കുള്ളിട്ടും കളിനക്കുന്ന രബ്ദിയായ ജുലം നബി കഴകിക്കുംതന്ത്ര എന്ന കാളിഭാസൻ വള്ളിച്ചിരിക്കുന്നതും. രബ്ദി—മാലിയാനയും സമീപമുള്ള ഇന്നത്തെ ശോഭഗ്രാമമാണ് പെശ്മാണികകാലത്തെ പുന്നവന്മുള്ള ശോഖല്ലംഗ്രാമമെന്നു മുകളിൽ ചുണ്ണിക്കാട്ടിയിരുന്നുണ്ടും. ഇതു കാളിനിയിലെ കാളിയന്നാണ് ശ്രീകൃഷ്ണനു കാളിഭാസൻ പരഞ്ഞതിരിക്കുന്ന മണി സമാനിച്ചതും.

പ്രസ്തുത ദ്രോക്കങ്ങളിൽ ഒട്ടവിലഭ്രതതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ശോഖല്ലംഗ്രാമയിലെ മയ്യരുത്രകമ എങ്ങനെ ഉത്തരവിച്ചു എന്ന വിശദപരിക്കാശവാതിനു കർമ്മണ നേരും, താരാനാട്ടനേരും ആശ്രായിക്കുന്നതിവരുന്നു. ‘രാജതരംഗിണി’ കംഘ്രീരഭാഷ പ്രവർഖന്നുണ്ടും രണ്ടാഞ്ചന്റും

വാഴു വള്ളിക്കണ്ണോമാ, ഇള്ളിയം പരാജിതനാക്കിയ ദമ്പ
നി എന്ന രാജാവിനെപ്പുറം മുസ്ലിംക്കണ്ണൻാണ്. ഇം
രമുനിയെ പ്രവർദ്ദശനന്നർ പലതവണ്ണ തൊല്പിച്ച വഡ്യ
നസ്യമനാക്കകയും, ടുക്കം മോചിപ്പിക്കകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.
എന്നിട്ടും തന്നെ മേഘായും ദമ്പനി സ്പീക്കർക്കാണ്
തെയിക്കന്നതുകൊണ്ട് കോച്ചാച്ചു വിന്നെന്നും പ്രവർദ്ദശന
നൽക ഇം രാജാവിനെ തൊല്പിച്ച വഡ്യനസ്യമനാക്കിപ്പൂ
പ്പിച്ചു. ടുക്കം ദമ്പനിയെ വധിക്കുവാൻ നിയുദ്ധിച്ചു
അതിനും കുന്നിയപ്പോമാ, ദമ്പനി മയുരന്തരംപോലെ
യുള്ള കൈ റുത്തം നടത്തി. ഇതു കണ്ട് കോച്ചം ചോച്ചു
പ്രവർദ്ദശനന്നർ ദമ്പനിയെ കൊല്ലുതെ കൈ നടന്നു് ഉചി
തമായ സഹാന്നണമാണ് നല്ല। വിട്ടയില്ലെങ്കയും ചെയ്തു. താ
ന്നും ശത്രുപിതാവായ ബുധയുള്ളന്നും പുതുൻ ആനുമ
പുനിയന്നിനു ചീനമുള്ളണർ ചീല ദേശങ്ങൾ ക്രഷ്ണമാ
ക്കിയപ്പോമാ, അവ വീണ്ടെട്ടത്തു തന്നും മാതൃലഗം കോ
ട്ടക്കവാനായി ചീനമുള്ളണരോട് പ്രവർദ്ദശനന്നർ മൊക്കെ
തായി എറ്റവില്ലെന്നാണ്. ഇതിനിന്നിനു ദമ്പനി എന്നതു ചീ
നമുള്ളണരാജാക്കന്നാരുടെ കൈ ബിക്കിമാണെന്നു് അനുഭാ
നിക്കാം.

താരാനാമൻ ചുവടെ ചേൽക്കിരിക്കുന്നപ്രകാരം പ്ര
സൂഡാവില്ലരിക്കുന്നു: “അനീധിംഖന്നർ പിന്ധാനി തക്കവുതു
നം, ഒരുദവം നാട്വാണവന്നമായ ശിലനായിക്കുന്നു.
പുംബിശത്രു ചന്ദ്രരാജവാശക്കാർ സിംഹചന്ദ്രന്നർ കൂ
ലത്രു വീണ്ടും പ്രാബല്യം പ്രാപിച്ചുവന്നവൈക്കില്ലും, ഇവ
കും ലില്ലവിവശങ്ങളായ മാംഗം പുതുനായ വംഗം

കുടകം കീഴടക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. ഇംഗ്ലൈൻതാൻസ് ചരുവാഡി ജീവിച്ചിരുന്നതു്. ശിലറ പദ്ധതികൾക്കുള്ളം അഭിരുചി സമകാലീനമാണെന്നും മെഡിക്കൽ സ്കൂളിലെ അതിപ്രധാനമായ റാജാചു പ്രാക്കലനായിരുന്നു. പ്രാക്കലൻ ശിലറനെ തോണിച്ചു് ഇംഗ്ലൈൻതാൻ കുടകം മേഡിക്കൽ സ്കൂളിക്കി പ്രിച്ചു് പ്രാക്കലൻ മുപ്പത്തിയാറു വഎം റോജേക്യൂം ചെയ്തു.”

താഴാനാമൻ പാണത്തിട്ടുള്ള അംഗങ്ങൾ ബുദ്ധമുള്ള ദം, ശിലറം വഎം ശിലാചിത്രവനാം കണ്ണറല്ലടാവ പ്രിച്ചു നാനം പ്രിക്കേണ്ടുള്ള ഭാഗമുള്ളും, സീറു ചരുവ് ചുംഖായിലെ ശാചീചരുവാൻ വശ്രൂഹമാവകും സീറു മംചരുവാം, മുഖം ലെ പ്രാക്കലൻ ചീനയ്ക്കാജാവായ തൊക്കാനാചു കുറുക്കി മിമിാശലനംബാണു്. മുമ്പ് എന്നതു മുന്തിരി എന്നതിനും കൈ തിബ്ബത്തുകാശാനുച്ചാണെന്നു ഒരു ചാരികാം. ‘രാജതാംഗിണി’ മുന്തിരിവംശത്തെ മയുരുത്തുക്കാട് റബട്ടിപ്പുരിട്ടുള്ളതിനും മയുരവാ മനർ (മയുരചുത്തർ) എന്ന പുരികും അവക്കണ്ണായിരുന്നു തായി അനുഭാവിക്കും. മയുരൻ എന്നതു മഹാചിന്ത വിനെറം കൈ പാിക്കുമാണു്. കൈ അത്രെവശ്ചിയായ ഫീ കിസ്റ്റു് പ്രൂഢാതനെന്നു ചേരം പ്രാചീന ഇംഗ്ലീഷ് കാർ മഹാവിജ്ഞപ്പിനു നല്കിയിരുന്നു. അംഗത്വവും ജീവിച്ചിരുന്നതിനശേഷം മും പാശ്ചി, ചിത്രാശാകി അതിൽ ചുടി മരിക്കുമെന്നും, അനായാം അതിനും ചാരത്തിൽ ‘നിനാം പുതിയ കൈ ഫീ കിസ്റ്റു് ഇന്നുകൊള്ളിച്ചുമെന്നും കമ്മ യുണ്ടു്’. കൈ അല്ലക്കൂട്ടും അംഗത്വവും വഎം തോണിക്കും

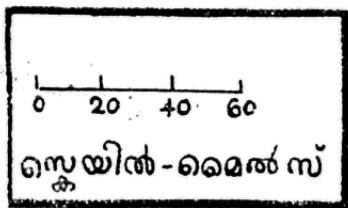
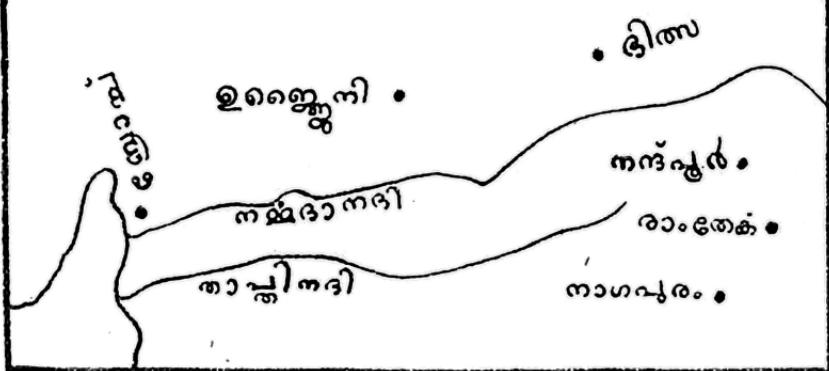
വിജ്ഞവിന്റെ ഒരു ശ്രവതാരദിശാക്കം എന്നതാണ് ഈ കുമ സുചിപ്പിക്കുന്നത്. മയുരനാമാവായ മഹാവിജ്ഞവി സീ, പുരാതനനാമക്കാർ മയുരത്തിന്റെ ലത്തീൻ നുച്ചകായ മദ്യാർസ്, അമവാ, മാർസ് എന്നം പ്രാചീന ഇതലിയിലെ ദൈവങ്ങൾവൽക്കാക്കം കാസ്ത്രവല്ക്കാക്കം മദ്യാർസ് എന്നം നാമകരണം ചെയ്തിരുന്നു. തന്മേരസ് എന്ന നുച്ചത്തിൽ മഹ എന്ന പേരിന്റെ ധാതൃകാണക്കും ചെയ്യും. മുകളിൽ വിവരിച്ചു ചെയ്യുന്നതിൽ കളിക്കിനും ബുധയുള്ളിന്റെ സമകാലീനനാമ ചീന മൂൺരുചൻ മിച്ചിരമുലചിതാവു തോരാചാനൻ തന്മുഖം അടുത്തിസ്പദയംവബന്ധനയിലെ തട്ടംരാജാവു സുഖം എന്ന എന്ന സിലബിക്കുന്നു. സുഖംഎന്നതുതന്നെ, മഹാവിജ്ഞവിന്റെ ഒരു പര്മായവുമാണ്.

പോരെക്കിൽ, ഇന്നവെരികളായ പല കാട്ടുഗണങ്ങളം ദിം ദാനുത കൈവെടിത്തു് ഒരു സിലബാഗ്രമത്തിൽ ഇണങ്ങി വസിക്കുന്നതുപോലെ, തൊരമാനാണിന്റെ രാജു തകിൽ ഇന്നശത്രുക്കളായ ചീനമൂൺനാക്കം മുള്ളപ്രജകളിലുണ്ടായി പാത്തിരുന്നവെന്നോ, കനാംദ്രോകത്തിൽ കാളി ഭാസൻ ധപനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ചെയ്യും. തൊരമാനാണ നെ ഇപ്രകാരം വബന്ധിപ്പിരിക്കുന്നതിൽക്കിനും ആക്കണ്ഠം ഓരുക്കാലത്തു കാളിമാസൻ, തയങ്കോ_മാലിയാനങ്കിലേപോയി തൊരമാനാണനെ സന്ദർഖിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു എന്നോ ഓരു നാമാനിക്കാം.

മുകളിൽ പംഞ്ചിട്ടുള്ള കണക്കകളിൽക്കിനോ, ശക്കാരിയായ ബുധയുള്ളിൽ വിനുകൾിനുമായിരുന്നു തന്ത്രങ്ങൾ.

ലം എ. ഡി. 443-506 എന്നതാണെന്ന സിദ്ധിക്കേണ്ട അപ്പോൾ. ഇപ്പോൾ തുറന്തിക്കാശം കൈ വളർത്തുവാൻ വയസ്സ് ഉറപ്പും വന്നായിരുന്നു കാളിപാസമഹാകവി ഇതുകാണം, ഇപ്പോൾ എ. ഡി. 430-446 എന്ന കാലത്തു ഒരീപി ചുരുക്കാവേന്ന സംശയമെന്നു് വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യാം.

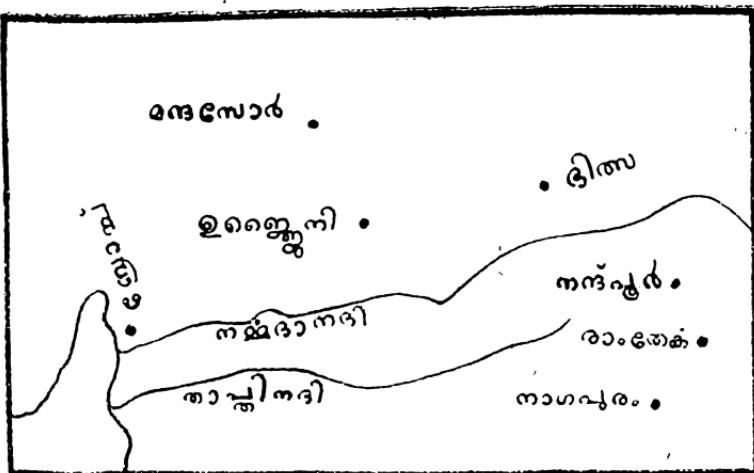
മന്ത്രാല

രംഗിരി

(ഭൂപടം—2)

മൃഗസോർ

രാമതേക്ക്

0 20 40 60

ദൈവിക-മെഹരം സ്കൂൾ

(ഇംഗ്ലീഷ് 2)

ത്രബിവത്തു

അവലും	സുവലും	പേരും	വരി
“ജനസ്ത്രിയാരക്കാണ്ട്	അഞ്ചാസ്ത്രിയാരക്കാണ്ട്	1	15, 16
“സൗട്ട്”	“സോട്ട്”	7	10
മുസൈംവൈരിസ്സ് നടി	മുദ്രസാമാഖാസ് നടി	10	2
ശരഭണ്ടംഗ്രാ	ശരഭണ്ടംഗ്രാ	11	14
സവി	സംവി	14	21
സംഖ്യവരംജയാനീഡി	സംഖ്യവരംജയാനീ		
നാമങ്ങൾക്ക്	നാമങ്ങൾക്ക്	15	11
മുസ്ലിംവരുടെ	മുസ്ലിംവരുടെ	15	17
“ടക്ക്”	“ടക്ക്”	17	13
റബ്യൽ	റബ്യൽ	20	8
“ടക്ക്”	“ടക്ക്”	20	14
നിന്മിക്കുന്ന	നിന്മിക്കുന്ന	20	19
നന്നൻ	നന്നൻ	25	5
കുലുപ്പൻ	കുരുവിലുപ്പൻ	36	7
കുർബാന്	കുർബാന്	37	5
മി. സി. 3835. റാ	മി. സി. 3101. റാ	47	15
മഹറമണാങ്കേരു	മഹറമണാങ്കേരു	49	12
പീപ്പിളിന്തു	പീപ്പിളിന്തു	51	7
ഗസിതാ മൃഥാതം	ഗസിതാ മൃഥാതം	54	18
പ്രംബംഗത്തിൽ ഓവി	പ്രംബംഗത്തിനു ഇവി		
ചീങ്കന്ന	മരിച്ച	62	18
പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നതു	പ്രവർത്തിപ്പിച്ചിക്കുന്നതു	62	19, 20
അന്തരം	അന്തരം	65	7
പരമാത്മതം	പരമാത്മതഃ	65	10
കുറയണ്ണന്	കുറക്കണ്ണന്	67	15
പേരുണ്ടായതു	പേരുണ്ടായതു	70	25
വസ്തുമീസസ്സു	കുസ്തുമീസസ്സു	105	24, 25

സിംഹമുരായേ	സിംഹമുരമായ	113	24
ഒപ്പഗാലി	ഒവഗംബി	118	5
കാർട്ടൂൺ	കാർട്ടൂം	120	17
എഴുപ്പിന്നെം	എഴുപ്പിന്നെം	137	11
മേലവാഹനങ്ങൾ	മേലവാഹനങ്ങൾ	145	1
സംകലയടക്ക	സംകലയടക്ക	147	8
സമകാലിവനായ	സമകാലിനനായ	147	23
ആര്യഗാന്ധുത്തൈ	ആര്യഗാന്ധുത്തൈ	150	3
ഒപ്പങ്ങോവരൻ	ഒപ്പങ്ങോവരൻ	159	5
കേളുവിക്രമാടിത്രമാൻ	കേരളുവിക്രമാടിത്ര		
	മാൻ	159	7
പംഗില്ലീന	പംഗില്ലീനെം ചിത്രാവ		
	പ്രിയംഗിന	159	25
വ്യാസി	വ്യാസി	160	12
ഒവവസ്പതി	സ്വയാദ്ദ	165	14
ഉക്കാമണ്ണൻ	ഉക്കാമണ്ണൻ	167	5, 6
കാലാം ദയാളി	കാലാം ദയാളി	167	10, 11
പഞ്ചവാഹനധാര	പഞ്ചവാഹനധാര	179	9
ചത്രപാരിംശൻ	ചത്രപാരിംശൻ	179	10
പ്രീവതപാരിംശദൈവക്ക	പ്രീവതപാരിംശദൈവക്ക	179	16
എന്നിവർ ഖ്യാതുപ്പുന്നെം	എന്നിവ ഖ്യാതുപ്പുന്നെം	182	18
വിവസ്വാഹനാക്കദ്ദീപിൽ	വിവസ്വാഹന ശാക്ക		
	പ്രീപിൽ	181	10
സാവനി	സാവനി	184	15
നരസിംഹമുരുള്	നരസിംഹമുരുള്		
മാഡാഡിത്രുൻ	മാഡാഡിത്രുൻ	186	4
ക്രിബ്യാണ്വംശഃ (ക്രിബി			
ബാബപ്രത്യീക്ഷ ശഫ			
വംഘനവംശഃ)	ക്രിബ്യാണ്വംശഃ	188	17, 1
നസ്സവൻ	സബ്രഹ്മിന	195	5

